# Pamânt si sânge

Ochii interlocutorului exprima frica. O frica animalica, irationala. Frica de moarte. O stiu bine, caci am gustat-o si eu, înainte de a deveni „supraom11. înainte de a fi botezat în moarte, logodit cu moartea, însurat cu moartea. înainte de a ajunge sa iubesc moartea în aceeasi masura cu viata. Prin asta cunosti un om întreg: nu se tenie de moarte. O accepta ca pe fenomen normal, caci viata fara moarte si moarte fara viata nu se poate. Numai animalele si oamenii inferiori se tem de moarte. Primitivii nu au constiinta divinitatii si eternitatii. Traiesc clipa si cultiva frica paralizanta de moarte. Aceasta ii face slabi si vulnerabili. Când poti jiica pe-o carte, pe-o singura carte, tot ce ai, inclusiv viata, atunci te poti numi om..
Transpiratia îi curge siroaie pe fata uscativa, punctata de pistrui. A renuntat sa si-o mai stearga. A pierdut o parte din controlul constient asupra propriei persoane. Mâna în care tine agenda tremura perceptibil. Citeste câte o idee, apoi ridica repede privirea rea, sireata, de animal de prada. Vrea sa prinda o cât de mica sovaiala pe fata mea. Nu va prinde. Am vazut altii, mai ai dracului si nu m-au impresionat. Balaiul fumeaza gânditor. Probabil, se întreaba pâna unde voi accepta jocul adversarilor. Nici eu nu stiu. Astept un semn de la marele veghetor al vietii mele. în principiu, nu intentionez sa ucid mesagerul sionistilor. Nu e un pericol pentru nimeni. Daca îl ascut, n-o fac pentru el. Urmaresc atent firul gândirii celui care i-a dictat cele expuse. Caut sa ghicesc cine este si ce urmareste. E greu de admis ca au trimis un mesager numai pentru a ma enerva. Sionistul continua cu glasul gâtuit de emotie:
— Nu v-a ramas decât pamântul, Varain. O turma de valahi salbaticiti va scurma pamântul, sub privirile dispretuitoare ale oamenilor nostri. Fara bani, fara masini, fara stiinta... Niste sclavi ai tarânei.
— Si? îl întreb eu scurt, pentru a-1 scoate din tâtâni.
Ma priveste suspicios, cu ochii sai albastri-aposi. E socat ca nu ma enervez. Reia:
Legati de pamânt si de mizerie, Varain. Altceva n-aveti. V-am facut praf sistemul informativ, sistemul financiar-bancar, sistemul economic. Ne-ati lovit de moare, v-am lovit. Ne-am

razbunat. România e terminata.
— Oare, Ely?
Iar s-a blocat. Daca ar putea, mi-ar scoate ochii. Nu poate. Emotia îl gâtuie. Scoate niste vorbe gâjâite, pe care abia le înteleg. îsi aduna bruma de curaj si se avânta din nou:
— Vom muri împreuna, Varain. Iar voi veti muri urât, legati de pamânt, ca niste sclavi.
E timpul sa-l trosnesc, sa-i fac praf orgoliul de sluga de casa mare:
^ ~ EJy' n°i înflorim din pamânt. Strabunii mei muscau pamântul înainte de a muri. Când romanii au pus capul lui Decebal pe treptele Capitoliuliil, din gura lui a curs pamânt si sânge. Si s-a auzit o voce grozava, care a înghetat sângele în vinele romanilor.
— Ce-a spus? murmura Ely.
^ Al meu e. A intrat în joc. îl fac arsice si-l trimit sta¬pânilor sai pe tava. Cam asa gândeste luptatorul din mine. Hipercoristiinta ma opreste. Ma îndeamna sa-mi pastrez calmul de om- superior acestor bestii care lovesc est-eu- ropenii. îi replic zâmbind:
Voi, care ati cumparat ultima informatie despre geto-daci, nu stiti ce-a spus?
— Delirezi, Varain. Vrei sa atragi pe tarâmul de legenda. în astea sunteti tari.
Vrea sa. scape, jivina. Nu va scapa. îl voi face un pachet e, nervi zdrentuiti, pe care-1 voi livra sefilor sai. închid ochii o fractiune de secunda, sa-mi rememorez exact istoria nescrisa a neamului meu, apoi încep:
— A strigat, Ely. A strigat de-au crapat zidurile capitoline.
Brusc, schimb tonul si-i depan, litanie, mesajul catre stapanii sai:
Voi, ce loviti în prinsii Raniti, slabiti si goi,
Veti fi si voi ca dânsii Iar noi vom fi ca voi!
Veti împarti în doua Ulciorul cu venin,
Veti linge bob de roua Si veti mânca pelin, - Veti creste-n legi straine,
Sub stapâniri barbare,
Caci vremea care vine Nu mângâie, ci doare...
Ce vrea sa însemne asta, Varain? Iarasi mituri?
Pentru tine, mituri, Ely. Pentru noi, viata: E rândul vostru sa platiti. Sa gustati disperarea neputintei. Asa ne-au invatat

strabunii.
— Ce sa va învete, Varain? Natiunea voastra e termi¬nata. Am smuls ultimul gologan din buzunarului româ¬nului. Am cumparat constiintele care lupta alaturi de noi...
Ai cumparat pe ma-ta! intervine lipoveanul, nimalele lacome care v-au ajutat sa puneti mâna pe averea romaneasca n-au constiinta. Au numai stomacuri Si-o sa le spintecam. Au numai sex. Si-o sa-i juganim
— Nu veti îndrazni! tipa Ely. întreaga comunitate...
r,~i • i xrP1S Când Vrei pe eomunitatea ta! îl întrerupe Bal aiul. Noi credem în Forta Ariana. Numai cu ei dis¬cutam. Pe restul îi vom judeca si-i vom baga la zdup.
— Consiliul Europei..., se sufoca Ely sa-l întrerupa dar nu reuseste.
— Ma pis si pe consiliul ala, continua lipoveanul la fel de calm. Nu e al Europei. E o adunatura de poponari si de agenti de-ai vostri.
— Cum îndraznesti?
Balaiul se întinde peste masa si-i atinge lejer peste bot. îi da borsul, la minut. Spaima de pe fata lui creste în intensitate. Amicul meu continua la fel de impasibil, de parca ar preda o lectie în fata unor pustani:
— Aia nu lupta pentru Europa si-o sa-i dam jos cât de curând!
Ely scuipa sânge si mormaie:
— N-aveti voi puterea asta!
— Avem, îl asigura Balaiul. Consiliul Europei nu e Dumnezeu, nici nu reprezinta vointa lui Dumnezeu. E prea; plin de târâturi ca sa spui ca e european. Arienii nu se comporta ca ei.
— Fascistilor! izbucneste Ely.
N-a fost inspirat. Lipoveanul îl cârpeste din nou. O face cu placere. - ; • 1 ’ ' ^
— Fascista a fost doamna ma-ta. Noi suntem arieni si-o s-o v-o tragem de n-o sa ramâna samânta din voi! Caci sunteti samânta dracului. Unde ati intrat, ati mânjit tot, ati furat tot, ati dezbinat oamenii.
Ely ar vrea sa spuna ceva dar nu îndrazneste. Studiez scena dar nu intervin. Balaiul are dreptul la portia lui de satisfactii. îl îmboldesc pe Ely:
— Zi, ce vânt te-a adus!
— Daca Fratia Ariana mai loveste odata, vom boicota

Europa!
— Si-o sa ne iei boii de la bicicleta! replica lipoveanul. V-ati speriat ca pârâie sandramaua? Ca, în sfârsit, arienii au înteles jocurile si s-au unit?
— Noi nu ne speriem. Vom aplica presiune financiara.
— Ne doare în doamnele coate de presiunea voastra! Si voi stiti asta. V-au speriat lupii cei tineri din Rusia, Ger¬mania si Austria.
— Putin nu va rezista mult, bâiguie Ely, scuipând sânge.
— Ha! se bucura lipoveanul, de Putin vi-e frica! Va rupe gâtul moscalu' ista. Si va scutura de ultimul gologan furat din sângele mujicilor.
— America nu va permite!
— America va face ceva la olita tinuta discret de Madalina lu' Olbrait, Se tem de moscali. De asta nici nu ne-au primit în NATO.
— Si voi nu va temeti de rusi?
— Noi nu ne temem nici de Dumnezeu, intervin eu. Curatenia facuta de Putin în Rusia e nimic. Noi vom declansa uraganul. Curând.
— Va vom izola!
— Si? A venit cineva la noi sa ne aduca ceva? Nu! FMI ne-a dat c-o mâna si ne-a luat cu zece. NATO, la fel. Ne-ati jupuit la sânge. Nici daca eram sub ocupatie straina, tiu îndrazneau, sa ne jefuiasca atât de crud.
— Sunteti putini, Varain. Va vom zdrobi cu oameni din rândul românilor, sa fie razbunarea mai cruda!
— Ely, românii care lupta împotriva noastra nu sunt oameni, ci animale inferioare. îi va ucide fecioara de gheata.
— Cine?
în loc sa-i raspund la întrebare, recit linistit din pro¬gramul viitorului:
Ne-am îmbracat în soarta,
Cumpliti ca osânda,
La sfânta noastra poarta,
Ca lupii, stând la pânda.
Vom însera cu anul Si-om deveni pamânturi,
Ne-o tine minte neamul Frumosi ca niste cânturi.
Vom adormi cu veacul Si-om fi din nou zapada,
Ne-o pomeni saracul In plânset de balada.
Ne-o arde foc din crestet Ne-or plânge-n palme macii,

Când ne-om opri din umblet Feciori ai Sfintei Dacii.
Vom învia ogorul Si-om susura colinde,
Ne vom hrani poporul Cu vise si merinde.
Va umple-a tarii masa Parfum de vis si pâine,
Caci am ajuns acasa Pe gliile române...
Ely asculta prostit. Nu întelege nimic. Cine a mai auzit spion sa recite versuri? Balaiul se simte dator sa-i explice: E moartea voastra. Pâna la ultimul. Ati calcat pamânt si suflet de român. Ati semanat otrava...
Ely se învioreaza. Ideea ca samânta raului raspândita în români i-ar putea ajuta îi da puteri:
— Nu mai scapati de otrava!
— Scapam! îl contrazic eu calm. Fratia Ariana a intrat în dispozitiv de atac.
— Fascistilor! Nazistilor!
5 ?
Ely tipa de-a binelea. Lipoveanul îl studiaza curios, ca pe o gânganie prinsa-n insectar. Cugeta cam când sa-l „mângâie" din nou. Invervin pentru a preveni transfor¬marea discutiei într-o mardeala ordinara.
— Fara violente, lipa!
— Asa a zis si nen-tu Nelu Virusatu; fara violenta! Vezi ce-a iesit?
— Lasa-1 pe Nelu în durerea lui! Si asculta ce spune oratania asta, sa întelegi cum se fac noile jocuri!
— Ah, sfinte Kalasnikov, când o sa-mi dai dezlegare la gloante? ofteaza lipoveanul si se linisteste.
Ely se pregateste sa latre o noua rafala de slogane insultatoare. îl avertizez:
— Nazistii au fost produsi de voi, de sionisti. Si v-au facut jocurile prin care v-ati îmbogatit. Ati strâns averi din razboi si din moarte. Asta o stiu pâna si tâncii de gradinita.
Se îneaca de furie. îl las sa-si faca reanimarea si încerc sa intuiesc cine l-a trimis. în mod vadit, din organizatia mondiala sionista, distrusa de noi, au ramas grupuri si grupulete, pe întreaga planeta. Sunt periculosi pentru ca sunt disperati. învata si ei lectia amara a disperarii. Si-o sa învete si lectia mortii. Curând.
— Varain, nu se poate trai din vise!
De data aceasta, a citit din agenda. Ideea exprimata apartine

unuia mai inteligent, cu mai multa logica.
— Nu se poate, agreez eu.. Sa spui treaba asta marionetelor voastre din politica!
— De ce?
—- Poate le cade valul de pe ochi. As vrea sa prind clipa aceea, clipa adevarului.
— N-o vei prinde, Varain! Românii nu mai au decât pamântul de sub talpi si un simulacru de stat. Vor crapa ca animalele, Varain. Aceasta e razbunarea noastra. Dinte
pentru dinte, ochi pentru ochi...
— Si p...a pentru p...a, îl persifleaza Balaiul. Desi, completeaza el, ma îndoiesc ca ai asemenea scula în dotare. Prea esti bleg.
Pe fata sionistului se întinde o expresie care se vrea de scârba. Nu reuseste decât o masca urâta, de spaima. Namila de lipovean îl streseaza caci Ely, ca orice individ inferior, se teme de durere. Daca ar fi fost instruit ca noi, ar fi învatat sa se ridice deasupra oricarei senzatii si emotii. Instructorii ne pileau dintii pe viu, pândind o singura tresarire, o singura lacrima. Si se bucurau teribil când nu le vedeau. Ce stie gramada asta de carne din fata mea despre calea catre supraom? E un pion marunt, dintr-o organizatie care se închina la bani. Si savârseste orice crima pentru a-i obtine si a-i înmulti. Niste animale care nu merita sa traiasca.
— Facem ce vrem cu voi! explodeaza sionistul. Va ridicam multimile saracite si imbecilizate în cap.
— împotriva noastra, nu poti face nimic, Ely, replic eu linistit. Noi nu existam în aceasta lume. Luptam din cealalta, în care voi nu veti patrunde niciodata.
Scoate un sunet neinteligibil. Stie ca am spus adevarul. N-au solutie pentru dilema. Mai putin de o mie de români lupta împotriva invaziei, cu mijloace neconventionale. Nu pot fi atinsi. Nu se închina si nu se supun, infirmând parerea ca România ar fi usor de cucerit. îl zadarasc:
— Chiar daca veti lua si pamântul, vom lupta din aer. Aerul nu-1 puteti cumpara.
Nu raspunde la provocare. Rasfoieste nervos agenda. Ce sa mai latre, sa ne descurajeze? Orice ar spune, în zadar. Noi nu ne temem de nimeni si de nimic. Si nu ne descurajam niciodata. Cunoasterii cu precizie de micron planul de; invazie economica*

Si mai stim ceva: stim cft vom i&vinge. Am citit viitorul si stim. De aceea, lucram
calm, fara graba. Ayem timpul de partea noastra.
— Va fi un haos cumplit, Varain, se îmbatoseaza el sa-si livreze mesajul.
— Va fi, Ely. Haosul e întotdeauna cumplit. Voi l-ati semanat, voi veti fi distrusi de el. Haosul va înghiti marionetele voastre politico-economice. Românii vor scapa de tradatori si colaborationisti.
— S-o crezi tu! în anii de hartuiala, am aflat ca neamul vostru nu vrea sa lupte. Cu cine sa lupti, Varain? Cu câteva sute de fanatici din jurul tau? N-ai nici o sansa, omule!
Zgândare o rana sufleteasca care, într-adevar, ma doare. Putini din neamul meu sunt dispusi sa lupte pentru viata, libertatea si averea lor. Vor sa primeasca totul pe neluptat. Ma doare dar zâmbesc, sa nu-i dau satisfactie. îi replic linistit:
— Ai auzit de Trasnetul geto-dac, Ely?
— Ce?
— De lovitura nimicitoare, venita din noaptea cea fara de sfârsit? Nu-i veti vedea lumina. Când îi veti auzi zgomotul, va fi prea târziu.
— Nu...
— Trasnetul geto-dac se apropie, continui eu impasibil. Vine din lunga noapte, de care va temeti voi. Vine din moarte.
— Din moarte?
— Exact, Ely, din moarte. Toti cei care ne-au atins, fie si cu-n fir de par, vor muri. Vor muri în chinuri cumplite, sa fie pilda celor care vor fi tentati sa mai dace pe acest pamânt.
— în atâtia ani, Varain...
— Atâtia ani nu înseamna nimic, Ely, Românii trebuiau sa afle ca strabunii sunt suparati. Sa înteleaga si de ce sunt suparati. Cred ca au înteles.
— Crezi pe naiba, Varain! Un popor de caritasi, bingo- mani si feneisti nu întelege niciodata! Si poate fi belit ori¬când. Samânta noastra a rodit în neamul vostru. Voi sunteti exceptiile, caci regula este imbecilitatea si lasitatea. Asta exploatam noi, Varain — imbecilitatea si lasitatea.
— Stiu, Ely, stiu ce exploatati voi. Si nu ma tem de puterea voastra. Nu m-am temut niciodata. Nici macar atunci când eram singur si foarte departe de casa.

— Fanatismul n-ajuta, Varain! România e o prada sfâsiata din toate partile. Nu rupem numai noi din ea.
— Vor muri cu totii, Ely. Vor muri cii dintii înfipti în pamântul strabunilor mei. Sa afle si ei ce stim noi.
— E prea târziu, Varain!
— Prea târziu? Priveste!
Ochii i se îndrepta ca hipnotizati dupa degetul meu ara¬tator. Pe peretele din spatele Balaiului, mascota organizatiei noastre, broasca testoasa. E o sculptura reusita, adusa de Cre¬mene, din Orient. Sionistul ma priveste nedumerit. îi explic:
— Broasca testoasa traieste de cinci ori mai mult decât un om deoarece nu se grabeste niciodata. Nici noi nu ne grabim. Avem timp.
— Nu mai aveti, Varain. Poporul vostru nu mai vrea sa lupte. A cazut în genunchi.
— Nici nu trebuie sa lupte, replic eu nepasator* I-am cerut sansa unei lupte si nu ne-au dat-o. Nu ne vom avânta în lupta înainte ca românii sa ne-o ceara. înainte ca ei sa învete respectul pentru luptatorii de sacrificiu...
Poate ca vorbesc înainte dar nu mai aud. Spatiul s-a sfarâmat în mii de tandari. Timpul si-a schimbat cursul. Umbra marelui stramos, Decebal, se arata mândra si dreapta, ca un munte etern. Ochii sai caprui lumineaza si ard. tar vocea sade tunet scutura lumea din temelii:,
Ne-ai în vatat sa stam în drept, ,,
Cu fata-n Soare sa privim,
Un semn astept, atât astept,
Ca sa luptam, ca sa murim!
— Ca sa luptam, ca sa murim! repet eu cuvintele auzite aievea.
— Ce e asta, Varain?
Sfârsitul invaziei, Ely. Samânta daca a învins samânta voastra, samânta raului din oameni.
— Fara de astea, Varain!
— Fara ce? N-ati înteles niciodata cine suntem noi, de unde venim si ce vom face. Asculta, Ely!
Am zamislit samânta daca Din foc si sânge si pamânturi Si dintr-un strop din sfânta apa Si din blesteme si din cânturi...
— Aceleasi istorioare primitive! încearca sionistul sa capete inima.

— Primitive, Ely? Voi ,ati fost întotdeauna nomazi, asa ca n-ati cunoscut pretul unei fâsii de pamânt si-al unui izvor de apa. Veti fi înfrânti de ceea ce-ati dispretuit. De foc, de apa, de pamânt. Si de sânge.
— Vorbe, Varain, vorbe! Traim într-o lume dominata de bani. Si asta nu aveti voi, bani.
— Daca am vrea, am avea mai multi decât ne trebuie!
Ce folos, însa? Poti cumpara viata, sanatate si fericire cu bani?
/• ;-h -•* • ¦ :
— Aiureli, Varain! Românii s-au spurcat la bani nemunciti. Noi i-am învatat asta. Noi i-am învatat lacomia. Sa crape fierea-n tine de ciuda, Varain! Ne-ai încurcat planurile, ti-am distrus omenescul din români. Pentru bani, se omoara frate cu frate, parinti cu copii. Am impus cultul banului si-l vom dezvolta pâna la nebunie.
Aha! gândesc eu, asta voia sa-mi transmita micutul sobolan sionist. Ca vor dezvolta în români lacomia si dorinta de câstig rapid, maxim, cu efort cât mai mic. O asemenea operatiune e posibila, însa costa prea mult. Ar trebui ca sobolanii sa scoata niste bani grei din teschereaua
proprie, ceea ce nu prea le sta în fire. Poate, acum, ca sunt la anaghie, sa faca un asemenea gest. îi dau ghes:
, 7" Sc°ateîi banii' Ely-' Aruncati cu ei în români, sa-i învatati lacomia! Pâna acum, ati jucat pe banii românilor fraieri Ati luat de la multi si ati dat câte putin, la putini. Restul l-ati însfacat voi, caci n-ati gândit pe termen lung.
; Ba am gândit, Varain! Vei descoperi cu stupoare ca am gândit.
— Sunt o fire curioasa, Ely. Vreau sa vad ce-ati planificat. Mai ales, vreau sa vad cum veti scoate camasa m urmatorul an.
— Vom aranja si asta, Varain. Rabdarea românilor n-are limite.
— Eu n-as paria pe asta, Ely.
— Noi am pariat, Varain. Si am câstigat mai mult decât crezi. înca putin si vom fi stapânii de necontestat ai natiunii române.
Veti fi numai daca noi vom muri. Ne puteti ucide?
Pauza. Stie ca nici un muritor nu ne poate ucide. E timpul sa fac ordine în relatia dintre noi:
Ely, razboiul nervilor dintre organizatia sionista si Octogon dureaza de mai mult de-un secol. Daca n-ati izbutit sa ne

distrugeti în epoca voastra de glorie, secolul al douzecilea, nu veti izbuti niciodata! Noi crestem si descrestem dupa cum evolueaza latura curata a spiritului românesc.
— în ultimul timp, ati scazut mult, Varain.
P°ate- N-am disparut, caci în neamul nostru se vor naste mereu oameni. Si supraoameni.
Spune fanatici, Varain, ca nu gresesti! w Fanatici> Ely. De ei va temeti. Caci nu pot fi murdariti, nu pot fi cumparati, nu pot fi înfricosati. Daca ma uit la mutra ta, as spune ca ei sunt marea noastra groaza. Si înca n-ati vazut nimic.
Am vazut tot, Varain. Si stapânim tot. Inclusiv norocul caruia se închina sute de mii de români. Aici a fost greseala voastra. Ati crezut ca omul are suflet si idealuri. N-are Varmn! Are numai interese si dorinte materiale. Multe din ele sunt murdare. Trebuie numai sa le zgândari pentru a-1 domina, a-1 manipula, a-1 face sa verse sânge
— Sânge?
— Da, Varain. Daca nu încetati atacurile împotriva noastra, vom organiza o baie de sânge. Conditiile s-au copt. Sunt destui disperati în România. Avem butoiul cu pulbere, avem scânteia. La un semn, linistea aparenta din aceasta tara va plesni ca o bomba.
— Deci, asta cloceati voi?
mi~wE U!timul avertisment, Varain! Ne deranjati prea mult. Ne-ati pagubit prea mult. Daca nu încetati, va curge
sânge. Sângele vostru* nu al nostru. i >
— Te cred, Ely. Dati-i drumul! Varsati sânge de român! l-am luat maul. Se asteapta sa protestez, sa contraatac
sau sa ma las santajat. Se aduna si încearca sa atace pe plan sentimental: F F
— Vor muri nevinovati, Varain. Copii, femei, batrâni.
Nu m-a angajat nimeni sa-i apar, Ely. Oficial, noi nu existam.- Suntem-eror ai unei povestiri, science fictidn Ai vazut acoperire mai grozava decât asta?
- .7-Cme Va c°nduce are ° minte Perversa. N-am mai mtalnu asa ceva. In plan economic, însa, ati fost învinsi.
— Ce mai vrei, Varain? Sa vezi oameni murind de roame m strada?
I-am vazut deja* Ely. în strada si î»-casei; Mor de foame cei mai slabi. Voi i-ati ucis! Voi si liderii politico- cconomici pusi de voi!

— Si ce mai astepti, Varain?
Ce astept? Sa ne cheme românii la lupta deschisa.
înca nu ne-au chemat.
Nici nu va vor chema vreodata! Avem noi grija de asta, Varain.
Treaba voastra, Ely. S-ar putea, însa, ca butoiul de pulbere sa explodeze în casa Voastra. Un spiridus mi-a soptit ca stie unde e butoiul.
Ciuleste urechile ca un animal rapitor. Astia chiar sunt animale. îsi aleg mesagerii dintre tipii cu instincte de prada. Cu mine nu le va merge atât de usor. Am intuit ca, în spatele amenintarilor de circumstanta, specifice razboiului psihologic, de uzura, dintre noi si sionisti, au pregatit si ceva concret. O suvita psi a si pornit catre creierul sau, fara sa-i fi comandat ceva. Se pregateste sa citeasca creierul adversarului. Ely simte ceva si da sa se ridice însa lipoveanul îl prinde de ceafa ca pe un catel. Sionistul se zbate zadarnic sa scape. I-am patruns în creier si, datorita emotiei, prima informatie citita este exact cea cautafa! Pricep cum sta treaba si-i zâmbesc crud:
— Eu scot informatii din creier, Ely. Maselele le extrage amicul meu. Fara anestezie. încerci?
N-are chef sa încerce. îsi musca limba de furie c-a vorbit dincolo de mesajul scris. E limba lui, face ce vrea cu ea. Eu mi-am cules informatiile. „Spiridusul“ a aflat cum e treaba cu butoiul de pulbere, gata sa explodeze în casa românească.
spune sefilor sai ca ne veti învinge când veti stinge Soarele si stelele Cerului. Ar fi o victorie inutila, caci ati muri si voi.
Nu raspunde. îi fac semn lipoveanului sa-l dea afara. Se executa în mare graba. De când astepta el sa-i traga niste suturi m partea dorsala! Individul se rostogoleste pe scari ca ® minge de fotbal. Dupa el, zboara geanta diplomat si palaria. Trebuie sa recunosc: lipoveanul e violent dar cinstit. Nu si-a însusit nimic din catrafusele amarâtului. îl
las sa-si continuie opera de „caritate41 si-l sun pe Cremene.
^ Comandantul e pe fir de la primul sunet. Ocupat, dupa câte vad. Ii spun scurt:
— Un guvide dintr-o bisericuta sionista ne-a contactat la punct fix. Aceleasi insulte din razboiul nervilor.
— Fa-i vânt, Varaine!
I-a facut lipa. Oleaca mai convingator decât se obisnuieste. Tipul a scapat din boticut ceva interesant însa

— Chiar?
Au un spectacol în pregatire. Cu sânge. Aici.
— Serios? Treci diseara si zi-mi!
— în regula! Noroc si voie buna!
A închis. Ma ridic sa arunc o privire pe fereastra. Balaiul l-a urcat pe individ în masina. Tot cu suturi. Si tot în profundor. își sterge palmele, asa cum faci dupa ce ai lucrat cu ceva murdar si porneste catre scari. Din treacat, rupe o caisa pârguita, o curata de praf si-o arunca în gura. O mesteca cu tot cu sâmbure. Om de viata, gândesc eu. Va avea întotdeauna un echilibru vârtos în tot ce înseamna viaja.
în gura simt gustul sarat, inconfundabil, al sângelui. Si cel al pamântului. Probabil, e timpul sa-l musc si eu; într-o suprema eliberare din temnita carnii pamântene. Sau, poate, e vestea cea mare. Singura veste pe care o astept de multi ani, de când lupt în Octogon. Vestea ca Trasnetul geto-dac s-a pornit si va curata totul în calea lui. Prin moarte, desigur. Am lasat prea mult timp jivinele sa-si faca de cap.
Aprind o tigara si trag câteva fumuri. Gustul n-a disparut. Gust de pamânt si sânge...
Prea târziu...
Comandantul e singur. în fata, o scrumiera zdravana, de pockerist, plina de chistoace. îmi raspunde la salut fara a-si muta privirea de pe ecranul calculatoruilui. Ma îndeamna:
— Zi-i!
— Un tip fara identitate, venit direct de la aeroport, c-o masina oferita de cineva din Bucuresti. Sionist.
— Asa? S-au instalat ca la ei acasa.
— Daca au gasit fraierii?
— Ce voia?
— Insulte si amenintari. Nimic serios.
— De ce crezi asta?
— Nici un terorist care se respecta nu ameninta. Loveste.
— Asa?
A terminat treaba pe calculator. îl opreste si se întoarce cu fata catre mine. E obosit dar se tine bine. N-are vârsta. A capatat ceva din raceala Batrânului. Din aparenta lui de nemuritor. De om pe care timpul nu-i atinge. Rastoarna scrumiera în cosul de hârtii, aprinde o tigara si ma îndeamna din priviri sa-l imit. O fac si astept sa ma întrebe.

— Crezi ca vor sa verse sânge? Nu e cacealma?
— Vor. Demonstrativ. Sa ne arate ca pot. Si sa ne determine sa renuntam.
— Copilarii! Stiu ca nu vom renunta niciodata.
— Si noi stim ca suntem cumplit de singuri. Speram,, însa.
— Da. Ce-ar putea spera ei?
— O pasuire de vreun an-doi?
—¦ Poate. Atunci, sa nu le-o dam! Sa-i lovim!
— Unde?
— în cuibul lor. Formezi un comando si pleci dupa ei!
— în regula! Si asa nu-mi place asteptarea.
— Nici mie nu-mi place dar acesta e ordinul. Asteptam.
— Ne poate costa, Laure.
— Ce sa mai pierdem, Varaine?
Nu-i raspund imediat. Cuget la spusele strabunului vegan. S-au cam adeverit. Daca nu se întâmpla o minune, pâna-n iarna, românii vor mai înghiti o cupa de otrava. De data asta, cu disperare. Fara voiosia specifica si irespon¬sabila cu care au început caderea.
— Minuni n-o sa se întâmple, dau eu glas gândului.
— Nu, confirma Cremene, strivind tigara. Si daca s-ar întâmpla, ar fi mai rau.
— Mai rau?
— Sigur, Varaine. Ar continua betia de promisiuni si vise irealizabile. Si lenea atotdistrugatoare.
— Atunci, fara minuni!
— Fara! Sa vedem ce fac ceilalti!
— în regula! Plec.
— Bine. Formezi comandoul si vii sa-l vad!
— Am înteles!
îi strâng mâna si plec. Oleaca nedumerit ca nu mai sunt în stare sa ma revolt de evolutia prea lenta a luptei noastre, începusem bine dar cine poate lupta pentru cineva care nu-1 doreste?
*
Strada fierbinte ca o etuva îmi amintest e de Orient. Pornesc agale, fara tinta, prin orasul plictisit si trist. Asa-1 simt eu — trist si plictisit. Prea putini oameni pe strada, desi nu-i târziu. Lipsa de bani, ghicesc eu. La ce sa iesi seara pe strada, daca n-ai bani? Românii stau în fata televizoarelor si înghit într-o inconstienta greu de înteles filme proaste si stiri false.

Principalele produse ale economiei de piata. încolo, frigidere la fel de goale ca si pe timpul dictaturii. Românii n-au puterea sa se revolte. Daca o fac, din când în când, spontan, le trece repede. Sunt curios daca mai viseaza ceva. Esti rau/îmi sopteste îngerul meu veghetor. Tu n-ai trait niciodata ca ei.
Poate ca are dreptate. Mirosul teilor, greu si el de prea multa caldura, mi se furiseaza în nari si-n suflet. Dulce si ametitor ca visele din tineretea mea. E un fel de ras- puns-întrebare: Dar tu mai poti visa, Varaine? La ce naiba sa visez? ma întreb eu enervat si iutesc pasul. Am decis ma nu ma opresc pâna acasa. Sa trag un somn bun, apoi sa execut ordinul. Sa plec departe de orasul trist si plictisit. Sa caut sobolanii care au facut din neamul meu un popor de înghititori de filme proaste si de stiri false. Sa-i lichidez. La gândul luptei, sângele porneste vioi prin vine. Asta viata!
La un moment dat, ma opresc si fac câtiva pasi înapoi. O voce parca stiuta, usor deformata de microfon, rasuna prin preajma. Ma lamuresc rapid. E o speluca de asta cu pretentii, numai termopan si lumini, în care „lumea buna“ îsi stinge angoasele pretextând ca se distreaza. Nu-i genul de local în care as intra de buna voie. Vocea, însa, îmi pare tare cunoscuta. E chiar placuta. Trec de servul ras în cap si întolit caraghios, ce strajuie usa. Patrund în obscuritate. Glasul îmi pare si mai cunoscut. E o femeie care cânta. Cânta bine. Prea bine pentru un local de noapte din Bucuresti. Ma strecor printre mese, gasesc un loc liber si ma asez. înca n-am recunoscut-o, caci cânta cu fata în penumbra.
To late to say I am sorry darling,
When our love is slowly dying.
To late to say I am sorry friend,
When our love has reached an end...
Am identificat-o si rasuflu usurat. în cinstea acestei realizari, ma recompensez cu o vodca Smimoff cu gheata si lamâie. Comand bautura si continui sa privesc cântareata. Da, are si voce, si talent, si suflet. Probabil, are si o poveste, caci barul asta nu e de ea. N-am nici o intentie cu ea. Pur si simplu, astept sa se termine melodia care m-a miscat. Ea, însa, continua. La fel de profunda. Si la fel de tragica. Femeia are un suflet de om. Sigur.
A ajuns la câtiva pasi de mine, între consumatori. O admir,

gustând câte un strop de vodca. E exact cum o stiam. Cu parul rebel, acoperindu-i jumatate de fata. Cu ochii de un verde smarald, în care lumina din spoturi se joaca, tesând mistere. Cu trupu-i de mignona strâns într-o rochie visinie, care o face sa semene cu o papusa. Parca-i aud glasul de la ultima întâlnire; De ce ma urmaresti?
M-a vazut. Si m-a recunoscut. Nici o tresarire pe fata ei. Face înca un pas si continua sa cânte:
Do you remember, Arme Lee, It was in summer by the sea...
M-am lamurit. E timpul sa plec. Beau pâna la fund si chem ospatarul sa platesc. Cântecul s-a terminat. Minunea creola a disparut printre faldurile draperiei. Nu-mi sta în caracter sa agat cântarete prin baruri, asa ca o iau din loc.
Ies si pornesc din nou catre casa. Tot agale.
Când îi aud tocurile, e prea târziu. N-o mai pot evita. Sper sa nu fie înca o pacoste, îmi spun înainte de a ma ' întoarce si a o imita:
— De ce ma urmaresti?
— Varain!
— Asta sunt eu, nu e raspunsul la întrebare.
S-a oprit si tace. A iesit cu rochia de spectacol pe ea. Când îmi raspunde, simt lacrimile din glasul ei:
— Am crezut ca ai venit pentru mine... •
— Asa a si fost. Ti-am auzit vocea din strada si am intrat...
— Nu trebuie sa ma minti!
— De obicei, nu calc în cârciumi! Am intrat sa vad cine era.....
—- Si ai plecat...
— Ce sa fi facut? Mi-a placut cântecul. Mult
— Si?
Prea trist. Splendid dar trist. L-am ascultat, am plecat...
— Si eu?
Tu? Tu esti o fata frumoasa. Neasemuit de frumoasa. Ai si suflet de om. în alte vremuri, as fi strabatut Pamântul sa-ti cer un zâmbet.
— De ce, în alte vremuri?
S-a tras catre lumina, sa lase un betiv sa treaca. E indescriptibil de frumoasa dar nu ma misca nici cu un fir de interes. Pacat de mine! gândesc eu si-i raspund:

— Acum sunt prea batrân.
începe sa râda. Cristalin, ca niste clopotei sunati de un copil. Se opreste si-mi replica zâmbind:
— Cochetezi?
— Deloc. Ti-am spus adevarul: sunt prea batrân.
— Darnuesti...
— Fetito, esti cumsecade. Poate ca te si înseala aparenta. Pe dinauntru, sunt de-o seama cu timpul.
Iar s-a speriat. Si s-a blocat. Stie ca nu-s ticnit dar o sperie cel tare din mine. Cel fara moarte, care îsi cere în zadar murirea de la zeii acestui Pamânt. Strainul, adica. Recunoaste:
— Ma sperii. Dar e si ceva care ma atrage Ceva...
— Stiu, stiu...
Iar s-au spus toate vorbele dintre noi. Ma întreb cum s-o rup cu ea fara a o rani. îi amintesc:
— Ai plecat din spectacol...
— Am terminat, murmura ea pierduta.
Mi se preda desi n-am asediat-o. Si nici nu cred sa am nevoie de ea. Ma cuprinde un soi de mila. Sau, poate, de întelegere superioara celei pamântene. O prind de mâna si o întreb:
— Ai fost vreodata, noaptea într-o livada gemând de rod?
Bâiguie ceva. Sigur n-a fost si n-a vazut asa minune. O asigur:
— Vei merge acum. Si-o sa-ti placa.
Parca e beata sau drogata. Nu e vina mea. E efectul hiperputerii din mine, pe care n-o pot controla în toate ocaziile. O urc în taxi si pornim. S-a strâns în coltul ei, departe de mine. O înspaimânt si-o atrag în acelasi timp. Iar mie mi-e mila de ea si vreau s-o linistesc. Nu stiu ce duh mi-a scos-o în cale. Nici în ce scop. Nu vreau s-o fac sa sufere. Au suferit destule femei din cauza mea, desi n-am dorit niciodata asa ceva.
*
* *
Am ajuns în fata portii si s-a oprit. Sovaie si tremura din tot trupui, de parca ar fi atinsa de friguri. O prind usor pe dupa umeri si-o asigur:
— Nu sunt un capcaun. Nici violator.
Se lasa purtata ca un copil. Luna, mare si palida ca o figura de vraci mongol, a poleit livada într-un galben auriu," cu luciri stravezii, din alta lume. Trecem tacuti pe sub perii cu frunzele lucioase, pe sub caisii cu crengi plecate de prea plinul fructelor.

S-a desprins de mine si priveste uimita. Intr-adevar, n-a vazut niciodata o livada bogata, pe timp de noapte. De asa farmec au parte putini.
» M-am asezat la masuta din chioscul de vara si-o privesc cum pluteste ca o naluca printre pomi. Cum pipaie coaja si crengile si fructele. Nu-i vine a crede ca e adevarat. Pare un vis dar nu e. E un adevar de care ea poate fi perfect sigura. Visul cel nesigur al noptii sunt eu. Ma pot destrama oricând, fara a lasa macar o urma. Bine ca nu stie si aceasta grozavie. S-ar înspaimânta si mai mult. Senzatia ca a atins un venit de pe celalalt tarâm n-ar mai parasi-o întreaga viata. Ar schilodi-o definitiv si eu nu vreau asta. Vreau s-o linistesc cumva. S-o vad multumita. Sa întrerup relatia în termeni civilizati. Sa n-o supere. Sa nu sufere deloc.
Vine catre mine, învaluita în mirosul de fructe. Se aseaza pe banca, în fata mea si constata ca un copil:
-— Esti straniu dar esti adevarat.
— Da, recunosc eu, sunt dureros de adevarat. Si foarte straniu.
— De parca ai veni din alta lume, continua ea. Mi-a ghicit gândul.
— Eu vin din lumea celor clare, Alexandrina. N-as fi

vrut sa te întâlnesc.
Se ridica brusc, jignita. Poate ma crede vreun narcisist, gândesc eu si-i explic:
— Vreau fericirea celor din jurul meu. Ea întârzie sa se arate, însa. In locul ei, se prezinta la întâlnire nenorocirea. Vine cu precizie de ceas elvetian. Si eu nu vreau s-o vad lovind.
— înteleg...
Chiar ma crede. S-a asezat din nou si mi-a prins o mâna în palma ei.
'— Te-am simtit trist de prima data. Atunci...
— Nici nu cred c-am fost vreodata vesel cu adevarat. Sau, daca am fost, am uitat.
— Te înteleg, repeta ea.
— M-am nascut cu o datorie grea, închei cu spovedania. îmi pare rau!
— Nu! Taci! Eu am vrut sa vin.
— Tu n-ai vrut sa vii..., încerc eu sa-i explic ciudatul

fe¬nomen de hipnoza pe care-1 produce psihicul meu. Ea nu ma lasa. îmi acopera gura cu palma. Treaba ei. Am vrut sa fiu sincer. Sa înteleaga ca atractia pe care o simte pentru mine nu e omeneasca, nici fireasca. Ca e un fel de vraja in¬constienta. Daca nu vrea sa stie, e treaba ei! ma consolez eu.
A trecut pe banca lânga mine. Si-a încolacit bratele în jurul meu si, cu capul pe pieptul meu, murmura:
To late to say I am sorry, darling,
When our love is slowly dying...
Ar trebui sa-i raspund la îmbratisarea mascata. Sufletul meu a plecat însa departe, dincolo de zenit, într-o lume în care toate sunt clare si drepte. în care oamenii nu se confunda cu animalele... O lume curata, curata...
S-a oprit. Probabil, nedumerita de lipsa mea de reactie. O femeie ca ea nu se poate refuza. Ma întreaba cu glas nesigur:
— Ce vrei sa-ti cânt?
Nu-i raspund imediat, asa ca repeta întrebarea. Fac un efort sa ma stapânesc, apoi renunt:
— Sa-mi cânti, de poti, despre un om singur care n-a vrut sa traiasca dupa legile turmei! Care a platit cu durere fara seaman extrema sa originalitate, caci l-au tradat cei pe care-i aparase.
Bratele i s-au strâns instinctiv în jurul meu. A intuit despre ce e vorba. Abia îi aud vocea:
— Varain, tu n-ai fost dintotdeauna asa.
— Nu, n-am fost asa. Am fost un om modest, care-si dorea o fericire mica, mica. Modesta ca si el. M-a izbit micimea sufleteasca a semenilor mei...
-Si?
— Si ce?
— Ce-ai facut?
~ Eu,n'am facut nimic- Niste profesionisti de care nu trebuie sa stii au facut din mine ce vezi. Si ce simti. Stiu ca te sperie de simti...
— Da, ma sperie, Varain! De ce, oare? Inima ta e buna si calda...
v ^ma ™ea- - Inima mea? Inima mea a plecai în Cer, sa ceara viata pentru oamenii .unei planete condamnate' Viata si lumina...
E liniste în livada lui Arbore. O liniste grea ca o apa adanca. Alexandrina s-a strâns toata în mine. Parca ar vrea sa devina

parte din mine. Din enigma cu chip de om mta nit întâmplator, într-o zi în care forsitiile râdeau pe al^ie Qsrnigiului Pai:ea-i aiid tocurile, cum tacaneau în
acea zi, în ritmul unui cânt din adâncuri:
Departe, glie, departe,
De parfumul tau de pâine,
Printr-un Cer cu stele sparte,
Dincolo de rau si bine...
Tacerea ne-a învaluit, ascunzându-ne cu totul Un
singur gând mi-a ramas pironit în creier: sa nu-i fac rau, sa nu sufere si ea. Si asa e prea multa suferinta în lumea în care m-am nascut pentru prima si ultima oara. în lumea planetei Henda careia oamenii îi spun Pamânt, din sistemul stelei Ginzer, caruia oamenii îi spun Soare. Probabil în urmatorii am, vor adopta si ei denumirile folosite'de Alianta Intergalactica. Atunci, însa, eu nu voi mai fi aici, în îvada. Nici pe planeta. Nici macar în sistemul soter nu voi mai fi. Voi fi departe, în sistemul unei stele din nordul ,epar?^ Pe ° Planeta cu populatie salbatica. Mai salbatica decât pamântenii.
Sopteste:
— La ce gândesti, Varain?
E târziu. Prea târziu. Exact ca în cântecul taiL
— Ce e târziu?
Totul. Nu-ti pot spune mai multe sa nu te sperii.
S-a înviorat un pic. încearca sa-si faca curaj:
Nu ma sperii atât de usor. Ai uitat ce sunt7
— Ce?
Cântareata de cârciuma. Miros a fum, a bautura si-a transpiratie.
— Nu-i asa!
Ba da! De unde stii ca nu-s si curva de lux? Cântatul e o acoperire excelenta.
— Nu esti!
— De unde stii? ' ; . V ;
Stiu. Am cunoscut multe femei. Prea hiulte. înainte de a fi curva cu trupul, trebuie sa ai suflet de curva. Tu ai suflet de om.
— Asa? Suflet de curva?
Exact. Mii de femei n-au putut practica viciul din sufletul lor. Când le vine ocazia, însa...

Nda. Te pricepi desi n-as fi crezut. Pari un intelectual neajutorat. Râsul a explodat din mine înainte de a-mi da seama. Imaginea e de-a dreptul caraghioasa. Varain-intelectual. De-ar sti papusa asta fragila ca un vis ca în fata ei sta unul dintre cei mai vânati superspioni ai lumii! Ce rost are, însa, sa-i spun ceva? Si, la drept vorbind, câti savanti cu pretentii cunosc supremele adevaruri pe care le-am atins fara sa vreau? Intru în joc:
Sa zicem ca sunt 'telectualul ala de spui tu! Ce ai vreasastii?
— Acolo, ce e?
Degetul ei tinteste catre Cer. Sovaie în jurul zenitului, coboara catre cea mai vizibila constelatie, Ursa Mare.
— Ce e acolo? repeta ea. -
— Viata, Alexandrina. Mult mai civilizata decât la noi. Oamenii sunt creoli, cu ochii caprui catre galben. Cu câteva zeci de mii de ani în urma, au ajuns si aici. Nu prea multi. Nici prea fericiti.
— De ce?
— Erau exilati pentru încalcarea unor reguli ale Aliantei Intergalactice. O parte din pamânteni sunt urmasii lor.
— Ar fi frumos dar nu e adevarat, Varain. E fictiune!
Ce sa-i spun? S-o contrazic? La ce i-ar folosi? La ce mi-ar folosi? Nu m-a durut pe mine destul când am aflat adevarul? Suprema fericire a pamântenilor izvoraste din ignoranta.* Cei care stiu prea multe sufefa.
— De ce taci, Varain?
M-am hotarât sa-i spun, totusi, adevarul. Oricât de incredibil pare.
— Nu e fictiune, Alexandrina! Noi, europenii, suntem urmasii unor „zei" astrali, veniti din constelatiile nordice.
— Oare?
— Sigur. Nu e o ipoteza. E un fapt probat. Am vazut cu ochii mei o pereche de „zei" strabuni.
— Unde?
—- Sunt pe o insula ascunsa în Pacific. Traiesc acolo de mii de ani. Acesta e secretul dupa care alearga marii bogati ai lumii: secretul nemuririi.
Alexandrina s-a strâns ghem, cu genunchii la gura. Privirea ei s-a fixat hipnotizata pe mine. Iar crede ca delirez. Oftez si-i spun:
— întelegi de ce sunt trist? Oamenii acestei planete sunt dispusi sa creada cele mai mari prostii. în ciuda logicii si bunului

simt, ei cred ca au fost facuti din lut sau din maimute. Numai adevarul nu-1 accepta.
— Cât de sigur e acel adevar?
— Foarte sigur! Luna trecuta, am discutat cu descendetii unor exploratori astrali. Locuiesc în America de Sud. Si ei detin secretul vietii lungi, de mii de ani.
— De ce nu-i aduceti între oameni? La televiziune?
— Din cauza razboiului invizibil, Alexandrina. Superbogatii lumii se bat pentru secretele lor. Noi le protejam.
I-ar s-a destins. Palma ei mica îmi atinge obrazul:
— Esti un aiurit dar spui povesti frumoase. Ceva din mine ar dori sa le creada.
— E samânta„zeilor"...
— Ce?
— Samânta exploratorilor astrali, din care au coborât strabunii tai. n>:n;,7 s i
— Nu înteleg...
— E usor de înteles. Adevarurile lumii sunt scrise în fiecare creier omenesc. în anumite celule nervoase, sunt stocate informatiile mostenite de la primii colonizatori ai planetei.
— Nu pot crede!
— E adevarat. Când aceste informatii izbucnesc la suprafata, catre constiinta, apar inventii. Ne amintim informatiile stiintifice cunoscute de strabuni. Sau visam frumos si fantastic.
— Din lumea stelelor..., murmura ea.
— Din lumea celor opt stele, o completez eu. De acolo au venit marii strabuni.
— De unde stii, Varain?
— De la tine. Privirea ta s-a atintit instinctiv catre lumea celor opt stele! Sunt înscrise în memoria ta. Ori, poate, ai o legatura telepatica cu acea lume.
— Ma înfricosezi, Varain. Imensitatea spatiului ma sperie.
— De ce?
— Aici sunt sigura de câte ceva. De putine lucruri dar, oricum, sigura. Ideea unei legaturi cu o lume de la milioane de ani lumina îmi strica echilibrele pamântene.
— De ce te temi? Stii tu ce lume traieste în jurul Soarelui Alcor?
— Tu stii?
— Da. I-am si întâlnit.

— Cum?
— Câteva comandouri de nave alcore se rotesc în jurul Pamântului. Ne supravegheaza evolutia.
— Ma minti frumos, Varain. Ai simtit în mine cumplita teama de singuratate. Nu numai ca om. Ca omenire. Omenirea se teme de singuratate.
Un releu din creierul meu se închide automat. înteleg ce era de înteles. Femeia asta n-a aparut întâmplator în viata mea. E framântata de o problema pe care putine femei o au : singuratatea omenirii în fata eternitatii timpului si infinitatii spatiului. Instinctiv, întind amândoua palmele si-i cuprind usor ovalul perfect al fetei. Tresare surprinsa de gest. Da sa se împotriveasca dar renunta. închide ochii si întredeschide buzele. Sarutul meu abia o atinge. O adiere de vis, pe buzele ei carnoase si calde. Apoi, o las si-i soptesc:
— Nu suntem deloc singuri. Multe din informatiile lumii modeme vin, pe cale telepatica, din alte lumi, ale altor stele. Nu te mai teme!
— Varain, de ce m-am întâlnit eu cu tine? Cine m-a împins catre tine?
Mi-a citit gândul dar nu e constienta de aceasta. înca bâjbâie. Floarea întelegerii supreme din creierul ei abia a îmbobocit. O încurajez:
E adevarat. Cineva te-a împins catre mine. Vei întelege multe, mai târziu.
As vrea sa te cred, Varain. De câtiva ani, simt o presiune în suflet. Un îndemn de a face ceva si nu stiu ce.
— Normal. Extraterestrii din înalturi radiaza creierele omenesti. Trezesc amintiri si dorinti.
— De ce?
Ne pregatesc pentru contactul fizic. Sa nu ne speriem când vor ateriza cu navele lor galactice.
— De unde stii?
— De la ei. Unul din comandantii flotilei galactice venite pentru salvarea pamântenilor si-a luat numele strabunului zeificat, Zamolxe.
— Vreau sa te cred, Varain, dar nu pot.
Nu trebuie sa ma erezii Trebuie, doar, sa nu te sperii de ce va urma.
— Adica?

— In momentul în care navele extraterestre vor ateriza, sa-ti amintesti ca nu sunt dusmani.
E normal ca nu sunt dusmani! Doar ne sunt superiori.
' E normal dar minti dereglate, sau interesate au imaginat un razboi între pamânteni si extraterestri. Aceste imagini pot provoca incidente.
— Ce interes ar avea? Si cine?
Bogatii lumii se .tem de ordinea extraterestra. Oamenii obisnuiti nu pierd nimic, bogatii pierd puterea economica strânsa în generatii.
— Toti?
Toti se tem. Din „zei“ financiari care dicteaza viata sau moartea, saracia sau bogatia unei persoane sau a unei natiuni, ajung simpli oameni, caci puterea banilor dispare.
— Vor fi înlocuiti cu alte persoane?
— Probabil. Civilizatorii astrali vor instaura un guvern mondial format din pamânteni si extraterestri. Vor impune legi foarte severe. Vor îngradi pâna la lichidare definitiva animalele din oameni.
— Sigur?
— Foarte sigur. E singura cale de salvare a omenirii si a planetei. Daca n-ar fi intervenit extraterestrii, în urmatoarele decenii, omenirea ar fi disparut.
— Asta o cred. Nu e nici o siguranta a vietii pamântene.
— De asta au intervenit. Deocamdata, invizibil. în scurt ^ timp, vor veni la contact direct.
Nu mai spune nimic. A scos o tigara din pachetul meu, a aprins-o si trage gânditoare din ea. Cuta de pe frunte îmi spune ca cugeta profund. Are la ce gândi mult timp. Eu, însa, trebuie sa dorm, sa strâng energie pentru misiunea de lichidare a cuibului de sionisti. Ma ridic si-o îndemn:
— Sa dormim un pic, fetito! Nu rezolvam noi problemele lumii, în aceasta noapte.
— Ramân aici! se împotriveste ea. Ma simt atât de curata si usoara...
N-o contrazic. împing catre ea bricheta si tigarile, apoi îi precizez:
— Usa e deschisa larg, sa intre racoare. Când vrei...
Nu-mi raspunde. Ma 'aplec si-o sarut usor, pe tâmpla.
Ma îndrept linistit catre patul meu. Vocea ei, însa, continua sa-

mi rasune în gânduri:
To late to say I am sorry, darling,
When our love is slowly dying...
*
*• *
Ceasornicul biologic zidit în fiinta mea îmi spune ca e aproape trei dimineata. îi simt prezenta si deschid încet ochii. E la doi pasi de pat, între mine si fereastra. Goala si frumoasa ca o zâna. Picaturi de apa neatinse de prosop îi puncteaza, ici-colo, pielea curata, aramie. Observa ca o privesc si explica:
— Am facut un dus, sa scot din mine miasmele de cârciuma.
Sângele a prins viteza prin venele mele. îl simt batând în tâmple. Patima simpla, barbateasca, pentru o femeie se dezlantuie. Patima pe care o credeam înghetata de ultimile necazuri, se ridica victorioasa în mine. Omul din mine n-a murit, gândesc eu, fara a-mi putea desprinde privirea de pe trupul ei cizelat pâna la perfectiune. Izbutesc sa soptesc:
— Esti mai frumoasa decât un vis pagân.
Replica ei ma surprinde prin franchete:
— Atunci, m-ai putea iubi? Caci eu te doresc cu disperare. Parca am înebunit.
Nici nu stiu când m-am ridicat din pat. îi simt coapsele cuprinse într-o îmbratisare strânsa si soldul tare, pe care îmi sprijin obrazul drept. Degetele ei se joaca bezmetic prin parul meu. îi aud respiratia adânca, suieratoare. N-a mintit. Ma doreste cu adevarat. Chemarea pasiunii vine din interior si de departe... Gura mea flamânda atinge pielea de matase a pântecului plat. Se încordeaza ca un arc, gata sa explodeze si scapa un strigat înabusit. Urca, urca mereu, catre culmile extazului. Sânii mici si tari s-au ridicat, oferindu-se. îmi reprim tentatia de a musca din ei adânc, la sânge. îi prind discret, în causul palmelor si-i caut buzele cu gura mea flamânda. Degetele ei subtiri s-au înclestat în ceafa mea. Dintii fini, ascutiti mi-au prins buza de jos, strângând usor, în joaca. Respiratia ei dulce, parfumata cu menta, îmi gâdila narile. Mâinile mele luneca usor, catre mijlocul subtire dar vânjos. Alexandrina ma surprinde din nou. Dintr-un zvâcnet, se ridica si-mi încolaceste coapsele cu picioarele. Desi fine, sunt puternice. Tremura ca niste corzi bine întinse.
Ma rostogolesc cu ea în brate pe patul moale, racorit de

ventilator. O las în voia ei, caci vreau s-o cunosc. Sa descopar femeia de dincolo de aparente. Femeia care stie sa faca dragoste totala si profunda, asa cum numai oamenii stiu sa faca. Mi-a eliberat coapsele si s-a întins peste mine. Mica, usoara dar puternica. Musca fara retinere din muschii pectorali. Murmura ceva, cu glas gutural, de porumbita în calduri. Se ridica spre gât, apoi ma musca de barbie. Dintr-o miscare, se ridica, ma încaleca peste mijloc si-si înfige palmele în umerii mei. Ochii ei ma pironesc aprinsi ca doua smaralde în flacari. Lumina veiozei joaca în ei, în mii de culori, de la un verde intens pâna la un albastru pur, sideral.

— Lumile acelea sunt departe, susura ea. Eu sunt aici. Pe mine sa ma iubesti!

Nu-i raspund. Nu vorbesc niciodata când fac dragoste. Doar nu sunt animal. Pentru mine, ca om, dragostea e un ritual de suprema descatusare din grijile marunte ale vietii cotidiene. îmi aminteste:

— Pe mine sa ma iubesti! Cum n-ai mai iubit pe alta!

în loc de raspuns, îi prind sânii în palme si-i strâng cu putere. Sa-i simt ai mei. Se încordeaza de durere dar nu scoate un scâncet. Luneca usor, cu picioarele desfacute, catre locul în care, înstinctiv. asteapta sa atinga maximul de placere. Se opreste o secunda, se deschide lent si se uneste cu mine într-un tot. la fel de lent. scotând un geamat prelung.

Daca n-as fi topit de placere, as observa multe. Ca stie sa iubeasca si-i place s-o faca, în primul rând. Ca poseda rafinament omenesc. Adica, total diferit de contactul scurt, animalic, dintre doua fiinte inferioare. Se misca lent, ca dupa un descântec, cu ochii închisi, cu privirea catre lumea ei interioara. îsi prelungeste în mod voit placerea. Si mi-o prelungeste mie. O las în voia ei. Ma abandonez în valurile placerii fara seaman. Se misca în continuare lent, soptind vorbe neinteligibile. Dragastoase, banuiesc. .

Miscarea ei s-a întetit iar murmurul a devenit continuu. De cât timp plutim asa, între viata si eternitate? De mult, tare de mult timp. Leganatul ei de amazoana ia amploare. Se transforma într-o zbatere rapida. O imensa flacara tâsneste din trupul meu. Alexandrina încremeneste, scoate un tipat si se prabuseste pe pieptul meu. Unghiile i s-au înfipt involuntar în carnea mea, pâna la sânge. Respira sacadat, cu gura deschisa, în cautare de

aer. O învalui protector în brate si-o trag alaturi de mine, sub briza venti-latorului. îmi prinde bratul stâng cu amândoua mâinile, ca un copil si-si înfunda podoaba de par rebel în scobitura umarului meu. încremeneste asa, într-o asteptare prelunga.
Si iar trece peste noi o eternitate. Ma simt usor si curat ca dupa o baie într-o mare de lumina. în sufletul meu, înca zbor prin lumea ei. Prin lumea de extaz în care m-a purtat cu gingasie si maiestrie. Parul ei aspru cu miros de flori de câmp îmi gâdila obrazul. îmi înfioara narile. Le simt dilatându-se din ce în ce mai mult, sa prinda mirosul aspru, de libertate. Si mai simt ceva. Simt cum dorinta se ridica în mine din nou. Imperioasa. Atotputernica. Plina de tainice chemari si promisiuni. Ma rasucesc usor catre ea, sa-i caut gura de floare rosie. îi ating usor buza superioara si simt cum se înfioara. îi aud si vocea cu modulatii stranii:
— Nu m-am înselat. Tu esti barbatul. Dorinta mea te-a adus în cale.
Nu mai stiu ce spune. M-am dezlantuit într-o desca¬tusare totala. Am patruns atânc, adânc în ea. Chemarea în¬fiorata a placerii ma îndeamna sa patrund tot mai adânc, s-o fac una cu mine. Ea se zbate, aruncându-si pletele negre si crete în toate directiile. Sânii i se scutura într-un salbatic dans al patimii. Muntele lui Venus, umflat de dorinta, pulseaza cum rar vezi la vreo femeie. N-a întâlnit de mult timp barbat, ma fulgera un gând dar îl uit rapid, caci ratiunea a abandonat postul. Doar îngerul setos de placeri a ramas în mine, smulgându-si cu ferocitate drepturile. I le dau, fara retinere. E drogul cu care platim pedeapsa încarnarii.
Zburam, zburam împreuna, fara limite si hotare. Când mai lin, când vijelios, ca o singura sageata plecata din arcul viu al iubirii. Am uitat toate nimicurile zilnice. Toate framântarile cu care ne otraveste lumea prea zbuciumata. Plutim liberi, goi si puri. Noaptea de iunie ploua peste noi cu lumina de stele, de vraja si de mari dezlegari. Si iar ma fulgera un gând. Dragostea unei pamântence ma va dezlega de blestemul nemuririi. Si de lumile stelare, carora le-am fost sortit din leagan.
Si iarasi zburam prin eternitatea sfâsiata, catre lumea în care sufletele noastre se pot atinge, împlinind contopirea trupurilor. Versurile cunoscute picura unul câte. unul, balsam pentru inima

mea de luptator neconventional:
Cu vraja ta de femeie, îmi umple întreaga odaie Si, dintr-a vietii scânteie, învie-mi, splendid, vâlvataie!
Mai lasa-mi o clipa din tine Sa stea lânga mine de paza,
Sa-mi spuna de drag si de bine!
Apoi sa te-mbraci într-o raza,
Sa te ridici catre ceruri,
Pe drumul de taine si vise,
Femeie faptura de geruri,
Mister cu ferestrele-nchise...
Alexandrina s-a linistit. Sta moale si calda lânga mine, cu fata scaldata în lacrimi, Nu hohoteste. Lacrimile izvorasc simplu, fara efort si se preling pe fata-i de zeita creola. I le sterg usor, cu batista si-o veghez. O las sa plânga în liniste. Sa-si descarce amarul si otrava din suflet. Nu plânge degeaba. Sigur.
Lumina diminetii, îmbracata în mantie albastriu-rosie- tica, bate la fereastra. In sfârsit, femeia se întoarce cu fata catre mine si-mi sopteste:
Stiam eu ca te voi gasi. Ca exista un barbat anume pentru mine.
Nu-i raspund. O iau în brate si adorm fericit.
* * r.r. ...
O raza sprintara de Soare se strecoara printre perdele, cu gând dejoaca. Ma mângâie usor pe obraz, apoi se hotaraste sa se opreasca pe ochii mei. Ii saruta pe rând, facându -ma sa tresar. Instinctiv, întind mâna si pipai locul de lânga mine. Ma trezesc de-a binelea, usor alertat. Alexandrina nu mai e în pat. îi zaresc însa rochia visinie aruncata pe fotoliu si rasuflu usurat. Zâmbesc multumit si ma întind din nou. închid ochii sa revad macar câteva clipiri din zguduitoarele ore de iubire ale noptii. Imaginea ei întiparita deja în creierul meu, îmi zâmbeste. Gura- cu buze carnoase, flamânda de sarutari, se întredeschide usor, provocator. Parca ar vrea sa-mi spuna ceva. Ma alint si ma desfat cu aceasta imagine, pâna ce-i aud vocea:
Nu te prefa ca dormi! Ridica-te sa vezi ce gospodina am fost!
Deschid ochii zâmbind larg. întotdeauna am gândit ca oamenii care zâmbesc fericiti sunt cam tâmpitei. Acum nu mai cred, caci zâmbesc si eu din tot sufletul. Alexandrina ma studiaza curioasa, din cap si pâna-n picioare. S-a îmbracat cu un tricou de-al meu care îi ajunge un pic mai jos de solduri. Desi larg, sânii împung atâtatori prin el. Atât de atâtatori, încât simt cum

dorinta începe sa ma invadeze din nou. Nu stiu ce-a trezit femeia asta în mine. Am cunoscut multe alte femei dar nici una nu reusea sa ma miste cu simpla-i prezenta. îmi citeste parca gândul si-mi râde provocator:

— Nici sa nu te gândesti! Cine nu manânca, nu capata nimic altceva. Oricât de mult si-ar dori altceva.

N-am încotro. Ma ridic din pat, o sarut usor pe obraz si intru în baie, sa ma rad si sa ma spal. Tipul care ma priveste din oglinda e prea fericit câ sa fie Varain,. superspionul temut si vânat pe întreaga planeta. în orice caz, e un tip pentru care am destul respect. Drept urmare, ma rad la sânge, fac un dus si ma gatesc cu multa atentie, cum nu-mi sta în fire. în tot acest timp, fredonez un cântecel rasarit din nu stiu ce colt al creierului:

Cu vraja ta de femeie, îmi umple întreaga odaie Si dintr-a vietii scânteie învie-mi, splendid, vâlvataie!

într-adevar, femeia asta m-a înviat, caci eram pe jumatate dus în lumea celor drepti si cuminti. Definitiv si total de drepti si cuminti. înca fredonând, intru în bucatarie si admir masa. N-a aratat niciodata asa de bine, desi Arbore

î * w/

si cu mine nu ne putem plânge de saracie. Alexandrina sta cu palmele încrucisate, zâmbind. Asteapta un cuvânt. Ce sa-i spun? Adevarul:

— Iubire, eu nu cred în minuni. Poate pentru ca nu cred, mi se întâmpla mai des decât celor care cred si le asteapta.

— Ciudata logica! De ce sa nu fie invers0

— Simplu. Suprema Constiinta Invizibila vrea sa stiu ca nu-s de capul meu pe aceasta planeta.

— Esti mistic?! se mira ea, deschizând ochii larg, larg.

— Deloc! o linistesc eu. Misticii cred în închipuiri. Eu cred numai în ce se poate proba.

— Si poti proba existenta lui Dumnezeu?

— Pot dar nu e cazul. Nici momentul. Poate, altadata.

— Bine, bine!

M-am asezat deja la masa. Ca o perfecta gospodina, Alexandrina ma serveste. îmi pune omleta în farfurie. Privirea mea atinge involuntar mâna ei stânga si simt cum ma racesc brusc. De parca s-ar fi prabusit o iarna în sufletul meu. Cred c-am încremenit cu furculita în mâna.

— Ce-i?

Privirea ei luminoasa, verde-albastra ma scruteaza nevinovata.
— Esti maritata? îngaim eu cu ochii la verigheta.
— Da, confirma ea pe un ton banal. Am un sot. Nu e treaba ta!
Glasul i s-a înasprit. Receptez tonalitati de stapâna care nu admite contrazicerea. Eu, însa, am ceva de obiectat:
— Nu mi-ai spus!
— M-ai întrebat?
— Nu. Ar fi fost totusi bine sa stiu.
— Dfe ce? E treaba mea!
— E si a mea! Eu nu intru în viata nic\ unui alt barbat.
— Nu-i barbat! riposteaza ea destul de stapânita. E un batrân care m-a cumparat, asa cum îti cumperi tu sosetele.
— Doamne!
— Dumnezeu nu-i amestecat în acest târg. Numai ei si lata. Cât sunt eu de trecut prin lume, o privesc nauc. Mintea mea de om modern refuza sa accepte cele auzite.
— Si tu ai acceptat? Doar esti om!
—- Daca nu acceptam, tata intra la puscarie. Multi ani. îi era dator cu aproape jumatate de miliard.
— Jumatate de miliard pentru un suflet. Nu-i drept!
— Nu-i dar asa a fost.
Ai *
‘încerc sa înghit ceva dar gura refuza sa primeasca. Trag lânga mine cafeaua, aprind o tigara si gândesc amarât: Cam asa se cade din Cer. Ea continua sa ma priveasca cu ochii luminosi de smarald în flacari. întelege ce se petrece cu mine si ma lasa sa ma clarific singur. Fara sa ridic ochii din ceasca de cafea, o întreb:
— Daca e bogat, de ce cânti în local?
— El e patronul.
— Doamne! Stie c-ai plecat!
— Stie sau va afla. Si nu va zice nimic. Absolut nimic! Nu mai pot înghiti nici cafea. Ma ridic de la masa si ma opresc în fereastra deschisa. Pomii îmi surâd amical, cu fructele lor date în pârg. Dincolo de gardul gradinii, însa, e o lume urâta si murdara. O lume care coboara catre fundul abisului. în care pâna si sufletele se pot vinde si cumpara. Stiusem asta dar parca nimic n-a fost atât de cumplit pâna ce nu m-a atins si pe mine grozavia. Femeia aceasta, femeia de vis, va fi numai

femeie de-o noapte. înca una din sutele pe care le-am cunoscut fugitiv, pe cararea vietii mele.
— Ma dispretuiesti?
S-a apropiat din spate si s-a lipit de mine. Sânii tari, elastici, se freaca usor de spatele meu dezgolit. Mormai înfundat, cu un soi de ciuda la adresa mea:
— N-am dreptul. Nu judec niciodata pe nimeni. Viata fiecarui om e o carte de enigme pe care nimeni n-o poate pricepe. Nici macar el însusi. Sau, ea însasi.
— Multumesc! Atât, deocamdata. Mai târziu vei pricepe. Poate.
Nu-i raspund. Se dezlipeste de mine, cu un sarut pe ceafa. Il simt strain si rece. Nu mai e ce-a fost. Vraja s-a destramat. îngerul din mine tânjeste dupa albul pur si imaculat, imposibil de atins.
Nu stiu când s-a îmbracat. Sta în fata mea dreapta, mândra. Numai ochii îi sunt încercanati. Citesc fara gres durerea din ei. Dusmanul împotriva caruia am luptat întreaga mea viata — durerea adevarata, omeneasca. As vrea s-o ajut dar nu pot. Oroarea m-a încremenit. Ea se tine însa tare. Repeta:
— Vei întelege. Sigur! Si vei ierta!
Nu stiu ce i-am raspuns. Nici cum a iesit pe usa. Privirea mea îi urmareste mersul de felina. Iar urechea receptioneaza cântecul tocurilor ei, pe aleie:
Mai departe, mai departe,
Pe sub Cerul fara pa ta,
In tarâmul fara moarte,
Ne vom întâlni, odata...
^ Refuz sa mai gândesc. Ma întind în pat si-mi poruncesc sa dorm. îngerul veghetor ma asculta. Trec direct în lumea din care am venit într-o noapte de vara, când Cerul plângea cu stele. In lumea de vis.
Prin vise-mi trece Decebal...
Umbra batrânului mag de la care am deprins taine si cuvinte descântate, de la care am învatat a citi gândurile oamenilor, se arata. E stravezie si tremurânda. Glasul îi este însa acelasi, din timpul vietii:
— Varain, n-a fost durere din lumea asta sa nu te încerce!
— De ce, parinte?
Pentru ca esti luminos, Varain. Noi ti-am dat de toate câte le-am

stiut. Te-am pregatit sa învingi în ultima lupta a neamului geto-dac.
E lunga lupta, parinte. Mai lunga decât viata mea.
Nu e, Varain. Stii sa citesti viitorul. Victoria e aproape.
— E aproape, parinte. Stiu. Dar si viata mea e pe sfârsite.
N-are importanta, Varain. Viata si moartea sunt parti dintr-un întreg. Din eternul întreg.
^ In frontiera dintre viata si moarte, unde sufletul batrânului mag mi-a întâmpinat hiperconstiinta, e liniste. O liniste rece si luminoasa ca un cristal. O cunosc prea bine, de ani de zile. Acesta este singurul loc în care dusmanii n-au învatat sa patrunda. Ori nu îndraznesc sa intre. Ce ironie a sortii! gândesc eu. Dusmanii mei sunt muritori în goana dupa secretu] nemuririi. Nu-1 vor dobândi niciodata. Iar eu sunt un nemuritor cersind murire pamânteana. Am cerut-o de multe ori si nu mi-a fost data niciodata Misiunea mea pe planeta Renda nu s-a terminat. Pamântul mai are nevoie de mine. Si pamântenii au nevoie de mine. desi nu sunt constienti de existenta mea.
Eu te-am chemat, Varain, reia batrânul mag necunoscut contemporanilor mei. Ai aflat secretul ultim al vietii si al mortii. Nu te-ai lacomit la viata, cum ar face orice pamântean.
Da, parinte, am aflat desi n-as fi vrut. Lumea oculta nu m-a interesat. Nu trebuia sa ma aruncati în ea.
—— Nu se putea altfel, Varain. în tine am si.nti t si strainul de acest Pamânt. N-ai fost niciodata numai al nostru. Trebuia sa aflam cine esti.
— Da, parinte, în mine curge sângele exploratorilor alcori si vegani. Nu v-am vrut raul. Si nu v-am facut rau.
Am banuit în tine, Varain, veriga lipsa pâna la Cer.
Un usor vuiet întrerupe spusele batrânului. Si din izvorul cel tainic al reînvierii celor mai drepti si mai viteji geto-dtici cuvintele fermecate pornesc a curge suvoi:
Pustiu e jos, Parinte Si vorbele-s desarte,
Nici nu mai tinem minte Descântul pentru moarte.
M-au aruncat în suliti Si m-au taiat cu fierul Sa fac din trupu-mi uliti,
S-atingem iarasi Cerul.
Senin e-n Cer, Parinte Si stelele-s departe Dar simt în trup, fierbinte,
Samânta fara moarte.

îmi cresc din suflet ramuri Scaldate-n bronz de toamne,
Fecior din zece neamuri Ma-ntorc la Tine, Doamne,
Sa-mi dai, dupa orânda Nici marea, nici oceanul,
Ci, pentru-a mea osânda,
Sa-mi izbavesti tot neamul...
Glasul batrânului mag se aude din nou:
— Te-am stiut în parte strain de pamânteni si te-am înfiat, Varain. Dupa vechea lege, te-am trimis cu solie-n Cer.
— Eu m-am desfiat, parinte! în Cer nu e nimic din ce-ati crezut. Numai infinitul fara frontiere.
— Numai atât, Varain?
— Numai! Universul n-avea hotar! Iar voi n-aveati dreptul sa ma trimiteti nicaieri fara a-mi cere consim¬tamântul '.o-") : v z-
Pe fata batrânului mag citesc durere. Mare durere. A crezut în mine si eu îl dezamagesc. Nu se poate altfel. Legea vietii universale trebuie spusa asa cum este. N-am facut-o eu. Ea trebuie respectata cu sfintenie, caci în jurul ei se rotesc viata si moartea miliardelor de fiinte constiente. Reiau:
— Nu-ti reprosez nimic, parinte. Am vrut numai sa stii. N-aveai voie sa ma trimiti nicaieri înainte de a ma întreba daca sunt de acord. Probabil, as fi fost.
— Daca te-as fi întrebat, Varain, grozavele încercari n-ar mai fi fost încercari. Ai fi stiut ca te pregatim pentru ceva important. Parinte, eu sunt aparat de legea Omului. N-aveati dreptul sa ma pregatiti pentru nimic înainte de a ma întreba daca sunt de acord.
— Varain, întelege! întotdeauna am pregatit luptatorii de sacrificiu dupa acest ritual. Cei mai buni sa moara pentru salvarea celor slabi.
Aceasta nu e legea mea, parinte. Nici a Omului. E o lege grestia. Fiecare om e dator sa lupte pentru el. Si sa-si plateasca singur datoriile.
— Zeul din tine a învins pamânteanul, Varain.
Eu nu sunt zeu, parinte. Sunt om din neamul Oamenilor. Din neamul celor care au colonizat prima data planeta. Creierul meu refuza informatiile false cu care v-au amagit magii negri si galbeni.
— Sunt adevarate, Varain!
— Sunt false, parinte! Au fost introduse în acest sistem solar

de o civilizatie rebela, care a sclavizat psihic rasa alba.
Umbra batrânului mag tremura usor. Murmura:
— Când binele si raul nu se pot desparte, când adevarul nu se poate deosebi de minciuna, ce pot face oamenii?
— Pot cauta cu îndârjire adevarul st binele; parihte ? Sa le gaseasca! Nu sa le creeze cu mintile lor! Ele exista si sunt unice pentru întreaga noastra zona de Univers.
— Stiam ca am gresit undeva, Varain. Am ascultat însa de eternul glas. De constiinta Geei.
— Parinte, nu te judec. Constiinta Geei nu e eterna. Si nu exprima întotdeauna adevarul. E influentata de gândirea pamânteana. ,
Cel putin ai aflat, Varain. Solia ta n-a fost zadarnica.
Da, n-a fost zadarnica. însa a fost nedreapta, parinte. N-am fost întrebat daca o voiam.
— Asa era legea veche. Solul sa nu cunoasca nimic. Sa reia cunoasterea de la zero. Sa învete prin suferinta marile adevarui ale Pamântului.
— De dragul oamenilor, as fi facut orice, parinte. Cu o singura conditie: sa mi se respecte constiinta si vointa de om. Dreptul de a decide în cunostinta de cauza. Asa e Legea...
— Poate ca e, Varain. Eu am stiut alta lege.
— Nu acuz, parinte! Nu acuz pe nimeni! îti spun numai ca nu e drept. Sa nu mai sacrificati pe nimeni! N-are rost. Eu sa fiu ultimul.
— Tu nu poti fi ultimul, Varain. Te-ai întors în viata, desi n-ai vrut. Cine te-a trimis din nou în viata, Varain?
Pe fata batrânului mag citesc nedumerirea. Lumea zeilor sai nu-si poate explica fenomenul Varain. Parca eu pot? Recunosc cinstit:
— Nu sunt sigur, parinte. Cineva m-a trimis înapoi dar nu sunt sigur cine. Nu stiu nici ce vrea de la mine.
— Asta as fi vrut, Varain. Sa aflu cine e si ce vrea de la noi.
— Ce importanta are, parinte? Lumea mortilor nu poate fi atinsa fizic.
— Te înseli, Varain. Asa cum m-am înselat si eu. Lumea mortilor e altfel decât o imagineaza pamântenii.
— Cum e parinte?
— Cum stii, Varain. Sufletul omului e nepieritor, dar poate fi atins.

— Parinte, daca spiritele celor plecati pot fi atinse, trimite trasnetul mortilor! Trimite Trasnetul geto-dac sa curete aceasta tara!
— Nu, Varain, nu! Te-am învatat Legea noastra. Sa nu ucizi, Varain! Sa învingi cu puterea spiritului!
— Parinte, aceasta este o lege strâmba. E total nepotrivita pentru populatia salbaticita, insensibila la argumente logice.
— E legea care poate pacifica.
— Pe cine sa pacifice, parinte? Te-am ascultat si am pierdut prea mult. Bestiile mi-au ucis sotia si copilul.
— Sunt sacrificii necesare, Varain...
— Nici un sacrificiu nu e parinte! Cine
ttebmeudsl Cine pune în pericol viata altora, prin Art escrocherii sau crima, trebuie ucis...
— Nu, Varain!
— Ba da, parinte! Legea pe care o invoci a fost facuta de ucigasi, în scop de a se apara de razbunarea ucisilor
— Varain!
. Nu ascult niir>ic, parinte! Trimite Trasnetul geto-dac sa ucida toti ticalosii care au calcat pe suflet si came de om! Tnmite-1 cât mai curând!
— Varain, esti ca si copilul meu! Sufletul meu...
Parinte, m-ai ghicit bine. Sunt un strain de lume asta.
Sunt, insa, un strain bun si drept. I-am aparat pe oamenii acestui pamânt din toate puterile mele.
Asta ti-a fost crucea...
— Nu mi-a fost asta, parinte. Voi mi-ati dat-o, sa contribui la continuarea unei lumi strâmbe. O refuz!
— Varain, nimeni din neamul nostru nu s-a nascut cu darul tau. Esti obligat!
— N-am obligatii fata de nimeni, parinte! Le-am platit pe toate. Pâna la ultima. Trimite Trasnetul geto-dac sau lasa-ma in pace!
- De ce vrei sa semeni moarte, Varain?!
— Moartea e singurul fenomen care sperie cu adevarat oamenii animale care au robit poporul ce mi l-ai dat în grija. Daca nu ucidem capeteniile mafiote, hotii vor continua sa terorizeze oamenii cumsecade.
Nu se poate, Varain! Va curge prea mult sânge.
„ sange de fiara lacoma, nu de om. Eu am misiunea sa apar

oamenii corecti. Si sa-i civilizez. Sa le explic secretele lumii.
— Misiune?
— Da, parinte. Sunt unul dintre cei trimisi sa va scoata in sistemul închis. Sa redea omenirea civilizatiei galactice si universale.
— Un zeu?
— Un explorator, parinte. Venit din lumea celor opt stele. Am studiat organizarea pamânteana în detaliu. Stiu unde e buba. E timpul sa taiem în came vie.
— Nu accept, Varain!
— Nu te-am cautat eu, parinte. Si n-am nevoie de acceptarea ta! Eu chem Trasnetul geto-dac. Chem sufletul nemuritor al viteazului Decebal!
— Varain, nu!
— Prea târziu, parinte! Dusmanii au dezbinat arienii, au cotropit natiunile rasaritene. Au bani, au informatii, au de partea lor tradatori. Numai moartea îi poate opri.
— Sa nu ucizi, Varain!
— Sa nu ucid? Ei mi-au ucis luptatori, mi-au ucis familia.M-au lovit în nenumarate rânduri, în mod las. Eu nu sunt berbec din turma de ovine a lui Israel, parinte! Eu sunt barbat din neamul oamenilor. One ma ataca macar cu gândul moare!
— Nu e bine, Varain! Strici o lege veche de mii de ani.
— O lege facuta de cei vinovati, parinte. O lege pentru lasi, pentru animale blânde. Eu sunt orii cutezator. Victorie sau moarte! este legea vietii omenesti.
— Se vor sfarâma echilibrele lumii, Varain!
— S-au mai sfarâmat odata, parinte! Atunci când, fara a-mi cere consimtamântul, m-ai înfratit cu mentalul infe¬rior. Cu piatra si floarea si lupul. N-aveai dreptul s-o faci!
— Asa spunea legea veche! Sa furi un înger din Cer, sa-l legi de viata pamânteana, s-o apere.
— Eu nu sunt înger, parinte! Nici demon! Eu sunt mai mult decât atât: sunt om. Caci oamenii au inventat îngerii si demonii. Apoi, au cazut în pacat si s-au închinat la inventiile lor.
Umbra batrânului mag tremura sa se destrame. Nu-mi pasa. Am platit cu doua decenii din viata mea greselile lui. Timpul nu mai poate astepta. Ultima batalie pentru Renda a început.
Iar'neamul pamântului pe care m-am nascut,ro- mânii, au nevoie de o furtuna curata care sa mature gu¬noaiele. Au

nevoie de Trasnetul geto-dac. Daca dusmanii au pregatit varsare de sânge, atonei sa curga rfngwfo lor! Si-al slugilor care i-au servit împotriva vietii românesti!

— Varain, ne vom întâlni în celalalt tarâm!

— Nu ne vom întâlni, parinte! Dupa moarte, sufletul meu va pleca m lumea din care am venit. In lumea celor opt stele. Acolo traiesc sute de miliarde de oameni civilizati.

— în Cer, adica...

/\

— In jurul a opt stele asemanatoare Soarelui, se rotesc câteva sute de planete asemanatoare Pamântului. Pe ele traiesc oameni ca noi. Nici un zeu, înger sau demon. Numai oameni.

— Varain, daca as fi stiut...

Daca ai fi stiut, n-ai fi patruns în viata mea. Nu mi-ai fi schilodit-o. Nu mai fi obligat sa sustin inconstient sistemul ilogic al destinului orb.

— Asa se creaza zeii pe aceasta planeta, Varain!

— Si de ce va trebuie zei? Nu aveti oameni? Nu aveti o lume minunata, pe care s-o cunoasteti?

— Ma judeci, Varain!

Nu, parinte! îti spun unde ai gresit. Sa nu mai gresiti! Lumea este asa cum o vedeti, nu cum o imaginati!

Varain, dupa moarte, am înteles ca am gresit dar nu exista alt sistem.

Parinte, m-am asteptat ca mortii sa dobândeasca mai multa întelepciune. Sa înteleaga ca ieiariiia vietii pamântene se opreste cu vârful în omul complex.

Varain, am înteles asta. Târziu, însa. Nu mai puteam face nimic pentru tine.

— Nici nu ti-am cerut sa faci, parinte. Cei care m-au trimis m-au înzestrat cu aceasta capacitate neobisnuita. Pot trece din lumea viilor în lumea mortilor si invers.

— Nici mort, nici viu, "Varain?

— Dincolo de viata si de moarte, parinte. E un mod de existenta necunoscut pamântenilor.

— Ce se va întâmpla, Varain?

— înca nu stiu, parinte. Am încercat sa citesc viitorul si n-am putut. Nu e scris. Carte.a vietii oamenilor pamânteni trebuia sa se termine aici si acum.

— Doamne! Sfârsitul lumii?!

— Asa l-au planificat magii negri si galbeni care v-au vrajit. Dar nu va fi asa, parinte! Noi vom scrie cartea viitorului «menirii. îl vom scrie mai bine decât oricine!
— Cine îl va scrie, Varain?
— Comandoul alcorilor si veganilor. în jurul Rendei se roteste, de aproape o suta de ani, o flotila galactica a civilizatorilor. Au venit sa salveze omenira din capcana magilor negri si galbeni.
— Tu ai coborât printre noi!
— A fost mult mai complicat, parinte. Eu •m-am nascut printre pamânteni, din samânta astrala. Numai astfel au putut studia modul de organizare si functionare al creie¬rului omenesc si-al câmpurilor energetice ale Pamântului.
— Câmpuri energetice ?
— Din spatiu, Pamântul parea o planeta vie, înzestrata cu constiinta. Informatiile din acea constiinta planetara i-au speriat pe alcori si vegani. Ele spuneau clar: în acest an, 2000, omenirea se va autodistruge, prin razboi total, nuclear.
— De aceea au determinat nasterea voastra?
— Da, noi suntem cercetasii comandoului alcor. Nascuti din oameni, pentru a primi toate informatiile lor genetice. Stim cum sa salvam planeta si omenirea.
— Cum, Varain?
— Am distrus programul magilor negri din calculatorul se¬lenar. Si magia galbena himalaiana. în locul Ier,= am scris vii¬torul dupa modelul unei civilizatii omenesti-alcoro- vegane.
— Ce se va întâmpla?
— în acest an, se va produce ruptura dintre magia afro-asiatica si viata omeneasca. Iar animalele care au terorizat omenirea vor muri. Le vom arde si spiritele, încât sa nu ajunga la voi, în celalalt tarâm.
— Poate ca ai dreptate, Varain, dar eu...
— Nu mai are importanta ce crezi, parinte! Mi-ai facut mult rau dar cercetatorii din comandoul alcoro-vegan au putut citi, în suferintele mele, modul în care functioneaza „constiinta14 Pamântului.
— Cum functioneaza, Varain?
—: E un tot ierarhizat, parinte. Neviul mineral încarca în el informatiile viului vegetal, animal si omenesc. îl scrie ca
A *

într-o carte. Il pastreaza si-l descarca numai catre anumite persoane. Putem citi viata pe zeci de mii de ani în urma. De acolo aveai informatii, parinte.
— Cartea vietii pamântene...
— Cartea vietii pamântene. Daca n-ar fi existat oamenii, planeta ar fi fost complet salbatica. Imposibil de descifrat.
— Oamenii, Varain. Salvati oamenii!
— Aceasta e misiunea noastra! Nimeni nu ne poate opri s-o îndeplinim! Trimite-mi, însa, Trasnetul geto-dac! Acest neam are nevoie de el.
Umbra batrânului mag nu-mi raspunde. Tremura mai tare si mai tare. Dispare într-o mare de foc. Iar eu ma trezesc, leoarca de sudoare, cu un gust inconfundabil în gura. Gust de pamânt si sânge. înseamna ca Trasnetul m-a auzit si vine. Hiperconstiinta îmi confirma gândul. Din eternul tarâm al
mortii, aud clar ropot de copite. Vine calaretul mortii. Vine Decebal, sa împarta dreptatea si sa ucida vinovatii.
Prin vise-mi trece Decebal Calare si însângerat,
Ne-nfrânt de-al cotropirii val,
Un trasnet dur, nefulgerat.
Cu stânga-arata la pamânt Si tama plânge-n urma lui,
Batrâne steiuri dau cuvânt Si tipa codrii cei sâlhui.
Pamântu-acesta bun, frumos,
Al nostru e, sa nu-1 lasam,
Priviti la el, priviti în jos,
Veniti cu mine sa luptam!
Cu dreapta-arata catre Cer:
Zamolxe, noi suntem ai tai,
Ne-ai faurit din foc si fier,
Nici cei mai buni, nici cei mai rai,
Ne-ai învatat sa stam în drept,
Cu fata-n Soare sa privim,
Un semn astept, atât astept,
Ca sa luptam, ca sa murim!
Ropotul de copite se înteteste. Creste, creste, creste... Mai puternic, mai puternic... îl aud tot mai aproape. Nu mai e unul singur. Sunt multi, tot mai multi... Din tarâmul etern, vin calaretii mortii, sa-si apere neamul îngenuncheat prin tradare. Vin fiii Vestului, Nordului si Rasaritului, cu pletele în vânt si ochii stralucind ca otelul bine calit. îi vad ca-n vis, spargând lumea de

neguri. în fata, Trasnetul, calare pe cal alb. învesmântat în strai alb, patat de sânge. îl vad aievea. Ochii sai caprui luminosi arunca fulgere. Vine sa-si plateasca datoria. Sa ucida vânzatorii si tradatorii de neam si tara. Vine... Vine... Vineee...
S-au spart tariile cerului magic. Ceata se ridica de pe creierele oamenilor acestui pamânt...
Trezeste-te, Române si nu mai sta-n genunchi,
Esti rodul cel mai mândru nascut din vechiul trunchi,
9
Ridica-te, Române, fecior din Decebal,
Ridica-te, Moldova, ridica-te, Ardeal!
Rasuflu adânc, usurat. Intru în baie si arunc pe mine cu apa rece, sa ma trezesc. Stiu, însa, ca n-a fost vis. Din tarâmul mortii, au pornit calaretii cu ochi de otel. Si-n fruntea lor, mult asteptatul Trasnet geto-dac, Decebal. Va curge sânge dar nu cum au vrut sionistii. Va curge sângele tradatorilor si coloborationistilor. Nimeni nu se poate feri de moarte. Nici macar cei care au strâns ca hârciogii averea lumii si se cred zei. Misiunea mea se apropie de sfârsit. Din Cer, alcorii si veganii scriu viitorul omenirii, infirmând profetiile magiei negre si galbene. Din celalalt tarâm, vin razbunatorii. Desi m-am trezit complet, aud ropotul copitelor. Si, involuntar, îi îndemn:
Voi, spirite viteze a ’ marilor strabuni,
Aflati ca-n tara asta noi mai suntem români, îl mai purtam în inimi pe bravul Decebal Si n-am cedat cu totii 1-al cotropirii val!
O, Doamne, mult slavite din mosi si din batrâni, Asculta-a noastra ruga: Noi vrem sa fim români,
Sa-i ardem dintre neamuri pe Iuda si Cain,
Sa ne spalam de ura, de teama si venin!
Trasnetul geto-dac s-a pornit si vine. Nu-1 opreste nici Dumnezeu. Caci Trasnetul geto-dac e bratul lui Dumnezeu...
Paranghelie în Cotroceni
Comandoul de asalt e gata. Eu mi-am îndeplinit mi¬siunea de cercetas paranormal. Am luat urma mesagerului si am identificat bârlogul în care se ascund sefii sai. Nu e mare lucru dar nici nu ma asteptam la ceva deosebit. Dupa raidul mondial din primavara, efectivele organizatiei sioniste au scazut substantial. Ma si mir ca mai îndraznesc sa scoata capul în lume. Probabil, se bazeaza pe miile de colaborationisti infiltrati în tot soiul de' organizatii mondiale si statale. Nici acestia nu vor avea

viata lunga. Vânatorii de sionisti actioneaza sistematic, pas cu pas, pe întreg globul. Unul dintre ei, eu, va întâlni curând obraz¬nicatura care ne-a insultat atât de porcos neamul, pentru a ne zadarî. Are el ceva în cap dar n-are mai mult decât mine. Ceilalti vânatori de sionisti sunt pe pozitii. Balaiul si-a selectionat cu grija arsenalul deoarece o mare parte a bataliei se va duce prin mijloace clasice. Si-a pregatit „clarinetul" sau cu trei tevi, la care cânta marsuri de adio. Nimeni nu-i rezista. Meloman înrait, ce mai încolo-în- coace?! Iliuta Orozan, tehnicul octogonar, a scos din prin cotloanele sale tot soiul de scule radiante, paralizante si de spionat convorbiri, pe lânga care alea din filmul Nikita sunt niste jucarioare primitive. Am alertat deja rezidenta germana, caci în Elvetia e bine sa mergi cu ceva nemti în dotare. In câmpul de confruntare informativ-operativa ne vom întâlni cu spionul fantoma, Egon, unul dintre agentii Batrânului si cu Mayer, un luptator conventional. Cam asta va fi formatia de lupta. De partea cealalta a baricadei ne asteapta vreo suta si ceva de sionistn si mercenari de toate culorile. Probabil, un grup de rezistenta care apara interesele vremuri grangur financiar, caci de religie nici vorba. Sionisti sunt cea mai scârboasa subspecie umana. Subumana, mai corect spus. Exploateaza naivitate reli-gioasa pentru a obtine parale cu gramada. In money we trust! e lozinca lor. Pentru fraieri, spun In God we trust! Asa era scris si pe zidul Bancii Internationale a Religiilor, pâna ce smecherii au dat gaura, lasând tugulanii, bastinasi cu ochii-n Soare si cu punga goala. într-o zi, când vom ispravi cu marii pacatosi ai lumii, îi voi propune lui Cre¬mene sa faca un târg cu statul român: noi devenim recu¬peratori si-aducem în tara tot ce-au sfeterisit escrocii de tranzitie, iar ei sa spuna baietilor din tribul urechi lungi si ochi holbati sa nu-si mai bage nasoaiele în afacerile noastre. Vom câstiga cu totii. Parol! Planu-i gata, asa ca se cuvine sa tragem un chef puternic, cum facem întotdeauna, înainte si dupa raiduri prin bârloguri straine. Zaiafetul prinde bine la neuroni. Te descarca de tot soiul de gânduri nasparlii. Cum ar fi, de pilda, ala ca doamna de negru cu cosita alba si cu furca-n brate te-ar putea saruta profund, cu foc, pentru ultima oara. Cu dama asta sunt în relatii languroase rau. Se alinta pe lânga mine de vreo douzeci de ani, de când lucrez în Octogon. îmi face cu ochiul, îsi dezgoleste genunchiul, face multe alte fite de dama rea de musca. Doar-doar i-oi cadea

în laba. N-are habar proasta ca eu nu-s din lotul ei. Ca m-am nascut din vise si stele, din came de om si samânta astrala. Nu pot muri oricât ar vrea ea sau stapânii ei. Nu pot muri nici daca vreau eu. Un singur om m-ar putea trimite înapoi în lumea celor opt stele — Zamolxe, comandantul flotilei galatice de supraveghere a pamântenilor. N-o face. însa. Are înca nevoie de mine. ca interpret între psihicul pamântean si cel extraterestru. Foarte probabil, mai are si alti metisi astralo-pamânteni. ca mine si ca Laurentiu Cremene.
Cel mai potrivit hogeac pentru o paranghelie pe cinste e biroul Balaiului. E suficient de mare, are frigider si bucatarie. în plus, e la doi pasi si-o saritura de palatul Cotroceni, în care îsi framânta spleenul amarâtul de Tapes Voda, ultimul voevod din dinastia capricomuta. Cum s-ar zice, suntem paziti de ochi albastri, largi cât roata, urechi pâlnie si alte scule din dotarea vrednicilor nostri mâncatori de buget. înca din primele zile dupa ce ne-au depistat cuibul, sepepistii au facut cucuie la creier întrebându-se ce-am putea face noi, niste „comercianti11 din vechea garda sub ferestrele augustei persoane protejate. Majoritatea sepepistilor au lipsit de la lectiile de prognoza informativa, fapt pentru care au presupus ca pregatim un tapicid. Ne-au sarit în cârca, sa ne mânce ficatii neprajiti. Când, colo, ce sa vezi? Un cinstit exportator de alcool productie indigena, pe care cine-1 gusta o face pentru prima si ultima oara. Asta e Balaiul, lipovean sadea, întarcat cu samagon, licoare pentru care are un respect aproape religios. E drept ca nici cu respectul religios nu sta prea bine. în sinea lui, crede ca sfântu Petru e un soi de presar care trage cu ochiul prin patucurile damelor, sa prinda pacatosi, sa-i implementeze în calculatorul politiei ceresti. Cum Balaiul are o singura slabiciune, fustele cât mai scurte, e aproape sigur ca extrasul din calculator privind pacatele sale se întinde pe întreaga Cale Lactee. Cine o sa aiba timp sa-l citeasca, atunci când Mihai Ursu, zis Balaiul se va preda popilor, sa-i cânte despre locuri înverzite?
Patronul stabilimentului de import-export, Balaiul, a trecut de verificari cu brio. L-au declarat un betivan simpatic, nepericulos pentru augusta persoana. Asta în ciuda faptului ca, într-o buna zi, s-a prezentat la Asociatia vânatorilor, cerând un permis de împuscat tap. Al doilea din gasca, Paul Cernescu zis matrozul, deoarece în tinerete a navigat împreuna cu mine, a fost declarat

de la bun început o productie Science fiction. Nici unul dintre bravii dulai de paza n-a înteles iota din explicatiile sale privind marile fenomene planetare. Norocul lui! Orice ar spune si ar face, tot nevinovat se numeste. Eu n-as pune mâna în foc pentru aceasta parere dar ce folos am daca-i contrazic pe mirositorii de urme si tragatorii cu timpanul? Mi-au platit ei mie solda ori eu lor? în fine, despre mine, Petre Varain, s-a tras concluzia ca sunt periculos foarte, deoarece umblu îmbracat în costum gri, îmi plac femeile cu picioare lungi, lipsite de complexe si pastrama de capra. Criterii mai stiintifice de identificat un suspect de tapicid nici ca se puteau gasi. Da' ce stiti voi, gura-casca, despre metodele moderne de investigare, prinse de caralii români de la cei yankei?.Te pomenesti ca strâmbati din nas când auziti de criterii si de yankeii care se tot straduie sa vina, de vreo sase decenii si nu reusesc? Daaa? Atunci sunteti niste comunisti, securisti, lipsiti de democratie! Habar n-aveti ce democratic se simte mocofanu' american jegos si întolit în zdrente, în timp ce goleste o glaja de spirtos, lânga o pubela în care îsi face focu'! Eu l-am vazut la fata locului. Urla democratia-n el mai ceva ca sirena lui Roaita. Daca îi arunci un pitac, urla pe <bune.
Singurul necunoscut din gasca e Iliuta Orozan, inginerul Octogonului. îl tine comandantul, Cremene, .ascuns în hrubele lui, unde inventeaza niste chestii de-ti face parul cret si mintea dâmburi. E în stare sa asculte rasuflarea unui mort aflat dincolo de Stix. Daca nu ma însel, a fost primul care a filmat scenele de extaz dintre „cel mai puternic barbat al lumii", adica cel mai blegoman, de Clinton e vorba, si curvistina mosadista poreclita, pentru fraieri, Monica Lewinski. Chestia cu trabucul supt de Clinton, dupa ce fusese înmuiat corespunzator în holly hole (gaura sfânta) din dotarea Monicai, e nimic pe lânga ce-a filmat Iliuta. El însa e taciturn din fire. Ne-a zis totusi câte ceva. De exemplu, chestia cu „gaura sfânta11 are o explicatie logica: în jurul ei se îngramadesc barbatii mai ceva decât în jurul moastelor unei sfinte cuminti, necunoscatoare a placerilor lumesti. Iliuta are un aparat made in Octogon care te face sa vorbesti singur. în treaba asta, l-a ajuns numai Remes cu impozitele care-1 fac pe bietul valah sa converseze cu zidurile, strazile si alte obiecte neînsufletite. De câtiva ani, Orozan lucreaza la o scula cibernetica care sa-l faca pe orice împricinat

sa-si dezvaluie cele mai intime gânduri. Se gândeste s-o moneze în Parlament, la o sedinta transmisa în direct, prin televiziune. Nu garanteaza nimic dupa acea zi, nimanui. Faina scula, zau! Sa tot fie cam sapte dupa amiaza. Ne-am adunat încetul cu încetul. Fiecare, cu bortoasele de spirtos ascunse în gentile de boieri ai epocii de tranzitie. Asa ne-a ordonat Balaiul: fiecare cu pileala lui. Cum intru în anticamera, dau cu ochii de-o veche cunostinta. Una din farfuzele Balaiului pe care doamna ma-sa a nascut-o anume sa fie secretara. E numai picioare, sâni si zâmbete Fusta nici nu se zareste printre ingredientele precizate anterior. De cum ma ocheste, îsi lipeste zâmbetul seducator, copiat din vreo telenovela si se înfige-n mine:

— Domnu' Varain, ce dor mi-a fost de dumneavoastra!

Toc! Toc! Doua pupicuri lipicioase, de ruj prea gra.s s-au lipit de fata mea. O cred ca i-a fost dor. Dupa cum zâmbeste larg, aratându-si strungareata, i-a fost dor de jumatate din populatia masculina a Bucurestiului. Cealalta jumatate are scuza impotentei. Eu sunt, însa, un gentleman, . asa c-o iau usurel:

— Marieta, fata draga, pe unde ai umblat?

— La un curs de recalificare profesionala. Mi-am luat atestatul.

Nu precizeaza mai multe. Pot crede ca a facut cursul în Istanbul, unde fetele noastre au spart toate baremele cunoscute de la Maria Magdalena încoace. Porneste înainte, leganându-se pe catalige, sa-mi arate proba din mersul serpoaicei. Chiar crede ca, dupa curs, e tare-n piata. Se înseala. Nimeni nu le întrece pe târfele Parisului în materie de bagat drâcii-n barbati. Am lucrat, împreuna cu Balaiul, câtiva ani buni acolo. între cocoseii galici, ale caror puicute nu fac mari discriminari între cine le calca. Principalul sa le calce vârtos, cu simt de raspundere.

Balaiul troneaza la biroul lui, cu sonda de whisky în dreapta si cu trabucul în stânga. în camera e o duhoare de trabuc de-ti vine sa pui masca de gaze si sa pleci târâs catre un inamic mai putin sadic. Nu tine, însa, Lipoveanul se încapatâneaza sa semene cu Teo Balerinu’ si cu Bill Clinton, pe care el îl alinta Debilica. îi trag un salut de bun gasit:

— Noroc, barosane! Sa-ti traiasca mândra din antecamera si contul din banca!

— Ha-ha-ha! se bucura el. Varain descântatoru’n stele si-a

facut aparitia pe planeta noastra. Wellcome, mangositule! Ia un loc, un pahar si scoate brojdeala!
Ma execut. Scot o sticla de palinca de prune, prind o privire acuzatoare, asa ca mai extrag una, din aceeasi geanta diplomat cu care am transportat, în viata mea, tone de alcool. Dupa asta, merg la frigider, îmi iau sticloanta de coca-cola si o asez în dreapta mea. De regula, nu beau alcool. îmi torn o portie generoasa de cola, o gust, apoi salut, pe rând, petrecaretii. Cemescu bea ca si mine, zeama de coca. Orozan se straduie sa lichideze o vodca. Numai locul lui Cremene e gol, semn ca marele sef are de rezolvat
ceva important. Balaiul deschide chiolhanul:
— Sus paharul, candidati la deces, moarte si la alte chestii dintr-astea! Sa bem azi, sa stie dama cu coasa ca n-are texte cu noi!
Ce sa facem? Ridicam paharele si tragem câte o dusca. Iliuita îmi varsa si mie câteva picaturi de vodca, sa nu fie scandal uscat. Lipoveanul a golit juma' de stacan si reia:
— Asa cum zicea si taica popa, înca sa bem pentru cei care stau în capu' statului si.fac nu stiu ce acolo! Ce fac ei în capu' nostru, stim. Sa bem pentru cei care au mierlit si nu mai pot suge nimicuta, desi le crapa maseaua dupa un samagon de calitate! înca sa bem pentru proletarii care au ajuns buticari, sa le dea Dumnezeu noroc la clienti! Desi, la saracia asta, nu cred sa poata face nici Dumnezeu ceva.
Mai tragem câte un rând, ascultând discursul Balaiului. Mai mult ca sigur, a lins de unul singur, înainte de venirea noastra, cel putin jumate de glaja de samagon prima, de i se zice si Genocid. Asta, genocidu, nu-i bautura alcoolica, ci otrava pentru sinucigasi. Cine însa mai baga de seama câteva decese într-un popor care, seara de seara, înghite cu nonsalanta, de la crainice zâmbarete, tot soiul de stiri oribile? Lipoveanul continua la fel de pompos:
— înca sa bem pentru prostii de noi, care ne carabanim cu moartea-n cârca prin lumea larga, sa facem dreptate unor purtatori ilegali de nadragi! Sa ne dea Dumnezeu viata lunga, spor la bambine si cât mai putine gloante-n hoituri! Beti, ma!
— De ce sa ne dea gloante, nene lipa? intervine Cernescu. Nu s-ar putea sa ne fereasca de ele? ¦*.
— I-auzi, Frant?! Da' ce, Dumnezeu s-a tocmit body-guard la

noi? Sa fii multumit ca nu-i lasa pe ailalti sa te raceasca definitiv si iremediabil!
— în nemarginita-i mila... continua Cernescu parsiv, pentru a-1 atâta.
— Stocu' de mila s-a epuizat, tâca! i-o reteza Balaiul. Au crescut însa periculos de mult stocurile de ura si furie. La iarna, o sa vezi zapada rosie.
— Pusche pe limba ta!
— Fara superstitii, mai copchile! Daca e sa curga sânge, va curge. Ce-am avut si ce-am pierdut? Nimeni nu m-a întrebat daca vreau sa intru în lumea asta pacatoasa. Crezi c-o sa ma întrebe cineva daca vreau ori nu sa dau coltu'?
— Poate ca te-ntreaba...
— Cine, ma? Ala de dincolo de gard? Megiesu' cu barba si moaca de sfânt de la manastirea Assos? Nu ma-ntreaba, tâca. îl doare-n sosoni de neamu' ista si de mine. La ora asta, a pus de-o paranghelie cu toti vamesii politici care belesc românii de zece ani încoace.
— Nu mai spune!
— Ba spun! Pune-1 pe Iliuta sa-si porneasca sculele, sa auzi ce târguri politice fac muhaielele astea pe pielea neamului românesc! Asa-i, Orozane?
— Asa, nea Ursu! Si mai rau.
— Ati vazut? se umfla lipoveanul în pene. De forma, se dau în stamba, în fata multimii prostite sa le dea voturile, între ei, se tachineaza discret si bat palma la orice pungasie. Asta-i caracuda politica românească. Zero sfanti, zero lei!
— Si cam ce spun acolo? se intereseaza Cernescu soltic.
— O târa de rabdare, muceo, si-ti spun la fix! Fir-a-par.
Mai bem un rând. Balaiul se preface ca asculta la un difuzor nevazut. Se încrunta, apoi bufneste în râs. Ne explica:
— Batrâna cucuvea îi cânta lui Milica un tango. Degeaba tango!
— Zi-1, zi-1! bate din palme Orozan.
Lipoveanul se încrunta, îsi drege vocea, se gârboveste un pic sa semene cu Iliciul si începe:
Degeaba te zbati, Emilica,
Si-mi bati printr-un Costea-apropo,
Te tai cu valetu' de pica Si-ti cânt un degeaba tango!
Degeaba tango!

Degeaba învârti firul rosu Si chemi ghicitoare-n palat,
Asculta, iedutu, la mosu'
De-ti spune ca esti terminat!
Degeabatango!
Degeaba arunci taranoii Sa-mi viruseze-n coniac!
Nu vezi c-ai ajuns fiul ploii,
Cu moaca de tap si de drac?
Degeaba tango!
Degeaba te dai prin ecrane,
Citind cuvântari fara haz,
Când burtile cânta de foame Si lumea se zbate-n necaz!
Degeaba tango!
A cântat magnific. îl recompensam cu un ropot de aplauze si cu un stacan plina de whisky. Bea din el jumatate, se scutura de placere si ne anunta:
— Tapu' nu s-a lasat mai prejos. I-a smuls microfonu' lu' Nelu si-a-nfipt tacalia în el, behaind cu patos:
Cât de lunga-i ziua, ziuilica,
Cine umbla cu ocaua mica?
Este Ionel, batu-l-ar focu'
Care si-a cam regulat norocu'.
Ionel, Ionelule,
Nu trisa, miselule,
Nu zbura, hulubule,
Ca te-ncing poterele!
Virusatule!
Te-au gabjit presarii din Frantia C-ai pus botu' la parai din România Si-a venit îndata procuroru'
Sa-ti închida cu catusa botisoru'.
Ionel, Ionelule,
Nu trisa miselule,
Nu zbura, hulubule,
Ca te-ncing poterele Virusatule!
De-a tulit-o nea Ionica ca englezu' în Eghipet, la canalu de Suezu',
Sa se spele de pacate si de frica,
Ca-1 luase cam cu gol la lingurica.
Ionel, Ionelule,...
Asta e Ionica Virusatu':
Trombonist de pacalit electoratu'.

Cu madam sociâl-democratia,
A bagat fomica-n România.
Ionel, Ionelule...
Nici nu stiu când ne-am trezit urlând din fundul bojogilor, de credeai c-am luat-o pe aratura: Ionel, Ionelule... Parca ne-a parut rau când s-a terminat cântecelul lui Ion Virusatu', tartoru' gastii pedeseriste. Balaiul rasufla adânc, mai trage un gogâlt din sonda, apoi decreteaza:
— Voi, tâncilor, nu veti ghici niciodata cine a sarit în apararea lui Nelutu!
— Ba da! îl contrazic eu calm. Mielutu'. de Teo, în speranta ca Iliciul o sa-i uite tradarea si-o sa-l primeasca la oala cu sarmale, mai catre iarna, când vor însfaca cârma si bugetu'.
— N-o vor însfaca! replica Cernescu calm. Pot sa-s dea de pe acum suturi în fund si pumni în cap.
— De ce, ba, desteptule? se intereseaza lipoveanul cam mofluz ca a fost întrerupt din show.
— C-asa mi-a ciripit mie o pasarica, nene lipa.
— Blonda sau bruna? se învioreaza Balaiul, cu gândul la altfel de pasarele.
— Invizibila, replica matrozul ca Sfinxul. în buza iernii, se darâma toata magaria din România. Cât par pedeseristii de tari, nu vor aduna nici macar 15 la suta din tot electoratul.
— I-azi, ba?! se mira lipoveanul. I-ai umflat postu' lu' haimanaua de Brucan si profetesti, ai?
— Nu profetesc! neaga Cernescu la fel de sigur de el. Am citit viitorul. Se-ntoarce roata si-i zdrobeste pe toti. Un singur vinovat nu scapa.
— Ca sa vezi?! se mira din nou lipoveanul. încalte-i o roata mare?
— Mare si de foc, nene lipa. Pâna atunci, spune matale ce vezi si ce auzi în cuibusorul de dragalasenii, nebunii si pacate din dealul Cotrocenilor!
Lipoveanul nu-i raspunde imediat. Sta un pic pe gânduri, ca si cum ar asculta ori s-ar inspira, mai suge câteva gâturi bune direct din sticla si reîncepe:
— Ala micu a lu' Neulanderu' a tâsnit dintre invitati de parca-l lovise strechea. A însfacat un trandafir din vaza, l-a înfipt în bot, a umflat-o pe coana Zoica de subsuori si-a pornit într-un tango înfocat. Gitan tango. Cred ca l-ati auzit.

— Nuuuu’! negam în cor.
— Daca nu l-ati auzit, turnati, tângailor! E un tango cu tematica si cu chichirez.
îi turnam din belsug. Lipoveanul bea, prinde forta si se dezlantuie. Parca vedem scena în care gitanu’ Petro, cu barbia înfundata în suncile coanei Zoitica, îsi desconspira planurile:
Eu sunt gitanu’ Pedro din externe,
De mi se spune si Tiganu-sapte perne Si va vrajesc cu-n trandafir din glastra,
Desi ma doare-n cot de viata voastra.
Gitan tango!
V-am tepuit în doua rânduri pân’ la sânge Si-o sa v-o trag din nou, oricât ati plânge!
C-asa cum m-a-nvatat Brucan profetu’,
Pe goim, îl poti beli încetu’ cu încetu’.
Gitan tango!
Pe taranisti îi duc la fix cu presu,
Ga au morala cât le spuse neica Plesu.
Iar pe-ai lui Nelu îi ating la gioale,
Ca au ajuns niste fomisti fara parale.
Gitan tango!
Pe Teo Manechinu’l am la deget Si-l fac arsice fara ca sa preget,
Ca s-a întins la cascaval prea tare Si merita o lectie de purtare.
Gitan tango!
Degeaba masluiti de zor prognoza,
Ca am facut deja un blat cu tanti Roza Si-oricât de mare si cumplita-mi este vina,
Mai am si un tango secret cu Madalina Gitan tango!
— Vedeti scena? întreba lipoveanul istovit de efort.
— Vedem, vedem! îl asiguram noi în cor.
— Si înca nu stiti tot, bebelusilor. La ultimul pas, gitanu’ i-a dat drumul Zoicai pe parchetu’ lucios, de-a pornit ca o ghiulea. A atins zidul. Acesta a protestat jalnic,
apoi a cedat, permitând primei consiliere sa iasa direct în gradina. Balabusta a cazut gramada peste niste amarâti de sepepisti care sugeau o sticloanta ciordita din pivnitele imperatorului capricornut. Placinte i-a facut. I-a sters din efectiv. De unde se vede ca zeul tapilor pedepseste hotia. Bineînteles ca s-a dat alarma în tot palatu’. Urlau sirenele ca la sfârsitu’ lumii. Cu mare greutate, s-a facut oleaca de ordine. Da’ n-a durat mult

ca, din antreu, a navalit Vasile Lupu. întolit în costum national, cu geanta diplomat si celular la brâu. Pasea cam împrastiat, c-o mâna la tur, prin multimea încremenita de uimire. Abia când a ajuns în fata regelui tap, s-a înviorat si-a prins sa graiasca în dulcele grai moldovinesc despre solia îndeplinita printre poponarii din Consiliul Europei.
' — Cum o fost? întreaba Cernescu anume în dialect moldo vesc.
— Pai, cum sa fie? Cam asa:
7 >
Europa chiar ne cere Sa le facem o placere.
Ce mai stati si cugetati?
Jos nadragji si-nturnati!
Doua frunze, doua paie,
Pune fundu' la bataie!
Si-nc-o data, mai baieti,
Dati cu dânsa de pereti!
Ca nu esti crestin curat,
Ba înca si democrat,
Daca n-ai gustat „bustean14 De la gay european.
De-aia-o fost românu' trist,
Ca n-o fost si sodomist, Doua frunze, doua paie, Da gaoaza la bataie!
Doua frunze si-un speraclu,
Cederisti, ati dat de dracu': '5
Europa cea vioaie Vrea popouri labataie.
Cine este taranist Tre' sa fie sodomist,
Ca-n Strasbourg, sa tineti minte,
Mergi cu fundu' înainte!
Doua frunze de sipica,
Daca ai gaoaza mica Si n-ai practica la muie,
Ia-ti adio de la U.E.!
Frunza verde foi de nuc, înc-odata si ma duc Pân' la mine în Copou,
Sa fac practica-n popou.
Ca s-ajung european,
Sa nu creada ca-s mârlan,
Orice lesby, orice gay. înc-o tragere flacai!
— Asistenta a încremenit, explica lipoveanul. Barbatii simteau cum îi treceau fiori reci pe sira spinarii. Vezi bine, nu acceptau nici în ruptul fundului sa nu intre în Europa. Privelistea

lui Vasile Lupu, care pasea împrastiat catre usa de la iesire, îi descuraja însa cumplit. Parca simteau fiecare
câte un „bustean14 de gay între fese. Numai Bombonel zâmbea superior, ba înca si dispretuitor, caci stia el ce stia. Aceasta l-a scos din sarite pe Traienica Basu'zis Pletosu', un mare macelar de pidosnici. Ca atare, matrozu' Basu', si-a aruncat pletele în vânt si s-a stropsit la Adi Bombonel: Ce te tii asa mareata,
Parca nu stiu cine esti,
Pisicuta-blana-creata,
Miorlaind pe la feresti?
Te-ai facut europeana Prin hoteluri din Paris, Pisicuta-moale-n-blana,
Vin la nenea, la pis-pis!
— Adi a simtit cum îl prindea barbatia. Nu se stie exact pentru a câta oara-n viata. Si-a început, nene, un haloimais, de toata frumusetea. Corul sepepistilor, instigat de regele-tap, urla de zor sub ferestre:
Soimii din PDSR Au fugit în CDR.
Trandafiru-i scuturat Si Nelutu-i terminat!
Zadarnic, însa, nene lipa! presupune Cernescu. Treaba sta viceversa. Fripturistii din CDR s-au roit în PDSR, cu gând sa prinda si ei o ciosvârta. Cum friptura de la spartu' târgului e mica, au ramas mofluzi. Mai bine spune cum a fost treaba cu Pletosu' si Adi!
— Pai, cum sa fie, tâca? Asculta la nen-tu!
Adi, rasucindu-si dosu', îl însfaca pe Pletosu':
Ba, matroz de Dâmbovita,
Paliti-ar SIDA gurita!
Ai trimis flota-n Bermude Si-mi vorbesti de paparude?
Cu privirea-ti alandala O sa muti si Capitala.
Ti-ai bagat-o-n sindicate Si ma lucri pe la spate?
Fir-ai tu sa fii de chior,
Haimana de la Obor!
— Atât i-a fost! Pletosu' s-a înfipt în zulufu' lu' Adi încât numai cu mare greutate au putut sa-i desparta doi sepepisti zdraveni. Pedro, abia revenit dupa tangoul gitan, înjura printre dinti, ca se tinea înca gentleman. Aici intervine scena destinului, flacai. Cine toarna afla cum se vor face jocurile !
Orozan s-a grabit sa toarne. Lipoveanul s-a cherchelit binisor. Fata i-a virat catre roz. înca mai are loc pentru ceva trascau. îsi

ia o moaca inspirata, cu privirea pierduta-n negurile istoriei:
Dar cea Miorita,
Cu lâna plavita Si privirea trista,
Caci era pedista,
Greu se frasuia Si se jeluia:
Petrica, Petrica,
Simt fior de frica.
Baciul cel Pletos E prea fioros Si nabadaios Ca sa-i dai un os.
Nu-1 vezi cum te sapa Sa te bage-n groapa Sa-ti umfle Pedeul?
El lucra cu zmeul,
A batut laboanta Si cu cotoroanta Si cu Melescan Si cu Magurean...
— Profitând de momentul de deruta în tabara trandafi¬rilor, madam Zoitica, recuperata de sepepisti cu ajutorul unei macarale si a unui buldozer, s-a repezit la microfon, sa se produca si ea în marele show care marcheaza sfârsitul domniei fiarelor politice:
S-au scuturat toti trandafirii Si cucuveaua-a napârlit,
Plângea Ionica si zefirii,
Plângea Romanu' pacalit.
Voi nu m-ati înteles pe mine, Desi în ivrit v-am grait Si v-am promis numai de bine, Ca-n tara-s multe de ciordit.
V-ati lacomit fara masura Si v-ati întins la cascaval Dar ati ramas cu destu'n gura Si lacrimi triste pe toval.
Adio dar, satrari de bine >Si trandafiri de la Sion,
Vad duba cu presari cum vine Ca sa va duca la pripon.
Mai animalule, mai draga,
Asa rapid te-ai ofilit?
Na-ti un sarut din gura fraga,
Sa stii ca-n taina te-am iubit!
Iar tu gitan cu foc în sânge,
Ce mi-ai trezit fiori de-amor,
M-ai învatat din nou a plânge,
M-ai învatat sa-mi fie dor.
— Si? Si? îl îmboldim noi pe lipovean sa-si continuie povestirea.
— Ce sa fie, dragii mosului? Gastile trandafirii au priceput ca fusesera atrase într-o cursa miseleasca, sa fie luate ca din oala. S-au repezit buluc catre usi, însa acestea erau cetluite. Lumina s-a stins si, din întuneric, a aparut o faptura alba, în strai

luminos, cu ochii aprinsi ca de jar. Plutea lin catre ei. S-au tras îngroziti înapoi. Inclusiv gasca cu speraclu, caci femeia cu ochii de foc nu era trecuta-n piesa. Naluca i-a împins catre un colt si, tot plutind, a început sa cânte. Da' cum cânta! îti îngheta vodca-n gura si visele-n suflet. N-o pot reproduce, asa ca va voi recita:
Trandafiri de la Sion,
Cu miresme de spion,
Ai lui Petro si Ion,
Geaba va visati pe tron!
Ati ramas, de sus în jos,
• Fara tepi, fara miros.
V-ati uscat, v-ati ofilit,
E cam timpul de murit.
* Trandafiri însângerati,
Ne-ati ucis feciori si frati,
Ne-ati crezut popor de orbi, Ne-ati vândut carnea la corbi.
Trandafir otravitor,
N-a fost soarta ca sa mor. Vine vremea cea de foc,
N-o sa-aveti în tara loc
Nici o palma de pamânt Cât va trebuie de mormânt. Veti umbla prin lume goi,
Sub harapnic de nevoi.
Trandafiri însângerati,
Mi-ati ucis feciori si frati,
M-ati bagat în jug de soarte,
Eu va voi trimite-n moarte.
In biroul Balaiului e liniste deplina. Se aud doar rasuflarile noastre. Nu mai e de gluma. Deloc. Balaiul e un profet în felul sau. Iar noi am înteles cine e femeia în alb, cu ochii de foc.
Lipoveanul continua:
Toata turma de animale politice a început sa urle. Naluca s-a ridicat usor si-a disparut într-un vârtej de lumina. Electricitatea si-a revenit ca prin farmec. Se pri¬veau unii pe altii, galbeni ca ceara. îi apucase groaza cea din urma. Groaza mortii. Nu poti condamna la moarte în¬ceata un neam si-o tara fara sa mori. Asta au priceput con¬curentii la putere: ca le-a sosit timpul. Chiar asa de prosti nu erau, sa nu înteleaga a cui era umbra. S-au carabanit în tacere, fiecare cu spaimele lui. Fiecare, gândind cam cum s-o stearga din România înainte de ziua cea grozava. Sta¬pânii lor planificasera tot jaful si umilinta românilor la

mi¬limetru. Un singur lucru nu intrase în planificarea lor: moartea din nevazut si din nestiut.
— Trasnetul geto-dac, completez eu involuntar.
— Ce-i aia, piciule?
Bratul mortii din celalalt tarâm. S-a pornit si vine sa faca dreptate. Nici eu nu stiu când va lovi. Va lovi însa cu siguranta! Nici un vinovat nu va scapa!
— Gasperii au trecut din paranghelie în parastas, sintetizeaza lipoveanul situatia. Era si timpul.
Da, era si timpul. Timpul judecatii si al pedepsei.
Vor fi multe parastase, completeaza Cernescu gândi¬tor. Preotii ne vor da ciubuc, crezând ca le-am organizat noi.
Stai, tâca, ca nu stii ce-a urmat! îl întrerupe lipo¬veanul. Nelutu si-a luat satra si-a tulit-o ca din pusca. Simtea o gheara rece în ceafa. I se parea ca era mâna lui nea'.Nicu, venita de pe lumea ailalta. Iar Tapu' a lesinat artistic, în bratele coanei Zoica. Poate nu credeti,' da' muierea asta cu statura de plutonier major bine hranit se tinea viteaza.
— Credem, credem! îl încurajam noi.
Asa, baieti! se umfla el în pene si mai toarna o portie de trascau pe ulita gâtului. Când a facut ochisori, Tapu' a behait spasit: Coana Zoica, unde e regizorul? Care re¬gizor?! s-a stropsit cucoana. Ala care m-a învatat cum sa ma joc de-a Presedintele României în fata multimii. Aaa! s-a luminat coana Zoica, talambu ' ala ? Ce vrei sa faci cu e/? Tapu' s-a ridicat ca mortu' de pe catafalc, a lins o beri- cica, apoi a behait din nou: Sa-mi scrie un scenariu de sa plânga si napolitanele din galantarele negustorilor! Voi anunta natiunea româna ca renunt la Presidentie. Ma fac calugaria manastirea Coca Cola. Mult mai rentabil, coana Zoica!
Zoica i-a tras o batuta de la ascultat cu urechea, presupun eu pentru a-1 întarâta.
— Nu, piciule! în ultimul timp, pricepuse si 'mneaei ca treaba pute rau de tot, pardon de expresie! A mormait numa': Si-i lasi fotoliu' nepricopsituui de Nelu? Tapu' a rânjit bestial, ca-n clipele lui de glorie si-a raspuns pe un ton superior: Coana Zoita, esti proasta de-a binelea. Crezi ca Virusatu' mai rezistapân-n toamna?Eu îmi dau frumos demisia, apoi cineva o sa-i bage sula-n coaste, sa si-o dea si el. Nu-i asa ca sunt destept, ca fac eu primu' pas? Zoica si-a facut o cruce mare si-a plecat sa caute

târcovnicu’ cu fata de vânzator de lumânari, care servea de regizor la Cotroceni si-n alte ghesefturi absconse. Ramas singur, Tapu a început sa îngâne:
Adio, draga Nelu,
Ma car, ca treaba-i groasa,
Degaba-aduni septelu,
Ca simt miros de coasa...
— E groasa rau, fratilor, încheie Balaiul. Tanti oculta încearca noi formule de prostire si nu-i tin. Se întreaba ce s-o fi întâmplat.
— Chiar, ce s-o fi întâmplat? întreba Iliuta Orozan.
Nu-i raspunde nimeni. Simt în înalturi navele extraterestrilor alcori si vegani. Ocuparea Pamântului a început fara surle si trâmbite. Din adâncurile memoriei, îmi rasare strabunul Alcor. Cel cu rana în frunte, rana cuteza¬torului. Ochii sai aurii îmi zâmbesc. Prin distanta de zeci de milenii îi aud glasul: Noi am avut dreptate, Varain. Nimeni nu are dreptul sa se erijeze în zeu, dominând alte persoane, în scop negativ. Nimeni nu are voie sa puna stavila în fata cunoasterii omenesti. Nimeni nu are voie sa opreasca omenirea din drumul catre viitor.
Moartea zeilor psiho-cibernetici
Nobila bransa a spionilor si contraspionilor necon¬ventionali denumeste o operatiune de tipul celei planificate de noi ^ sub clopotul de sticla. Mi-a fost destul de usor sa identific locul în care se aflau grangurii care-1 trimi¬sesera pe Ely sa ne provoace: într-un mic orasel la sud-est la Luzern, în Elvetia. în acest scop, am facut ce face orice alt „paranormal": am lansat hiperconstiinta, ca o sageata, catre Cer. De acolo, am „mirosit" pe îndelete teritoriul european, în cautarea micului „spion" implantat de mine în creierul mesagerului Ely. Nu stiti ce e un spion energetic? E o chestiune relativ simpla. Psihicul nostru lucreaza cu psiho-energie informationala pe care o radiaza în toate directiile, ca o statie de emisie-receptie. Când emisia psiho-informativa întâlneste cu creier compatibil, acordat pe aceeasi frecv'enta de unda, aceasta e receptionata in¬constient’ si stocata în memoria persoanei receptoare. Individul n-are habar ca si-a îmbogatit zestrea informativa cu un gând, o imagine, o emotie ori chiar cu o informatie complexa, transmisa de creierul emitator. Când se trezeste ca stie lucruri pe care nu le-a vazut si nu le-a învatat în viata lui, îl apuca

tremuriciul, stucheste în sân, cheama popa sa-i faca sfestanii ori o ia pe calea mistico- superstitioasa. De exemplu, când un tip dintr-asta merge într-un loc si-l recunoaste, se umfla tarâta-n el si se declara paranormal, detinator al fenomenului deja vazut (deja vu). N-are habar trogloditul ca, în creierul sau, imaginea respectiva exista de multa vreme, transmisa de un creier emitator compatibil cu al lui.
Noi, însa, stim cum functioneaza smecheriile astea, de la un cap la altul. Psihologii care ne-au instruit în Octogon ne-au demontat, piesa cu piesa, cele mai ciudate fenomene, probând ca nu sunt paranormale. Ca în ele nu se ascund nici îngeri, nici draci, ci simple emisii psiho-informative omenesti. De exemplu, câte un fârtângau de printr-o televiziune comerciala se da galben si rotund, prezentând case bântuite, mobile care se misca, mese care se rotesc, pereti care scot zgomote si multe altele. Din show-ul televizat, nu poate lipsi un popa barbos, care face slujbe pentru alungarea Satanei, de parca individul asta legendar, Satana, n-ar avea alte lucruri mai bune de facut decât propaganda religioasa. Smecheria în cauza e de o simplitate uimitoare dar produce fiori de groaza, de multe secole. Cum sta treaba? Radiatiile psiho-informative ale creierului omenesc pleaca în eter, sub forma de gânduri, imagini, emotii. Daca întâlnesc alt creier, se imprima în inconstientul acestuia. Daca, însa, întâlnesc materie fara viata, minerale sau obiecte facute de mâna omului, se stocheaza în structurile acestora si stau cuminti ca niste spirite rele sau bune, dupa cum a fost gândul emitatorului. Când aceste „spirite" întâlnesc întâmplator un creier viu compatibil ca frecventa, ies din structurile nevii, cu mare zgomot si cu miscari diverse, cautând sa patrunda în creierul persoanei vii, sa imprime mesajul emitatorului. Asa apar zgomote, sfarâmari de obiecte, persoane posedate de „diavol". Dumneavoastra cum v-ati simti, daca v-ar patrunde în creier gândul unui criminal feroce sau al unui salbatic mort de câteva sute de ani? Ati ajunge „posedat" de diavol sau la balamuc, caci ati prinde fluturi inexistenti. Si treaba e atât de simpla!
Cam astia suntem noi, spionii neconventionali. Stim mai multa psihologie decât doctorii în materie. Nu pentru ca ne-ar fi interesat domeniul. Am fost obligati sa învatam. Maestrii nostri ne-au învatat tot ce s-a descoperit în domeniul psihicului omenesc si nu s-a dat publicitatii, în scop de a lupta ca „zeii“.

De ce nu s-au publicat explicatiile stiintifice ale fenomenelor amintite si ale multor altora, cum ar fi retrocognitia, premonitia, citirea viitorului (precognitia)? Simplu: barosanii lumii, plini de bani si de relatii, au cumparat tacerea cercetatorilor. Sau, în unele cazuri, i-au racit fain-frumos, dupa ce au terminat studiile. Vor sa stie numai ei marile taine ale lumii în care traim. Sa se joace de-a zeii cu multimile ignorante. Sa scoata parale cu ghiotura din exploatarea naivitatii, credulitatii si fricii. Un singur dusman serios au acesti rich-men: spionii para¬normali din Fratia Vietii. Adica, noi. O organizatie in¬vizibila, de nivel mondial, care lupta pe tacute pentru eli¬berarea psihicului omenesc din capcana ignorantei si fricii, din teroarea aplicata de proprietarii metrilor cubi de bani si de hârtii de valoare. Fratii vietii din România s-au adunat în timpul ultimului domn român, Alexandru Cuza, într-o organizatie secreta denumita Octogon. De atunci, ne confruntam cu dusmanii omenirii, pe toata planeta. Am învatat sa le furam informatiile secrete de la distanta, prin hiperconstiinte lansate în hiperspatiu. Am învatat sa-i des-coperim de la sute de kilometri, prin telepatie. Am învatat sa-i „injectam14 cu informatiile noastre, încât sa-i putem urmari oriune s-ar ascunde.
Asa am procedat eu cu Ely mesagerul: l-am imprimat pe creier o parola de identificare, cunoscuta numai de mine. Poate sa se dea si cu capul de pereti, parola nu dispare, nu se sterge. îl gasesc si-n gaura de sarpe. Chiar daca sefii sai se prind de figura si-l trimit în sânul lui Avram, sa suga ce-o fi supt pe acolo, tot n-au scapat. Ultima imagine lansata de Ely, în durerea mortii sale, ajunge la mine si-o receptionez cu precizie. în cazul dat, nu e nevoie. Ely s-a prezentat la stabii lui, a raportat constiincios ca m-a înjurat de neam, de strabuni si de tara. Ei au râajit satisfacuti ca l-au ranit sufleteste pe superspionul Varain-Românul, unul dintre cei mai cumpliti inamici ai organizatiei sioniste.
Eu nu m-am nascut cumplit. Nici pregatit sa ma bat ca „zeii“, prin hiperspatiu. M-am nascut într-un satuc moldovean, într-o noapte de vara, când Cerul ploua cu stele. Nimeni n-a stiut ce voi face în viata. Nici eu. Pe cinstite, nu mi-am dorit sa fac ceea ce fac. în marele razboi pentru viata, averea si informatiile lumii, însa, nu te întreaba nimeni daca vrei sa lupti sau nu. Pur si simplu, lupti sau mori. Lupti de partea lui Dumnezeu, a vietii

omenesti, a ordinii si dreptatii sau de partea celorlalti. Taberele sunt definite cu claritate. N-ai de ales. Prin nastere, esti de o parte ori de alta. Prin educatie, îti poti schimba tabara, trecând de partea oamenilor-oameni. Extraterestrii care supravegheaza evolutia vietii omenesti sunt cu ochii pe noi. în fiecare „ales“ si-au plantat si ei semnul de recunoastere. Am avut ghinionul sau norocul sa fiu unul dintre „alesi“. Nimic supraomenesc în asta. Nimic zeiesc ori divin. Un om cu niste informatii primite de la veghetorii invizibili ai omenirii. Pare stience fiction dar nu e. E o realitate pe care trebuie s-o acceptam ca si pe multe altele, deoarece, în curând, veghetorii vor deveni vizibili. Adica, vor coborî pe Pamânt sa impuna ordinea extra¬terestra. De aceasta interventie extraterestra se tem adversarii nostri. Stiu car în fata veghetorilor, puterea lor bazata pe avere, informatii, armate, clienti politici nu va însemna nimic. Vor ajunge simpli cetateni ai Terrei, la fel cu orice boschetar. Poate si mai rau.
Cam astea-s limitele în care se desfasoara confruntarea planetara. Oamenii neimplicati în ea cred ca-i loveste soarta, ca-i bate Dumnezeu, desi majoritatea necazurilor de trag de la „zeii“ sionisti cibernetici. Lacomia si dorinta de putere i-am mânat pe sionisti sa imagineze si sa puna în practica un sistem de manipulare a mintilor omenesti la nivel planetar. Desigur, trebusoara asta1 murdara a fost descoperita si de unii pamânteni, cum ar fi americanii, rusii, chinezii. Toti au tacut ca porcu’n papusoi. Fiecare mare putere se zbate sa ajunga prima în Cer, sa-l dea jos pe Dumnezeu si sa-l înlocuiasca cu aparatele lor de condi¬tionat creiere omenesti. Va dati seama ce tentatie? Sa ajungi stapânul lumii, sa dirijezi activitatea omenirii prin gânduri implantate în creierele conducatorilor de state si organizatii? Si asta pare sdence fiction dar nu este. Telepatia în diferitele ei formei plus aparate cibernetice psihotronice, imitând relativ corect creierul, au rezolvat problema conditionarii partiale a creierelor si dirijarii com-portamentelor omenesti. Au rezolvat si altele, care ne lo¬vesc din toate partile, cum ar fi determinarea ploii sau secetei, stârnirea furtunilor si cutremurelor. Când vad ama¬râti din neamul meu apelând la paparude si la icoane faca¬toare de minuni, ma simt foarte prost. „Zeii“ cibemeticieni râd de noi de-i dor burtile. De asta m-am înrait asa de mult. Ori îi terminam definitiv, ori ne termina. Cale de mijloc nu exista.

Mai mult de un secol, am fost în inferioritate. N-aveam bani, n-aveam informatii, n-aveam nici macar conducatori români de partea noastra. Luptam cu inamici superiori, din dorinta de a ne simti liberi. Desigur, nu luptam eu, ci predecesorii mei, eroi necunoscuti ai acestei tari. în urma cu vreo cinci decenii, când eu înca nu vazusem lumina zilei, ne-a pus Dumnezeu mâna-n cap: primul comando de nave extraterestre si-a oprit privirea pe România. Nu
pentru ca avem femei frumoase, caci si alte lor sunt grozave. Nici pentru ca avem vinuri dintre cele mai parfumate, caci ei nu beau alcool, spre a nu-si altera activitatea psihica. Nici pentru faptul ca un mistic indian, Sundar Singh, a spus ca aici va fi centrul lumii. Extra¬terestrii stiu prea bine cum sta amageala cu Ierusalimul si religiile. S-au oprit deasupra României dintr-o cauza pragmatica: sub muntii nostri e un oras ascuns, folosit de o alta grupare extraterestra, în urma cu câteva zeci de mii de ' ani. în acest oras, sunt informatii, materiale si aparate pe care noi nu le întelegem dar de care Alianta Intergalactica a Civilizatiilor de tip Uman are nevoie. Cât de întinsa e Alianta în Universul cunoscut? Nu stiu . Câte populatii de pe câte planete ale câtor stele cuprinde Umanitatea Galactica? Iar nu stiu. Am aflat foarte putine informatii despre extraterestri, deoarece diferenta de cunoastere dintre noi si ei este cam ca între noi si maimute.
Daca ati înteles bine ce cautam noi în Elvetia, e-n regula. Cautam o centrala de razboi psihologico-cibemetic a sionistilor. Eu am localizat-o, prin salt în spatiu. E într- un mic orasel din sud-estul Luzemului. Un orasel de munte, creat artifical, în jurul unei fabricute de piese electronice. Zece contraspioni din zece ar putea jura cu mâna pe inima si constiinta curata ca tipii care lucreaza acolo sunt chiar electronisti. N-ar gresi prea tare. Q parte importanta a fabricii lucreaza pentru acoperire. Adica, produce într-adevar piese electronice, pe care le livreaza firmelor de specialitate. în fata statului elvetian, afacerea e perfect curata. Fiscul e multumit, caci indivizii platesc • impozitele cât de poate de corect. Politia nu-si baga nasul în afacere, deoarece e mica, productiva si nu genereaza nici un fel de scandal. Ceea ce n-a bagat de seama politia si contraspionajul elvetian e faptul ca proprietarul n-a fost dintotdeuna cetatean al acestei tari iar persoanele care lucreaza

în fabrica sunt prea putin bastinase. Din datele furnizate de rezidenta germana care ne ajuta în aceasta operatiune, cam o treime din lucratori sunt din orasel iar ceilalti, din alte cantoane sau din strainatate. Aceste informatii îmi spun clar ca, în spatele afacerii, se ascunde exact ce urmarim noi: o centrala de acoperire a specialistilot în razboi psiho-cibemetic. Cât de puternica e? Vom vedea la fata locului. Si asta, destul de curând, caci deja trecem granita dintre Austria si Elvetia. Balaiul e la volan, fredonând una din melodiile preferate:
H-auzit-ati de-un barbatu',
De Nelutu Virusatu',
Lung în clontu, mare-n statu'
De-mi vrajea electoratu' ?
Lipoveanul imita la perfectie lalaiala tiganeasca specifica lautarilor de mahala:
Era Nelu un viteaz D'al cu mucii pe obraz,
Bea palinca, halea praz Si-i facea lu' Tap necaz.
însa Tapu' ce-mi facea?
Scotea bani din tescherea,
Mercenarii de-i naimea Si din gura le zicea:
Mergeti, voi, în lung si-n latu',
Sa-l gajbiti pe Virusatu'
Ca viseaza, tu'l în dane!
Sa ma bage la pripoane.
Lânga el, Iliuta Orozan rontaie bomboane si asculta zâmbind. în spatele sau, Cernescu, întolit ca un prosper om de afaceri, priyeste atent pe geamul masinii. Nu e interesat de balada lui Nelu Virusatu'. Mai mult ca sigur, a prins-o în prima auditie, caci e preferatul lipoveanului.
Mercenaru' se topea,
Mergea, neica si mergea,
Pâna-n Franta ajungea Si la Costea se oprea.
Se uita, se benocla,
Din priviri îl cântarea,
Scotea banii si platea,
Apoi iute-1 lamurea:
Tapu' da parai vârtos,
Daca-1 bagi pe Nelu-n gros.
Ce zici, jidove, te prinzi Pe Nelutu sa mi-1 vinzi?
Jidovu' rânjea parsiv:

Nelu e un goim naiv,
L-am bagat într-un rahat,
De-o sa iasa sifonat,
Fara de electorat,
Fara bani si fara sfat.
De platesti amu', pe loc,
Iti arunc jandarii-n joc!
Mare esti! se minuna Mercenaru' si platea.
Ai relatii peste tot,
Te ajuta Sabaot?
As! rumân neinstruit,
De Mosad n-ai auzit?
: S,i pe Clinton l-a belit,
Da' pe-un goim nenorocit?
Nelu-i ca si terminat,
Da paraiu' si-ai plecat!
Pâna mâine, catre zori,
Voi trimite procurori.
Profitând de-o pauza în lalaiala Balaiului, Cernescu observa:
- Flacaii din masonerii se cotonogesc cu sârg, pentru fotoliul din Cotroceni. Pun pariu ca nu-1 însfaca nici unul din ei!
- Pe cine vrei sa jumulesti, tâca? se zborseste lipo¬veanul. Adica eu nu stiu ca Varain a aruncat o privire în viitor si-a citit cum va fi la iarna?
- Si cum va fi? se intereseaza matrozul pe un ton nevinovat.
- Scapa cine poate. O rasturnare de proportii.
- Iar noi vom fi acolo, sa le fracturam turloaiele. Si sa le cântam prohodu'.
- Aha! aproba lipoveanul satisfacut la gândul unei cotonogeli strasnice. Parca vad coru' plângaciosilor inter¬pretând opereta Lasati-ma sa fug! Si noi nu-i vom lasa sa fuga în afara razei pistoalelor mitraliera.
- Te si vezi, lipa, în mijlocul încaierarii, intervin eu. Pastreaza-ti energie pentru sionisti! Acusica dai nas în nas cu ei!
- Si ce, crezi ca mi-e târsa? Le suflu-n lumânari, parastasu' mamii lor de criminali! Când vad ce jale au facut din România, îmi vine sa-i strâng de gât unul câte
unul. Da' nu stiu cu cin' sa încep. De-aia cânt. Sa uit ca ar trebui sa pun. mâna pe „tlarinet" si sa nu ma opresc din doina pâna ce nu vad toti „spectatorii la pamânt.

- Calm, lipa, calm! Nu mai ai mult si vei vedea ce nici n-ai visat sa vezi.
- Ce, tâca? Extraterestrii coborând din strachinoaiele lor . zburatoare? Când ma pilesc manga, îi vad si eu. Da' ce folos? Când ma trezesc, constat ca tot pe noi cade cârca. ^
- Ei, lasa si tu! Ai uitat ca-n desertul australian era sa dam ortu'? Daca nu veneau alcorii, ramânea Marieta orfanica. Nu mult timp, însa. La picioarele ei si la „prova" din dotare, o înfia alt fraier.
- Adica, eu sunt fraieru', piciule?
- Da' cine plângea cu lacrimi cât margelele de la gâtul coanei Zoita, când s-a evaporat mândra?

Lipoveanul nu raspunde imediat. îsi rememoreaza scena si propune, împaciuitor:

- Sa uitam de dame, piciule! Unde zici sa tre' sa oprim. Scot harta si calculez distanta. Sa tot fie vreo zece-cinsprezece kilometri pâna la punctul în care ne asteapta neamtii. Afara s-a lasat seara. Bate catre noapte. Numai bine pentru ce planuim noi. Daca toate merg cum trebuie, lovim si-o stergem peste, granita, înainte de a se lumina. Cum spun englezii, a hit and run afair.
- Baga gaz! îl îndemn eu. Mai avem.

Balaiul apasa pedala de acceleratie. Orozan continua sa rontaie bomboane. Din când în când, arunca o privire pe ecranul unei jucarii tehnice, cam cât o valiza diplomat. Verifica pe un ecran daca suntem mirositi. Stim ca vom fi urmariti, cu siguranta, însa aceasta este meseria noastra. Nu ne ferim de capcane. Cum zarim una, intram în ea, identificam proprietarul si-o distrugem. Cu proprietar cu tot. Desigur, nu intram ca berbecii la taiere. Ne calculam sansele si, daca nu le avem, le cream. în directia asta, a crearii sanselor din nimic, suntem asi. Nevoia ne-a învatat sa ne batem din orice pozitie, cu orice adversar. Nu prea ne iubeste multa lume pe planeta asta, în ciuda faptului ca noi iubim destui. Intersectia marcata pe harta se arata la orizont. Slab luminata de o lampa chioara. Observ dintr-o privire TIR-ul cu inscriptia firmei de electronica si-l sfatuiesc pe Balai:

- Daca vrei sa capeti ceva bun, opresti lânga TIR.
- Fara povesti de adormit copii, tâca! Nemtii n-au nimic bun pentru mine. Arsenalul e colea, sub bancheta.

Cât sunt eu de Varain, casc gura ca în fata doamnei stomatologe. Zbanghiul meu amic a trecut înarmat pâna-n masele prin patru frontiere. Si înca fara sa-mi spuna ceva, sa-l acopar cu vreo pasa de adormit constiinta caraliilor de frontiera. Asta e Balaiul, oftez eu. într-o zi îmi va face una atât de boacana, încât va declansa al patrulea razboi mondial.
Tragem alaturi de germani. Mayer, îmbracat în salopeta cu insemnele companiei Schwartz Electronic Group a coborât deja. Cred ca l-a dezbracat pe soferul care, în mod obisnuit, face aprovizionarea si livreaza marfa. în umbra sa, Egon, spionul fantoma, asteapta tacut. Sar din autoturism si-i îmbratisez. Luptam împreuna de mai mult de zece ani, de la ranirea Batrânului sef al Octogonului. Egon ma trage de-o parte si-mi sopteste:

- Prada mare, Varain. Aici e centrala de control a aparatelor de conditionat psihic. Sunt instalate pe sateliti controlati din aceasta centrala. Jumatate din omenire va rasufla usurata, mâine dimineata.
- Esti sigur?

Batrânul spion fantoma începe sa râda. Un râs scurt, sacadat, care-mi aminteste de prima noastra întâlnire.
Atunci m-a uimit cu capacitatea sa stranie de a aparea si disparea la comanda, ca o fantoma. în Octogon, ne-am învatat sa facem salturi în timp si spatiu, sa disparem din calea adversarilor dar nu asa, în stil hocus-pocus. Râsul sau îmî spune ca a tras deja o raita prin hardughia sionistilor.

- Bine! aprob eu. Intram amândoi.
- Ca-n vremurile bune, Varain.

Ne întoarcem în grup. Balaiul a strecurat masina noastra în padure. Se întoarce cu arsenalul sau, într-o torba lunga si grea. Si-a luat munitie dâ razboi, pentru asediu, nu pentru un hit. Iliuta Orozan^ ajutat de Cernescu, îsi urca aparatele în TIR. Din treacat, îl întreb:

- Au dat vreun semn ca îi interesam?
- Si înca cum! ma asigura el. De cum am trecut frontiera. Câtiva sateliti sunt cu ochii pe noi. Ma si întreb de ce n-au dat alarma.
- Pentru ca suntem destepti, îi raspund eu. Am ales o zi în care garda e formata din localnici. Batrânele cutre nu- si permit sa-i desconspire partea secreta a afacerii. Se tem de presarii

elventieni la fel de mult ca si noi.
-Destept lucrat! apreciaza el laconic.
Sigur ca-i destept lucrat. Nu ne lansam niciodata într-un raid fara a face un plan minutios. N-ar strica românilor sa învete de la noi cum se planifica o treaba. Si cum se duce la bun sfârsit, indiferent de greutati. Din pacate, nu suntem noi cei care sa-i instruiasca. Ca atare, românii lucreaza cam alandala si obtin rezultate pe sponci. într-o zi, dupa ce confruntarea planetara se va sfârsi, voi iesi pe un post de televiziune si le voi explica avantajele planificarii stiintifice. Poate se vor gasi câtiva mai putini „destepti care sa ma asculte.
Materialul de asalt a fost transferat integral în TIR. Urcam în spate si Mayer reface sigiliul. Numai el si Egon stiu germana la perfectie, astfel ca pot sta în fata. Masina se urneste greu si ia drumul în lung. Daca nimic contra nu apare, în cel mult jumatate de ora, suntem în obiectivul tinta. Ne pregatim pe tacute de batalie. Nu încape îndoiala c-o sa iasa cu paruiala. Cernescu, ca un lord, si-a pus manusi si-si verifica arma cu luneta. Are sarcina sa curete acoperisul cladirii în care se afla centrala. Va face-o cu meticulozitatea specifica contraspailor. A lucrat în bransa asta multi ani si a pacalit mii de inamici. Are o moaca mult prea nevinovata pentru o meserie atât de perversa. Balaiul si-a întins armamentul pe jos si-l încarca. Si-a scos jacheta de turist, lasând sa se vada o frumoasa vesta antiglont, prevazuta cu zeci de buzunare si alte cusaturi. îsi încarca buzunarele metodic, dupa carte. Se vede ca a calculat locul fiecarei piese. Deja, arata ca un pom de Craciun. Desi e cam greu de crezut ca vreun crestin si-ar agata în pom grenade, rachete incendiare, încarcaturi explozive si alte piese de munitie. La sold, îi atârna faimosul „tun“, o jucarie de care nu se desparte niciodata. E confectionata artizanal, de un mester suedez. în aparenta, e un pistol de calibru 9. în realitate, functioneaza ca un pistol-mitrâliera. De regula, Balaiul -îl încarca cu gloante crestate si explozive. Când trage, face gauri cât pumnul. Se vede ca n-a auzit de conventiile internationale privind armamente interzise. Si daca o fi auzit, îl doare-n cot. Conventiile alea nu ne-au aparat niciodata.
Iliuta Orozan si-a facut inventarul. E satisfacut. în

premiera mondiala, va testa pe spatele guzganilor o scula

radianta. Care cum intra în raza ei, magiun ajunge. îl poti pune pe pâine sau îl poti calca în picioare. Alt armanent nu foloseste. Oricum, are de carat geanta-radar cu care urmareste satelitii atintiti asupra noastra. îi simt radiind dar cu atât ramân. Toti suntem ecranati împotriva radiatiilor
psihotronice ale adversarilor. Ca sa învatam treaba asta, apararea de radiatii inteligente, care patrund în creier când ti-e lumea mai draga, ne-au trebuit niste ani. Am învatat, însa, dovedind înca odata ca Dumnezeu-Creatorul e mai destept decât spiritul negativ al unor pamânteni. în concret, nici o scula de conditionare psihica nu depaseste capacitatea de aparare a creierului omenesc. Satelitii bâzâie ca niste bondari, semn ca au ridicat frecventa de bombardare. Balaiul se scarpina si ma întreaba.

- Ne-au ginit, piciule?
- Ne-au, confirm eu. Dar nu vor misca înainte de a ajunge la contact direct.

Si ce pi..a ma-sii fac? Bombardeaza cu purici?

- Te manânca? îl întreb eu întelegator.
- Si-nca cum! Nici în puscariile harapilor nu era asa de rau.
- Rabda, lipa! Bine ca nu te-a lovit în devla!
- Nascatoarea mamii lor de bagabonti! Cum pun mâna pe ei, îi arunc în fata sculei cu pricina. Sa se scarpine pâna ce si-or da duhul.
- Sst!

TIR-ul a redus viteza. Ne aprppiem de intrare. Ne cumintim si ascultam schimbul de replici între paznicii de la intrarea în incinta si nemtii nostri. îi simtim cum verifica sigiliile. Pentru orice eventualitate, ma pregatesc sa-i descânt. Adica, sa-i adorm. Nu e cazul. Auzim cum se trage poarta si masina îsi reia înaintarea. Face o curba, apoi auzim voci. Garda de la intrarea în depozit e nemultumita de aparitia neplanificata a transportului. Nu pentru mult timp. O vom ,,multumi“ noi. Se lasa tacere, semn ca Egon a transformat nemultumitul într-un fericit care face nani., visând cârnati, bere si gagici cu fuste înfoiate, scurte, cât sa li se vada bikinii. Deschidem si coborâm în aerul racoros al
noptii clare de iunie.
Cladirea e luminata a giomo. Numai la parter se lu¬creaza, cele

doua etaje sunt întunecte. Pe acoperis, musterii lui Cernescu, cu armele în baduliera, ascunsi dupa cosuri. Patru în total. Matrozul monteaza surdina pe pusca, sa-si faca numarul. Noi ne tinem în umbra camionului, sa nu trezim suspiciuni. Un scurt sfat si trecem la treaba.
De oameni care merg pe apa si prin aer ati auzit în legende. Noi, eu si Egon, stim sa mergem si prin pamânt. Nu sapând galerii, precum cârtitele, ci trecând prin struc¬turi, dematerializati. Când ne materializam în fata adver¬sarilor, acestia traiesc suprize dintre cele mai neplacute. Daca mai apuca sa le traiasca. De regula, nu mai apuca. Asa procedam si acum. Calculam cam unde ar fi bunkerul de sub „nevinovata" uzina si pornim. Un scurt vâjâit si ma trezesc într-o lume ca-n filmele din Hollywood. Am nimerit într-o încapere cu peretii lambrisati cu stejar, cu covoare moi si groase de-un deget. E în penumbra, luminate de un singur bec de veghe. Nici tipenie de om prin preajma. Ma concentrez si lansez un semnal telepatic catre Egon. Astept câteva secunde si-l vad aparând direct din perete. Fantoma tot fantoma.
- Ne asteapta, ma informeaza el laconic. Sunt cel putin doua duzini. Numai paranormali. Se cred mari scule sau altceva?
- Sa vedem?
Deschidem usa si pornim pe un coridor luminat viu. Peretii sunt din marmura de cea mai buna calitate. Cotetul asta n-a fost facut pentru o zi. Nici în graba. A fost planuit sa dureze. Si sa adaposteasca capetenii simandicoase. Probabil, daca n-am fi aparut noi si alcoorii, ar fi durat câteva decenii. Pâna ce, conform calculelor, sionistii ar fi dominat psihic întreaga planeta. Dar cum socoteala din
gasca nu se potriveste cu cea de pe planeta...
Aud un vag bâzâit. înseamna ca trecem pe sub parterul în care muncitorii electronisti lucreaza, nestiutori de situatia reala. Ar fi pacat sa moara în înclestare. în orice caz, noi am luat toate masurile sa-i pastram în viata. Avem si asa destui dusmani. Nu ne mai trebuie si încurcaturi cu politia elvetiana.
Coridorul se largeste, apoi face un cot. în fata noastra se deschide o sala larga, cam cât un hangar de avioane sportive. Un sfert din sala este ocupat de un pupitru semicircular, cu zeci de ecrane, urmarite de operatori. In centrul salii, o grupa de comando, întolita ca la carte, cu combinezoane negre si cagule,

stau cu degetul pe tragaci. Au vazut prea multe filme americane dar n-au auzit de noi. Egon a avut dreptate. Sunt vreo treizeci, asezati pe doua aripi. între ei, doi civili îmbracati în costume de strada. Le simt nervozitatea dar ma fac ca ploua. Sunt musafir, nu se cade sa înjur gazdele. Ma opresc si salut destul de civilizat:

- Eu sunt Varain din România si am venit sa pun capat magariei.
- Te asteaptam, Varain, îmi raspunde tipul mai în vârsta. E un tip de statura medie, cu parul cret, grizonat si privire melancolica. Daca nu s-ar fi apucat de ucis oameni, ar fi putut scrie poezii sau romante. Soarta l-a aruncat însa în tabara celor rai. Probabil, o învatat sa fie rau, cum eu am învatat sa fiu bun. E o chestie de educatie. Daca n-as sti ca afara, pe Pamânt, câteva zeci de milioane de oameni deli¬reaza cu creierii intoxicati de informatiile lui, as putea discuta cu el destul de civilizat. Cel de alaturi, un tip subtire, cu ochelari grosi, de miop, zâmbeste prosteste. Poate ca e multumit de munca sa. Ia un purcoi de bani, fara a-si pune probleme. Nu e obligat sa mearga prin lume, sa vada multimile de saraci descurajati, dezangâjati de la viata, în pozitia de morti-vii.
- Eu te-am invitat, Varain, reia batrânul. Stiam ca vei primi provocarea. Voi aveti un acut simt al onoarei. Asta, în ciuda faptului ca nimeni n-a câstigat un sfant din onoare.
- Din dezonoare se câstiga frumusel, bag eu de seama. Pâna unde, însa?
- Asta ma întrebam si eu, Varain. Dar, te rog sâ mT scuzi pentru impolitete! Eu sunt Schwartz, proprietarul fabricii pe care o vizitezi.
- Interesanta fabrica! joc eu rolul de om de societate.
- Merita, oare, sa pierdem timpul cu discutii sterile?
- Direct la obiect! Grabit esti, Varain. Am fost curios sa te cunosc. Poate ca legendele din jurul tau sunt simple legende. Nu-i raspund. Il privesc în ochi. B pregatit pentru o confruntare dar nu cu mine. îsi pleaca ochii si continua:
- Te-am chemat sa-ti arat ca lupta voastra e zadarnica.
- De ce?

f

- Ne puteti, ucide. Opera noastra va ramâne, însa. Cel putin câteva generatii.

- Am mai auzit aria asta. Altceva?
- Ne te baza pe extraterestri, Varain! Satelitii mei îmi spun ca au plecat de câteva saptamâni.
- Au plecat si vor reveni, îl asigur eu. Au de rezolvat o problema în estul frontierei galactice.
- Si voi ati ramas pe post de vechili, râde el.

în orice caz, din cele citite de mine în creierul sau, s-a pregatit sa moara demn. Frumos din partea lui! Nu-mi place sa ucid oameni care plâng. E scârbos. îi raspund:

- E înmormântarea voastra. Zamolxe va dat un termen de capitulare.
- Nu era de acceptat. Viata fara putere nu e viata, Varain. Poate pentru animalele alea din tara voastra, viata fara avere si putere sa însemne ceva. Pentru noi, nu. Noi ne-am nascut din neam de stapâni. Daca nu putem trai cum vrem, putem muri.
- Voi ati ales, îi atrag cu atentia. Spune de ce m-ai chemat!
- Sa-ti demonstrez ca lupta voastra e zadarnica. Am robotizat destule creiere, încât cel putin doua generatii vor lucra dupa programul nostru.

Da sa continue dar se opreste. Un scurt licar al privirii îmi spune ca a vazut ceva interesant în spatele meu. Nujna întorc sa privesc, deoarece Egon e la post, aparându-mi spatele. îi zâmbesc si-i spun:

- Fa cunostinta cu amicul meu Balaiul! Bate cu simt de raspundere. Poate ti-a spus Ely.
- Sunteti niste brute.
- Ce-ati facut voi e mult mai cumplit decât un razboi mondial, îi replic eu.

Balaiul si Orozan s-au apropiat, luând pozitii în stânga si dreapta mea. Conform planului, Cernescu tine arier¬garda. Schwartz da sa spuna ceva, însa ochelaristul de lânga el se baga în discutie, cu un soi de bucurie rauta¬cioasa:

- Cinci sateliti de-ai nostri se rotesc deasupra României. Am radiat populatia pâna-n adâncul creierelor. Nimeni n-o mai scoate din apatie!

Simt cum mi se ridica sângele catre cap. Fac un efort sa ma stapânesc. Balaiul, însa, ridica lansatorul de rachete:

- Ba, laba trista, daca mai scoti un scâncet, zugravesc peretii cu creierii tai. Artistic, auzi?!

Individul si-a pierdut elanul. Sch\vartz reia amenintarile voalate:
- Varain, testam sistemul nostru de aproape cinci decenii. L-am îmbunatatit mereu. în ultima formula, nu scapa nimeni, oricât ar fi de rezistent. Ramâne rob întreaga viata. Se învârte în cercul nostru de formule.
- Serios? Atunci, de ce sa dadea de ceasul mortii ambasadorul SUA, prin televiziunea româna, invitând românii sa voteze? Doar, conform programului, toti cobaii români trebuiau sa mearga la vot cu gramada, sa voteze gruparile voastre?!
- Si daca n-au votat, au schimbat cu ceva situatia? Dezangajarea politica e la fel de buna ca si votul pentru oamenii nostri. Nu avem nevoie de indivizi revolutionari. Liderii trebuie sa asculte ce le spunem noi. Parlamentarii sa se certe cât vor, pe teme indicate de noi. Sa nu intre pe terenul economic! încolo, pot zburda cât vor.
- Te înseli, batrâne nemernic! Ati reusit oarecare manipulare dar nu suficienta. Creierele românilor sunt atinse numai superficial. Te temi ca vor reactiona, spar¬gând sugestiile de subordonare si neangajare.
- Nu ma tem. Nimeni n-a înfrânt formulele noastre.
- Si pe mine ma cheama nimeni? Dar pe cei de lânga mine? Sta o clipa în cumpana. Stie ca am dreptate. Replica:
- Sa spunem ca voi sunteti exceptia. Chiar daca ati lucra zi si noapte, tot va ia câteva decenii sa îndepartati sugestiile noastre negative din creierele românilor. Le-au însusit, Varain! Si le repeta cu un soi de satisfactie. îsi spun ca sunt hoti, lasi, nemernici, chiulangii, lenesi, dezordonati. E un experiment fantastic. O natiune care a însusit ura si dispretul de sine. Te-am chemat sa-l vezi, sa-ti dai cu pumnii în cap. Aceasta este razbunarea mea, Varain!
- Vax!

Atât îi spun. Cu un profund dispret. Sa intuiasca ca nu m-a impresionat faptul ca unul sau altul din români si-a însusit complexul de inferioritate sugerat de strainii dusmani si-l raspândesc printre alti români. Schwartz izbucneste:
- Varain, daca rasa mea ar avea o imagine de sine atât de proasta, m-as sinucide.
- Habar n-am care e rasa ta, Schwartz. Probabil, ticalosii, daca acestia formeaza o rasa anume. Iar imaginea de sine a rasei mele e problema mea. O rezolvam noi. Nu : te bucura

înainte der a trece hopul! Vom distruge ura si dispretul de sine în toti românii.
- Nici n-o sa treci hopul ala, precizeaza Balaiul. Te fac imagine virtuala înainte de a ghici ce intentionez!
- Si daca ma faci, câstigi ceva? Vei ramâne sa traiesti într-o lume anormala. Asa cum am vrut-o noi. Sa nu va puteti bucura de nimic.
- S-o crezi tu! îl contrazice Balaiul, fara a-mi cere aprobare. Eu sunt un fericit. Gasesc oricând o mândra si-o sticla de trascau. Cu tine va fi mai greu, ca-ti umflam conturile din banca. De ce sa te mai bucuri?
Schwartz a lasat morga de mare boss la o parte. Se rasteste la lipovean, cu furie:
-Nu vei încapea în lumea viitorului! Normalitatea si stilul vostru de viata vor fi considerate perimate. Vei umbla bezmetic si strain, fara a întelege lumea pe care am creat-o noi!
- Uite cine se joaca de-a Dumnezeu! Tu-ti grijania ma-ti... îl opresc, caci e în stare sa înceapa tragerea. Nu e înca timpul. Cremene mi-a ordonat sa stabilesc cu precizie toate informatiile de interes operativ. Daca-1 ucide, voi pierde cam multe.
Schwartz zâmbeste sardonic:
- Experimentul facut în Olanda poate fi extins în întreaga lume, boule! Distrugerea sistemului national de valori, semanarea îndoielii, acceptarea imoralitatii ca normala. Terenul din natiunea voastra e pregatit. Tineretul e în mare parte robit. Al nostru e! Va face ce-am planificat noi. Aceasta e razbunarea noastra!
- Parca, spuneai ica ai si tu o rasa, îi amintesc eu. Ai vostri nu vor copia modelul?
- Nu mai are importanta. Daca nu suntem noi stapâni, sa fie o jungla întreg Pamântul! Sa vad ce vor face zeii vostri extraterestri! Caci raul se învata de mii de ori mai repede decât binele si se uita de mii de ori mai greu. Adios!
Chiar crede ce spune. Are un pic de dreptate. Câteva secole de umanizare si civilizatie sunt puse în pericol prin actiunea sionistilor. Si asta pentru ca le-a trecut prin cap ca ar putea domina întreaga omenire. Niste scrântiti. îl masor din priviri, încercând sa ghicesc ce mai ascunde. Foarte sigur, nu m-a chemat sa-mi spuna încotro au directionat omenirea. E destul de inteligent încât sa priceapa ca stiu fiecare detaliu al planului de

dezumanizare.
- Asta e mostenirea pe care ti-o las, Varain! Am creat genii ale raului, sa va luptati cu ele, daca n-ati vrut o stapânire blânda,
- Raul nu produce genii! îl contrazic eu linistit, în scop de a-1 enerva. Cât de inteligent ar fi un om rau, nu se va ridica niciodata macar la genunchiul unuia bun.
- Si unde-1 vei gasi pe cel bun, Varain? înainte de a disparea de pe aceasta planeta, am raspândit raul în cele mai cumplite forme. Alcoolici si drogati, homosexuali si criminali, fanatici mistici si razboinici. Stim ca ne veti ucide dar raul din oamenii vostri nu-1 veti învinge. Va va învinge el! Veti muri de mâinile celor de-o rasa cu voi, mai îndurerati decât sunt eu acum.
- Poate...
- Nu poate, Varain! Sigur! Se naruie lumea noastra? Duca-se! Dar si a voastra dupa noi! Am poluat mentalul colectiv al tarii voastre cu tot ce se poate mai rau. Nu se poate sa nu rodeasca.
- O sa faca ciuperci, îl persifleaza Balaiul. Iar noi vom face din ele pizza si ne vom îmbogati.
- Râzi, bruta, ca nu stii ce spui! Daca ai avea cunoasterea lui Varain, te-ai catara pe pereti de disperare.
- Ma catar si fara disperare, îl lamureste Balaiul. Când vine sotul pe neanuntate acasa. Riscurile pasiunii, ce vrei? Schwartz îl priveste crucit. înca nu stie de unde sa-l apuce. Nici nu va apuca sa afle. Balaiul profita de situatie si-i mai aplica un upercut: ^
- Românii nu-s tâmpiti, nenicule! Nici chiar atat de superficiali, cum crezi. Ai varsat orzu' pe teren strain. N-o sa creasca! ' .
- Raul vostru nu se ridica mai sus de mentalul colectiv, îi aplic si eu o lovitura. De unde stii, tu, Schwartz, ca majoritatea românilor n-au depasit mentalul colectiv, urcând în Hiperconstiinta?
Punct lovit. Se uita prostit la mine. Ingaima dar nu prea sigur de el:
- Stiati si n-ati reactionat.
- Am actionat, îl lamuresc eu. Dar n-am anuntat la mica publicitate. Stim sa patrundem în Hiperconstiinta si în

hiperspatiu. Daca vrei sa stii, am aflat si cum functioneaza cea mai grozava scula din dotarea voastra.
- Cum?! se repede el.
A sperat, totusi, ca marele lor secret nu fusese dezvaluit. De unde sa stie ca am avut printre ei un agent? înca din primele zile de experimente, omul nostru ne-a avertizat. Asa se si explica faptul ca suntem imuni la loviturile lor de gratie - loviturile cibemetico-umane. îi spun:
- Cunoastem pâna unde puteti lovi. Limita voastra este lovitura cibernetico-umana. O folositi numai în cazul liderilor politici si nationali. Un creier uman conditionat de voi, prin creierul artificial de tip calculator, lanseaza un „glont" psiho-informativ asupra victimei. Daca nu e pregatita, îl încaseaza, astfel ca în creierul ei apare un „cap de pod“ prin care transmiteti urmatoarele sugestii favo¬rabile voua. Ce mare scula?
Ma priveste ciudat. Se pregateste de o scena grande sau da în boala lui Calache? Repeta.
- Ati stiut si ati tacut...
- Io-te la el! se strâmba Balaiul. Da’ ce ai fi vrut, monserica? Sa-ti raportam tie cu ce dame împartim patucurile? Perversule! Poponanxle!
Schwartz continua sa ma priveasca fix. Prea fix. Cunosc starea. Am trait-o si eu. Te simti stapân pe tine, cu pamânt solid sub picioare. Vine un tip si-ti trage presul. Te trezesti într-o prelunga, dezumanizata cadere. Nu se mai opreste, de-ti vine sa urli. în cazul meu, s-a oprit, deoarece m-a prins cineva de par si m-a tras afara din groapa fara fund. Sunt curios ce se va întâmpla cu el, acum, ca a aflat cruntul adevar: secretul absolut în materie de manipulat lideri politici e cunoscut de noi.
Balmajeste:
- înseamna ca-1 stiu si altii?!
- înca nu, îi raspund eu serios. Zamolxe ne va spune pe cine si când sa informam. Psihologii vor avea ceva de munca sa curete creierele îmbâcsite cu mizeriile voastre.
Nu foarte mult, însa.
- De ce? se repede el cu-n soi de disperare.
- Hiperconstiinta, îi silabisesc eu sa înteleaga. De acolo coboara gândirea logica, realista, concreta. Nici o infor¬matie falsa nu-i rezista.

- înseamna ca nu mai avem nici o sansa. De ce ati venit, Varain?
— Sa distrug centrala de conditionare psiho-cibernetica. Am fi putut-o bombarda din aer dar ar fi murit oameni nevinovati. Si-am mai venit sa spun ca operatia de varsare de sânge planificata de voi e kaput. Daca va curge oleaca de sânge, acela va fi al colaborationistilor vostri.
Ochii lui Schwartz au prins luciri dements, de sinucigas:
— Poate veti reusi sa ne terminati, Varain. Razboiul pentru nemurire nu s-a terminat însa. Si s-ar putea sa nu-1 câstigati.
— îl câstigam! Sigur!
— Varan, cine te inspira? Ne-ati ucis cei mai teribili luptatori. Pe Sah Po si Samporius. Cine te inspira?
— Dumnezeu.
— Dumnezeu nu exista! Noi l-am inventt.
— Vei afla imediat ca exista! Si are reteta nemuririi.
— Asta am vrut sa stiu!
Clic! Mi-a cazut fisa. Aceasta era informatia pe care o cautau. Voiau sa afle reteta nemuririi. Noi voiam sa stim cât aflasera ei. Si cât de aproape de adevar ajunsesera. Instinctiv, sageata spiritului meu îi penetreaza creierul pâna la fund, Schwartz se îndoaie cu mâinile la ochi. Prea târziu, însa. l-am sondat creierul si-am scos informatia care ma interesa. Degetul meu gros se ridica încet. Iliuta Orozan porneste teleradiantul. începem sa ne retragem cu spatele din fata ploii de gloante. Tunul Balaiului grohaie o singura data. Creierul care gândise dominarea psiho-cibemetica a omenirii se împrastie pe podeaua de marmura. Nu va afla reteta nemuririi. .
Mi-am extins câmpul energetic, oprind gloantele. Mercenarii sionisti nu înteleg ce se petrece. Treaba lor. •Balaiul înarca incendiare, pe teava lansator. Fredoneaza:
O sa facem un foc mic,
Sa prajim niste soric...
Numai mic nu e focul care tâsneste din lansator. Ca de obicei, lipoveanul a folosit încarcatura dubla.
Orozan plaseaiza cdnstiincios încarcaturile cu exploziv. Stie el unde. Sub semicercul de pupitre, se afla mareje calculator al sionistilor. Cel mai performant din lume. In stare sa imite creierul omenesc în circa 10% din operatii. Cu el se faceau conditionarile psihice de nivel planetar. Semnalele lui, lansate în

spatiu si retransmise de sateliti, atingeau creierele liderilor politici. Operatorii din fata ecranelor merita sa moara în foc. Stiau exact ce faceau. Ucideau psihic conducatorii lumii. Nu e de mirare ca majoritatea se purtau si înca se poarta ca niste bestii. Ne tragem catre iesire, tot cu spatele. Putini ne mai urmaresc. Balaiul rade câte un snop la fiecare lovitura. Eu îi adorm. Stiu ca vor muri dar e mai bine sa nu moara direct de mâna mea.
O explozie îngrozitoare scutura muntele de sub noi. Tavanul se crapa si lumina se stinge. Tâsnim ca din pusca, catre usa de metal aflata la mai putin de douazeci de metri. S-a blocat dini cauza peretilor darâmati.' O gaurim cu rachete incendiare si iesim în curte. Garzile de la poarta vin catre noi. E drept ca nu sunt înarmate, caci sunt bastinasi nevinovati. Nici nu ne recunosc..Sarim din fuga în TIR si demaram în tromba. Politia si pompierii nu pot întârzia. E bine sa nici nu stie ca am fost pe acolo.
în camion, Balaiul scoate plosca, trage câteva gâturi si mi-o întinde:
- Bea, piciule! Lacrima secarei. De la noi de-acasa.
Beau un gât, apoi ma întind cu bratul sub cap, sa cuget la ciudateniile acestei planete. Unii oameni si-ar dori macar o casa si-o masa buna în fiecare zi. Multi dintre ei nu le capata, din cauza proastei întocmiri a societatii planetare.
în acelasi timp, „zeii“ astia ai ciberneticii au visat sa domine cu stiinta lor toate creierele importante de pe planeta. Boala puterii fara limite i-au costat vietile. Si totusi, gândesc eu, ce vis scârbos au avut! Sa dirijezi comportamentul zilnic a câteva sute de oameni, de la toaleta si pâna-n sala de congrese... Ce se va întâmpla, oare, cu oamenii aceia care nu-si dadeau seama ca erau conditionati? Ce vor face când vor citit deciziile antina¬tionale sau antiumane luate? Caci, nu ma îndoiesc, gân¬direa logica din ei se va trezi, îndepartând emisiunile psiho-cibemetice negative. Ce vor face, oare?
Glasul meu interior îmi raspunde: Nu te întreba, Varain! Nu le da nici o importanta! Nici un om întreg n-a putut fi conditionat psihic, daca n-a suferit de boala puterii si maririi! Multi s-au vândut în mod constient. Are dreptate îngerul meu veghetor. Câte mizerii si compromisuri fac oamenii politici pentru a atinge mult râvnitele fotolii. Si când ajung în ele, câte dureri seamana în oamenii condusi... De-acum încolo, va fi altfel! decid eu. S-a

ter-minat cu „zeii“ psiho-cibemetici si cu marionetele lor politice. începe epoca omului.
Vom distruge dispretul si ura de sine semanate în români! în locul lor, vom dezvolta sentimente de siguranta, de respect pentru sine, de încfedere în fortele proprii, curaj si demnitate.
Am doborât „diavolii“ din cer
Nemtii au ramas în urma, sa eonfuzioneze persoanele interesate de evenimente. în limbaj de specialitate, sa dezinformeze politia locala, presa si alte persoane cu nasuri prea lungi si cu gândire ascutita.
Astfel de persoane s-ar putea întreba multe lucruri. De exemplu, cum se face ca o fabricuta de piese electronice ascundea doua etaje subterane, în care lucrau atâtia oameni? Si ce lucrau? E suficient ca vreun cibernetician destept sa arunce o privire în resturile centralei distruse de noi, pentru a intui adevarul: de acolo se conduceau sateliti de spionaj. Aceasta va fi prima presupunere logica. E greu de presupus ca vor ghici ca satelitii cu pricina erau folositi si la dirijarea comportamentelor unor lideri robotizati. Fara centrala de supraveghere si control, satelitii sonistilor se vor pierde în spatiu. Nu mai au nici o putere asupra amarâtilor care au avut ghinionul sa ajunga marionete politice. Pentru stiinta noastra, ar fi bine sa recuperam unul, sa-l vedem cum functioneaza. îmi pun în gând sa-l rog pe Zamolxe sa trimita o nava alcora în acest scop. Numai simplul gând îmi aduce în memorie imaginea centralei din Carpati. Comandantul expeditiei de salvare a omenirii pamântene se afla acolo, la pupitrul de comanda:
- Raporteaza, Varain!
Contactul telepatic s-a stabilit. Raspund scurt:
- Am distrus centrala „zeilor41 cibernetici.
-Ce?
- Centrala de conducere a satelitilor prin care sionistii conditionau liderii politici din întreaga lume.
- Da? Bine! Altceva?
- Am putea recupera un satelit de conditionare psihica, sa vedem cum functioneaza?
- Stim, Varain. E o scula destul de primitiva pentru nivelul'nostru stiintific. Foloseste principiul pavlovian al conditionarii prin placere si durere. Te deranjeaza?
- Sigur! E deranjant sa stii ca o parte a lumii a fost condusa

de lideri conditionati ca niste soareci de laborator.
- Daca n-au gândit logic si n-au învatat carte? Comportamentul uman nu poate fi dirijat, daca omul poseda un creier bine informat, înzestrat cu o gândire logica si o vointa puternica. E în regula?
- Da. Mergem sa distrugem al doilea obiectiv.
- Bine. îmi raportezi când termini!
-Am înteles!
Deschid încet ochii. Cernescu conduce atent, caci nu e un as a volanului. Balaiul doarme cu gura deschisa, sfo- ‘ raind îngrozitor. Orozan picoteste cu capul în palme. Sunt obositi dupa noaptea de nesomn. Trebuie, însa, sa iesim din Elvetia înainte sa se dea alarma la frontiera. Nu ne plac vamesii prea bagaciosi. Mai alea cei care ar avea un interes special pentru sculelele Balaiului si ale lui Orozan. în situatii obisnuite, pot acoperi vamesii cu un câmp psiho- energetic prin care sa le adorm vigilenta. Daca, însa, ar fi alertati sa controleze atent strainii, problema s-ar pune în termeni mai delicati. Ar trebui sa-i trosnesc ca pe dusmani. Sa le sterg memoria.
Trecem prin Davos cu zorii în fata. Orasul curatel si civilizat, cum si-ar dori fiecare om, se trezeste la viata. In tara asta miroase a bani, constat eu. Gradul de civilizatie nu depinde numai de educatie, ci si de nivelul de trai. Educatia simpla, nesustinuta de putere economica, poate înflacara numai idealistii. Majoritatea oamenilor, însa, nu sunt idealisti. Sunt oameni cu nevoi firesti de hrana, locuinta, îmbracamine, posibilitati de culturalizare si distractie. Bogatia elvetiana, strânsa în mare parte din activitatea bancara, a dezvoltat un patriotism si-un nationalism aparte. Chiar daca au trei origini principale diferite, elvetienii sunt legati de interese materiale directe.. Asta si explica de ce, în timpul celui de-al doilea razboi mondial, s-au pregatit sa înfrunte germanii celui de-al treilea Reich. Constiinta faptului ca-ti aperi viata tihnita si îndestulata e ce mai sigura „instigare“ la nationalism si patriotism. Daca românii ar deveni bogati în propria tara, n-ar mai fi nevoie de prea multe lectii de educatie patriotica si nationalista. Fiecare ar întelege ca trebuie sa-si apere din toate puterile viata si averea împotriva infractorilor si invadatorilor. într-o tara saraca, însa, e greu sa vorbesti omului de natio¬nalism si patriotism. S-ar putea ca vreun desperat de

saracie sa-ti arunce în obraz: Ce sa apar, domnule? Fumul de pe cos? Nici ala nu-1 mai am.
Am intrat în vama. Balaiul se întinde somnoros, scoate pasaportul si îl întinde functionarului. Eu îmi fac datoria de „paranormal". Adica, sugestionez telepatic politistul de frontiera sa nu ne acorde atentie. Figura tine la fix, ca în multe ocazii. Trecem în Austriasi repetam procedura. Gata ' si asta! Pornim întins catre Landeck, cu gând sa ajungem la destinatia finala catre prânz. Destinatia asta îmi place în mod deosebit. E o roscata cu ochii verzi, cu trup pietros, numai bun de dragoste. Se numeste Grette si e rezidenta noastra pentru supravegherea inamicilor din Ungaria. N-avem nimic împotriva poporului maghiar în ansamblu, între unguri, însa, exista niste otravuri anti-românesti pe care le trosnim din în când. N-am reusit înca sa le dis¬trugem pe toate, deoarece am fost înclestati în confruntarea cu sionistii. în plus, otravurile astea sunt aprovizionate pe¬riodic de emigratia maghiara si de o ramura a masoneriei.
Balaiul a trecut din nou la volan. Cernescu se cuibareste lânga mine si trece la un program de somn autocomandat. Lipoveanul se intereseaza siret:
- Presupun ca ne vom opri la Bruck.
- Ai presupus corect, îi raspund eu, pregatit de bascalie.
- Si-acolo, continua lipoveanul, în bratele sau în fustele unei dame de douazeci si patru de carate, faimosul Varain va fauri un plan de lichidare a tuturor basibuzucilor care fac pe dracosii împotriva României.
- Nu neaparat între fustele ei. Te deranjeaza ca ma simpatizeaza?
- Deloc, piciule! Poate ca ma înteapa oleaca de gelozie. Individu' ala cu arcu', Amor sau Cupidon, putea strica o sageata si pentru mine.
- Tu te plângi? Daca ar fi sa dam adunarea generala a tuturor femeilor cunoscute mai îndeaproape de tine, am ocupa o statiune turistica. Si tot n-am fi siguri ca ar încapea toate. .
- Da' si câte m-au tras în piept! ofteaza el prefacut.
- Cine sare multe garduri...
- Ihî! Dac-o fi sa dau în primire, nu-mi pare rau. Am trait cum mi-a placut. Numa' de amarâtii de români îmi pare rau.
- Te cred, lipa. De aceea n-am abandonat lupta.

- Nici nu-i de abandonat. Unii români n-au habar ce-i viata. Numai în munca si-n necazuri o duc. Si-s multi.
- Asta ma framânta si pe mine. Privesc la elvetieni si austrieci. Nu muncesc mai mult decât românii, n-au conditii geoclimatice mai bune. De unde, atunci, venituri de zeci de ori mai mari pe cap de locuitor?
- Stii tu, piciule! Din gospodarie chibzuita. Banu' trage la ban si paduchele, la paduche. Pâna nu gasim conducatori gospodari...
- Asta e, ca nu-i gasim. Parca i-a tras la sablon tanti masoneria. Gândesc în folosul altora. Si românii sufera.
- Îhî! Slugaresc prin tari straine. Pe unde si-a întarcat dracu' copiii. Strâng bani si, când vin acasa, în ce sa investeasca? Aproape nimic nu-i sigur. îsi construiesc câte o hardughie de casa inutila...
- Siguranta afacerilor depinde de conducatori. De legile date si de justitie aplicata.
- D-aia ma manânca degetu' sa apas pe tragaci, piciule. Numa 'n tara noastra conducatorii au lucrat împotriva celor multi. Si nu de acum. De mult timp.
- Nu e cazul sa apesi tragaciul, lipa! E mai bine sa-i lasi la judecata Celor nevazuti.
- Nu, piciule? Unde erau cei nevazuti si sfintii din icoane, când astia jefuiau ca-n codru? Plecasera la discoteca?
- Toate la timpul lor, lipa. întâmplarile care zguduie clima mondiala riu sunt întâmplari propriu zise. Cineva le produce si le arunca exact unde nu te astepti.
- Secete si furtuni... murmura Balaiul. Cine o plesni românii în asa hal?
- Natura revoltata de silnicii. Si altcineva. Nu Dumnezeu.
- Ciocloveci?
- Nu neaparat ei. Cineva care detine secretele armei meteo.
- Ce l-as mai strânge de boase, daca l-as prinde! Dupa ce ca românii sunt jupuiti la piele, îi mai plesneste cu seceta si furtuni, cu inundatii...
- Aceasta se numeste determinarea unui comportament, lipa. îl strângi pe om cu usa pâna plesneste. Stii de ce?
- Sa iasa-n strada?
- Pe acolo. Rabdarea românilor e faimoasa. Si ei au nevoie de oameni în strada. Exact ca-n decembrie 1989.

- Daca stiam noi cât de prost vor evolua treburile, nu iesea nimeni în strada. Garantez!
- Prea târziu!...

Expresia îmi aduce fulgerator în memorie figura Alexandrinei. însotita de cântecul ei tragic. Cu adevarat tragic, caci la radacina lui se afla viata ei.

- Hei, piciule! ma trezeste Balaiul din reverie. Unde-ai plecat?
- Prin viata, recunosc eu cinstit.
- Si mândra asta, viata, ti-a dat un pupic sau în sut în penk?
- Greu de spus, lipa. Multe necazuri mi le-am facut cu mâna mea. Nu ca as fi vrut neaparat. Asa am fost educat. Ca si tine, de altfel.
- Fara regrete pentru trecut, piciule! ma sfatuieste el. Nu face bine la sufletel.
- Posezi asa ceva în dotare?
- Îhî! Da-1 tine ascuns, sa nu se prinda gasperii, sa ma paleasca peste el.

îl cred. în ciuda aparentei de bruta, Balaiul e un suflet mare, omenos. Putini românitin la România cum tine el. A varsat atât sânge, pe nestiute, pentru natiunea româna, încât ar putea umple o galeata. îl lasa sa-si vada de drum si ma afund în somn comandat. în aceasta directie noi, octo- gonarii, n-avem egal în lume. Instructorii ne-au învatat sa adormim la comanda, prin autosugestie, din necesitati practice. Când esti în misiune, dormi putin, pe apucate. Daca n-ai avea antrenament, n-ai dormi deloc, cacV da¬torita surescitarii, organismul ar deveni lin pachet de nervi.

în timpul somnului ma urmareste un singur vis, Soarele-n zenit, din care coboara o inima. Una mare, de un rosu aprins, împrastiind lumina în jur. Când ma trezesc, imaginea inimii aprinse ma urmareste înca. Eu nu cred în semne, deoarece maestrii Octogonului ne-au învatat ca citim viitorul, sa aflam ce înseamna fiecare premonitie. Trebuie sa fac un salt în timp, sa aflu despre ce poate fi vorba. Nu acum, caci tinta calatoriei noastre, Bruck, se arata printre colinele înverzite. La volan, lipoveanul cânta cu patos, sa nu adoarma:

Auzit-ati de-un viteaz,
De-1 cu mucii pe obraz?
Bea palinca, halea praz Si-i facea lu’ Tap necaz...

- Mai lasa-1 în necazul lui! îl îndemn eu.
- Pe cine, piciule? Pe Nelu? Daca vrei sa stii, amicu' chiar îmi place. L-as trage în teapa cu mâna mea; da' asta nu cadreaza cu educatia mea de gentleman.
- Ti-a facut tie ceva?
-> Mie nu-mi face nimeni vreun rau fara s-o ia-n bot. Da' el a început circu' în care românii au intrat într-o veselie idioata. Tapu' nu-i decât umbra lui. Si are o scuza: n-are habar pe ce lume traieste. Nelu, însa, e curva batrâna, hârsita-n rele. Trebuia sa cotigeasca mestesugit, sa mai scape rQmâni de beleala. .
- Poate c-o face de-acum încolo?
- Varaine, nu face pe prostu' cu mine! Stii ca ne putem pisa în sondaje. Nelutu nu-i carti. Nici unul dintre cei anuntati nu-i.
- Aha! A-ntarcat oita berileza.
- Exact! Se darâma sandramaua hotilor.
- Duca-se! Altu' la rând.

Intram în oras si ne strecuram pe stradutele aglomerate, pline de turisti. Ajungem în centru, o luam la dreapta si începem sa urcam catre munte. Mi-am trezit tovarasii de raid, sa se pregateasca de reintrat în lumea civilizata si
pasnica. Lipoveanul parcheaza atent, în fata hotelului de pe costisa si anunta triumfator:

- Am doborât diavolii din Cer! Merit o bauta zdravana si-o dama focoasa.
- Le meriti pe deplin, îl asigura Cernescu. Eu platesc pileala, matale culegi zuza.
- Esti un tip giopsi. Bag seama ca tii la mine. O sa te scriu în testament.

Intram în holul racoros si ne înfigem în receptie., Capatam doua camere si pornim dupa hamal, ca niste turisti cuminti. Abia dupa ce ma aranjez, scot celularul si formez numarul rezidentei noastre. Raspunde greu, cu voce profesionala, obosita. Probabil, e foarte ocupata. N-am nici o retinere fata de contraspaii austrieci, caci nu vom da nici o lovitura pe teritoriul lor. Ca atare, îi soptesc:

- Iubire, daca ti-e dor de-un tip numit Varain, sa stii ca sunt în camera 28.
- Varain?! murmura ea neîncrezatoare.
- Eu, în came, oase si jeg. Tocmai ma pregatesc sa dau

jegul jos. Restul îti apartine.
Matrozul ma asculta zâmbind. Cunoaste suficienta germana sa înteleaga ca e cazul sa viziteze orasul, sa traga o betie, sa faca orice altceva. Nu spune nimic. îsi numara banii, îi pune în buzunarul de la piept, îsi verifica tinuta de lord în oglinda si se pregateste sa iasa.
- Poti reveni când vrei, îl atentionez eu. Nu voi ramâne aici.
Ridica sprâncenele a mirare. îi explic:
- Merg la Grette sa analizeze situatia. Nu-s chiar atât de prefacut incat sa-ti spun ca vom discuta numai despre meserie.
- E treaba ta, vere! Nu vii deloc la noapte?
- Deloc. Aveti liber pâna mâine catre seara. O adevarata vacanta.
-Esti un domn!
Iese fara alte comentarii. Eu intru în baie, sa-mi dau barba jos si ma spal. Gândul întâlnirii cu Grette îmi da oarecare fiori. Nu prea mari dar totusi... Pustoaica aia cu ochii de smarald m-a trezit la viata, gândesc eu, studiindu- mi figura plina de spuma. Adevarul e ca tipu' din oglinda nu arata rau. Oleaca îmbatrânit de necazuri si ostenit de efort îndelungat. încolo, aceeasi figura dura, sigura de sine, de stapân care nu va accepta nici mort sa devina sluga. Ochii sunt buni, însa. Ma tradeaza ca am ramas înca un pic om. Nu prea mult, sa nu ofer adversarilor vreo sansa de a-mi atinge inima.
O aud cum intra, înca din baie. Ma sterg apasat cu prosopul si-i strig:
- Vin imediat! Fa-te comoda si bea ceval îmi usuc cât de cât parul si ies. Chiar ca s-a facut comoda. E goala pusca. Ba nu. Are un rest de bikini pe ea, cât sa-mi puna fantezia la încercare. Sta pe un fotoliu, picior peste picior, cu un pahar într-o mâna si cu o tigara în cealalta. Când ma vede iesind, leapada paharul si tigara, ridicându-se dreapta.
Hotarât lucru, cea mai frumoasa creatie a lumii e femeia. Paru-i rosu ca o flacara i-a cazut liber pe umeri si pe spate. Ochii albastri deschis, luminosi ma privesc cercetatori. Vrea sa se asigure ca eu sunt cel din totdeauna. Buzele pline, largi, de fiara flamânda freamata usor! Sânii mari, neobisnuit de mari, desi sunt naturali, se tin înca drepti. Sunt bronzati la fel cu restul trupului. Face nudism pe undeva fata, gândesc eu. Ce vorbe sa-i njai spun? Distanta dintre noi dispare fulgerator. O prind în brate

si-o strâng de-i trosnesc oasele. îi place desi o doare. Vrea sa simta puterea barbateasca, sa se simta mica, fragila si delicata cum nu este. în realitate, e o femeie statuara. Picioarele ei lungi, musculoase, s-au încolacit deja în jurul lui. Prosopul mi-a alunecat de pe solduri. îi simt trupul cu trupul meu, de sus pâna jos. i
încerc sa-i spun ceva de bun venit dar ma musca de gura. Adânc, de-mi da sângele. îl simt sarat pe limba si-i raspund la sarutarea patimasa, flamânda de fiori. Ne rostogolim direct pe jos, pe mocheta. Profit de faptul ca si-a smuls dintii din buzele mele, îi prind capul în palme s-o privesc în ochi.

- Ce dor mi-a fost! murmura ea gâfâind. Te-as rupe în bucati. Te-as lipi de mine sa nu mai pleci vreodata. Te-as face una cu mine.

Nu se preface. O stiu. Femeia asta m-a iubit de cum m-a vazut. O pasiune inexplicabila în bransa noastra, unde fe¬meile sunt educate sa fie reci. Sa domine partenerii. Sa-i dezbrace nu numai de haine, ci si de secrete. La Grettee o patima obsesiva. O patima care se transmita în mine ori de câte ori o întâlnesc. E drept ca-si spune cuvântul si timpul, * caci o întâlnesc rar, pe timpul unor misiuni. Nici unul nu simtim nevoia de mai mult. N-am gândit macar o clipa ca m-as putea însura cu ea. Nici de partea ei n-am simtit vreun interes pentru o relatie sigura, stabila eu mine. îi place patima asta care creste usor, pe nesimtite, ajungând un vulcan. Atunci se face cumva sa ne întâlnim. Si vulcanul explodeaza, aruncându-ne într-un vârtje de trairi greu de descris.

M-am ridicat deasupra ei si-i mângâi usor sânii mari. Simt pentru ei o atractie stranie. De când am vazut-o, în urma cu câtiva ani, am simtit acea dorinta irezistibila sa-i dezgolesc sânii si sa-i mângâi, sa-i sarut îndelung.

- Si mie mi-a fost dor.
- Stiu. Noi doi suntem legati prin patima. O patima rationala în felul ei. Stim ce se poate si ce nu.
- Acum se poate totul.

Sânul elastic tremura usor sub buzele mele. Pântecele plat, de sportiva, vibreaza. Palma mea luneca lin, catre locul de supreme placeri. Vârfurile degetelor ating parul cret, aspru. îl stiu prea bine. Rosu si el, la fel cu pletele. Un geamat usor se ridica din pieptul ei. Se lasa iubita. Gusta fiecare senzatie cu ochii închisi,

întorsi catre centrul fiintei. O mângâi lent, usor, sa simt cum se ridica toata catre culmi. Picioarele s-au desfacut deja într-un unghi larg, larg, gata sa ma primeasca. Sunt cele mai lungi picioare vazute de mine vreodata. Grette ma depaseste cu vreo zece centimetri iar eu am mai mult de unu si optzeci si cinci. Mâinile îi zvâcnesc si unghiile i se înfig m omoplatii mei. Stiu ce înseamna asta. E timpul sa întetesc ritmul,- sa trec la fapte. îi arunc bikinii si-mi alint fata de sâni. Unghiile ei patrund si mai adânc în muschii spatelui. Ma încordez de durere si de placere. Ma ridic usor din mijloc si simt cum picioarele ei ma cuprind nerabdatoare, tragându-ma catre trupul ei. Vrea sa ma simta total si profund. Sa smulga din mine ultimul dram de placere, încep s-o patrund lent, ridicând tensiunea pas cu pas. Picioarele ei s-au întins ca niste otgoane si ma trag grabit catre adâncuri. Si-a înaltat soldurile un pic, sa nu scape nimic, nimic. începe valsul lent, într-un murmur continuu, scos de ea. Nu se mai grabeste. A atins limita în care se simte zeita. Vrea sa ramâna acolo mult, mult, întreaga viata de-ar fi. Ne miscam lent, lent, prin vis, mânati de patima carnii încinse. Numai omul e binecuvântat cu astfel de placeri. Animalele nu simt niciodata ce simtim' noi. Lavele e vorba de o scurta descarcare instinctuala. în exilul pamântean, femeia si barbatul au primit aceasta mângâiere

- dragostea.
- Mult! sopteste ea. Muuuuult!

Ne potrivim perfect, asa ca va fi cum vrea ea. Mult. Ore în sir. Dorinta ei trezeste si întareste dorinta mea. La rândul meu, îi ridic dorinta milimetru cu milimetru. Mai sus, mai sus, mai sus... Catre înalturi. Valsam într-o lume fara spatiu si fara timp. Numai cu dragoste si placere.

A trecut timpul. Stau întins în pat, cu ochii în tavan, într-o pace adânca. Usor ca un fulg si curat, curat. Aceasta este dragostea adevarata - în care te simti curat si om. E total diferita de îmbratisarile grabite si murdare; dictate de instinct. O aud cum fredoneaza, sub dus, un cântec cunoscut numai de noi doi:

Ma-nveti iubirea pas cu pas Si ma descânti si ma alinti,
Ma poti prin ceruri si ma minti,
Au câte lectii au ramas?

Grette nu cunoaste bine limba româna, astfel ca îl cânta fermecator de fals:

Femeie umbra de pacat, în sânge-ti plânge alt barbat...
^ Asta e soarta multor femei, cuget eu. Un barbat le patrunde adânc, în suflet si-n sânge. Apoi, îl pierd, din greseala sau pentru ca asa vrea soarta. Cauta, cauta, cauta si nu mai gasesc barbatul din sânge si suflet. îsi târasc zilele alaturi de altul, din convenienta ori din teama de singuratate. Nu sunt niciodata multumite de nimic. Mai ales, nu sunt multumite de barbatul de lânga ele. Nici ele nu stiu de ce sunt nemultumite. Si asa trec zilele. Amare si goale si triste...
^ Grette se întoarce. Maiestuoasa ca o zeita nordica., înalta, statuara, mândra. Se întinde alaturi de mine si spune simplu:
- Tu esti barbatul meu. Singurul pe care-1 simt barbat.
- Multumesc, printeso!
Ma ridic sa plec în baie. Palma ei rece si uda mi se înfige în piept:
- N-am glumit deloc. Nu-ti cer nimic. Am vrut numai sa stii. Esti barbatul.
9 9
- Crezi ca nu stiam?
’

Intru sub dusul rece ca gheata. Il simt biciundu-mi nervii încordati. Trec pe apa calda, apoi din nou pe rece. Relaxez muschii si sistemul nervos. Voi avea nevoie de ei înca mult timp. Când ies, o gasesc îmbracata, gata de plecare. O doamna superba, dupa care ai întoarce capul pe ' strada, chiar daca ai fi regele misoginilor sau gay sadea. Ma opresc în loc si-o admir în tihna. Femeia asta e linistea mea. Si echilibrul meu. într-un fel, sunt mândru ca, dintre miile de barbati care i-au facut ori îi fac curte, m-a ales pe mine. Ma aplec, îi iau mâna si i-o sarut cu respect. Merita.
în timp ce ma îmbrac, ea pregateste doua pahare cu whisky on the rocks. îmi întinde unul, ia loc pe fotoliu, îsi aprinde o tigara. Ma asteapta sa ma echipez complet. Apoi ma întreaba simplu, ca si cum am face o conversatie banala:
- Care e misiunea?
Iau o gura din bautura, apoi raspund involuntar, cu expresia Balaiului:
- Am doborât diavolii din Cer. Acum, îi vom distruge pe cei de pe Pamânt
Zâmbeste si ochii i se lumineaza. Asteapta explicatii. Ma asez în

fata ei, îi iau mâna în palmele mele si-i explic pe îndelete cum am distrus cea mai mostruoasa inventie tehnica a secolului nostru: aparatul de conditionat creiere omenesti, prin procedee psiho-cibernetice. Din când în când, se încrunta. E suficient de culta sa înteleaga grozavia pe care au refuzat sa-o înteleaga liderii politici alertati de
Fratia Vietii. O usoara expresie de oroare se întinde pe figura ei. Abia când termin, se destinde fericita. E. multumita de isprava eroului ei.

- întelegi, Grette? Omul nostru a alertat omenirea. A explicat cum functioneaza aparatul. A fost considerat saene fktion. Cei mai inculti l-au socotit nebun, a, sopteste ea gânditoare, traim între niste oameni prea superficiali. N-ar fi trebuit sa se ajunga pâna aici.

menirea ar fi trebuit sa dea dovada de mai multa vigilenta fata de monstrii setosi de dominatie mondiala.

- A început, Grette. Am doborât marele monstru. Au ramas monstrii mai mici, raspânditi pe toata planeta Va trebuie sa-i identificam unul câte unul. Si sa-i lichidam.

7 A,ci? întreaba ea un pic îngrijorata lâ gândul ca vom actiona în imediata vecinatate a locului ei de acoperire.

- Nu! Dincolo de frontiera. în Ungaria.
- Iredentisti?
- Nu. în noile conditii, iredentistii latra la Luna. Nu-i asculta nimeni. Românii de origine ungureasca vor pâine, locuinte, locuri de munca. Nu mai constituie mase de manevra a extremistilor. -

-Atunci?.

- Pe teritoriul unguresc, funtioneaza mai multe firme de acoperire pentru grupari de razboi psihologic. Daca le distrugem, facem un bine si ungurilor.
- înseamna ca nu-s oficiale?

^ - Nu-s. Posibil ca vreun oficial maghiar sa fi fost atras in vreuna dar eu nu cunosc.

- Atunci, nu ne intereseaza...

-Ba da, Grette. Câteva organizatii de acest tip lucreaza direct împotriva românilor. Mai ales, împotriva ardelenilor

- Sigur?
- Absolut sigur! Am infiltrat un agent într-una din ele. Un secui pur sânge. Ne-a adus informatii socante.

- Te mai poate soca ceva, Varain?
- Pe mine nu. Pentru oamenii de rând ele sunt socante. Par supranaturale sau supraomenesti.
- Si de ce i-ati lasat sa se dezvolte? '^
; -'dretfe, testi luptatoare în Fratia Vietii. Stii bine regula: Ataci direct la vârf! Ucizi liderul suprem! Destrami orga¬nizatia de sus în jos! Liderul suprem e mort. L-a ucis Cremene cu mâna lui. Principalii lui sfenici sunt morti. I-am ucis noi, pe întreaga planeta. Conducerea Fratiei Mortii e decimata. Au ramas însa structurile inferioare.
- E o munca de durata.
- Da, ne Va lua cam un an. îi cautam pe întreaga planeta. Cei de aici ne deranjeaza cel mai mult. Actioneaza dia¬bolic, pe teritoriul românesc. Profita de naivitatea românilor si-i robesc psihic.
- Robesc psihic?
- Da. Organizatia pe care trebuie s-o distrugem pâna în temelii e o fractiune a masoneriei. Nu-s atât de mistici cum par pentru naivii agenti ai securitatilor din zona.
- Ce fac, Varain?
- Au o acoperire parsiva de tot. Paranormala-religioasa. Par niste loviti cu leuca-n cap. Poate ca cei din structurile inferioare chiar sunt. Cei din conducere, însa, stiu bine ce fac. Conditioneaza psihic prin telepatie de la mica distanta.
- Asa? De aceea ati spus ca sunt diavolii de pe Pamânt. Ma mir, însa, ca au patruns, la voi.
- De ce te miri?
- Pentru ca românii sunt foarte reticenti la orice ungur. Ca sa nu spun ca, de regula, îi resping.
- Nu si în cazul de fata. Acoperirea umanitara si reli¬gioasa a atras în plasa lor o multime de oameni cumsecade.
- Cum au reusit, Varain?
Le-au promis puteri supranaturale si supraomenesti. Un fel de zei, întelegi?
- Si ei au crezut?
^ - In fata unor minuni aparente, orice ignorant cedeaza. In plus, au exploatat cu pricepere dorinta unor oameni modesti, fara pregatire intelectuala si fara intentii de a munci serios, de a avansa rapid în societate.
- Apartenenta de o organizatie secreta „zeiasca“ râde

Grette. Chiar au crezut?
- Au crezut cele ,mai mari neghiobii, în contra rea¬litatilor evidente. De exemplu, ca se pot încarca cu energii universale, desi putina stiinta de carte trebuia sa-i avertizeze da bionenergia se obtine din alimentele pe care le consumam.
- Si ce e rau în asta?
- Liderii Organizatiei, specializati în dominare psihica, i-au pus sa mediteze. Adica, sa-si deschida psihicul catre orice informatie venita din spatiu sau din inconstient. îti dai seama ce tulburari au produs?
- Am întâlnit câteva cazuri, confirma ea. Nu-s întregi la minte. Nici dragoste nu fac ca oamenii. O fac prin telefon sau,prin Internet. Au,ajuns într-o faza de nebunie greu de imaginat.
- Perfect! Noi suntem oameni normali pentru ca simtim normal, gândim normal, actionam normal. I-au pacalit ca ei sunt mai ceva, ca li s-a „dat un dar“ numit paranormal.
T Si*ce-i cu darul asta? .
- Nu e un dar, e un blestem. Toti care-1 primesc sufera psihic. în primul rând, deoarece sunt depersonalizati, lipsiti, treptat, treptat, de constiinta si vointa omeneasca. Ajung sa repete robotic formele predicatorului care, în fapt, este un hipnotizator versat. Cu timpul, ajung sa execute fara sovaire ordinele acestuia. Inclusiv cele
telepatice, caci toti adeptii ajung în puterea telepatica a instructorului.
- Cumplit! sopteste Grette.
Figura i s-a albit usor. Semn ca e furioasa. Nu suporta ideea ca fiinte umane pot fi tratate astfel.
- Cel mai cumplit nu e contactul telepatic, îi explic eu. Mai cumplit decât atât e faptul ca, prin meditatie, adeptii intra în contact cu structuri nevii incompatibile cu psihicul omenesc. Ori, în alte cazuri, cu rudimentele de psihic ale vegetalelor si animalelor. întelegi?
- Fiinta umana aruncat din vârful ierarhiei pamântene, catre pozitia de animal, vegetal sau materie nevie, sintetizeaza ea situatia. Si ei de ce accepta?
- îi drogheaza, îi hipnotizeaza sau îi sugestioneaza prin somn. Actioneaza robotic, desi par oameni la locul lor. De exemplu, unii vizitatori români s-au întors din Ungaria cu pareri

clar antiromânesti. Chiar crezi ca au fost convinsi constient?
- Nu, asa ceva nu se poate! Oricât de slab ai fi, un rest de constiinta îti dicteaza sa-ti aperi calitatea de om si mândriea natiei tale. , , •
- Vezi, aici de buba. O parte însemnata dintre ardeleni au fost afectati cu virusul „neimplicarii“. Sunt pregatiti sa accepte orice, numai sa nu piarda nimic material. Desigur, daca planul creatorilor de roboti umani va reusi, vor pierde si cenusa din vatra.
- Pacatoasa treaba!
- Este. Robotizatorii au pornit de la mistica. Stii ce usor poti robotiza un mistic.
- Stiu. Am facut-o si eu.
Ochii mi se deschid larg, uimiti. Minunata Grette nu e chiar novice în treaba pe care i-o explic. Se simte datoare sa ma lamureasca:
- înainte de a te cunoaste, am lucrat în rezidenta liii Gheorghe Maxim. Acolo am învatat hipnoza si conditio¬narea prin stimuli religiosi E o metoda josnica dar sigura. De regula, misticul sau superstitiosul e sigur Ca-i vorbeste DmimSzeu, sffiitiî,' îrigefii, demohii"N-affi întâlnit*nici unulr sa se întrebe de ce-i vorbeste tocmai lui si nu altuia! Orgoliul, ignoranta si frica de divinitate fac minuni. Negative, în cazul dat.
Stau si-o admir, privind prin fumul albastrui de tigara. O dama cu figura angelica, nevinovata. Nici n-ai zice c-a facut praf niste creiere de adversari, în numele divinitatii. Presupun ca erau niste ticalosi, care meritau tratamentul. N-as vrea sa cred ca fermecatoarea Grette, femeia care ma întregeste ca barbat, are pacate pe constiinta.
- Deci stii, ii spun eu, ca hipnotizatorul se erijeaza în divinitate si discuta cu hipnotizatul de pe aceasta pozitie. O poate face direct, de la scurta distanta. Dupa ce l-a prins în chingi, o face telepatic, de la lunga distanta.
- Ti-am spus, Varain. Cunosc metoda de manipulare psiho-telepatica la perfectie. A fost pregatita de adversari pentru minunile de la sfârsit de secol si mileniu. De acolo, l-am furat noi. L-am furat eu, ca sa fiu precisa.
- Bravo! Omenirea civilizata îti datoreaza o medalie si o pensie.
- Nu-mi trebuie! Nu vreau sa apuc pensia. Iar cu medalia ce

sa fac? Eu am bani cât nici nu visezi. Medaliile satisfac orgoliile celor saraci. Spune ce vrei sa facem!

- Patrundem pe teritoriul unguresc si ucidem robotizatorii. I-am identificat pe cei care au patruns pe teritoriul românesc si au facut roboti.
- Daca nu se poate altfel...
- Nu se poate! Nu putem elibera victimele manipularii telepatice decât prin uciderea tefehipnotizatorilor. Sunt mai multi.

-Câti?

Merg la geanta diplomat, deschid compartimentul secret si scot lista. E cam lunga dar n-avem încotro. Trebuie sa-i ucidem. Câteva mii de români sunt prinsi în mrejele acestor paianjeni otravitori.

- Unele victime detin functii în statul român, îi explic eu întinzându-i lista. Comportamentul lor e partial dirijat. Le-au afectat conceptiile fundamentale de viata.

Grette studiaza lista si se încrunta. Cunoaste câte ceva. Sau pe cineva.

- Au roboti si-n UDMR, presupune ea calm. Din cei conditionati cu formule primitive, zodiacale sau semantice.
- Posibil. Unii lideri UDMR au mers de multe ori în Ungaria, .la instruire, Robotizarea inconstienta s unora dintre ei nu a necesitat cheltuieli speciale.
- înseamna ca-i sustine cineva cu bani, presupune Grette. întretinerea unei astfel de organizatii costa mult. ^
- Stim cine îi întretine. Un miliardar din diaspora lor. îl stii si tu.
- Daaaa? înseamna ca razboiul psihologic împotriva românilor are ceva vechime.
- Are, confirm eu. A început în urma cu circa treizeci de ani. S-a dezvoltat pe nesimtite. Aplicatia din decembrie 1989 a fost considerata o mare victorie.
- A si fost, constata Grette rece. în zece ani, v-au



aruncat înapoi cu câteva decenii. Va trebuie un efort serios si multi bani sa reveniti la normal.

Stau în cumpana. Sa-i spun? Sa nu-i spun? îi spun, s-o testez:

- Dupa curatenia pe care o facem acum, situatia din România va începe sa se îmbunatateasca. Vom baga ceva bani

si vom lua masuri de a introduce normalitatea.
- Conteaza si pe mine! îmi spune ea zâmbind. Asta ai vrut sa auzi?
- Da! recunosc eu fara jena.
- Cât de bine te citesc! Si nu pentru ca as vrea. Pentru ca n-am iubit pe nimeni altcineva. Am cunoscut barbati, fii sigur! De iubit, însa, numai pe unul. Pe tine. Poti fi mândru!
- Sa stii ca sunt!
5
Se ridica de pe fotoliu, se apleaca si ma saruta:
- O facem, Varaine. Desi nu-mi place sa omor, trebuie sa-i lichidam. îti dai seama ce câmp psihoenergetic negativ au întins peste Ardeal?
- Stiu. Nu e treaba mea. îl vor arde extraterestrii lui Za-molxe. Eu trebuie sa elimin unitatea de hipnotizatori acoperiti. Sa ucid demonii deghizati în mesageri ai Domnului.
- O facem! Ce-ar fi ca, înainte de aceasta, sa mergem sa-ti arat cum traiesc eu?
- Stiu eu?
- O zi de vacanta nu strica nimanui. Lichidarea mai poate astepta o zi. Nu moare nimeni din asta.
- Nu moare dar sufera, replic eu cu gândul la câteva persoane studiate de mine, lovite de „paranormalii14 unguri.
- Oricum, nu putem face nimic înainte de a-mi aduna agentura. Doar nu crezi ca putem lucra de unii singuri pe atâtea tinte deodata?
- Ma gândeam sa-i luam unul câte unul.
- Nu se poate. Dupa primele morti, întreaga politie si securitatea maghiara ar fi cu ochii pe straini. îi lovim scurt, într-o singura zi! înainte de a pricepe ce se întâmpla cu ei.
- Esti fantastica! Si viteaza!
- Sa stii ca sunt!
Ma îmbrac, îmi iau actele si banii, s-o urmez. Ies între- bându-ma ce va gândi Cernescu când va gasi patul ravasit.
Si am ucis demonii de pe Pamânt
9 ' .
E aproape miezul zilei. în camera larga, cu ferestre ecranate, suntem exact zece oameni. Patru români, Grette si cinci luptatori de-ai ei. Studiem planul Budapestei, în cautarea tintelor noastre. Informatiile mele au fost destul de subtirele. în

timpul noptii, însa, agentii infiltrati de Grette pe teritoriul maghiar au facut minuni. Aceasta este înca o specialitate a noastra, a spionilor neconventionali — stim sa facem minuni. Acolo unde omul obisnuit spune Nu se poate! noi nu spunem nimic, ci calculam cum se poate rezolva problema. De regula, gasim solutii chiar si pentru probleme aparent de neatins de spiritul uman. Nu pentru ca am fi facuti din alt aluat decât oamenii obisnuiti. Cauza trebuie cautata în regula de aur pe care maestrii Octogonului, ne-au înfipt-o în creiere: Fiecare om poate face de zeci de ori mai mult decât face în mod obisnuit. Neputinta omului e o simpla sugestie înscrisa în creierul sau. de societate sau de el însusi. E suficient sa distrugi circuitul nervos în care e înscrisa si sa sugerezi omului ca se poate, ca el sa treaca la treaba si sa faca „minuni". Câteodata, gândesc daca n-ar fi bine sa dezvalui întregii natiunii române secretele hiperputerii si transformarii omului în supraom. Daca as face-o, câteva sute de mii de români ar produce ,,minuni“ economice, scotând natiunea din jalnica saracie în care au adus-o incompetentii si coruptii.

Avem' toate informatiile necesare. Adversarii sunt concentrati în trei grupari principale, în cladiri situate de-o parte si de alta a Dunarii. Va trebui sa ne împartim si noi fortele. La moment, argumentam pro si contra participarii

rezidentei, Grette, la raid. în principiu, nu are Voie,' caci idetitatea ei trebuie sa ramâna secreta întreaga ei viata. E suficient ca un singur inamic sa scape, pentru a o deconspira. Dusmanii s-ar da de ceasul mortii s-o ' identifice si, probabil, ar reusi. Ar urma represalii economice, poate si fizice. Grette nu si-ar mai putea v îndeplini misiunea ei de proprietara de hotel, cetateanca nevinovata a statului austriac. Va trebui s-o retragem pe teritoriul românesc ori s-o trimitem într-o tara nordica, sa i se piarda urma. Cam asta spun eu. Grette, însa, se încapatâneaza sa mearga cu noi în misiune. Ati întâlnit o • femeie care sa nu-si atinga scopurile propuse? Eu nu. Când vor, doamnele noastre au o putere de convingere ceva de speriat. Inclusiv asupra unor spai rationali de tipul meu.

• Ne-afri hbtafât Mergem toti. Cit pasapoarte austriece, sa nu ridicam nici un fel de suspiciuni. Ne vom caza la hoteluri diferite si vom lua obiectivele în filaj. în momentul când vom fi gata de actiune, -vom comunica telepatic, j pentru a nu fi

interceptati de adversari. Grupele au fost deja stabilite. Eu, Cernescu si un austriac, Walter, vom ataca centrul „demonilor" adica organizatia condusa de Erdely.
E o fractiune desprinsa din Meditatia Transcendentala. Au furat secretele manipularii psi aduse din India si Tibet, apoi s-au desprins de „guru“ pentru a lucra pe cont propriu. Daca stam sa analizam cât de prost au mers unele lucruri din România, suntem siliti sa recunoastem ca si-au facut treaba. Din informatiile adunate de austrieci, rezulta ca inamicii se simt în perfecta siguranta. Organizatia lor e . înscrisa în evidentele statului maghiar, semn ca au ceva conexiuni la vârful ierâhîei politice: Asta explica ii j obraznicia cu care s-au purtat unii lideri maghiari cu ; tolomacii de pseudo-lideri români. Jocul „demonilor" , paranormali va lua însa sfârsit în urmatoarele zile. Dupa
aceasta, voi merge în Transilvania sa vad cum se comporta roboteii psihici creati de ei. Pariez ca vor.trai tot soiul,# întâmplari neplacute. Neplacute rau de tot. Inclusiv mortale. Scapa numai cei buni si nevinovati.
Grette cu trei luptatori austrieci vor lichida grupul lui Borgen. Acesta este un metis austro-maghiar, pregatit cu toate scamatoriile din materie. Joaca de la distama unii lideri din UDMR. Pâna acum, i-a manevrat destul de bine. S-au întins în Ardeal ca la ei acasa, jonglând cu naivitatea si lacomia unor bastinasi. Nici setea de putere a unor corcituri inumane n-’a fost lasata mai prejos. Au cumparat cu ghiotura fraieri, lacomi, doritori de putere. Mai ales din rândul celor care s-au „saturat de România si de Miticii de la BucurestiNici mie nu-mi plac toti Miticii din Bucurestii Pentru ynji4intre.^i,; 1-^as înyia pe Pt^ula si l-as dota cu pa^ures de tepp wderne, Jin ptel; foijat- Chestia cu România, însa, nu e de joaca. La radacina României modeme zac sufletele martirilor Unirii.¦ Cine atenteaza la Unire, atenteaza la sufletul neamului. Si
moare. Sigur! t .
Ultimul grup, format din Balaiul, Orozan si un austriac vor,lichida organizatia lui Kyurci, o corcitura de origine greu definibila, aciuata pe teritoriul unguresc în urma cu vreo trei decenii, când Meditatia Transeedentala era în mare voga. Nu prezinta un interes deosebit dar, cine stie? Ce e sigur, e sigur. Mai sigur decât moartea nu-i nimic. Si viata se apara prin moartea celor

care o pun in pericol. In acest caz, nu va fi o confruntare paranormala. Balaiul va face un foc de tabara cum stie el, cu rachete incendiare, de nu va lasa nici o urma a trecerii lui prioBuda- „ , ,-
Ultimul ordin înainte de plecare a fost clar: neconventionali ard complet spiritele celor atacati, lipsindu-i de orice posibilitate de reactie ulterioara. De fapt, acesta este ordinul lui Zamolxe. Noi nu facem decât sa-l executam. Asa a hotarât comandantul expeditiei extraterestre: rebelii trebuie distrusi complet, sa nu ramâna din ei macar un rest de informatie psi care ar putea germina în alte creiere doritoare de dominatie mondiala. înainte de a urca în masina, Grette vine foarte senina catre mine si ma saruta zdravan, de fata cu toti. Femeie dintr-o bucata. N-are ce ascunde. Numai mironositele cu pretentii de „cuminti" îsi ascund atractia pentru un barbat. Ne urcam în masini si pornim. Simt lipsa folclorului lipovenesc. Cernescu tace si cugeta la ale sale. Walter mesteca guma si conduce detasat, de parca s-ar juca. E un flacau zdravan, acoperit ca salvamontist. Nu stiu înca câte parale face ca spai si lichidator. Vom vedea curând.
E aproape sapte seara. Patrundem în oras si mergem direct la hotelul stabilit. Nu e cazul sa-l stiti. V-ar putea crea necazuri. în orice caz, nu e un hotel de lux. E unul în care poti cumpara carne vie de la racketii ucrainieni si rusi, la preturi modestei Ungurii au fost scosi din aceasta piata chiar la ei acasa. Au schimbat ocupatia militara sovietica cu ocupatia mafiei ruso-ucrainiene. întreaga Europa de Est merita o baie. E prea jegoasa. Animalele domina oamenii. Desigur, baia trebuie sa fie de sânge. Numai asa ne-am curata de pecinginea mafiota. Ne cazam fara probleme, într-un apartament cam jerpelit si destul de scump pentru nivelul sau. Nu facem nazuri însa. Teoretic, suntem niste turisti austrieci veniti la vânatoare de pipite, departe de ochii vigilenti ai sotiilor. Pentru acoperire, vom cumpara chiar si ceva came vie, desi acest lucru îmi repugna. Un prim semnal telepatic îmi vesteste ca Grette si ai ei au ajuns pe pozitii. E-n regula. Cu Balaiul nu-mi fac griji. La nevoie, va incendia întreaga Budapesta pentru a fi sigur ca nu-i scapa tinta. Ne îmbracam usor, comod, sa nu batem la oehi si pornim prin or as. Vreau sa studiez cu ochii mei stabilimentul lui Erdely. II identificam cu precizie, dupa descrierea facuta de agentul austriac si ne asezam la o berarie de vis-â-vis sa ne prefacem ca

bem. In realitate, studiem situatia operativa. Nu-i dintre cele mai încurajatoare. Cladirea cu un singur etaj face parte dintr-un lant întreg, întins pe o mare parte din strada. Intrarea este asigurata de o poarta din lemn masiv, batuta-n tinte groase. Din holul de intrare, se desfac doua aripi, fiecare cu câte sase camere. Câte trei pe fiecare etaj. în dreapta portii, o tablie de alama anunta pe cine are chef ca înauntru îti poti gasi linistea sufleteasca si alte marafeturi specific religioase. Ma îndoiesc de faptul ca un singur pacalit care a trecut de poarta si-a gasit linistea dar cine opreste un individ sa si-o faca cu mâna lui? Traim într-o lume libera, în care dictaturile de orice fel sunt interzice. Inclusiv dictatura bunului simt.
Din informatiile furnizate de agentul austriac, rezulta ca în cladire lucreaza vreo douazeci de persoane. Daca navalim peste ei în plina zi, iese un scandal ca-n filmele americane. Traficul e intens, caralii unguri patruleaza la vreo suta de metri mai sus, într-o intersectie unde sunt câteva cladiri de ambasade. Si-a ales bine locul pramatia. Nu-i poti lua cu asalt bârlogul fara sa-ti pui întreaga politie maghiara în cap. Asta nu dorim noi - întâlniri cu politia. Nu ca ne-ar fi frica. Nu vrem sa ne mânjim mâinile cu sânge nevinovat, al unor indivizi care apara ordinea publica. Pentru criminali avem dispensa de la Dumnezeu. Nu stiu ce spun barbosii de popi, dar eu sunt sigur ca nici Dumnezeu tiu iubeste „zeii“ paranormali. Prea îsi baga nasurile în treburile Lui. Asta daca nu-i punem la socoteala pe cei care se cred mai puternici decât Dumnezeu, numai pentru faptul ca au schilodit o groaza de naivi si înca n-au încasat-o. O vor încasa. Curând.
— Nu merge ziua iar noaptea nu-i aici, constata Cernescu.
— Mda! Si nici nu-i putem lua unul câte unul. Ar durai prea mult.
— S-ar prinde si ar sterge-o.
— V-a trebui, totusi, sa patrundem la noapte. Sa vedem ce malai vând astia.
— E o idee! Cine are informatia stapâneste situatia.
— Si cine fabrica o informatie credibila poate gabji un-adversar suficient de credul.
— A! se lumienaza el. E o idee!
— Singura în stare sa ne rezolve dilema. Hai la drum!
Pornim prin oras ca niste indivizi fara treaba. în gara, deschidem un seif cu cifru si -ridicam ; bagajul lasat de oamenii:

Grettei. Nu prea voluminos.Doua pistoale cu amortizor, munitia aferenta, câteva grenade incendiare, made in Octogon. Ard si diamantul. Cernescu si Walter si le însusesc. Eu n-am nevoie de nici o scula tehnica, întregul meu armament e zidit în fiinta mea. Eu însumi sunt o arma. O arma a Binelui. La acest gând, un fragment din Mersurile descântate, cu care maestrii Octogonului ne pregateau pentru confruntare, îmi rasare în memorie:

, .  ,  Când fiecare zi e-o lupta
Si lupta tine zeci de ani,
Ce faci, viteaz cu spada rupta, în fata cruzilor dusmani ?
Ce fac? Aruncprivirea-n slava,
.;j , > ,  ,  -.54  smujgsecretul cel-temut  ^
Si din gândirea mea grozava îmi fac si sabie si scut...

Daca ar sti oamenii ce forte nebanuite zac în creierele lor, si-ar schimba radical viata, în câtiva ani. Nu stiu, fapt pentru care folosesc capetele drept suporturi de palarii si caciuli. într-o zi, însa, secretele fortei psihice vor fi dezvaluite public, de vreunul ca mine. Atunci va începe eliberarea întregii omeniri din conditionarile negative. Se va produce saltul catre mileniul luminii omenesti. înainte de acesta, însa, eu si oamenii mei trebuie sa vânam „diavolii41 de pe Pamânt. Nu ma îndoiesc ca sunt câtiva si-n România. Mai mult ca sigur, dupa ce terminam aici, Cremene ne va trimite pe urmele lor. Sau va actiona într-o maniera mai blânda, organizându-le niste întâmplari nefericite, din care-si vor pierde puterile si vietile. Sa învete ca nu se pot juca de-a zeii cu vietile pamântenilor naivi si ignoranti. Ca nu-L pot provoca pe Dumnezeu la nesfârsit^ flra*s-o Mcaiseze; ;

1  - i  ¦

Ne întoarcem la hotel, cu gând sa inâncamV Când vedem multimea pestrita de curve si pesti ne trece foamea si cheful de a intra. Plecam înapoi prin oras, în cautarea unei cârciumi mai pe gustul nostru. Gasim una de moda veche, cu specific german. Ne convine. Nimeni nu ne va întreba de sanatate si preocupari. Ne asezam la masa lunga, din blana de stejar si comandam pe saturate. Frigarui si bere, caci nu avem voie de tarii. Mintile noastre trebuie sa fie taioase ca briciul. Nu stim ce surprize ne asteapta în cotlonul lui Erdely. O întindem asa pâna catre miezul noptii, când credem noi ca putem trece la treaba noastra.

Iesim în strada si ne împrastiem. Numai eu plec direct catre

tina. Ceilalti doi ma contrafileaza, pentru orice eventualitate. Din mers, lansez sageata spiritului catre cladire:‘Asa-i spun oameniiobisnuiti, sageata spiritului. în limbaj de specialitate, e vorba de o componenta a psihicului uman, hiperconstiinta. Cu ea poti face o multime de minunatii, daca o antrenezi cum trebuie. De exemplu, o
poti lansa în timpul viitor, sa vezi cam ce evenimente te asteapta. Si sa le eviti, daca nu-ti convin. Mai poti s-o lansezi în fata ta, inclusiv prin usi blindate, sa vezi ce se ascunde în spatele acestora. Nu e nimic supranatural sau supraomenesc în toate acestea. Majoritata serviciilor secrete importante, de stat sau particulare, cunosc modul de folosire a hiperconstiintei.
în cazul dat, „spionul psiho-informativ“ ma informeaza ca dincolo de usa închisa sta de veghe un pa/nic. Unul singur si nu prea tare de înger. Nu ma opresc din mers. îl trosnesc cu sageata spiritului drept în moalele capului. . Când vom trece de usa, vom constata ca doarme bustean. Tot din mers, studiez broasca usii. O vad ca si cum ar fi în mâna mea. Nu e simpla dar ce re/ista fortei îngerului meu veghetor, hiperconstiinta? O descui din câte a miscari astfel ca, în momentul când ajung în fata usii, intru nonsalant, ca la mine acasa. Nici chestia cu deschisul broastelor cu mintea nu e mare scofala, desi tipii de prin bâlciuri si de la televiziuni fac parale grase cu scamatoria asta. Explicatia e simpla: psihicul omenesc antrenat poate actiona asupra materiei nevii ca si mâna, picioiul ori alta parte a corpului. Adica, poate misca orice fel de obiecte, înmarmurind asistenta ignoranta si superstitioasa. Telekinezia, însa, explica pe îndelete modul de producere a unor astfel de fenomene. Cine vrea sa se convinga, poate atârna de grinda un sirag de pene, asupra caruia sa se concentreze câteva minute. Va constata ca, fara o pregatire prealabila si fara a avea descatusate marile energii ale creierului, poate misca penele „din priviri . Asta, ca sa se mai vindece de superstiti. Si ca sa afle ca traim pe o planeta dominata de legi stricte, în care nimic nu e misterios si inexplicabil. Numai fantezia oamenilor a creat misterul. Iar ignoranta, inexplicabilul.
Colegii de aventura apar unul câte unul. închidem usa si Walter ramâne lânga ea, cu pistolul în mâna. Cine are ghinionul sa vina va face-o pentru ultima oara. împreuna cu Cernescu, pornim catre aripa dreapta, unde ar trebui sa fie biroul marelui boss.

Merg înainte, caci posed o capacitate mai rar întâlnita printre pamânteni: vad pe întuneric. Nu sunt singurul specimen uman înzestrat cu acest dar. Si nici singura vietate de pe planeta capabila sa vada prin întuneric mai bine decât s-ar banui. De exemplu, bufnitele, considerate de germani pasari sacre, strapung întunericul cu privirea lor vioaie. Desigur, eu n-am neamuri printre bufnite, asa ca nu sunt considerat sacru. Nici un fel de vestitor al marilor schimbari, cum e considerata cucuvaia din Cotroceni. Aceasta nu ma deranjeaza însa deloc. Ma simt bine asa cum sunt — om înzestrat cu câteva capacitati înca inexplicabile de stiintele
accesibile marelui public. _ w
Urcam la etaj si patrundem în biroul marelui boss. Daca pe asta pe Erdely, îl doare sufletul de „oitele din turma sa“, înseamna ca papa se va converti la islamism. Sau îsi va deschide un bordel. Ceea ce eu nu prea cred. Biroul lui Erdely arata foarte elegant. Un lux tipator. Trag draperiile si aprind lumina. Arunc o privire nehotarâta în jur:

De unde începem, matrozule?

Stiu eu? Prin filme, podoabele astea mistice au ascunzatori prin pereti. w

Esti destept! Ai o cola si-o parasuta, dupa ce terminam treaba.

îl las la pânda lânga usa si iau peretii la pipait. Iot cu hiperconstiinta. încet, încet, trec de la un perete la altul. Gasesc gaura în zid si-l anunt:

Ti-ai câstigat noaptea de destrabalare.

Trage yala pe usa biroului si vine lânga mine. Dam deoparte icoana Fecioarei cu pruncul si descoperim seiful zidit în perete. Ma apuc sa-l descânt, în timp ce matrozul ma lamureste:

— Nu ma intereseaza parasutele. Mi-e mila de ele dar unele, zau, sunt niste weceuri publice.

Stiam eu ca nu va accepta sa se destrabaleze. E un tip cu principii morale mai severe decât mine. în privinta damelor usoare, se deosebeste radical de amicul sau, Balaiul. Deschid seiful si fac un pas înapoi. Uimit cum nu se mai poate. O gramada de dolari, marci germane si alte valute umplu pâna la refuz un raft întreg.

— Daca stiam ca fraiereala mistica produce atâta banet, ma faceam „guru“. Cu talentele mele, înfiintam o noua secta. Si

ajungema miliardar în valuta.
—Nu esti tu escrocu’ ala! replica Cernescu. îi umflam? înca nu. Sa nu se prinda potaia. Mâine noapte, însa, sa-mi amintesti sa nu-i pârjolesc odata cu „demonul"! Âr fi pacat. îi putem folosi pentru amarâtii nostri de conationali.
— Deschizi un centru de binefacere?
îl las pe Balaiul s-o faca. îti imaginezi ce va iesi?
— Sigur! Mai bine gasesti alta formula! Curvele se descurca si singure.
Trec la urmatorul raft. Scot documentele si le întind pe birou. Toate sunt în limba maghiara dar nici asta nu-i problema. Batrânul mag, Demian, o fi gresit fata de mine în anumite privinte, dar chestia cu cititul documentelor în viteza, în orice limba ar fi scrise, de la el am învatat-o. Nici asta nu e o scamatorie de bâlci, desi „paranormalii" veniti cu miije dinspre fostul imperiu sovietic impresioneaza multimi de gura casca cu el. Explicatia e foarte simpla: în inconstientul nostru traieste un „translator“ care întelege orice limba din lume. Daca faci pace cu el, printr-un antrenament adecvat, întelegi orice se vorbeste ori se scrie într-o limba pe care n-ai învatat-o niciodata. In cazuri extreme, poti chiar vorbi în limba respectiva, dar asta are o alta explicatie. în cazul dat, nu citesc, ci receptionez continutul documentelor din seiful lui Erdely.
Nu ne-am înselat deloc. Hahalera asta mistica e, de fapt, rezident al unei retele de spionaj si diversiune. Actioneaza pe întreg teritoriul Ardealului, creându-si roboti psihici prin care impune conceptiile sale. Deloc mistice. Toate sunt dezbinatorii. Ca si stapânii sai, Erdely e un primitiv, într-o Europa unita, ei viseaza o Ungarie mare. O s-o vada printre doua degete, aratatorul si cel mare. Când mi-oi vedea eu ceafa. Si nici atunci. îi arat lui Cernescu harta Ardealului punctata cu zeci de semne:
— Asta trebuie fotografiata. Vom merge acasa si vom cauts roboteii sau ageptii lui. Care nu moare, da în patima lui Tremurici.
" Matrozul scoate apa&tuî "si'- ttage‘bâi£va“p6atîi.. Cam multe puncte în Ardeal! gândesc eu. Ce naiba fac flacaii cu ochi albastri ? Dar blegii de alesi ai natiunii ?
Cernescu îsi strânge scula si rânjeste rau:
— înteleg de ce se purtau maharii unguri atât de obraznic cu liderii români. Si de ce au preferat întâlnirile în Ardeal. Din punct

de vedere al mentalului colectiv, câmpul energetic întins de agentii lui Erdely deasupra Transil¬vaniei îi favoriza. Poate de aia sunt ardelenii nostri cam dezangajati.

— Nu, poate! Sigur! O lamurim noi si pe asta. Dupa ce ajungem în tara. ’ *

Studiez constiincios document* cu document. înregistrez în memoria inconstienta tot ce riierita. Gasim si câteva fotografii pe care le copiem cu aparatul foto. Indivizii din fotografii, unguri si români, vor avea niste zile negre. Pariez ca nu vor sti sa raspunda la niste întrebari. Cine nu
raspunde pica. Definitiv si iremediabil. Once and forever
matrozulVem ^ faCUt ^ CUratenie în Ardeal> constata
va77HAm n!ai fa°Ut °data’ °ftez eu- De ce ™ si-or fi vazand unu de treaba lor? ’
u S'5U !nvaîat sa le faca alîji treaba. Iar ei sa ia salarii babane, învârtind hârtii.
nJrCamnta'' t0t’ C°nStat eu' ?tim cum actionau si ce —u. Dupa cum vezi, au trecut si-n Oltenia'si-n

— S-au întins cam mult. De unde bani pentru expansiunea asta economica? Statul maghiar e dator vândut. De unde banii?

— Cemescule, raspunsul nu-ti place dar îl stii: de la sionisti. Astia au fost mercenarii sionistilor.

- sperantele iredentiste ca
sa-i poata folosi. I-au trimis pâna-n Basarabia. Si astiâ s-au dus. Au gasit si acolo niste fraieri. ’

— Sau niste lacomi, îl completez eu. Ne caram?

— Mintenas!

Pun documentele la loc, închid seiful si sterg urmele Apoi, îi spun matrozului: ¦ ’ *

t.. ~ Vei ,vedea 0 mare scamatorie. învat-o ca vei avea si tu nevoie de ea, cândva! ’

Ma opresc în spatele fotoliului din care Erdely îsi conduce «z.denta. Privesc f,x la perete. între perete si
S""';.” ™" de u" si jumatate. Perfect
oereti fm' “"fntre2' aP°* încet palmele catre
P rete. Intre palmele rflele întinse s-a format o sfera transparenta de psihoenergie. li dau drumul usor si ma conving ca a patruns în perete. ’ ’
can^iZ” înC°'°' ™m Sd eXaC‘ “ face inamkul' Nici camera video nu e mai sigura decât spionul meu.

Matrozul ma priveste admirativ. Operatiunea efectuata nu e chiar science fiction, cum ar parea.la prima vedere. Iexplicatia ei stiintifica e relativ simpla, daca stii bine principiile fundamentale de organizare si functionare a organismului uman, în general si a psihicului, în special. Gândurile si sentimentele lansate de creierul fiecarui om, inconstient sau constient, seamana cu emisiunea unei statii radio. Ele au un mesaj înscris pe o unda purtatoare, bioenergetica. Pleaca la întâmplare, în toate directiile. Daca întâlneste un creier compatibil, se insinueaza în inconstientul, acestuia si zace acolo, nestiuta, poate si întreaga viata. Marele spil e sa creezi constient unda si mesajul apoi sa le trimiti la tinta fixa. Asta am facut eu. Am creat o emisiune psiho-energetica de supraveghere a inamicului. De îndata ce Erdely va patrunde în încapere, „spionul" meu îi va intra în creier, astfel ca voi sti exact ce face. Si, la momentul potrivit, îi voi ordona ce sa faca. Nu va întelege ce se întâmpla cu el, chiar daca va simti un disconfort psihic. Din studiul materialelor gasite în fiset, rezulta ca nu a atins nivelul de pregatire care sa-i permita descoperirea adversarului patruns în creier. Chiar daca l-ar descoperi, ar trebui sa-si traga un glonte în cap, caci n-are forta sa ma alunge dintr-un „teritoriui" deja ocupat.
E inuman ce fac, nu? Dar cât de uman a procedat Erdely si organizatia sa cu miile de cetateni români si unguri pe care i-au robotizat prin hipnoza si formule mantrice? Sa nu-mi vorbiti mie de umanism, în apararea unor criminali periculosi! Cel care vine cu cutitul catre tine sa te taie nu e un periculos. E o bruta. Periculos e cel care îti fura dreptul la libera constiinta si vointa, miorlaind formule religioase ori „paranormale". Acestia trebuie cautati si lichidati pâna la ultimul, caci nu e crima mai mare decât sa sclavizezi psihic un om. Adica, sa-i subordonezi vointa si constiinta
unor ordine pe care i le dai telepatic. Un asemenea robo dirijat telepatic îmbolnaveste tot în jurul sau: membrii d familie, colegii de munca, vecinii de apartament, tovarasi de sprit. Zamolxe a decis corect când ne-a ordonat sa I ardem spiritele. Eliberarea omenirii din primitivism trebui sa înceapa de la psihic catre trup. Aceasta presupune cii necesitate uciderea dominatorilor psihici negativi. i Am terminat. Coborâm scarile si-l gasim pe Walter asa cum l-am lasat: cu pistolul în mâna, gata sa riposteze în caz

de atac. Iesim unul câte unul, pe usa, o închid si îmi frec palmele^ Mi le simt urdare de la lucrurile atinse.’La prima arteziana, trec pe spatiul verde, iau apa în pumni si ma spal apasat. Magia primitiva mi-a facut dintotdeauna scârba. Ce naiba o fi gasind la ea persoanele care se arunca cu capul înainte, în mizerie? Dorinta de putere oculta? Deseori,; âfceasta dorinta îi distfug-SaiifisbhilodSâc.' CîuBate, exemplare mai produce rasa umana, zau! Daca n-as fi fost luptator profesionist în slujba vietii, as fi refuzat categoric sa ma angajez în acest razboi „zeiesc". Mi-as fi facut o casuta la tara, cu pomi si flori în gradina. As fi citit toate cartile care îmi plac. M-as fi plimbat pe coclauri, cu ochii la minunatiile acestui Pamânt frumos si bun. As fi admirat viata aniitiâla, de lâ furnica care poarta poveri mai grele decât propriul corp, pâna la rândunica care sageteaza în zboru-i harnic aerul. Seara, as fi stat pe pamânt, cu mâinile sub ceafa, cu privirile pierdute în Cerul înstelat. Cu gândurile trimise catre fratii mei din nevazut, oameni sau extraterestri, din alte lumi ale Universului. As fi trait în pace. Nu s-a putut, însa. într-o zi, am fost aruncat în valmasagul luptei. A trebuit sa lupt pentru viata mea si-a oamenilor nevinovati. De atunci, lupt mereu. Probabil, voi lUpta întreaga viata, caci curatarea planetei de demoni abia J a început. Legile Octogonului îmi amintesc:

De vrei o viata-n libertate Si om sa fii cu-adevarat,
Cuprinde sabia, barbate,
Ca nu-i nimic pe neluptat!

Asa e. Nimic nu se poate obtine fara lupta. Sau, fara un efort serios de gândire, imaginatie si creatie.

Ne adunam si luam un taxi catre hotel. Daca an; merge pe jos, am bate la ochi si nu e cazul. Actiunea de lichidare a „diavolilor41 care chinuie câteva mii de români a demarat sigur. Ar fi pacat s-o ratam din cauza unei neglijente. Ajungem cu bine si ne pregatim de culcare. Un scurt semnal telepatic îmi spune ca si Grette si-a identificat adversarul. La cât o stiu eu de ambitioasa, n-as vrea sa fiu în pielea lui Borgen si-a oamenilor sai. Nimeni nu-i poate scapa din gheare. Le va pune pieile pe bat si mi le va aduce plocon Iar eu o s-o sarut în fata .tuturor, caci nici mie nu mi-e rusine sa ma comport firesc.

. *
*  *

Dimineata prevesteste o zi torida. Am dormit zdravan, ca omul

fara griji. în meseria noastra, asa ceva se întâmpla rar. Când se întâmpla, e bine sa profiti, ca nu stii daca mai prinzi clipe de relas, sa-ti faci plinul de somn. Cernescu s-a desteptat si face gimnastica. Walter bea cafea rece si fumeaza. Eu sunt cel mai lenes, dupa câte se pare. Ma ridic alene si arunc o privire pe fereastra murdara. Strada e plina. Oamenii foiesc în toate directiile, cu treburile lor. Ma concentrez o clipa si vizualizez biroul lui Erdely. E în regula, A patruns în,încapere si-a,înghitit spionul flieu. Nlai precis, creierui sau l-a înghitit. Verific daca stratagema mea a prins, comandându-i lui Erdely sa se ridice de }a birou si sa priveasca pe fereastra. O face, ca la comanda verbala. Semn sigur ca am intrat în contact telepatic. Unul comanda, altul executa. Dominare psihica. E o razbunare Celui puternic. Erdely, care^ sclavizase psihic mii, d oameni a ajuns si el victima. îsi va plati cu viata orgolr1 de „zeu '. Ma întorc spre Cernescu si-l anunt:

L-am capacit. Nu scapa nici cu ordinul Procuraturii

— Tepuitoruil tepuit, zâmbeste el rau. Prea si-o luaser în cap.

— Da. raspund eu gânditor. Zece ani de jale si restriste printre români. Nici în cosmaruri n-am visat asa ceva.

Pai tea pioasta ca s-au învatat cu cosmarul

— Crezi?

Daca nu iuti, o parte. Dupa ce-î lichidam pe astia, se. vor trezi din vis. N-o sa le vina sa-si creada ochilor.. Românii nu sunt o natiune de prosti.

— Nu. nu sunt. Numai un pic naivi. Dar M când se prinde naivul c-a lost tras pe sfoara...

Un scurt semnal telepatic ma vesteste ca Grette are nevoie de mine. întrerup conversatia si-i raspund. Trebuie sa ma vada neaparat. Asa sustine ea. Daca sustine înseamna ca trebuie. Nu-i o gâsculita aflata la prima ' misiune. Scot celularul si-i formez numarul. Un singur apel si raspunde. Ii spun scurt, sa nu fim interceptati:

— In locul stiut!

închid si-i explic lui Walter:

A aparut ceva neprevazut. Eu plec. Voi îmi acoperiti spatele! Ma contrafilati!

— OK!

Ne spalam si ne echipam în graba. Iesim unul dupa altul, la câteva minute diferenta, sa nu atragem atentia Ma asigur ca s-

au asezat pe „coada“ mea, apoi o iau la pas, ca un om plecat la plimbare. Nici un miligram de adrenalina n-a scapat în sângele meu, Sunt la fel de calm ca si înainte de a auzi chemarea.E chestie de antrenament, pe care ar
liebui sa-l extindem si la liderii politici. De ce? Deoarece adrenalina îti poate întuneca judecata rationala. Daca înveti sa stapânesti varsarea ei în sânge, ramâi calm ca o statuie, oricât de nasoala ar fi situatia. Si asta nu e înca nimic. Desteptii din lumea „democrata" au inventat o scula psihotronica prin care îti excita de la distanta centri nervosi dintre cei mai diferiti. îti pot produce panica, iritare, enervare, de nu stii ce te-a apucat. E drept ca secretul n-a putut fi pastrat mult timp. Ca orice alt secret dintr-un creier de om, a ajuns în mentalul colectiv, de unde l-au pescuit „nedemocratii chinezi si rusi. întreaga planeta geme de scule „zeiesti", de-ti vine sa-ti faci bagajul si sa te muti pe Marte. Desigur, daca stii despre ce e vorba. Cam asta gândesc eu, în timp ce merg la întâlnirea cu sefa rezidentei de spionaj .împotriva Ungariei. Mai gândesc si la alte lucruri, dar nu e bine sa le cunoasteti. V-ati pune neuronii pe moate în mod inutil. Si v-ati schimba parerea despre lumea asta frumoasa in care v-ati nascut. în care trebuie sa traiti vrând-nevrând. în care trebuie sa iubiti, sa faceti copii, sa va bucurati de viata. Bucurati-va, oameni buni! Bine ca n-a cazut magareata pe voi sa descâlciti ce-au încâlcit „magii" lumii!
Grette e îmbracata în alb de sus si pâna jos. Arata fain si înca ceva în plus. O doamna bine, din înalta societate, iesita la plimbare sau la cumparaturi. Asa ar gândi despre ea zece persoane din zece. Faptul ca, de regula, „cumpara" informatii e o alta poveste. Asa cum e o alta poveste faptul ca în poseta ei se odihneste, gata de actiune, un pistol calibrul 9 mm. Când intra în actiune, face gauri de vezi prin om, caci lichidatorii folosesc gloante crestate sau explozive.
Ma apropii de ea, îi sarut mâna si-o iau în dreapta mea. Cu ochii mintii, constat ca amicii mei contrafileaza ca la regulament. Nu putem fi surprinsi din spate.
— Care-i necazul, fetito?
— Borgen nu-i singur. Are o delegatie de la o societat franceza. Tot paranormali mistici.
Si?
— Daca-i lichidam, iese conflict international. Cercetai de

politie si toate celelalte.
— Ce naiba fac astia? îmi ies eu din fire.
— Schimb de informatii. Pun la cale alte operat1 împotriva altor tinte umane. Dupa câte am vazut, sun masoni.
— Si astia se cred zei îndreptatiti sa-si bata joc de orie natiune care nu le face pe plac. Lichidati-i!
—- Oare, e bine? îsi exprima ea îndoiala.
— Nu numai ca e bine. Trebuie! Crezi în Dumnezeu?
Se opreste socata de întrebare. Ma priveste uimita, d
parca as fi un elefant roz sau alta curiozitate naturala. Nu-' vine a crede ca superspionul Varain e credincios. Asa cu nu le-au venit a crede psihologilor din Octogon.
— Ce-ti veni? întreba ea nedumerita.
— Crezi sau nu crezi? ma încapatânez eu sa capat u raspuns clar.
— Tu întrebi? N-am cunoscut alt om cu puteri; superioare tie. Daca oamenii ar sti ca existi, te-ar cauta c miile. Sa vada cum treci prin zid, cum dispari prin salt îr_ spatiu, cum citesti documente de la distanta, cum culci» dusmanii cu privirea sau cu pase psi...
— Nu mi-ai raspuns, observ eu impasibil.
— Ceva trebuie sa existe, recunoaste ea sovaielnic.
— Daca Ceva exista deasupra constiintelor omenesti,, apoi acel Ceva nu admite ca .indivizii astia care se cred zei sa schilodeasca milioape de oameni. Sa-i ucida prin înfometare si lipsa de medicamente. Sa le ucida sperantele*
din suflete. Sa-i arunce în ignoranta. Sa-i sperie Cu fenomene necunoscute, înfricosatoare. Sa-i trateze» ca pe carne de tun...
-
Ma opresc. M-am cam aprins. îi soptesc:
— Te. rog sa ma ierti!
— Nu e cazul. Ce sa fac? , c
— Viata se apara prin uciderea celor care o schilodesc; o pun în pericol. Noi suntem ostenii vietii. Ucide-i!
— în regula! Mi-ai luat o piatra de pe inima.
— Mai vrei si alte argumente, fetito? Sionistii si slugile lor, masonii, au facut experiente pe oameni. Pe multi oameni. Majoritatea au murit în chinuri groaznice. Cremene, Balaiul, eu si Cernescu suntem supravietuitorii unui astfel de experiment. De aceea se tem de noi.

— De ce se tem?
— Datorita loviturilor psihotronice la care am rezistat, suntem un soi de mutanti. Nu ne mai pot atinge cu armele lor. Stiinta lor s-a oprit la talpile noastre.
— Groaznic! N-am stiut. Cum au putut face acest lucru?
— Prin . tradarea unor lideri români, pe care i-au cumparat. Ei stiu ca nu suntem eroi de science fiction. Ca existam cu adevarat, în carne, oase si psihic. Numai ca psihicul nostru a suferit niste mutatii pe care nu le pot controla. Nici macar instructorii nostri nu si-au mai putut explica, la un moment dat, fenomenele pe care le produceam.
— Extraterestrii?
— Da, ei au fost. Au intervenit când eram foarte singuri, tradati de lideri din neamul nostru, cu spatele la zid.
— Si ce s-a întâmplat?
— Am trecut de frontiera dintre viata si moarte dar ne-am întors vii. Se tem de noi cum se tem primitivii de zei. Numai ca noi suntem oameni buni. Aparam viata
oamenilor cumsecade.
— Am intuit ceva în tine, murmura ea. Altfel, nu m- fi îndragostit la prima vedere.
— îti multumesc pentru vorbe bune! Stii ce ai de facu
" ^ace- Cei care au declansat „razbor zeilor vor muri. Odata cu ei, vor muri si tentatiile putere ascunsa.
Da, sigur. Imperiul ocult s-a destramat. Iar „zeii“ s sunt vânati pe întreaga planeta.
— Zeii?
Telepatii care sugestionau oamenii de la distanta, î directii negative, contrare vietii si evolutiei... Borgen unul dintre ei. Erdely, altul. Amândoi trebuie sa moar Trebuie! Nu uita sa le ardeti spiritele! Sa nu ramâna nici informatie din ei!
— Am înteles! Arsi complet!
îi sarut mâna si ne despartim. Chiar daca ne-a observa cineva, va crede ca a fost o întâlnire întâmplatoare, dintr un domn bine^ si o doamna din înalta societate. Ma întor catre hotel, facând semn amicilor sa se apropie. Intran într-o gradina de vara, sa luam micul dejun.
— Ce s-a întâmplat? se intereseaza Cernescu pe soptite, îndoieli inerente meseriei. Le-am îndepartat Va

executa misiunea întocmai si la timp.
începem sa mâncam. înghit cu greu. Discutia cu Grette mi-a readus în memorie zecile de mii de persoane schilodite de „zeii“ sionisti si telepatii asiatici. Nenorocitii au rascolit pamântul nostru românesc, în cautarea informatiilor si spiritelor care le-ar fi adus nemurirea sau, cel putin, o viata lunga. Asta au cautat în România: puterea ascunsa în cuvânt si nemurirea. Au gasit ce-au cautat — moartea. Nu sunt un animal sângeros, dornic de a vedea alte fiinte murind. Când, însa, viata milioanelor de oameni nevinovati e în. pericol, nu se mai pune problema daca-ti place sau nu sa lichidezi. Vinovatii trebuie sa moara. (Mutea viepi omenesti twbwc restabilita. Si ordinea vietii inferioare trebuie refacuta, caci animalele lacome au pus-o în grav pericol.
Terminam de mâncat si ne întoarcem la hotel. Amicii îsi pregatesc armamentul cu surdina, caci va trebui sa actionam pe tacute, ca pala de vânt. Si cu viteza fulgerului. Eu nu am ce pregati, astfel ca ma întind, sa ma încarc cu energie psi pe cale normala. Adorm cu creierul framântat de cele aflate în ultima vreme. în somn îmi apare Zamolxe. Zâmbeste si-mi spune: Varain, daca ai îndoieli, aminteste-ti de gramada de lasi care ataca pe la spate oamenii singuri si buni! îi lovesc cu cele mai neobisnuite arme si întâmplari, sa-i dezumanizeze. Lupta pentru România a luat o turnura dramatica. Numai lichidând „zeii" îti aperi poporul de necazuri. Odata cu moartea lor, atmosfera se va detensiona.
Ma trezesc linistit si arunc o privire la ceas. Patru dupa amiaza. Se apropie timpul. Ma spal si ma îmbrac pe îndelete, apoi verific pozitia lui Erdely. E acolo, la post, calare pe telefoane. Cine a crezut ca organizatiile religioase nu se ocupa de spionaj si de teroare s-a înselat amarnic. Nu sunt eu ala. Eu le cunosc prea bine, si nu de o zi sau doua De mult timp.
Iesim din nou, unul dupa/altul si pornim catre sediul otravitorilor de constiinte. Pe drum, le explic cele câteva elemente* dm plan pe care trebuie sa le respecte întocmai, înainte de a atinge usa tintuita, Cernescu si Walter ramân *n urn!a cu câtiya pasi. Patrund primul si, cu o privire linistita, adorm paznicul. Norocul lui ca e slab de înger. Va scapa cu viata. îl împing în cabina sa si închid usa, sa nu-1
observe « careva. Cei doi tovarasi de lupta au venit dupa mine si, ®onfor|^î fp|apului, au patruns în aripa stânga. Fara a scoate

un zgomot. Eu îmi extind câppul psj; sa> evittyreo i lovitura prin surprindere si patrund în holul de la parter.
. Primul întâlnit, un barbat de vreo patruzeci de ani, are o cafetiera în mâna. Probabil,:.merge sa ia apa sa-si faca o cafea. Nu va bea-o nici pe lumea cealalta, caci întind mâinile cu palmele desfacute si-l vestesc:
— Zamolxe ti-a hotarât disparitia de pe aceasta planeta. ' N-apuca sa riposteze. Scrum si fum ramâne din el. Merg ¦ înainte, catre biroul în care simt niste câmpuri psi destul de s taricele. Ma simt si ei. Câmpurile oscileaza, gata de atac. > Le simt tentaculele pornite în cautarea mea. Le fac „bucuria" cea mare si, din urma. Le trimit doua sageti energetice chiar prin tentaculele cu care voiau sa ma înlantuiasca. Dupa aceasta, deschid usa si-mi admir isprava. Zac pe podea, înca respirând. Murmur:
— Zamolxe! Strabune! Viata si Moarte! OM! OM! OM! OM!... Din palme porneste focul. Ma asigur ca n-a ramas nimic din spiritele Ion murdare si ies calm, ca un vizitator. Trec în biroul alaturat si fac curatenie generala. Am terminat cu „zeii“ de la parter. încep sa urc scara, catre etaj. înca de la prima treapta, îngerul meu veghetor trage clopotelul de alarma! Pericol! îl cred, caci hiperconstientul personal nu m-a înselat niciodata. în plus, indivizii au avut destul timp \ sa se alerteze. Orice om aflat în chinurile mortii transmite telepatic ultimul gând sau ultima senzatie. Probabil, colegii lor de magarii au apucat sa dea alarma înainte de a muri. îmi strâng câmpul ca un arici si înaintez. Simt miile de sageti ale paranormalilor aruncate direct asupra aurei mele. ;; Le resping cu foc si nu ma opresc. Merg direct catre marele boss, Erdely. De acolo simt cele mai puternice lovituri.
Dau usa de perete si-l salut.
~ Eu sunt Varain din România. Am venit sa-ti distrug spiritul. Asa cama distras si te spiritele azxr oaman
nevinovati din neamul mea.
S'a ridicat si-a venit în fata biroului. A încercat câteva lovituri. Fara efect, însa. Pe moment, se abtine de la noi încercari. Ma priveste direct în ochi. Pe fata lui palida, de burta de broasca, se citeste frica. Reuseste sa si-o stapâneasca si contraataca. îl plesnesc de-i da sângele din nas. Din priviri, bineînteles. îi explic:

—;Nu vei muri usor. îti voi aminti câte ceva.
In timp ce vorbesc, simt un câmp în spate. Ma întorc si lovesc din toate puterile. Sageata psihoenergetica patrunde ca-n brânza. L-am terminat pe cel sosise în ajutorul sefului sau. Pe ceilalti îi vor curata Cemeseu si Walter. Ma întorc catre Erdely. S-a pregatit sa loveasca din nou. îl trosnesc la ambii genunchi. Cade gramada, apoi se ridica în patru labe.
Ii sta bine. încep sa-i povestesc:
^ în decembrie 1989, eram departe de tara. Stiu, însa, ca tu si gasca ta ne-ati ucis niste flacai, pe ritmuri de lambada. Si-ati instigat populatia, prin agenti, arme psihotronice si telepati, împotriva Securitatii Române
— Asta a fost demult, Varain.
— Noi nu uitam nimic, Erdely. Nici nu iertam. Dumnezeu se ocupa de sectorul iertare. De data asta nu va iarta.
Varain, asa e lupta neconventionala...
— Noi nu v-am provocat la lupta, îi amintesc eu. Avem mujte altele de facut. Suntem un popor creator si muncitor.
încearca sa se tina tare:
— Trianonul n-a fost just!
Nici migratia ungureasca n-a fost justa. Sunt urmasul lui Decebal si am venit sa revendic întregul teritoriu pe care traiti. E proprietate geto-daca. îti place?
— Nu merge atât de departe!
— Cât sa merg, Erdely? Voi faceti ce va trece prin cap, românii suporta?! Iar tu ai pe constiinta mii de români. Tu si agentii tai din România.
S-a ridicat si s^ tine cu mâinile de birou. Protesteaza:
— Eu n-am agenti în România!
— îi ai. Sunt scrisi în dosarele din fisetul ascuns dupa icoana.
Se strâmba. îi mai trag o pasa de-1 las cu gura strâmba, asa cum se afla în momentul loviturii. Merg la icoana, o dau deoparte, deschid fisetul si-i arunc dosarele jos, lânga el:
— Ce cauti ma, javra, pe pamântul românesc? Nu ti-au spus zeii tai ca te va lua dracu'?
Ii mai trag o lovitura. Dureroasa de data aceasta. începe sa urle. îi închid gura cu piciorul, dupa metoda Balaiului. Tine la fix. îsi scuipa dintii dar tace. în spate, aud zgomotele de neconfundat ale surdinelor. Walter si Cernescu curata „zeii" si „sfintii11 care veneau prin România cu vorbe miorlaite si cu intentii criminale.

îa urmatorul secol, în care Românii se vor ridica din genunchi îa picioare, va G mare penurie de zei si sfinti.
— De unde ai banii cu care ai organizat operatiunea împotriva românilor ardeleni?
Tace. Eu îi citesc creierul si-mi completez informatiile. Nici nu ma mir sa constat ca un miliardar „caritabil" se ocupa cu invazia invizibila asupra Ardealului. Stiam eu ca nimeni nu da nimic fara sa astepte ceva. Pâna si cel care arunca banutul în cutia milei, spera sa faca un troc cu Dumnezeu: un ban contra un pacat.
— Vei muri, îi anunt eu pe un ton banal. Si-ti voi arde spiritul. Sa nu ramâna macar o informatie din mizeria ta în mentalul colectiv.
încearca sa riposteze:
Ma vei omorî, Varain. Stiu ca poti. Dar pe guru de la care am învatat nu-1 vei putea ucide.
— Pui pariu pe banii din fiset ca nu pot?
Se strâmba din nou. în mod demonstrativ, iau banii din fiset, îi pun pe birou si-i apreciez din priviri. Remarc:
Azi e o zi norocoasa. Am câstigat un pariu zdravan, înca nu l-ai ucis! replica el cu o voce veninoasa.
Nu-1 bag în seama. îl strig pe Cernescu si-l pun sa ia banii, sa-i scoata din camera. îi explic lui Erdely:
Aici o sa fie un foc mare. Sa nu ramâna nici cenusa din voi.
— Vom fi razbunati! murmura el.
De cine? La aceasta ora, Borgen si Kyurci se zbat în ghearele doamnei cu coasa. Iar Sogir, agentul vostru de peste ocean, tocmai a dat în primire. L-au ucis sefii sai pentru neîndeplinirea misiunii din România.
Ochii i se dilata. Credea ca pe planeta asta mai sunt secrete. îl trosnesc acolo unde trebuie — între ochi. Drept razbunare pentru strabunul lovit la fel. Cade pe podea, cu privirea catre mine. Ochii ramân tinta pe mine. Spiritul sau a început calatoria cea fara de întoarcere. înca nu e timpul sa-l ard.
i
Spiritul i-a ajuns la frontiera de care se tem inamicii atât de mult. Acolo unde poti afla supremul adevar al vietii si al mortii. Se scutura într-un spasm lung si striga ragusit:
— Esti Celtar, fiul nemuritorilor! Arn aflat...
Din palmele mele tâsneste focul invizibil. Spiritul lui Erdely arde înainte de a reusi sa treaca frontiera. Odata cu el, arde spiritul

lui Juversen, inspiratorul operatiunii de cotropire invizibile a Ardealului.
Nimeni n-arc voie sa se atinga de neamul meat
murmur eu. Si nimeni au va aud actiona pe cai magice împotriva MI
Trupul lui Erdely arde încet. Strâng dosarele aruncate; pe jos, le bag într-o servieta gasita la fata locului si cobor. < La baza scarilor, Cernescu si Walter stau de vorba fumând. Si-au facut treaba. Si eu mi-am facut-o.
— Politistii unguri vor avea niste zile negre, remarca Cernescu.
— Nu numai ei. Agentii nemernicilor astora din România vor afla curând ce înseamna Trasnetul geto-dac.
Daca as avea nervi, m-ar cuprinde furia la gândul câti români si-au tradat neamul pentru câtiva firfirici. Nu-i am, însa. Am învatat sa-i distrug complet, de la un batrân ; supravietuitor din SSI. Ies în strada si privesc lumea. Fiecare îsi vede de treburile lui. Daca le-as spune Ca diavolii au scazut cu câteva zeci, m-ar considera ticnit.: Pornim pe jos, catre locul de cazare. Trebuie sa ne luam catrafusele si sa trecem frontiera cât mai urgent. în maxim zece-cinsprezece ore, politistii unguri vor descoperi camagiul. Si, din studiul documentelor, îsi vor da seama ca au de a face cu o razbunare a românilor. Poate ei sa nu ne cunoasca dar serviciul lor secret ne stie prea bine. Tremura : bufantii pe ei la ideea ca ne vom întâlni fata-n fata. Pot tremura cât poftesc. Ne vom întâlni cu siguranta. Si le vom plati cu vârf si îndesat pentru cei zece ani de umilinta, durere, saracie, animalizare. Repet pentru mine:
— Nimeni nu poate atinge neamul meu cu-n pai fara sa ¦ moara! Si sa-i ard spiritul, sa dispara din atmosfera planetei.
Ma simt mai racorit. Ma racoresc si mai mult, în momentul în care, în fata hotelului, o zaresc pe Grette. -t Coboara dintr-un Audi ultimul racnet si vine catre mine. Nu-i las câmp de manevra. O sarut în fata tuturor si-o întreb:
— Cum a mers?
— Conform planului. Individul din Franta a murit. Poftim pasaportul!
îl iau si-l rasfoiesc. Din document ma privest e o figura mongoloida, rautacioasa. Geador Hun, scrie ca l-a chemat. Nu-1 va chema în nici un fel, în vecii vecilor. Grette nu se joaca când

lichideaza.
— Agresiunea asupra României a încetat, constat ea calm. E timpul sa dam contralovitura.
Grette ma prinde de. mâna si ma trage lânga ea, în masina.
— Te duc pâna la frontiera. Cine stie când ne mai vedem?
— Ne vom vedea, fetito, o asigur eu. Ne vom vedea des, caci atmosfera s-a înseninat.
— Ce bine ar fi! ofteaza ea.
Sigur c-ar fi bine. Ar fi splendid ca oamenii sa aiba timp de munca si distractie. De dragoste si întelegere. Vor avea. Tartorii raului au fost distrusi. Cea mai ramas e caracuda. Si aceasta este o tactica a noastra: Nu lovim niciodata de jos în sus. Numai de sus în jos. Distrugem capul hidrei, apoi îi taiem bratele unul câte amil. Adica, ucidem marea capetenie si apoi luptatorii marunti. Desteapta tactica, nu?!
E Cer curat deasupra României
Patrundem linistiti pe pamântul Transilvaniei. E vara secetoasa, dupa o primavara cumplita, bântuita de inundatii si alunecari de teren. Daca nici acum românii n-au priceput ca natura se razbuna pentru siluirile la care a fost supusa, când sa priceapa? Daca nici acum românii n-au înteles ca multe din izbucnirile inconstiente ale fortelor naturii nu au fost spontane, ci mosite de specialistii în razboi meteo, când vor întelege? E Soare-n Cer dar curatenie nu-i. înca nu e curatenie în mentalul colectiv al natiunii române. Inamicii psi au poluat mentalul colectiv cu cele mai negative. informatii posibile. în meseria mea, când spun informatii psi, spun imagini, sentimente, stari de spirit, * gânduri încarcate energetic încât sa patrunda pe nesimtite în creierele oamenilor. Pare vrajitorie dar nu e. în timp ce românul doarme linistit, din mentalul colectiv îl agreseaza gânduri deprimante, descurajante, usuratice, confuzive... Toate, semanate de dusmanii nostri si tradatorii din interior. Toate, cu scop de a demobiliza românii de la creatie si de la pretentia legitima de proprietari pe averea româneasca. Aceasta e cumplitul adevar: dusmanii au abatut atentia românilor catre chestiuni periferice, mai ales catre religie si etnie, pentru a le fura averea, a-i aduce în sapa de lemn. Magaria asta a început în perioada fesenista, cu ajutorul unor specialisti în razboi psi veniti din tarile arabe, sub acoperiri de comercianti. A continuat în perioada cederisto-pedisto-udemerista, prin liderii primitivi, manipulabili împotriva

bunului simt românesc.
Cine sa le spuna românilor conditiile în care se desfasoara razboiul nevazut, când specialistii în informatii
sunt putini si folositi ca simple slugi, pentru rezolvarea unor probleme marunte? S-ar cuveni sa le spun ceva eu, în scop de a-i pregati pentru ce va urma. S-ar cuveni sa le spun ca Pamântul, ca orice mineral, nu are constiinta dar a stocat în structurile cristaline miliarde de informatii privind istoria omenirii. Putini oameni le pot extrage de acolo fara a înebuni, deoarece diferenta dintre constiintele moderne si cele salbatice e imensa. S-ar cuveni sa le spun ca deasupra Pamântului functioneaza un câmp psiho-energetic inferior, comun oamenilor primitivi, plantelor si animalelor. In acest câmp, functioneaza telepatia inconstienta dintre cre¬ierele primitive si viul inferior — animalele si vegetalele. Nu e nici un secret faptul ca un câine citeste gândurile stapânului de la mare distanta. Simte daca e vesel, suparat, în pericol sau chiar în pragul mortii. De exemplu, daca suntem veseli, câinii ne întâmpina zburdând, daca suntem tristi, adopta moace vinovate, târându-se pe burta. Daca suntem în ghearele mortii, la zeci sau sute de kilometri de casa, câinii urla cu disperare ca-si pierd stapânii.
Poate credeti ca plantele sunt proaste si mute, acceptând orice? Nu! Rudimentele lor de „constiinta" le permit sa înteleaga cine le iubeste si cine le uraste. Daca veti studia atira unei flori care este udata de stapâna, veti constata ca aceasta se întinde catre aura stapânei într-un soi de îmbratisare. La nevoie, îi cedeaza din energia ei de planta, prin inconstientul omenesc. Interesant, nu? Cam asta am învatat noi în Octogon — sa întelegem mentalul inferior, comun oamenilor, plantelor si animalelor, încât sa-i obtinem ajutorul, în caz de nevoie sau sa le asmutim împotriva inamicilor.
Deasupra acestui mental inferior, se afla mentalul omenesc sau inconstientul colectiv, comun tuturor oamenilor planetei. Prin el, comunicam telepatic cu persoane necunoscute, de la mari distante. E suficient fim compatibili psi, sa fim acordati pe aceeasi frecventa creier. De aici, din acest mental superior, omenesc, ne v1 gânduri rele si bune, functie de cum suntem si noi — r sau buni. Prin mentalul colectiv unei natiuni, inamicii p afecta starea de spirit a majoritatii populatiei. E o trea\ relativ simpla, care foloseste doua tipuri de mijloace tehnice si umane.

Prin aparate psihotronice se lanseaza t acest mental colectiv informatii false, negativ dezangajante, instigatoare la infractiuni, descurajant confuzive. Operatiunea este completata cu telepati uma si cu agentii care sustin în plan constient, social, asemen idei si stari de spirit. Iata ca ati aflat cine sunt dracii di povestile religioase:niste emisiuni psiho-energeti negative, lansate de dusmani si oameni rai, prin aparate s telepati, în scop de a penetra în creierele dumneavoastr De regula, patmnd în timp ce dormiti,; sunteti beti s' drogati, deoarece, în aceasta situatie, veghetoi dumneavoastra, constiinta, e adormita. Va treziti ca devenit o persoana negativista, fara vise si idealu omenesti si dati vina numai pe conditiile personal familiare sau sociale. în realitate, ati fost otraviti : informatii negative din mentalul colectiv, în>scop de a v confuziona si a va abate atentia de la problemele vietii. I primul rând, de la cele economice, de la proprietate, ave- si creatie, ca suport al unei vieti sanatoase si demne.

Marea spaima a manipulatorilor din mentalul colecti' suntem noi, luptatorii dm hiperconstient. Formam o frat: invizibila, numita Fratia Vietii si lovim raul de sus în jor cu toate , mijloacele posibile tehnice, telepatic. constiente. Semanam gândire logica, preocupari creatoa«*' dorinte de justitie, credinta în Dumnezeu si în putere oamenilor de a învinge raul din ei, din societate si di natura. Ati ghicit ca, deasupra mentalului colectiv, în care psihicul dumneavoastra este agresat de raul semanat de dusmani, exista înca un câmp psi numit Hiperconstiinta Omeneasca Mondiala. în el patrund numai cei cu „îngeri veghetori" puternici (hiperconstiinte), pentru a primi informatii de noutate absoluta, necesare progresului si civilizarii omenirii. De acolo vin puterile oastre extraordinare, cu care vom învinge raul din oameni (din creierele lor) si din societate.

De unde atâta rau, oameni bun? Nici raspunsul la aceasta întrebare nu mai e un secret. în creierul fiecarui om, se bat un „înger“ si-un „diavol“, disputându-si dominarea constiintei. Când învinge „diavolul", omul devine infractor, lacom, egoist, las, superficial, usuratic, lenes, ilogic în gândire, salbatic în comportament. Când învinge „îngerul", omul devine om adevarat, stapân pe destin, curajos, demn, logic în gândire, creator, cinstit... „Diavolul" actioneaza prin partea salbatica a creierului, numita inconstient, „îngerul", prin partea

ultramoderna, numita hiperconstient, prin care omul aspira catre Divinitate. Constiinta se zbate între aceste doua forte, între „diavol" si „înger". Depinde de vointa omului încotro va înclina balanta. Daca va ceda tentatiilor inconstiente, va decadea în mentalul inferior, hiperconstiinta sa nu va ajunge niciodata „înger veghetor" cu contact în Hiperconstiinta Omeneasca. Asa lucreaza inamicii nostri
— animalizeaza. Determina oamenii-tinta, prin sugestii directe si indirecte, prin hipnoza si lovituri ale „destinului", sa cada în negativism si animalitate. Daca ar sti oamenii ca destinul e im amplu program pe Cate-1 putem modificata limite foarte largi, ar renunta în bloc la negativism si s-ar ridica la pozitia de OM. Nu stiu, însa. Noi va trebui sa-i învatam. Dupa ce vom curata mentalul colectiv de
informatiile negative lansate de inamici.
Asta gândesc eu, privind taranii care lucreaza pe câr purile arse de seceta. Ei vad Cerul senin, fara pata dar^ni banuiesc câte rele le-au venit de la „demonii" care s-aij catarat acolo. Nu banuiesc câta murdarie sufleteasca ir vizibila pluteste prin aerul pe care îl respira. Se simt batuti de Dumnezeu, desi Dumnezeu nu le-a harazit o viata nene rocita, Cei care au facut-o sunt „zeii" pe care tocmai lichidam. „Zeii“ raului si animalizarii. Ai hotiilor, însela ciunilor, perversitatilor... Vor muri cu toti, pâna în iarna Asa suna ordinul lui Zamolxe, comandantul expeditie extraterestre care supravegheata scoaterea omenirii diii ciclul distructiv. I-am raportat deja cele constatate teritoriul unguresc si i-am cerut ajutorul. Noi, octogonarii| putem distruge raul invizibil încetul cu încetul, în luni ani de zile. Ei îl pot arde complet, din hiperspatiu, cu apa ratele lor. Foarte probabil, operatiunea nu va fi periculoas pentru omenire. De aproape o suta de ani, extraterestrii alcori si vegani studiaza creierul omenesc, cautând o so| lutie sigura de curatare a acestuia fara a-1 afecta. Au gasit-q si o vor aplica, în ciuda împotrivirii cumplite a oameniloi! animalizati si a infractorilor. Câteodata, binele trebuii facut si cu forta sau pe nevazute, pe nestiute. Poate ca nici nu-i bine ca oamenii sa afle ca tranzitia s-a terminat urmeaza pedepsirea aspra a vinovatilor. E mai bine sa creada ca au intervenit întâmplari nefericite pentru cei caroj au calcat pe sânge, carne, suflet si Vointa de om. Va un st de întâmplari cumplite, în cm vinovati de < abatut asupra

Românilor îsi vor pierde vietile si avutul
— Ce gândesti, piciule? ma interpeleaza Balaiul.
— La ale noastre, ale românilor. Avem de facut curatenie generala în Cer.
— Vorbesti serios? Ma vezi pe mine înarmat cu un tâmi ca Padure, maturând Cerul, sub supravegherea unui înger înzestrat cu sabie de foc si alte asemenea scule de care vorbeste taica popa?
— Popa vorbeste de cai verzi pe pereti. Eu ti-am spus ceva serios.
— Da? Si cum procedam? Luam niste elicoptere dotate cu maturi? Sau niste avioane prevazute cu maciuci, cu care sa ciomagim indivizii neplacuti lui Doamne-Doamne? La treaba asta m-as înscrie. Poate mai trece cu vederea unele pacate facute cu voia mea dar mai ales cu voia muierilor în calduri.
E clar ca n-am cu cine discuta. Cernescu stie în ce conditii se duce lupta invizibila dintre progres si regres, dintre bine si rau dar tace, zâmbind. Orozan priveste operatiunea din punct de vedere tehnic. Daca-si pune mintea la contributie, ar putea inventa o scula similara celor folosite de extraterestri. încep sa-i explic modul de organizare si functionare a câmpurilor psiho-enegetice care înconjoara Pamântul. Lipoveanul casca urechile dar nu-si ia privirea de pe panglica soselei. Dupa ce termin, sopteste:
— Piciule, nu era mai bine sa'nu-mi spui?
— De ce, lipa?
— Pai, când voi vedea o pereche de pulpite înzestrate cu vino încoace, voi simti o retinere.Ma voi întreba daca deasupra lor plutester un înger sau un demon.
— Balaiule, suntem oameni moderni. Am folosit termenii demon si înger pentru a usura explicatia.
— S-o crezi tu ca mi-ai usurat-o! Ce simpla parea lumea fara voi, scormonitorii în misterele lumii.
— Parea simpla dar era tragica, lipa. Era în prag de autodistrugere.
— Si vrei s-o salvezi tu? îti place sa te joci de-a Dumnezeu?
— Nu-mi. place de fac, lipa. Nici lui Cernescu nu place. Dar trebuie, întelegi?! *
— Daca trebuie, trebuie. Voi beli felinarele sa verifi daca fustitele cunoscute întâmplator n-ascund vre diavol.

— Ascund, cu siguranta, caci omenirea merge drumul dinspre salbaticie catre umanizare. Negativul pozitivul se bat în fiecare om. Cine luneca catre stâng foloseste salbaticul. Cine, catre dreapta, omul ultramode*-
— Ca în politica?
— In politica nu exista stânga si dreapta, lip SUnga-ceatiardisapta e un tipar manipulatoriu. în politic exista numai interese. Unii oameni politici le rezolva si ale celor condusi. Putini, însa. Majoritatea trag spuza turta lor. Din prostie, lacomie, indolenta. :
— Ce m-as pune cu parul pe ei!
— Nu e nevoie de par. Loviturile psihice sunt m sigure. Si mai cinstite. Binele loveste raul.
— Asta a scris si Ispirescu, fiule. Poate ca si credea î povestile sale. Pentru derbedeii astia fara constiinta e m: sigur glontul.
— Lipa, nu te avânta! în cursul acestui an, vei vede minuni dintre cere mai incredibile.
— Stiu, piciule. Hahalerele mistice au pregatit un show religios cu îngerasi si alte alea. Nu cred ca Dumnezeu are, nevoie de îngerasi pentru a-si impune vointa si a distruge raii. O poate face singur. <
— Sigur! Nu ma refeream la circul mistico-religios. MS refeream la întâmplari incredibile din lumea reala.
— Va ploua cu vodca în loc de apa? Sa ma anunti din- timp când de produce evenimentu', sa-mi fac rost de-o cada babana, de vreo mie de litri! Ar fi pacat sa scap asa pomana.
— Te-as anunta dar nu va ploua cu vodca. Va ploua cu întâmplari incredibile, de-o sa ramâna românu' de rând cracanat. Nu-si va crede ochilor ce se va întâmpla-în spectrul politic.
— Parca actinia crede, tâca? Ce vede acolo? Indivizi care fac troc cu voturile sale,1 la fel ca si cu alt soi de marfa.
— Crezi ca-mi spui vreo noutate? Pentru liderii de paie va fi o noutate faptul ca sunt simple jucarii în mâna unui manipulator invizibil. Voi avea grija sa afle acest lucru. Sa se dea cu capul de pereti.
— Crezi ca vor avea suficienta minte sa înteleaga? se îndoieste Cernescu.
— Ii fac eu sa înteleaga. Ii adun cu forta la un curs de razboi

semantico-imagOlogic. Sa priceapa ca s-au lasat manevrati ca niste gagauti, împotriva propriului popor. Ca au saracit cu iresponsabilitate o» natiune care ar putea fi printre cele mai bogate din Europa.

— N-au facut-o numai manevrati din umbra, intervine Iliuta OroZan. Au facut-o si constienti, mânati de lacomie. S-au înfruptat ca niste animale din averea natiunii. Iar românii nu reactioneaza...

—r Nu reactioneaza?! râde Cernescu rau. S-o crezi tu. Prima forma de protest a fost absenteismul. Urmeaza explozia. Nu poate întârzia mult, ca foamea e prea mare.

— Asta nu mi-ar placea, tâca, rosteste Balaiul gânditor. Am fost în Bucuresti, în decembrie 1989. Am vazut macelul ilogic dintre români. Asa ceva nu trebuie sa se mai repete.

— Nu se va repeta! îl asigur eu. Moartea va veni din nevazut. Si va lovi numai vinovatii. în aparenta, vor muri de cauze naturale sau din întâmplari nefericite.

— Mi-ar placea sa te cred, tâca! Mi-ar placea sa vad si eu odata Soarele dreptatii stralucind deasupra României.

— îl vei vedea! îl asigur eu calm. Curând. Mai curân decât crezi. Deocamdata, sa tragem la o casa de gospoda. Sa ne lamurim cum e cu otravitorii de constiinte d; Ardeal!

*

* *

Farkas secuiul ne întâmpina deschis, pe fata, în poart S-au dus vremurile în care umblam prin tara noastra ~ ascuns, de parca am fi fost straini. Cobor primul di masina si-l prind într-o îmbratisare.

— Sa stii ca mi-o fost dor, Varain.

— Si mie, recunosc eu.

Tovarasii mei de arme coboara si-i strâng mâna. N invita în casa mare gospodareasca, înconjurata de gradin* Din mers, striga dupa nevasta-sa. îi porunceste sa aduC palinca, pita si slana. Vorbeste în româna, din respeC pentru noi. Ne invita la masa mare, acoperita cu o pânz alba ca neaua. A mai îmbatrânit oleaca. Parul de pe tâmpi a capatat tente gri iar la colturile ochilor albastri, curati cinstiti, se itesc riduri. A dus o viata zbuciumata Câteodata, ma întreb cum a rezistat între ciocan nicovala. Ce-o fi trait în aceasta perioada numai el stie. Secuii adevarati au trebuit sa faca eforturi supraomenesti pentru a

ramâne ei însisi, în rândul unei populatii pacalit: si manipulate de extremistii din UDMR.
Apare nevasta-sa. Tot frumoasa si mândra. Ma saruta pe obraz, caci ma considera un fel de fiu al ei. Ma ridic si-o; îmbratisez. E o femeie tare cumsecade, la care tin mult. Toarna palinca în pahare, ne împinge farfuriile în fata, ca la copii si ne îndeamna sa mâncam. Farkas ridica paharul catre noi:
— S-a întors foaia. Beau pentru victorie!
Ciocnim si bem primul rând. Mai toarna unul si, în timp ce-mi umple paharul, recunoaste:
— Varain, ma crezi sau nu, eu am avut clipe de mare cumpana. Câteodata, mi se parea ca toate erau pierdute. Ca lupta noastra era inutila.
— Atunci, de ce-ati luptat?
— Pentru ca sunt om, Varain. Un secui nu paraseste locul luptei decât învingator sau mort. Viu si învins, niciodata!
A vorbit din inima. îl cunosc atât de bine. Mi-a stat de-a dreapta în lungii ani de lupta disperata pentru eliberarea românilor din capcana marii finante si-a slugilor acesteia din tara.
— V-ati fi putut învârti, cum au facut-o multi.
— Si ce-au câstigat, Varain? Masini, vile, conturi în banci? Toate astea pot disparea într-o clipa. Ceea ce am în cap si-n suflet nu-mi ia nimeni.
Ciocnim si bem din nou. Secuiul continua:
— Daca ma pot uita în oglinda fara sa ma scuip, sunt cel mai bogat si mai fericit om din lume. Câti o pot face?
— Destui, domnule Farkas. Nu dintre cei despre care vorbim noi.
— Spune-le direct banditi, Varain! Au prostit ei ce-au prostit poporul dar nu mai tine! Stii ca aproape din jumatate din secui n-au mai votat? Asta e semnul meu. îl asteptam. Stiam ca va veni. Nu se putea ca aproape un milion de secui sa joace cum le cânta Budapesta.
— Asta am sperat si eu, recunosc. Budapesta nu va mai cânta niciodata pe pamântul Transilvaniei. Kaput, magia ungureasca!
— Serios?
— De acolo venim. Am facut ce trebuia facut de multa vreme.
— Ce?

— Am lichidat paranormalii acoperiti. Pâna la ultimul. ¦
— Chiar asa? se arata Farkas neîncrezator.
— Chiar asa! Acesta a fost ordinul lui Zamolxe. îti dat seama ca extraterestrii nu puteau coborî printre oamenii fara a atrage atentia. « »
— Vor trebui sa coboare, totusi, Varain. E singura iesire normala din criza mondiala.
— Vor coborî. Poate ca au, si facut-o. înainte de asta, însa, trebuie sa curete Cerul României.
— Ce sa faCa?
— Sa curete Cerul României de informatiile negative cu î care ne-au bombardat dusmanii.
— în treaba asta nu ma bag, Varain.
— Nici nu va trebui. Noi trebuie sa lamurim situatia jos, ; pe teren. Sa ne lamurim cine vrea sa traiasca în pace pe acest pamânt. Si cine trebuie sa se care de urgenta, caci ne-am saturat de dezbinare.
— Asta le-am spus si eu, Varain. Putem fi stapâni în tara noastra, daca distrugem diversiunea interetnica. Daca n-o facem, copiii nostri vor fi slugi. Si ne vor blestema pentru orgoliul lipsit de pragmatism.
— Domnule Farkas, noi am avertizat cu mult timp în urma ca etnia e un mijloc de dezbinare. Ca putem trai foarte bine fara a ne pune problema originii etnice. Venim din Elvetia. Cum pot trai atât de bine elvetienii, desi au cele mai diverse origini?
— Bogatia, Varain!
— Bogatia se aduna si se înmulteste în pace, domnule Farkas. Noi de asta n-am avut parte, de pace. De aceea \ n-am ajuns bogati.
Secuiul râde pe sub mustata:
— Daca ar fi sa convertim în bani magariile facute de udemeristi, le-am vinde si pielea de pe ei.
— Le vom vinde-o cu siguranta, intervine Balaiul. Eu voi iesi în târg, cu pieile pe bat. Ma voi pricopsi.
— Sa stii c-o merita, murmura secuiul gânditor. Au dezlantuit un razboi al nervilor între europeni. Atâtea acuzatii la adresa României... Iar guvernantii au tacut mâlc.
— Pentru ca au facut pact cu diavolul. Si fesenistii si cederistii.
Mâncam si discutam în continuare, Farkas îmi raporteaza, rând

pe rând, elementele situatiei operative. Sunt mult mai bune decât cele din urma cu zece ani, când am organizat rezistenta împotriva expansiunii maghiare. Pe atunci, numai câteva sute de secui mai aveau curajul sa-si declare originea ariana, secuiasca. Iata însa ca a venit si ziua cea mare. Aproape un milion de secui intrati în uitare istorica s-au trezit la viata. Chiar daca vorbesc limba maghiara, sunt europeni pur sânge, la fel ca noi. Am'o problema ce ma framânta de multa vreme: Cum au reusit maghiarii sa impuna limba lor unei populatii atât de mândre si de pline de vointa? Nu mai stau pe gânduri. I-o pun direct lui Farkas. Secuiul sta în cumpana, apoi raspunde simplu:

— Religia, Varaine. Secuii au devenit maghiarofoni prin actiunea Bisericii. Din religie, limba a trecut în viata de zi cu zi. Nimeni nu mai stie exact ce limba vorbeam înainte de maghiarizare.

— Vedeti vreo iesire din aceasta situatie?

— Nici una, Varaine. Nici nu mare importanta. Foamea nu cunoaste etnie. Nici disperarea.

— Da, nici disperarea nu cunoaste etnie sau religie.

— Asâ-i, Varaine. Uneori, ma întreb daca nu era bine sa

5 ’ 7

fi actionat în forta, violent, de la început.

— Nu era bine. Românii s-ar fi întrebat mereu daca n-ar fi fost mai bine cu.astia pe Care-i urasc acum. Au învatat pe pielea lor o aspra lectie de istorie.

— Si-o sa mai învete câteva luni sau ani, Varaine.

— Nu! Am hotarât! Punem capat!

— Era si timpul. în câtiva ani, n-ar mai fi existat nimic din România.

— A fost scris sa existe, domnule Farkas. Va exista si va începe sa se ridice. Acesta va costa ceva sânge.

— Si? Noi suntem învatati cu aceasta. Am fi putut fi orice. Soarta a facut sa fim luptatori.

— România merita o lupta, îi amintesc eu.

— Merita si-o moarte, replica el calm. Macar cei care vor veni dupa noi vor trai omeneste.

— în regula. O lupta si-o moarte. Decât o viata mizera, : mai bine o lupta.

Continuam sa mâncam, sa bem si sa discutam pe îndelete. Seara se lasa linistita pe dealurile domoale ale» Covasnei. Acest

meleag fermecator ar trebui sa se bucure de a viata cumsecade. în ciuda oprelistilor socialiste, în judet, începuse sa fie o viata acatarii. Au venit însa dezbi- natorii, cu otrava lor. Zbuciumul s-a insinuat în sufletele oamenilor de toate originile. Putin mai traiesc omeneste în zona. Majoritatea supravietuiesc, tragând de-o afacere muribunda sau de-un serviciu amarât. Asta, când nu sunt someri. Putinii privilegiati din mafia pofitico-economica nu manifesta nici un interes pentru „plebe“ indiferent daca aceasta e formata din români, secui sau maghiari. Numai interesul lor conteaza.
E timpul de culcare. Secuianca ne-a întins paturi moi si racoroase. Cernescu s-a aciuat lânga geam si fumeaza cu privirile pierdute în zari. De dincolo de zid, se aude sforaitul Balaiului. Doarme, nu se joaca.
— La ce gândesti, vere? îl întreb eu pe Cernescu.
— La ciudatenia situatiei natiunii române. Banditii au rascolit ce nici nu ne-a trecut prin cap. Au inventat etnii, religii, minoritati sexuale. Orice, numai sa nu cugete cetateanul la situatia sa economica.
— Aha! Dar o sa cugete. Le voi explica cea mai simpla ideologie din lume.
— Care?
— Nivelul de trai. Daca guvernantii nu cresc nivelul de trai, sunt necorespunzatori si trebuie schimbati. E simplu si penetrant, nu?!
— Foarte simplu. Ideea va prinde si se va extinde ca un foc într-un munte de talaj. Pentru revenire la o viata normala, însa, ne trebuie cam cinci ani.
— îi avem. Nici bani nu vor lipsi. Mafia financiara e cam pe geanta. Nu mai poate cumpara oameni.
— Stiu. în ultimul timp, masoneria cere bani de la adepti, în loc sa le ofere ceva. Iar masonii care conduc tara n-au prea multe zile. Nu vor mai putea oferi functii de jumulit cetatenii.
— N-ar trebui sa-i terminam si pe astia?
— Pe rând, ca la moara. întâi stapânii sionisti,-apoi slugile masonice.
— E timpul sa coboare ajutorul din Cer, Varaine.
— Da, e timpul. Va coborî. Nu ca-n povestile religioase. Mult mai spectaculos. înainte de asta, trebuie curatat Cerul României.

— Da, trebuie.
Mai mult nu spune. Stie despre ce e vorba.
Ma întind în pat, cu ochii închisi si palmele sub ceafa. Sageata spiritului meu a si plecat catre Zamolxe. Marele astral ma întâmpina zâmbind.
— Experimentul Pamânt a reusit, Varain. Asta te framânta, nu?
— Puteti distruge raul en gross?
— Exact. E o solutie tehnica neobisnuita.
— Sigura? ' • ¦ ¦' ‘
— Sigura. Trezeste-te putin dupa miezul noptii si priveste Cerul!
Contactul telepatic s-a întrerupt. înainte de a adormi, îi soptesc lui Cernescu:
— Treburie sa ne trezim la miezul noptii.
— Vedem ceva?
— Sfârsitul animalitatii pamântene. începutul epocii omului.
Nu-mi raspunde. Adorm lin si ma afund în vise. Deloc pamântene. Din timpul fara moarte, strabuni alcori si vegani mi se arata prin aerul curat si rece al unei dimineti, cu Soarele rasarind. Pasesc asemeni noua, pe pamântul acoperit cu vegetatie, desi poarta costume de exploratori extraterestri, înzestrate cu aparate de zbor. Primul vorbeste alcorul, cel cu rana în frunte:
— Varain, din nevazut, eu ti-am explicat marile secrete ale omenirii. Ai înteles ca v-ati nascut pe o planeta minunat de frumoasa, fara mistere?
— Am priceput multe, strabune.
— Oamenii au inventat misterele, Varain. în fata creie¬rului omenesc nu exista limite. Nici un fenomen de pe pla¬neta nu depaseste normalul. Toate fenomenele aparent su¬praomenesti sunt produse de psihicul omenesc, la interfe- rerenta cu rudimentele constiintelor animale sau vegetale.
— Numai atât?
— Numai atât. Psihicul omenesc viu si cel de dupa moarte produc totul. Rareori, intervenim noi, cu informatii de corectare a abaterilor de lâ normal.
— Si eu ce trebuie sa fac?
— Tine-ti hiperconstiinta deschisa catre civilizatia noastra! Nu lasa inamicii sa te influenteze în alta directie!

Noi vom da omenirii viata prospera si fericire!
— E o lupta, strabune? - ,
E o lupta cumplita, nevazuta, între voi si agentii re-gresului. Sa n-ai mila de ei! Viata omenirii e mai impor¬tanta decât viata câtorva mii de rasculati împotriva evolu¬tiei.
— M-am saturat de-atâta sânge!
— Nu e nevoie sa versi sânge. Stii sa provoci întâmplari nefericite, din nevazut, prin hiperconstiinta. Fa-ti datoria fata de omenire, Varain!
Nu apuc sa-i raspund. Strabunul matern, vegan, ma priveste cu ochii sai albastri si reci. îmi aminteste:
Varain, ti-am spus ca planeta Renda nu merita o lupta. Te-ai încapatânat si-ai luptat pentru acest material uman inferior. Ai platit cu durere fiecare victorie. Crezi ca
oamenii-animale vor întelege sacrificiul tau?
Nu ma intereseaza! îmi fac datoria de civilizator astral! Pâna la capat.
Oamenii Pamântului sunt simplu material genetic pentru experiente. Din ei se vor recruta mercenari astrali sau colonisti pentru planete salbatice.
Stiu asta. Mi-a spus Zamolxe.
— Atunci? Nu întelegi ca între noi si ei sunt sute de milenii de civilizatie? De ce nu vii acasa,' Varain?
Pentru ca sunt civilizator astral! Si pentru ca m-am nascut dintr-o femeie si dintr-un barbat pamânteni.
— Informatiile lor au murit în tine, Varain. Ai deveni complet extraterestru. Nu mai ai pic de informatie de la oamenii-animale.
Ramân sa particip la civilizarea omenirii de pe Renda! Am distrus majoritatea agentilor regresului.
Cu ce pret, Varain? în lumea poastra nu exista suferinta iar tu a trebuit s-o înveti. Si s-o traiesti. Nici
civilizarea nu va fi usoara. , ^
— Ramân sa particip la civilizarea omenirii! raspund eu încapatânat. ^
— în tine vorbeste sângele de alcor, Varain. înclini catre întelegere pentru fiintele inferioare. Sunt simplu material genetic, Varain.
— în urma cu câteva mii de milenii, si voi ati fost material genetic brut, îi amintesc eu. Cineva v-a civilizat.

— Nu ne-a civilizat nimeni, Varain! Ne-am civilizat singuri, deoarece creierul are posibilitatea, de a-si crea noi informatii prin care sa domine lumea.
— Cineva a înzestrat creierul cu aceasta posibilitate, îi raspund eu si ma trezesc.
Este exact miezul noptii. îl scutur încet pe Cernescu:
— Matrozule, hai sa vedem minunea de care vor sti pytin români!
Se scoala rapid, ca la armata. Iesim afara, numai în pija¬male. Cerul negru-bleumarin, spuzit de stele, ne priveste tacut. Din îndepartari imposibil de imaginat de mintea noastra, cineva ne supravegheaza evolutia. Asteptam de vreo zece minute, fumând tacuti. Deodata, simt fiorul incon- fundabil al contactului cu extraterestrii. De data aceasta, este Ava, o femeie cercetatoare. îi vad si figura de madona din visele religioase. îi aud glasul cu inflexiuni stranii:
— Curatarea atmosferei pamânetene de informatii contrare vietii omenesti civilizate începe, Varain! Urmareste fenomenul, cacj ai ce învata!
La început, observam o usoara deschidere la culoare a Cerului, ca si cum s-ar lumina de ziua. Un fel de flacara imensa acopera orizontul, ridicându-se catre zenit. Arde efectiv. înainteaza cu iuteala ametitoare. Probabil', extraterestrii au folosit mai multe nave deodata. în câteva secunde, întreaga atmosfera e un foc luminos, prin care nu
se mai vad stelele. Cernescu murmura:
— Daca experimentul esueaza, Pamântul se va transforma într-o torta. Oamenii nici nu vor avea timp sa afle ce se întâmpla cu ei.
— Nu va esua! raspund eu cu glas sigur. Zamolxe a luat toate masurile necesare.
Un usor miros de ars s-a împrastiat în aer. Un miros urât, semn ca murdaria psihica invizibila avea oarecare consistenta. Focul mai dureaza câteva minute, apoi dispare în ordinea inversa aparitiei. De la zenit, catre orizont.
— E Cer curat deasupra României, observa Cernescu. Ma întreb ce se va întâmpla cu indivizii care erau sustinuti în viata de informatiile negative.
— Tocmai tu te întrebi? Ce-ti spune psihologia ta?
— Stiinta psihologiei predata prin facultatii nu spune nimic.

Asa cum nu scoate un cuvintel despre fenomenele „paranormale".
— Si curatenia asta generala în ce categorie o poti încadra?
— Stiu eu, Varaine? Nimeni n-a mai încercat asa ceva în proportii de masa. Curatarea informatiilor negative din inconstientul individual se practica în secret, de catre putini oameni. Curatarea mentalului colectiv, însa...
— Deci, nu poti prognoza nimic.
— Predictii pot face. De exemplu, e clar ca un individ de tip negativ, sa spunem un hot, lipsit de suport psi din mentalul colectiv, îsi va pierde puterile. Va fi lovit mereu de ghinion, nu-i vor tine hotiile.Va pierde tot ce-a furat.
—'Daca n-ai suport psi în mentalul colectiv, nu mai poti misca nici în plan pamântean fizic.
— Poti dar nu cu aceeasi eficienta, Varaine. Sunt curios cum se vor misca marii banditi ai lumii, din finante, politica, religie. Probabil, vor urma niste falimente rasunatoare. Niste caderi spectaculoase, ale mafioti*, remani si Straini îcare -au" jefuit averfeâ nationala.
— Pai, sa le ajutam si noi, Cernescule!
— Sa le ajutam, Varaine! Niste întâmplari negati ' îndreptate împotriva hotilor stim sa producem. Trebuie nr mult?
— Cred ca-i suficient. Hai în casa sa discutam!
înainte de a intra în casa, mai arunc o privire pe Cer.
curat ca lacrima de copil nevinovat. Stiu cine au ad ' lacrimi pe fetele românilor. Stiu cu precizie de milimet E timpul ca primii doi vinovati de durerea Pamântuui si oamenilor din România sa moara. Lansez acest gând cat. înalturi, catre vesnic treazul Dumnezeu al oamenii corecti si intru în casa. Sunt sigur ca, în urmatoarele Iun cei doi principali vinovati plus altii mai marunti vor mu Spiritele lor nu vor ajunge nicaieri, caci vor fi arse, as cum am ars spiritele „diavolilor" cibernetici „paranormali". Marii vinovati din strainatate vor împarta aceeasi soarta. Vor muri în urmatoarele luni, în întâmpl'1' stranii, produse de natura, oameni sau mijloace tehnic Oamenii Pamântului îsi distrug pe nestiute oprimatori Nimeni nu mai poate opri Fulgerul din înalturi si Trasnet geto-dac. Le simt aproape. Tot mai aproape. Nici l vinovat nu se mai poate ascunde dupa vreun siste religios, politic, economic ori de manipulare. Groaza viet. lor, moartea, vine sa le dea sarutarea cuvenita.

De aici începe viata omeneasca
ca !urcrcCu°?„Sti!rc^ ' *  Sa_l tai cu  Fumam
«abara  3LeU-^ * d~<.<?"
României si saracirea românilor. Deocamdata îi «t, H
ta0zpa,p-o,rM''k v°m ~ «¦
ofensiva împotriva EuroDei n? ™ « •  ’
Deoarece ST TA  T  Ce  lmPotnva  Europei?
Î; 5.; tsîrES^T?3*
domina ca numar de ponulafie Am; ••« t-  *
mondial vor sa si nuna • i  m  guvernul
dominata financkr de ei Ctebt* ^ MT-0 Eur0Pa
*«* ce sclpim
ascultând spusele dezertorului:  Cu
Ni Z " l°tUl n?Stm nu avea nici cea mai mica importanta N. se ordona sa votam, caci asa a hotarât conduce™ de
partid Discutam probleme fara importanta, pentru a aba; atentia populatiei de la domeniul economic, singurul ca
interesa cu adevarat guvernul secret. ^
pe ce nu te-ai retras? îl întreaba Cremene foar sever
— De frica, recunoaste dezertorul. N-am fost singura cu un pic de constiinta în mine. Care îndraznea cev disparea. întelegeti? Disparea pur si simplu.
înteleg! Mai departe!
_ Oricum, legile facute de noi nu aveau nici importanta. Guvernul aplica programele primite de j guvernul secret, prin FMI sau alte organisme subordona,.
total. Ce puteam face?
Da, ma întreb eu, ce putea face? Cam asa au procedat multi din politicienii nostri: au, acceptat dictatul guvernul secret, fara a-si pune problema ca va sosi seadent
Probabil, în urmatoarele luni, îsi vor cauta tot soiul d scuze. Zadarnic, însa. Realitatea cruda din Romama e ce. mai buna proba a incompetentei, tradarn si coruptiei lo
Dezertorul continua:  w  .
— M-am temut pentru familie. Oricum, ma prinse scârba de viata pe care o duceam.
_ Te puteai unii cu altii! replica Cremene. Nu se poa ca toti sa fi fost simpli roboti. „ ,  ¦
_ Cu cine9 în cine sa fi avut încredere, cand ni s-

inoculat teama »de gândurile noastre? La toate î"'™”'1 asta ne bagau în cap: suntem supragheati, se stie tot c facem, nu putem trada niciodata.

Ce întruniri? intervin eu. ^

— Din lojile masonice. Dupa ce apuci sa accep botezul, nu mai poti da înapoi, orice ti-ar cere sa faci. Nu vorba de masoneria asta de opereta, pe care o vedeti strada, în care se poate înscrie oricine.

— Dar despre ce e vorba?

E vorba de masonerie secreta, în care sunt admisi numai oameni cu avere importanta sau pozitii politice de putere. Ceilalti sunt praf în ochii lumii. Sa creada ca masoneria e o organizatie umanista.

— Si nu-i?

Nu-i! replica cu ura dezertorul. E o organizatie inumana, pusa în slujba guvernului secret. Pâna ce n-am simtit ca cineva distrugea guvernul mondial secret si organizatiile sioniste n-am îndraznit sa fug. Aflasem cate ceva despre dumneavoastra.

Ce? întreaba Cremene linistit.

Ca ati aparut din necunoscut si actionati pentru distrugerea sionistilor si guvernului secret.

— Si mai ce?

Ca detineti mari secrete ale omenirii, astfel ca nu puteti fi înselati. Ca cititi secretele din creierele membrilor guvernului mondial, prin procedee înca necunoscute noua.

Daaa? întreaba comandantul, de forma.

Sigur ca nu exista mister al lumii pe care sa nu-1 putem citi din orice creier. O lume fara taine e o lume pasnica. Asa am aflat secretele guvernului conspirat prin citirea gândurilor membrilor sai. La fel, prin citirea gândurilor, am aflat în detaliu sistemul de sclavizare si manipulare psihica folosit asupra subordonatilor de tipul dezertorului din fata noastra. într-adevar, guvernul secret a folosit un sistem destul de ingenios de a supune total angajatii si clienti sai — sclavizarea psihica prin metode mixte, psiho-cibernetice. Un asemenea individ traia tot timpul cu impresia ca toate gândurile si actiunile sale erau cunoscute de sefi. în realitate, procedeul nu e chiar atât de complicat. Orice psiholog bun va poate spune cum functioneaza pe baza de stereotipuri de gândire si comportament, la care

manipulatorii mai adaugau si ceva informatii culese di filaj, interceptarea convorbirilor, turnatori ori alte mijloac specifice spionajului. Turnatoria n-â fost inventata î dictatura din România. E practicata intens, în organizatiil secrete si religioase din întreaga lume.

— Cum ai ajuns acolo?

Dezertorul sovaie câteva clipe. Parca ar spune, parca nu Se hotaraste:

— Dorinta de putere. Am vrut sa ajung cât mai sus si c mai rapid. Aveam avere dar...

înteleg ce vrea sa spuna. A dorit gloria publica. O mari proasta. Costa foarte scump si se pastreaza greu.

— Cum au procedat? întreaba Cremene.

-— M-au contactatat discret. Mi-au promis ascensiune prin oamenii lor din putere. M-au asigurat ca nici un lide nu a ajuns în vârf fara a fi omul lor. Ulterior, m-am convin ca spuneau adevarul. Toti liderii importanti erau oameni1 lor. Pâna ati intervenit dumneavoastra...

— Au savârsit vreun ritual?

— Nuu! protesteaza dezertorul. Ritualurile sunt pentru! gagautii de parada. Primirea unui mason important, cu perspective politice, se sarbatoreste în secret, la o mas comuna. Cu aceasta ocazie, i se da si rangul, i se spun unele secrete, câte are dreptul sa stie. Fiecare rang are acces la anumite secrete.

— Ce stii tu?

Iar sovaie. Ii amintesc:

— Stim tot. Am titit toate informatiile din mentalul colectiv. Nimeni nu-si poate ascunde gândurile. Vrem numai sa-ti verificam sinceritatea.

înghite în sec, apoi începe sa raspunda:

— Toate cartile de religie lansate catre marele public au; fost falsificate în ultimele secole. Cei care le-au rescris pentru public au fost ucisi, pentru a pastra secretul falsurilor si a „legaturilor magice11, facute între centrele religioase.

Simt cum ma apuca greata. Miliarde de oameni spera în Divinitatea protectoare iar scârbele astea îsi bat joc de ei, inventându-le zei si „legaturi magice“. îti vine sa le dai suturi în fund pâna ce le ies ochii din cap.

— Ce spun cartile originale? îl îndeamna Cremene.

— Ca toate câte le vedem au fost inventate de oameni veniti din Cer. Nu erau îngeri. Erau oameni. Acesta este cel mai cumplit secret. Noi stim ca extraterestrii exista. Si ne temem de ziua în care vor veni si vor coborî pe Pamânt.
— De ce va temeti?
— Deoarece regulile lasate de ei interzic sa facem ce-am facut noi. Aceasta constatare m-a determinat sa fug. V-am cautat de mult. Daca nu-1 gaseam pe dânsul...
îl priveste pe Johny Corday care l-a recuperat.
— Ce-ati facut voi atât de grav? continua Cremene impasibil.
— Am folosit energiile interzise pentru a domina si lovi oameni nevinovati.
— Ce energii?
— Energiile neutre din mentalul colectiv. Când am aflat asta, am riscat totul si am disparut. Nimeni nu stie unde sunt.
— Stiu, îl informez eu calm. Au trimis o comisie dupa tine. Oamenii nostri vor avea grija sa dispara si comisia. Chiar astazi.
Ofteaza usurat, apoi recunoaste:
— E cumplit sa constati ca faci parte dintr-un grup care apasa pe soarta unui om care nu convine masoneriei. Stiti câti oameni de valoare au distrus? Câte cariere promita¬toare au frânt? Câti tineri presupusi ca vor distruge organi¬zatia masonica au ucis, în cele mai cumplite moduri?
De ce presupuneau ca va vor distruge si cum îi identificau?
— Asa scrie în cartile liderilor nostri: se vor naste tineri în care se vor trezi informatiile extraterestre, astfel ca nu-* vom putea domina prin cuvânt. Tineri din neamul omului complex, imposibil de ghicit la prima vedere. Pe cine banuiau ca ar fi din aceasta categorie, îl ucideau.
Si-a prins fata în palme si se leagana încolo si încoace, ca un copil. Probabil, e îngrozit si el de crimele la care a asistat neputincios. în mod vizibil nu are suflet de ucigas. Nu era facut pentru organizatia în care a fost atrâs. Dupa ce-i vom curata creierul de toxinele masonice, va deveni un1 om liber. Vom avea grija sa nu devina victima organizatiei
pe care tocmai a tradat-o.
— Ce stii de infiltrarile în Consiliul Europei? îi întrerupe Cremene tacerea. ^ „
Iarasi sovaie. Stie ceva dar se teme sa spuna. Il;

îmboldesc: .

Spune, omule! Marturisirea te va elibera! De ce sa-ti i mai fie frica? Nu întelegi ca extraterestrii au venit?

Banuiam eu ca nu puteati avea astfel de puteri din centrul nostru...

Din ce? intervine Cremene rapid pentru a nu-i da posibilitatea sa treaca la altceva.

Din centrul nostru de putere. De unde marii nostri lideri influenteaza gândirea omeneasca, prin metode numai, de ei cunoscute. Sa nu credeti ca spun povesti! Ei pot; influenta gândirea omeneasca dintr-un centru secret.

— în anumite limite, îl linistesc eu. Sefii tai n-au putut influenta nici macar 10% din activitatea creierelor ome¬nesti. Nici nu vor putea vreodata.

’ De ce? ridica el privirea catre mine.

Deoarece vor muri în urmatoarele luni. Acesta este ordinul lui Zamolxe. Vor fi executati de alcori, vegam si pamânteni. Plus alti extraterestri pe care nu-i cunosc.

— înseamna ca stiti unde este centrul secret?

Stim. L-am lasat la urma, deoarece nu erau foarte periculosi. Pentru noi, sunt un soi de scamatori care nici nu stiu ce fac.

— Voi stiti?

Stim! Sefii tai culeg informatii din neviul planetar, în care este înscrisa istoria omenirii. în anumite locuri, aceste informatii sunt lasate de fostii civilizatori astrali, astfel ca au putere deosebita.

Nu e vorba de centre energetice ale Pamântului?

Nu! Informatiile lansate de creierele strabunilor astrali s-au imprimat pe anumite minerale sau lucruri facute de oameni, în anumite locuri. De acolo, le culeg. Le preiau în mod inconstient si se cred zei.

— De unde stiti voi asta?

Noi cunoastem la perfectie creierul omenesc si relatiile sale cu mediul. Stim de unde apar informatiile din mentalul colectiv.

— Consiliul Europei? îl ia Cremene din scurt.

Nu stiu multe, raspunde el spasit. Cred ca sunt câtiva agenti de-ai nostri infiltrati acolo, sa faca politica noastra.

Asta stim. Ne intereseaza altceva. Voi nu sunteti

viciosi. De ce impuneti cu insistenta viciile?
Dezertorul zâmbeste strâmb dar raspunde:
Deoarece viciosii pot fi manipulati cu multa usurinta. Betivii si drogatii preiau informatiile noastre si le raspândesc telepatic sau prin viu grai. Din aceasta cauza, nu veti auzi niciodata de vreo campanie mondiala împotriva alcoolismului. împotriva fumatului, da.
De ce împotriva tutunului? Sa pareti sinceri interesati de viata omenirii?
— Da, raspunde dezertorul si sa abatem atentia de la alcool, care este mult mai periculos pentru sistemul nervos. Mai ales, pentru constiinta si vointa- De’asta se teme organizatia masonica — de constiinte treze si de vointe puternice. Fumatori} gândesc mai mult si au anumiti centri nervosi blocati, astfel ca nu pot fi manipulati telepatic.
— Interesant!
Eu am spus asta. Nu am avut habar de avantajele fuma¬tului.
Cremene continua ancheta:
— Cum e cu celelalte vicii? Homosexualitatea?
— Tot ce nu este omenesc normal poate fi exploatat în favoarea organizatiei noastre. Viciosii patrunsi în orice sfera de activitate pot fi santajati si pusi sa faca treaba noastra. Chiar si în tarile cu legislatie permisiva, pederastii nu sunt agreati în conducerea anumitor organizatii statale; sau obstesti. Noi îi ajutam sa promoveze, apoi îi exploa¬tam. E simplu, nu? în plus, o societate care accepta viciul, va accepta si faradelegea. Asta urmareau sefii mei: instau¬rarea anormalului.
Telefonul lui Cremene piuie scurt. Comandantul îl duce la ureche, asculta câteva secunde apoi se întoarce catre dezertor:
— Comisia internationala venita dupa tine a avut un accident stupid. Au murit cu totii într-un accident de masina. Au ars înainte de a apuca sa intervina pompierii.
Pe fata dezertoruilui se întinde groaza. Crede ca i-au lichidat oamenii nostri. Cremene pune ordine în situatie:
— Nu i-am ucis noi. Moartea vine din nevazut. De la Dumnezeu.
— Cum? face dezertorul ochii mari, voi credeti în Dumnezeu?
— Dupa ce vei trai ce-am trait noi, dupa ce vei vedea ce-am vazut noi, vei crede si tu! îl asigura Cremene.
— Si extraterestrii?

— Fiecare cu puterea lui, raspunde Cremene în doi peri.
— Noi ne închinam la serpi, recunoaste dezertorul. Stiti ca englezescul president e anagrama lui D-Serpentis?
In mod vizibil, Cremene nu e interesat de scamatoriile semantice. Intervine cu o noua întrebare: '
— Deci, Consiliul Europei e infiltrat cu agenti masoni. Ce sarcini au?
— In primul rând, sa mentina dezbinarea între arieni. Sa previna unirea familiilor lingvistice europene. Sa mentina lupta dintre Est si Vest.
— De ce?
— Deoarece, dupa cum probabil ati observat, în ultimile secole, marile inventii care au civilizat lumea, au fost facute de arieni. Mai mult ca sigur, suntem inspirati dintr-un centru de civilizatie comun. Au presupus ca e aici, pe teritoriul românesc.
— Da? Afla o veste proasta! Familiile lingvistice au disparut. Noi, europenii, ne întelegem telepatic, într-o limba vorbita de strabunii astrali. Si ne inspiram dintr-un centru de informatii ultramoderne, la care sefii vostri nu au avut si nu au acces.
— Deci, ne-am unit?
A pus întrebarea de pe pozitii de arian. Glasul sângelui nu l-a lasat sa coboare chiar de tot în mocirla. îi confirm:
— Ne-am unit. Suntem cea mai mare putere a lumii moderne. Am început sa curatam lumea de leprele masonice si sioniste.
Tace. Gândeste la ceva si nu stie ce sa spuna. în fine, se hotaraste:
5
— Voi declansati cutremurele?
Cremene zâmbeste. Mai mult nu-si permite. Eu râd de-a binelea. îi raspund printre hohote:
— Nu suntem fiii zeului Vulcan. Când cineva din Fratia Vietii Omenesti este lovit în orice mod, hiperconstiinta lui zboara catre Hiperconstiinta Omeneasca Mondiala. De acolo se produc cutremurele. în multe cazuri, ele avertizeaza de grave încalcari ale regulilor de viata pamânteana, pe care sefii tai ar fi trebuit sa le bage în seama înainte de a fi condamnati.
— îngrozitor! sopteste el. în ce am intrat, Doamne?!
— A! remarc eu, ai aflat ca exista Dumnezeu. E bine. E primul pas catre omenie.

— Dar voi nu sunteti religiosi! protesteaza dezertorul. Sunteti oameni ultramoderni.
— între Dumnezeu si religii e un foc vesnic, îi raspund eu. Religiile nu-1 vor trece niciodata. Vor ramâne pe celalalt mal. Pe malul trecutului.
— Si oamenii?
— Cu Dumnezeu, raspunde Cremene scurt. De aici începe viata omeneasca. FM religii si fara magie. Fara dominarea oamenilor de catre personalitati grevate de cele mai mari defecte. De sete de putere, de lacomie de avere, de violenta si ignoranta, de lipsa de interes pentru viata celor condusi.
5
— Ei si asta un soi de religie..., încearca dezertorul sa-si spuna o parere.
— Nu e! i-o reteaza Cremene. E viata* omeneasca normala. Fiecare om stie ce e bine si ce e rau. Sefii tai au stiut ce faceau. Stiau ca faceau rau.
— Au stiut, recunoaste dezertorul. Si eu am stiut. Nu
9 7 9 T 9
înteleg cum m-am putut lasa influentat. Când mi-am dat seama, era prea târziu.
-— Niciodata nu e prea târziu, îi amintesc eu de faptul ca a parasit tabara railor. Vei trai omeneste câti ani mai ai scrisi în cartea vietii.
9 9
Ma vor vâna în continuare, îsi exprima el îndoiala cu privire la prezicerea mea.
Nu te vor vâna. Nu mai au timp. Vor muri curând.
— Sunteti atât de siguri de voi!
Suntem siguri de Dumnezeu si de extraterestri!
De ce vor sa mentina dezbinarea între arieni? repeta Cremene întrebarea.
Se vede ca nu a fost multumit'de raspuns. Dezertorul nu mai sovaie:
Divide et impera! Atât timp cât arienii vor fi dezbinati în familii lingvistice si religioase, vor putea fi contrapusi si dominati.
— Nu mai exista familii lingvistice si religioase m Emopal replica Laurentiu Cremene foarte calm. Exista mimai Familia Ariana. Interesele religioase se subor¬doneaza intereselor

generale ale Familiei Europene.

Va fi greu, îsi exprima dezertorul îndoiala.

— Nu va fi usor pentru oamenii Europei dar cealalta varianta e si mai grea, si mai plina de riscuri. Vom face unitate, trecând peste religii si limbi. Viata omeneasca e mai puternica decât toate religiile si toate limbile luate la un loc. Daca n-ar exista viata omeneasca, n-ar exista limbi
si religii! întelegi?!

Dezertorul face ochii mari. E atât de simplu ce i-a spus Cremene! Si, totusi, omenirii i-au trebuit câteva mii de ani pâna sa vina Cremene si sa-i spuna acest simplu adevar eliberator si unificator.

Ce ’veti face cu informatiile contradictorii din creiere? îsi exprima dezertorul îndoiala.

Cele mai multe au fost distruse în urma cu câteva nopti, îi raspund eu. Daca extraterestrii n-ar fi ars informatiile negative din mentalul colectiv, n-ai fi scapat din „vraja“ sefilor tai si n-ai fi venit la noi.

N-as fi venit la voi, recunoaste dezertorul. As plecat, insa, la chinezi, rusi sau indieni. La oricare dl natiunile nepenetrate de iudeo-masonerie.

— Chiar atât de rau te simteai?

Cum sa nu te simti rau, atunci când te-ai nascut oi
si constati ca esti folosit pentru dezumanizarea omenirii? Pentru saracirea ei deliberata, în favoarea câtorva sute de persoane din guvernul secret? Pentru semanarea si dezvol¬tarea inculturii, viciilor, fricii, lacomiei, violentei? Nici un om cu un pic de constiinta nu poate accepta asa ceva!

— Ai acceptat totusi...

A fost un cosmar de ani de zile. In ciuda înaltei pozitii statale, ma simteam un gunoi. Si, în pofida averii în care ma lafaiam, invidiam saracii care puteau dormi linistiti. Cinstea nu e & utopie, oameni buni! E o trebuinta fireasca a omului. Iar constiinta proprie e cel mai temut judecator.

Spovedania dezertorului continua. Am deschis fereastra sa iasa fumul de tigara. Oricum, nu avem de cine ne feri: cei care îl urmareau au murit. Sistemul de impunere a or¬dinii extraterestre a început sa functioneze fara gres. Orice persoana care încalca în mod constient si voit regulile de morala si drept cunoscute este lovita din nevazut, prin în¬tâmplari nefericite,

proportionale cu faptele sale. Idealul visat de mistici a fost atins de noi, oamenii de stiinta. Dupa fapta si rasplata. Pedepsele se aplica aici, pe Pamânt, fara nici un fel de exceptie, fara nici un fel de discriminare pe criterii de pozitie sociala, avere, relatii de rudenie sau poli¬tice. Toti platesc pentru faptelor lor. în sfârsit, va fi ordine.
Dezertorul continua sa-si depene povestea vietii mizerabile pe care a dus-o. Nu ne spune nici o noutate. Sionistii si-au concentrat atentia în directia infiltrarii si dominarii Europei, a marii patrii a rasei albe. Conform planului lor, dupa cucerirea Europei, ar fi folosit Europa pentru a-si extinde puterea si catre zone mai putin accesibile din Asia. Sionistii au folosit în razboiul de cotropire agenti politici, religiosi, niasoni, „paranorma 1 si tehnica cibernetica de manipulare. Dupa ce noi am distrus centrala de comanda sionista de pe teritoriul^ SUA, grupurile din subordine au capatat independenta si au început lupta pentru putere. Fiecare lider zonal vrea sa ia conducerea întregii organizatii diabolice, sa puna mâna pe misterele supreme. în primul rând, pe secretul nemuririi, pe care banuie ca l-au detinut sefii lor. Nenorocitii nici nu stiu cu cine se confrunta, caci cred ca extraterestrii sunt o poveste, ca Dumnezeu e o fictiune imaginata de ignoranti, ca ei sunt singurii stapâni pe aceasta planeta, în virtutea averii si informatiilor detinute, a relatiilor pe care le au în majoritatea guvernelor din Vest, a imensei armate de agenti infiltiati în organizatii mondiale, guverne, parlamente, mass media, firme comerciale. Sloganul lor produce indignare numai la simpla auzire: Nu conteaza ce zestre nativa sau învatata are un om, nu conteaza cât si cum munceste, nu conteaza cât e de cinstit si corect, nu conteaza avantajele pe care el le poate aduce natiunii, rasei ori umanitatii Conteaza numai ce vrem noi sa fie acel om, caci organizatia noastra îi va stabili destinul în viata, îi va da gloria si averea ori, din contra, îl va nimici.
în timp ce ascult dezertorul care ne relateaza despre acest slogan, îmi pun în cap sa raspândim urgent, printre cetatenii români, informatiile privind modul de organizare a mentalului colectiv si de schimbare a destinului personal. Daca un milion de români lucreaza independent pentru modificarea în bine a destinelor, întreaga organizatie! diabolica nu-i poate opri, caci nu are atâta putere. In prima urgenta, trebuie doborâti agentii

lor din conducerea politico-economica si mass media. Astfel, influentele
proaste ale acestora asupra destinelor personale vor înceta»
Dezertorul îsi continua spovedania. Iarasi nu spun nimic nou. Cuibul viciilor se afla în Olanda, de unde ele sunt raspândite cu insistenta, chiar si prin organisme diplomatice, statale. Nu ne vom obosi sa-l distrugem. îl vor distruge oamenii, de îndata ce vor fi constientizati despre pericolul care îl prezinta pentru viitorul tinerelor generatii.
Iata însa ca dezertorul ne spune ceva interesant. Ciulesc urechile si ma concentrez asupra lui. Ce spune! Nici mai mult nici mai putin decât faptul ca guvernul secret foloseste aparatura de radiere mentala negativa chiar aici, în Bucuresti. Nu dintr-un singur loc, ci din mai multe ambasade si sedii de organizatii „nevinovate". Aceasta explica multe din relele pe care le traiesc bucurestenii si nu de zece ani. înca din timpul dictaturii ceausiste, mai multe persoane sensibile s-au plâns ca „primesc mesaje" de la sfinti sau extraterestri, primesc „ordine" de a face fapte pe care constiintele lor le refuza, suferind din aceasta cauza. Unii simt o apasare pe suflete care îi deprima si-i demobilizeaza. Cei religiosi au dat vina pe sfârsitul lumii care, chipurile, se apFopia (2000). Ceilalti, au suferit sau au murit fara a-si explica cauzele ciudatului fenomen. Nu e nimic supranatural sau supraomenesc în visele si mesajele transmise prin aparatura cibernetica de conditionare psihica. Un asemenea aparat variaza ca dimensiuni de la marimea unui pachet de tigari si pâna la cea a unui calculator. Radiaza mesaje acordate pe anumite frecvente ale creierului omenesc, în scop de confuzionare psihica. De ce urmaresc invadatorii economici sa confuzioneze psihic, mai ales religios, populatia? Pai, cui îi mai arde de munca, avere sau apararea drepturilor economice, când afla ca urmeaza sfârsitul lumii? în al doilea rând, acelasi aparat poate excita anumiti centri nervosi din creier, producând isterie, panica, depresie, delasare, supusenie si alte trasaturi negative de personalitate specifice învinsilor. Noi, românii, «nintem înca o natiune de învingatori. Chiar daca pentru câtiva ani invadatorii au reusit sa ne demobilizeze de la actul creatiei ,de la gândirea logica si pragmatica, de la apararea drepturilor noastre economice, mascarada a luat gfSryt Ma întorc catre Cernescu:
— Matrozule, scrie rapid o carte cu explicatii stiintifice pentru

fiecare fenomen „supranatural" sau „supraome¬nesc"! Sa înteleaga cetatenii români ca nu i-a batut Dumnezeu, ci au fost manipulati, din Cer si de pe Pamânt, de „diavoli" dotati cu aparatura psihotronica si „paranor¬mali"! Desigur, „diavolii" au folosit si jurnalisti mercenari, agenti politico-economici ori alte gunoaie ale societatii.

— O scriu, frate! Mai rapid decât fulgerul!

Ordinul lui Cremene ne întrerupe discutii:

Varain, strânge comandoul de atac psiho-cibemetic! Trebuie sa distrugem toate aparatele de conditionat psihic negativ românii din Bucuresti. Odata cu ele, trebuie sa ucidem persoanele care le deservesc si sefii care stabilesc tintele umane de lovit!

Am înteles! Iau la pieptanat toate organizatiile suspecte, statale sau neguvernamentale! Unde gasesc ceva, rad totul, sa nu ramâna samânta de „diavol"!

— în regula! Treceti la treaba!

Ne ridicam de pe scaune, salutam si iesim. Cernescu repeta propozitia care l-a impresionat din spusele comandantului nostru:

De aici începe viata omeneasca sanatoasa si fericita!

Trasnetul geto-dac

în sediul secret al OCTOGONULUI e forfota mare. Fiecare luptator se pregateste în felul sau pentru distrugerea „diavolilor" care au chinuit pe nestiute bucurestenii. Iliuta Orozant s-a afundat în catacombele lui, sa inventeze un aparat de identificat sculele de radiere mentala folosite de adversari. îl va face cu siguranta E un gemu nestiut al omenirii. Balaiul îsi perfectioneaza „instrumentele" sale. E hotarât sa cânte serenade la toate cladirile suspecte. In stilul sau, desigur. Nimeni nu rezist la o serenada cantata de lipovean, la „clarinetul" care lanseaza rachete incendiare sau gloante explozive. Cernescu lucreaza metodic, ca la marina. Marcheaza pe arta Bucurestiulni tintele suspecte si trimite agentii nostri, dm Serviciul Operatiuni Speciale, sa verifice cine si ce face la fata locului. Eu mi-am lansat hiperconstiinta catre Cer mult deasupra Capitalei, sa studiez evenimentele viitoare.’ Contribui cu informatii la cunoasterea adversarilor. Nu e o actiune chiar atât de „paranormala". O poate face orice om înzestrat cu un psihic sanatos si antrenat.

‚Nu f't' cuw se Face Stirea viitoruilui? In nici un caz, cu ghiocul si alte asemenea marafeturi primitive. Va rog sa va imaginati ca sunteti într-un elicopter sau avion, la mare înaltime, deasupra unei intersectii intens circulate Observati toate autoturismele care circula catre intersectie cu tot cu oamenii din ele. Puteti aprecia dinainte cine se va întâlni cu cme, cme se va ciocni, cine va trece fara sa Se atinga... Cei de jos, soferii si pasagerii nu stiu ce stiti dumneavoastra - viitorul lor. Acum, va rog sa renuWi la avion si elicopter, lansând în Cer, pe pozitie de înger veghetor al vietii dumneavoastra, partea ultramoderna din psihic, hiperconstiinta! Pa observa toate drumurile pe care corpul dumneavoastra le face, cu cine urmeaza sa se intersecteze, cine intentioneaza sa va intersecteze pentru a va face rau, cine vine catre dumneavoastra cu influente bune, daruri etc. Pe baza acestor observatii, hiperconstiinta sanatoasa va îndreapta pasii catre persoanele si evenimentele favorabile dumneavoastra si va îndeparteaza din calea celor care ar putea sa va faca rau. Daca drogati hiperconstiinta personala cu alcool, droguri, informatii false (primitive, mistice, neadevaruri), ea nu-si va face datoria cum trebuie, astfel ca veti trai necazuri pe care ati fi putut sa le evitati. E vrajitorie? Nu! E stiinta!
Cremene se pregateste de atac asupra „diavolilor" în stilul sau. S-a retras în biroul de munca, si converseaza telepatic ‚cu agentii Fratiei Vietii Omenesti raspânditi în toata lumea. Ia informatii de Iacei mai bine pregatiti pentru tipul de actiune pe care o vom lansa. Se asigura ca vom lovi scurt si dur, fara posibilitati de riposta din partea inamicilor. Vom lucra fara amenintari prealabile, exact ca trasnetul. Dupa ce vom termina, bucurestenii vor simti o luminare a creierelor si o usurare sufleteasca inexplicabila. Noi o putem explica. îi vom scapa de tonele de mizerie psihica pe care dusmanii si agentii lor le varsa zilnic asupra creierelor lor. Primul efect al actiunii noastre va fi vizibil imediat: oamenii vor începe sa gândeasca logic, realist, pragmatic. Se vor întreba ce s-a întâmplat cu ei în anii de „vraja", de ce nu si-au aparat interesele personale, de ce s-au lasat saraciti, umiliti, tratati ca niste animale. Din acel moment, aflat numai la câteva, ore distanta, vor redeveni oameni întregi, cu gândire omeneasca.
Undeva, în Cer, departe de privirile oamenilor, navele extraterestrilor se rotesc în jurul planetei, veghind evolutia vietii

omenesti. Zamolxe a fost informat despre actiunea de curatare a Capitalei României si a aprobat-o. Oricât ar fi el de extraterestru, mi-e greu sa despart întelepciunea sa ultramoderna de întelepciunea stramosului zeificat, Zamolxe Dacul care, cu mai mult de 2.500 de ani în urma, le explica strabunilor ca Pamântul este aproximativ sferic, ca Soarele este o sfera de foc mult mai mare decât Pamântul, ca stelele nil sunt fixe, ci se misca în Univers, potrivit unor reguli, ca soarta oamenilor nu depinde de miscarea acelor stele, mult pea îndepartate, ci de gândirea si faptele lor, precum si de vointa lui Dumnezeu. Asta au ascuns misticii: faptul ca strabunii geto-daci credeau în Dumnezeul Oamenilor, ca stiau multe din informatiile ascunse de religii pâna prin secolul 15-16, când omenirea a început sa renasca si sa iasa la lumina din întunericul religios. Acest an marcheaza o noua renastere a omenirii, o noua treapta pe ascendenta evolutiei de la inferior catre superior. în acest an, omenirea va afla informatii foarte importante pentru dezvoltarea si viitorul ei. Vrând, nevrând, religiile vor trebui sa recunoasca ca nu urmeaza sfârsitul lumii. Ca viata umanitatii n-a început în urma cu 2000 sau 6000 de ani si nu se va sfârsi niciodata. Cu aceasta recunoastere, religiile recunosc, implicit, falsitatea scrierilor promovate de ele, scrieri ce preziceau sfârsitul lumii pamântene înca în urma cu un mileniu si aparitia „împaratiei cerurilor". Daca nu vor recunoaste ca, în acest an, nu va fi sfârsitul lumii, religiile tot vor fi învinse, caci realitatea vietii îi va contrazice prin simplul fapt ca viata omeneasca va continua. Nu va continua oricum, însa. Va porni ca o sageata, pe oblica evolutiei, catre stadiul de OM.

¦ *

*  *

E trecut de miezul noptii. Comandoul de atac s-a adunat în sediul OCTOGONULUI si asteapta ordine. Tintele sunt marcate cu precizie pe harta Bucurestilor. Nu sunt putine dar nici noi nu suntem adunati de pe drumuri. Urcam pe terasa cladirii, sa avem o perspectiva cât mai larga a teatrului de lupta. în plus, vrem sa vedem cum vor reactiona inamicii aflati în tura de serviciu. Aceasta este marea mârsavie a armelor psihotronice: sunt folosite pe timp de noapte, în timp ce oamenii dorm, cu constiintele în repaus. Daca ar sti oamenii ce facem noi, ne-ar ridica statui. Ar fi, însa, un gest inutil. Noi nu suntem orgoliosi.

Stim ca nici o statuie nu rezista în fata infinitatii timpului. Comandourile clasice s-au raspândit prin oras. Fiecare, cu tinta lui. La un semnal telepatic transmis de Cremene, vor ataca si distruge alienatorii omenirii, cu aparatele lor cu tot. Din Cer, Zamolxe ne sprijina cu informatii, putere si curaj. în caz de necesitate, va lovi personal în cele mai importante tinte. Acest gând ma umple de recunostinta. Nu orice natiune se poate lauda cu faptul ca a fost eliberata psihic de catre comandantul expeditiei extraterestre în persoana. Românii vor trebui sa poarte vesnica recu¬nostinta eliberatorului Zamolxe.
Cremene loveste primul. Loveste asa cum îi este supra¬numele — ca un fulger. Din palmele sale pleaca doua ful¬gere alb-albastrii, catre doua tinte situate în centrul orasului. Undeva prin zona Toamnei — Burghelea. Pentru o clipa, fulgerele ezita, apoi patrund cu toata puterea în tinte. Praful s-a ales de ele. Un miros urât, de pucioasa, se raspândeste în aer. Semn sigur ca au fost distruse aparatele si operatorii care otraveau constiintele românesti. Focul invizibil arde totul din interiorul celor doua tinte. Nimic nu ramâne. Nici macar un spirit al raului, de samânta. Centrul raului din Bucuresti a fost distrus. Urechea mea percepe
zgomote slabe de împuscaturi. Au intrat în actiune coman-, dourile clasice de asalt. Au început lichidarea de la om la om.
— Centrul de manipulare zodiacal-religioasa a ro- 2 mânilor a fost distrus, raporteaza Cremene cu voce neutra. Constiintele românilor sunt libere. Au redevenit oameni constienti, înzestrati cu gândire si vointe de oameni. Puterea înselaciunii a fost înfrânta de catre om.
îi ascult raportul telepatic catre Zamolxe. îl înteleg perfect deoarece între mine si Cremene sunt legaturi foarte strânse. Ne întelegem fara vorbe. Ascult mai departe:
— Am distrus centrul de manipulare psihica Elta. Românii prinsi în aceasta retea vor redeveni oameni întregi si sanatosi. Am distrus legaturile semantico-,religioase dintre oameni si manipulatori, ucigând manipulatorii. Am distrus dezbinatorii românilor!
în glasul lui Cremene nu se citeste nici umbra de emotie. A facut ce trebuia facut pentru eliberarea omenirii din dominatia diavolilor semantico-religiosi. Daca ar sti oamenii ca destinele lor erau influentate pe nevazute, de legaturile magico-

religioase, câti dintre cei, loviti de destin l-ar cauta pe Cremene sa-i multumeasca? Foarte multi oameni cinstiti, drepti, muncitori care îsi vedeau eforturile zadarnice, deoarece „nu aveau noroc“. Norocul lor era afectat de aceste forme particulare de manipulare psihica, numita semantico-religioasa. Poate ca-1 vor cauta pe Lau- rentiu Cremene sa-i multumeasca. Nu-1 vor gasi niciodata. Asa cum nu ma vor gasi pe mine, pe Cernescu, pe Balaiul, pe Orozan, pe ceilalti luptatori ai OCTOGONULUI ROMÂNIEI. Noi vom veghea din nevazut ca nimeni sa nu mai încalce Legea Vietii Omenesti. Primul paragraf din lege spune clar.Dumnezeu este complex, imposibil de definit si de denumit de catre semanticii-religiosi, astfel ca
nu poate fi introdus în calculele lor cabalistice. Dumnezul oamenilor moderni nu este zeul primitiv biblic, ci este superior Hiperconstiintei Omenesti Mondiale. La rândul lor, oamenii sunt complecsi, înzestrati cu mii de trasaturi de personalitate pozitive si negative, imposibil de fotosti de semantico-religiosi în calculele lor. Noi avem sarcina sa reducem continuu si rapid trasaturile negative de personalitate (defectele), sa întarim si sa dezvoltam continuu trasaturile pozitive (calitatile) prin care omul simplu se apropie încet dar sigur de OM.
Cremene ma trezeste din gânduri:
— E rândul tau, Varaine! Stii unde sa lovesti.
Stiu. Fiecare ne-am stabilit tintele raului pe care trebuie sa le distrugem. Ridic privirea catre Cer, îmi readuc în memorie faptul ca, în orice clipa â vietii, deasupra mea se afla Dumnezeu si Zamolxe. îmi aduc în memorie faptul ca luptatorii Fratiei Vietii Omenesti ma sustin cu puterea si informatiile lor, de pe întreaga planeta. Ma concentrez si ridic palmele, fara a scoate vreun cuvânt. Sagetile psiho-energetico-informative pleaca în viteza, ca dintr-un, lansator. Sunt mai multe. Evr am ales multe tinte din care românii sunt bombardati cu informatii negative, vicioase, deprimante, dezangajante, confuzive. Simt sagetile de foc inteligent si invizibil cum patrund în obiectivele alese. Acum /îmi ordon eu si dau drumul focului ceresc. Sa arda tot raul material si spiritual. Sa dezlege oamenii din vraja manipulatorilor nevazuti, care îi îndrepteau catre pierzanie. Aerul din jurul nostru se încalzest e usor si capata un miros urât. Cremene se concentreaza, lanseaza fulgerul si curata aerul de mirosul fetid. Putem respira aer curat, aer românesc cinstit, asa

cum ne-am dorit. Asa cum si-au dorit toti oamenii corecti din aceasta tara.
E rândul meu sa raportez:
— Am distrus sursele raului din obiectivele stabilite în plan. Au ars integral. Inclusiv spiritele. N-a ramas nimic din ele.
Zamolxe ma întrerupe:
— Latura constienta a creierelor omenesti va fi curatata de noi. Voi continuati operatiunea de distrugere a sistemelor de manipulare semantico-religioase, bazate pe latura animalica, itiferioara din oameni! Continuati!
E rândul lui Cernescu sa loveasca. Stie bine unde e hiba, caci a studiat' toate sistemele de manipulare prin > inconstient si forte din mediul natural. Paseste catre marginea terasei, ridica palmele catre Cer, apoi le întoarce catre Pamânt. Zâmbeste, caci aceasta e ziua visata, ziua în care omenirea va scapa de blestemul manipularii prin cuvânt si imagine. îl aud soptindu-si ruga, înainte de a lovi:
— Doamne si fratii mei din nevazut, spirite ale marilor ^ strabuni cinstiti si demni, va rog sa fiti alaturi de mine, în ultima lovitura împotriva raului din oameni, din natura si societate! Lovesc!
Nu vad nimic, deoarece sageata psihicului lui Cernescu e invizibila. O simt, însa, cum pleaca catre Cer, de unde-si cauta tintele. O simt coborând ca un trasnet, catre zona palatului de pe fostul deal Uranus. De aceasta data, se aude un zgomot. Ca si cum s-ar rupe niste legaturi invizibile. Vad clar cum, în locul impactului, izbucneste foc din Pamânt, apoi simt adierea mirosului urât, pe care Cremene se grabeste sa-l distruga prin ardere.
— Sarcina noastra s-a încheiat, decreteaza Cremene. Cele mai periculoase centre ale raului au fost distruse. De restul se va ocupa Orozan si luptatorii din comandourile clasice. Noi ne putem retrage la odihna.
Coborâm în biroul lui Cremene dar nu ne culcam. Asteptam sa vina comandourile de atac, sa raporteze
rezultatele curatirii Bucurestilor de influentele psihice negative straine si bastinase. Fumam, asteptam si dicutam. Facem presupuneri cum va arata viata omeneasca fara influentele negative din mentalul colectiv.
Primul care apare, negru de fum dar victorios, e Balaiul, îsi

arunca armamentul lânga usa si raporteaza încântat:
— Balaiul ot Gliboca a pârpalit soriciul scamatorilor si altor fiare mistice. întreaga lipovenime ar trebui sa ma astepte cu-n butoi de samagou si cu mândre înzestrate cu „balcoane" atâtate. Prin fapta mea, lipovenii vor intra în istorie, alaturi de ceilalti eliberatori ai omenirii.
— Samagonul îl dau ei, mândrele ti le procuri tu, zâmbeste Cremene. Cum a fost?
Lipoveanul nu raspunde imediat. îsi aprinde o tigara, cotrobaie prin frigider dupa o cola, apoi se întinde satisfacut pe fotoliu:
— Cum sa fie? M-am prezentat la cuibusonil de nebunii al pidosnicilor. M-a umplut scârba când am vazut afisele pederastilor si lesbienelor. Pacat de asa muieri faine sa se frece între ele. Iar poponarii nu merita nici o clipa de viata. Geme piata de femei frumoase, dotate cu tot ce le trebuie iar ei si-o trag la fund, mai rau ca animalele. Va dati seama ca n-am lasat în viata nici unul.
— Normal, raspunde Cremene calm.
— N-am gasit lesbiene. Daca gaseam vreuna, o converteam la viata normala. în orice caz, aceasta ramâne sarcina mea permanenta. Cum gasiti o lesby, o pasati lui baiatu'! Sa vedeti cum le dezbar eu de instincte deviate.
— Ale tale sunt! îl asigura Cremene.
— Meriji! Esti cel mai brava comandant posibil. Am ars tot în jur. Nimic n-a scapat. Apoi am mers la gasperii care îi sustineau din locanta aia cu iz de pravalie internationala...
Cremene arunca o privire pe planul de atac, identifica obiectivul pe care l-a spart Balaiul si-1^ îndeamna sa continuie.
Lipoveanul nu se lasa rugat:
— Am intrat pe furis, ca indienii piei-rosii. Nici n-au apucat sa priceapa ca si-au mâncat lefteria. I-am ras pe toti. Definitiv si iremediabil. Apoi, am început sa scotocesc dupa sculele cu care vrajeau moacele slabe din târgul
nostru. Iata ce-am gasit!
Scoate din buzunar un aparat psihotronic de mici di-mensiuni. Nu stie ca noi am capturat câteva mai demult si le-am studiat principiile de functionare. Cremene ia apa¬ratul si-l demonteaza. îi explica lipoveanului modul de functionare, pe mai multe variante. Balaiul sare în sus indignat:
Nu se poate ca o minte de om sa fi nascocit asemenea

instrument de tortura!

Dupa cum vezi, se poate. Ar fi cazul sa-l prezentam românilor. Sa înteleaga de unde le veneau emotii inexpli¬cabile. Cam ca starile de groaza din decembrie 1989.

Pacat ca un ticalos nu poate muri de mai multe ori! ofteaza Balaiul. I-as ucide de mai multe ori. Ceea ce au facut ei nu merita iertat nici pe Pamânt, nici dupa moarte;

— Nu vor fi iertati! îl asigura Cremene.

Am mai gasit ceva, se lauda Balaiul, scotând uri document. Astia îi cred pe români prosti facuti gramada. Documentul prezentat de lipovean demonstreaza ca unele reprezentante diplomatice si comerciale din Bucuresti se ocupa cu trasul sforilor politicii românestii Nici asta nu e o noutate. Balaiul comenteaza:

Indivizii astia vor sa-l impuna ca Presedinte pe Muisa, groparu' sistemului bancar românesc. E ultima la varianta. Da' nu cred sa tina figura.

Ei cred ca tine, comenteaza Cremene. Au pacali românii de atâtea ori, încât, odata în plus, li se pare normal.

— Numai ca noi le vom spune cum sta treaba, se bucura Balaiul. Si le vom rasturna toste planurile de jefuire a românilor. E strigator la Cer ce s-a întâmplat. Cum se putea ca leul românesc sa scada de 2000 de ori în zece ani? Iar cel care a facut ispravuta asta este prezentat ca un sfânt din icoane...

— Un „sfânt" din „manastirea41 Mondial Bank, replica Cremene sumbru. Ce au avut astia cu populatiile din estul Europei?

— Sentimental, n-au avut nimic, raspund eu. I-a mânat interesul material. Au vrut sa puna mâna pe majoritatea averii dobândite de români în anii socialismului. în plus, au facut un experiment special pentru România. în primii ani, le-a tinut figura. Au zapacit minti, au cumparat constiinte. Iata, însa, ca nu le mai tine. Bankerii care au subventionat campania împotriva Rasaritului simt cum le fuge pamântul de sub picioare. Si-o sa le fuga si mai rau. Curând.

— Mai repede, piciule! ma îndeamna Balaiul. Românii nu mai au rabdare.

— Si ce sa le fac eu? Sa le rezolv eu problemele pe care le pot rezolva ei însisi? Ce, eu sunt Dumnezeu? Si, ca sa fim drepti si cinstiti în fata divinitatii, Dumnezeu nu se baga sluga la

puturosi, lasi, usuratici. Cine vrea ceva, sa puna mâna sa faca! Noi le-am eliberat constiintele si hiper- constiintele din dominatia raului. Sa gândeasca si sa faca!

— Le-ar mai trebui un impuls în directia buna, rosteste Cremene gânditor. -

— Da' un sut undeva nu le trebuie? întreaba Balaiul, care a prins rationamentul meu. Daca-i dadacim prea mult, nu mai fac nimic. Asteapta mura-n gura.

— Nu, de asta nu ne vom ocupa, ne asigura Cremene. Am facut destul, le-am spus destule. Sa mai lupte si ei pentru viata normala!

— Din când în când, vom mai interveni. Le vom mai spune câte ceva despre directia viitorului.

încep sa vina si ceilalti membri ai comandourilor de luptatori clasici. Fiecare raporteaza despre îndeplinirea misiunilor. Concluzia pe care o trage Cremene ne lumineaza sufletele:

— Bucurestiul „vrajit" a fost distrus. Românii si-au recapatat Capitala. S-o stapâneasca sanatosi si fericiti, în vecii vecilor!

— S-o stapâneasca! soptesc si eu.

— Sarcina noastra nu s-a încheiat, ne aminteste Cremene. Mai avem câteva luni de lupta. E drept ca, de acum încolo, va fi mai usor. Suportul psihic si sentimental al românilor nu e deloc de neglijat. Românii vor fi alaturi de noi în proportii de masa.

— Asa sa fie! spun eu pentru întarire.

Comandantul a dat permisiunea luptatorilor sa plece pe la casele lor. Am ramas numai noi patru. Cremene ma întreaba direct:

— Ce-ti spune viitorul, Varaine?

— Din noaptea cea lunga a mortii, a pornit Trasnetul Geto-Dac, raspund eu fara sovaire. Va ajunge curând în timpul si spatiul nostru. Va desavârsi ce-am facut noi. Va distruge raul din oameni, din societate si din natura. Nimeni nu poate sta în calea Trasnetului.

— Va lovi numai pe teritoriul românesc?

— Va lovi pe întreaga planeta. Toti care au planificat si . planifica relele cu care se confrunta românii, vor muri, oriunde s-ar afla, oricum s-ar apara.

— Fie bine venit! Omenirea asteapta, de sute de ani, o curatenie generala.

— A venit si timpul acestei curatenii. Marirea si averea nu va

salva pe nimeni.
— Atunci, sa mergem pe la casele noastre. Sa lasam cale libera Trasnetului Geto-Dac!
Ne ridicam si iesim împreuna. Numai Orozan ramâne sa-si migaleasca „jucariile" sale. Plec direct catre casa. înca înainte de a deschide poarta, stiu ca ma asteapta cineva. Alexandrina fumeaza în chioscul de vara. îi vad lumina tigarii. Ma apropii si-o întreb simplu:
— De ce-ai venit, femeie? Ti-am spus ca eu nu iau femeia nici unui alt barbat?!
Nu se sperie. Se ridica si vine în fata mea. Dreapta si mândra, în ciuda staturii mignone:
— Eu nu mai sunt sotia nimanui. L-am parasit.
Definitiv. '
— Ce ti-a venit?
— Mi-am amintit ca sunt femeie din neamul oamenilor. Un om nu se poate vinde si cumpara pe toata averea lumii. Mi-am platit datoria, sunt libera.
— Da? rostesc eu gânditor. Si ce vrei sa faci?
— înca n-am gândit atât de departe. Deocamdata, as vrea sa ma sfatuiesc cu tine. Esti singurul om în care am încredere.
— De unde atâta încredere?
— Intuitiva. Sufletul meu îmi spune ca esti un om bun. Ca n-ai atinge cu-n pai o persoana nevinovata.
— Da, îti spune adevarul.
— Atunci, ma primesti pentru câteva ore?
— Si pentru mai mult. îti las timp de cugetare.
— Eu am înteles ce trebuia. Mai trebuie ca tu sa întelegi.
— Vom trai si vom vedea!
O iau de mâna si intru în casa. Mi se pare cel mai omenesc gest.
PARTEA A DOUA
Ca de obicei, în partea a doua, va prezint explicatii realiste ale unor fenomene din natura si societate,’ despartind fictiunea de adevar. Ma voi stradui sa fiu cât mai clar în explicatii, deoarece unele probleme nu trebuie lasate la voia întâmplarii sau a interpretarilor de tot soiul.
Clanul învingatorilor
Explicatiile unor fenomene „paranormale“ date de mine în prima parte a cartii sunt reale si exprima în mare parte adevarul adevarat. Ele sunt bazate pe informatii stiintifice privind modul

de organizare si functionare a psihicului
omenesc, cu cele trei laturi ale lui — inconstientul, con-
• • • , 5 , i
stiinta si hiperconstiinta (supraconstiinta). Inconstientul ne leaga de trecut, primitivism, comunicare telepatica emotionala cu elemente din viul planetar (animale si vegetale), zeii religiilor si trasaturi negative de perso¬nalitate, influentate de viata animala. Constiinta cuprinde informatiile dobândite în viata, de la nastere, la zi, cu continut stiintific si comportamental, ancorându-ne îri realitatea vietii sociale prezente, Hiperconstiinta (îngerul veghetor) e cel mai pur si mai curat element al psihicului nostru, lansat în viitor, de unde poate citi evenimentele care urmeaza sa se petreaca. Printr-un antrenament adecvat, putem citi evenimente trecute (retrocognitie), viitoare (precognitie) sau la care nu suntem prezenti (clarviziune). Majoritatea fenomenelor categorisite paranormale sunt foarte normale, sunt produse de psihicul omenesc la interferenta cu psihicul altor oameni, a rudimentelor de psihic vegetal si animal sau la întâlnirea
unor informatii înscrise în minerale ori obiecte (materie ne vie). Zgomotele; si miscafile fajit^%tice£ fenomenul deja vazut, telekinezia, magia prin contingenta etc. sunt explicate clar în cartea Clanul învingatorilor, în care sunt explicate si procedeele prin care ne putem schimba în bine destinul personal. Am scris aceasta carte în scop de a contribui la destramarea circului mistico-superstitios din România si din lume. Unele explicatii considerate ultrasecrete va vor lamuri cum se face ca unele persoane au noroc, în timp ce altele sunt urmarite de ghinion, desi sunt cinstite si muncitoare.
Interventia extraterestra pentru salvarea omenirii aflata în pericol de disparitie este, deocamdata, o speranta fara probe. Daca extraterestrii exista, trebuie sa vina la contact, în carne si oase, sa ne spuna clar cine sunt, de unde vin, cu ce mijloace tehnice au strabatut spatiul, care le sunt intentiile, ce fel de ordine vor sa impuna, care ne sunt obligatiile fata de ei, cum trebuie sa ne comportam pentru a fi considerati amici. Am facut aceste precizari, deoarece tehnica de manipulare psiho-cibemetica v-ar putea induce în eroare, v-ar putea face sa conversati cu „entitati invizibile11 create de specialistii în conditionare psihica, care sa Va determine anumite actiuni (sa

scrieti mesaje extraterestre, sa conversati cu propriul inconstient, sa va lasati manipulati într-o directie sau alta, mai ales în plan politico-economic). Nu uitati criteriul esential: contactul direct! Cine nu prezinta proba existentei si puterii nu exista. Daca veti citi Clanul învingatorilor, veti întelege ca în apatiul aerian terestru exista „spirite" mai vechi sau mai noi, care ne pot produce impresia ca discutam cu fiinte supranaturale sau supraomenesti. Un om modern, înzestrat cu constiinta treaza, bine organizata, cu vointa otelita si cu o hiperconstiinta exersata nu se lasa pacalit de astfel de „spirite". Va recomand sa cititi cu atentie cartea mentionata. O gasiti la Editura Candy SRL, Iasi, strada Cuza Voda, nr. 2, telefon 032/21.85.75 sau la S.C.Taracart SRL, Bucuresti, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 57A, sector
1, telefon 01/223.09.49.
fn fifwitinnam, vft pmpuii s& discutam potin despre viata noastra, a românilor obisnuiti din „epoca de tranzitie" asa cum o vede Partidul Vietii Românesti. Va intereseaza viata? Sigur ca da! Va intereseaza sa fie cât mai frumoasa, cât mai prospera, cât mai demna de a fi traita? Sigur ca da! Va intereseaza cresterea continua a puterii de cumparare a leului românesc, astfel încât sa va asigurati cele necesare traiului modem, civilizat? Siguf ca da! în mod normal, un cetatean pragmatic nu este interesat de bârfa politica, de spectacolele oamenilor politici bastinasi ori straini, de ideologiile si teoriile pe care acestia le flutura pe sub nasurile electorilor. Un om normal se întreaba simplu: uni deste san nu nivelul de trai? Ce câstig eu din masurile de guvernanti? Nu se întreaba ca trogloditii: Cât îmi dai sa te votez? Cei care fac treaba asta nu-si dau seama ca, în schimbul a 50.000 lei, a unor bunuri de valoare infima (ulei, zahar, orez, bere etc.) îsi dau votul pentru a fi jupuit, în urmatorii ani, de sute de mii sau milioane de lei. Nici un partid cinstit nu cumpara voturi, deoarece nu are
bani furati cu care sa plateasca, nid nu-si pane problema sa fiore ulterior pentru a-si acoperi „investitia**.
Cetateanul modern si cult trebuie sa spuna clar guvernantilor: Nu ma intereseaza stânga san dreapta, so¬cialismul sau capitalismul, HberaBsmnl sau sodaMemo- <?r»tia etc.! Ma intoeseaza sft-mi creasca calitatea vietii materiala si culturale. Daca ideologiile voastre nu garawt»ag* dar cresterea nivdului

de trai, d încearca s& justifice jaful si sarada, nu sunt bune! Aruncati-le la gunoi ti oferiti-mi ceva dar, sigur, pe care sa pot conta în orga¬nizarea vietii personalei Vreau sa vad Programai creator, sa verific daca e aplicabil!

Siguranta economica

Starea de siguranta este absolut necesara fiecarui om pentru a se dezvolta si a trai normal. Nesiguranta vietii streseaza, îmbolnaveste, îmbatrâneste si determina moartea. PVR apreciaza ca siguranta economica este esen¬tiala pentru viata nnrmalft a fiecarui cetatean si pledeaza pentru sustinerea acesteia cel putin prin urmatoarele ma¬suri:

1. înfiintarea unei banci comerciale românesti, cu ga¬rantii statale de restituire integrala a depunerilor. Pastrarea CEC în proprietatea exclusiva a natiunii (statului) române.
2. Reînfiintarea bancii statale de comert exterior, care sa garanteze, în orice situatie, corectitudinea si rapiditatea operatiilor financiar-bancare pentru liberii întreprinzatori români si restituirea integrala a sumelor din conturile acestora.
3. Obligarea prin lege a tuturor bancilor care opereaza pe teritoriul national sa verse la buget o cota de i0% din profit pentru refacerea sistemului financiar-bancar româ¬nesc.
4. ' Avertizarea cetatenilor, în mod public, prin mass-media, despre riscurile participarii la activitatea financiara a unor banci, fonduri, jocuri piramidale etc. negarantate de stat.
5. Confiscarea totala a averilor persoanelor vinovate de pagubele produse natiunii sau unor grupuri de cetateni, prin escrocherii financiare si despagubirea perdantilor din aceste averi. în acelasi scop, se vor recupera, prin Interpol, sumele scoase în strainatate. Condamnarea lâ pedepse penale severe â persoanelor care au distrus sistemul finan¬ciar românesc.
6. Instituirea unui sever monopol de stat al schimbului valutar, prevenind schimbarea sumelor în lei, provenite din surse ilegale, în valuta si scoaterea lor în exterior, înasprirea pedepselor penale din acest domeniu.
7. Aplicarea în practica a prevederilor constitutionale (art. 43) priri care guvernantii sunt obligati sa ofere cetate¬nilor siguranta economica si un nivel de trai civilizat. Sta¬bilirea prin lege a unor pedepse aspre, penale si adminis¬trative, pentru guvernantii care încalca aceste obligatii.
8. Relansarea urgenta a productiei si exportului de marfuri

românesti, pe baza fondurilor existente sau usor de atras, atât în sistemul de stat cât si în cel particular (vezi articolul Avem bani!).
9. Aplicarea impozitului progresiv pe venituri, astfel ca persoanele defavorizate sa fie scutite de impozit iar marii bogatasi sa plateasca impozite proportional cu câstigurile si averea lor (sistemul suedez).
10. Confiscarea averilor marilor datornici si folosirea lor pentru acoperirea datoriilor.
11. Obligarea prin lege a functionarilor bancari sa suporte creditele neperformante din- averea proprie. Obli¬garea liderilor economici sa suporte pagubele produse din neglijenta, incompetenta, necinste.
12. Construirea unor întreprinderi de stat rentabile si sigure, care sa absoarba forta de munca tânara, reducând la maxim somajul.
13. Simplificarea legislatiei pentru liberii întreprinzatori români, crearea unor facilitati speciale pentru acestia, încât sa se poata dezvolta în conditii de cinste' si fegalitate.
14. Deoarece bugetul familial este grevat de servicii prea scumpe, impuse în sistem monopolist, de firme si regii autonome, se va înfiinta Ministerul Serviciilor Publice de Stricta Necesitate, care sa concentreze serviciile de telefonie prin cablu, de distributie a gazelor, electri¬citatii, apei si energiei termice, la preturi rezonabile, controlate si subventionate partial de stat.
15. Asigurarea locurilor de munca pentru toti absolventii institutiilor de învatamânt statal (profesional, postliceal si universitar), prin repartitie. Absolventii din sistemul particular îsi vor cauta si gasi locuri de munca functie de preferinte si posibilitati.
16. Ocrotirea angajatilor în raporturile cu patronii, prin:
1. stabilirea salariului minim obligatoriu pentru fiecare tip de activitate; 2. obligativitatea încheierii contractelor de munca si de asigurari sociale; 3. pedepse severe, penale sau administrative, pentru încalcarea legislatiei muncii si ocrotirilor sociale.
17. înasprirea la maxim a pedepselor si amenzilor pentru savârsirea de infractiuni economice.
18. înasprirea la maxim a pedepselor aplicate functio¬narilor

corupti, din sistemul fiscal, vamal, garda financiara, politie si alte organe de control economic, Interesarea functionarilor cinstiti sa previna, sa descopere si sa docu¬menteze infractiunile economice, prin stabilirea unor prime proportionale cu valorile banesti recuperate.
Vedeti ce trebuiau sa reglementeze Parlamentai si Guvernul? Siguranta economica! Nu tablite bilingve, pri¬vilegii pentru functionari, ocrotirea liliecilor, „deconspi- rarea“ Securitatii, subventionarea partidelor si cultelor reli¬gioase ori alte asemenea bazaconii.
Veti trai asa cum votati! in orice caz, fara un minim de siguranta, economica, nu veti trai normal.
Avem bani!
Guvernantii post-decembristi se vaieta mereu ca nu au bani, creând populatiei senzatia ca depindem vital de FMI sau de alte organisme mondiale, ca trebuie sa rabdam la nesfârsit „tranzitia11 si „reforma11. Din analiza gospoda¬reasca si responsabila facuta de PVR, rezulta ca dispunem de mari sume de bani caie ian alta destinatie decât ren¬tabilizarea economica si cresterea nevetalui de trai al populatiei Cu titlu de exemplu, va prezentam câteva surse de venit si economisire care ar umple pâna la refuz bugetul României:
1. Confiscarea averilor dobândite ilegal de mafiotii de tranzitie. Ocrotirea prin lege a bogatiilor dobândite legal.
2. Confiscarea averilor privatizate ilegal. Nu avem nimic împotriva celor privatizate legal, caci libera initiativa e motorul dezvoltarii economice a unei natiuni modeme.
3. Renuntarea la consilieri straini si folosirea, în locul lor, a inteligentei românesti. Un consilier strain platit cu 10.0 dolari pe luna (200 milioane lei) e o insulta la adresa competentei românesti.
4. Anularea subventiilor statale pentru partide politice, organizatii non-profit, alte asemenea institutii. Cine vrea sa faca politica, s-o faca pe banii proprii!
5. Anularea indemnizatiilor consilierilor din primarii, deoarece nu sunt justificate prin munca, pe de o parte iar pe de alta parte, se presupune ca sunt cetateni cu înalta constiinta, care s-au pus în slujba obstii, în mod voluntar (nu clientela politica!).
6. Anularea salariilor imense, de zeci si sute de milioane de

lei, din AGA, FPS, regii autonome, alte institutii de stat, caci acestea nu sunt firme particulare, ci sunt obiective proprietate a întregii natiuni
7. Anularea salariilor preotilor, deoarece acestia sunt prestatori de servicii religioase platite de populatie. Daca vor salarii de stat, sa nn perceapa taxe de la populatie!
8. Instituirea monopolului de stat asupra schimbului valutar, metalelor si pietrelor pretioase, distrugând si piata neagra. Un asemenea monopol ar fi prevenit transformarea în valuta a sumelor furate de escroci de la populatie (Caritas, FNI etc.) si scoaterea lor din tara.
9. Instituirea monopolului de stat asupra alcoolului, tutunului si cafelei.
10. Legalizarea si impozitarea prostitutiei.
11. Reducerea cu 50% a aparatului central de stat, prin instituirea Parlamentului unicameral si a Republicii prezidentiale.
12. Anularea subventiilor statale pentru publicatii inutile sau nocive.
13. Simplificarea sistemului fiscal, adoptarea impozitului progresiv pe venituri, astfel ca persoanele mai bogate sa contribuie cu impozite mai mari la buget iar cele defavorizate sa fie scutite.
14. Reducerea cheltuielilor de reprezentare si protocol, din tara si strainatate, pentru înaltii functionari si pentru liderii „plimbareti" din obiective economice de stat.
15. Legalizarea posibilitatii ca pedepsele cu închisoare pentru anumite infractiuni sa fie convertite în sume foarte mari de bani (trafic de droguri, prostitutie etc.)
16. Anularea subventiilor pentru organizatiile mino¬ritatilor nationale deoarece, prin existenta lor, se instiga la separatism si izolationism. Desfiintarea organelor de stat pentru minoritati. Avem un singur criteriu de apreciere a relatiilor cu natiunea si statul - cetatenia.
17. Limitarea importurilor de lux sau la concurenta cu produse românesti. Anularea importurilor nocive (filme si reclame porno, de exemplu).
18. Recuperarea urgenta a datoriilor facute de mafiotii de tranzitie, prin vânzarea la licitatie a tuturor bunurilor acestora.
19. Cresterea la maxim a taxelor pe jocurile de noroc,

importuri de lux, tigari si bauturi straine.
20. Recuperarea sumelor datorate de SUA si NATO pentru embargoul irakian si iugoslav (câteva miliarde de dolari!). Recuperarea creditelor românesti din Irak si din alte tari.
21. Reducerea salariilor insultator de mari ale unor functionari de stat. Fixarea unei grile unice de salarizare pentru toate functiile din obiectivele de stat.
22. Obligarea prin lege a patronilor straini sa plateasca angajatilor români un salariu comparabil cu cel platit în alte tari europene.
23. împrumuturi de pe piata araba si japoneza de capital, pe termene lungi si foarte lungi, rambursabile în marfuri si servicii românesti (cel putin partial).
24. Legalizarea facilitatilor fiscale si de investitii pentru cetatenii români care au venituri în valuta, încât sa-i determine s-o aduca în tara.
25. Stimularea populatiei sa economiseasca, prin organizarea unei banci de stat cu garantarea restituirii integrale a depunerilor, precum si prin educatia facuta prin scoala, mass media, alte mijloace.
26. Culegerea cu rapiditate, prin organe de stat compe¬tente, a tuturor subventiilor. împrumuturilor nerambur¬sabile, sponsorizarilor, donatiilor si mostenirilor oferite de persoane si organizatii din strainatate (unele s-au pierdut din neglijenta functionarilor români):
27. Educarea în masa a populatiei în spirit creator, prag¬matic si realist, prin scoli si mass media, încât sa exportam masiv inteligenta materializata (inventii, inovatii, opere unicat etc.).
28. Recuperarea prin Interpol a sumelor scoase din tara de infractorii de tranzitie, români si straini (gen cei de ja FNI).
29. Cresterea masiva a cuantumului amenzilor aplicate pentru încalcarea legilor de catre diferite categorii de in¬fractori si contravenienti (braconieri etc.).
30. Legalizarea confiscarii rapide a averilor functiona¬rilor din sistemul bancar si economic care au prejudiciat interesele nationale.
31. Extinderea pedepsei confiscarii totale a averii pentru infractiuni aparent minore: darea si luarea de mita, traficul de influenta, evaziune fiscala, fals intelectual, neglijenta în serviciu,

abuz în serviciu etc.
32. Aplicarea unor taxe maxime pentru reclame prin presa scrisa si audiovizual, pentru anumite categorii de reclame (tigari, bauturi, cafea, sexy, porno etc.).
33. Anularea subventiilor de campanie electorala pentru partide,' organizatii si persoane, indiferent de functia vizata.
Dupa cum vedeti din cele câteva exemple, guvernantii ar putea avea la dispozitie miliarde de dolari, pe care sa-i investeasca în relansarea economiei si în cresterea nivelului de frai. De ce n-o fac? Sunt incompetenti, corupti, inactivi, lipsiti de simt gospodaresc? Jos cu ei! Cine nu ne asigura locuri de munca, salarizare corespunzatoare si cresterea nivelului de trai nu e conducator bun, competent, devotat natiunii. Nu avem nevoie de pseudo-canducatari, de marionete ale mafiei economice internationale!
Noi aparam viata omeneasca!
Partidul Vietii Românesti va propune sa judecati cu mintea dumneavoastra turnatoarele adevaruri doctrina noastra:
1) Viata omeneasca este suprema valoare de pe aceasta planeta si din aceasta tara. Daca nu avem viata, nu avem nimic.
2) Noi alegem guvernanti pentru a ne apara viata si a ne asigura cresterea continua a nivelului de trai, nu pentru a deveni stapânii si împilatorii nostri. Noi platim salariile guvernantilor, prin taxe si impozite, astfel ca noi suntem patronii iar dânsii, angajatii.
3) Eficienta activitatii guvernantilor se masoara în calitatea vietii noastre, în cresterea sau Scaderea nivelului de trai material si cultural. Daca nivelul de trai scade continuu, înseamna ca guvernantii sunt necorespunzatori si trebuie schimbati. Ei pot fi necorespunzatori din mai multe cauze: incompetenta, inactivitate, necinste, lasitate etc.
4) Nici o teorie politica, economica sau religioasa care justifica saracia si lipsa de respect pentru viata nu este adevarata si trebuie combatuta prin toate mijloacele.
5) Nu ne nastem egal înzestrati din punct de vedere psihic si fizic, nu învatam în mod egal, nu muncim si nu cream în mod egal, nu suntem favorizati de noroc în mod egal etc. astfel ca e drept si moral sa existe o ierarhie economica bazata pe avene dobândita cinstit. Militam, însa, pentru condamnarea celor care si-au procurat ori îsi procura avere pe cai imorale sau ilegale.

6) Intr-o societatea omeneasca normala, majoritatea averii nationale se afla în mâna majoritatii cetatenilor. Acestia formeaza clasa medie si cuprinde circa 80-85% din populatie. Polarizarea excesiva a bogatiei nationale pune în pericol evolutia normala a vietii, mai ales daca se face prin mijloace necinstite.
7) Imensa avere a statului socialist, produsa prin munca noastra sau a parintilor, trebuia si trebuie privatizata în interesul tuturor cetatenilor români, în mod echitabil, functie de munca depusa la crearea ei. Aceasta ar asigura un nivel de trai corespunzator majoritatii cetatenilor, le-ar asigura viata moderna. Din aceasta cauza, militam pentru reprivatizarea obiectivelor economice în favoarea celor care le-au construit, le-au întretinut, lucreaza în ele sau vor lucra în ele în urmatorul deceniu, astfel: 50% din actiuni sa ramâna în proprietata nationala, 15% sa fie data pensiona¬rilor care au muncit în aceste obiective, functie de pozitia în schema si numarul de ani munciti; 20% sa fie repartizate celor care muncesc în prezent iar 15% sa fie tinute în rezerva, pentru angajatii din urmatorii 10 ani.
8) PVR recunoaste ca liberul întreprinzator este motorul dezvoltarii social-economice, fapt pentru care propune ma¬suri de încurajare a acestuia prin: simplificarea procedu¬rilor de autorizare, simplificarea sistemului fiscal, acor¬darea de. facilitati micilor întreprinzatori, reprimarea abu¬zurilor functionaresti asupra acestora. Toate acestea tre¬buie stipulate în Legea liberilor întreprinzatori români.
Justitie si Ordine!
De la Dumnezeu ne vin viata, ordinea, justitia, sigu¬ranta, cunoasterea stiintifica, curajul, demnitatea, sana¬tatea, cinstea, prosperitatea, omenia... De la oamenii ani- malizati, razvratiti împotriva ordinii divine, ne vin haosul, nesiguranta, hotia, mita, traficul de influenta si alte infrac¬tiuni care afecteaza viata sociala, producând saracie, nesi¬guranta, moarte. Partidul Vietii Românesti este adeptul
ordinii si al dictaturii Legii, sens în care propune urma¬toarele masuri:
1. Epurarea Justitiei române de elementele corupte, for¬maliste, lipsite de interes pentru rezolvarea operativa a cau¬zelor penale, civile, economice etc. Restabilirea

caracte¬rului sacru si independent al Justitiei, prin îndepartarea functionarilor aliniati politic si întarirea autoritatii judeca¬torilor. Conducerea organelor de Justitie va fi aleasa de Parlament, din rândul celor mai competenti, mai activi si mai cinstiti juristi, recomandati de organizatiile lor pro¬fesionale.

2. Simplificarea legislatiei române, printr-un efort de câtiva ani, încât sa raspunda imperativelor de dreptate, operativitate si omenie cerute de cetateni.

3. Epurarea organelor de control economic (politie, vama, fisc, garzi financiare, etc.) de elemente corupte. Inte- resarea angajatilor din aceste sisteme sa lucreze corect, prin acordarea unor recompense pentru cazurile rezolvate.

4. Legiferarea dreptului functionarilor inferiori din sis¬temele de ordine si control economic de a reclama traficul de influenta ori alte infractiuni practicate de sefi sau lideri politici, de orice nivel, în fata Justitiei, Parlamentului si Presedintelui Republicii.

5. Reintroducerea pedepsei cu moartea pentru sa¬vârsirea de infractiuni abominabile si foarte grave (pedo¬filie, incest, paricid,viol pederast, viol urmat de moartea victimei, uciderea unei fentei gravide, subminarea eco¬nomiei nationale, tradarea, sabotajul, crime împotriva pacii
si omenirii etc.). i ¦

6. Ocrotirea judecatorilor, procurorilor, politistilor, jan¬darmilor, agentilor fiscali si de control economic, precum si altor persoane care contribuie efectiv la apararea lega¬litatii, printr-o lege speciala. Legalizarea dreptului pentru procurori, prefecti, politisti, jandarmi si alte forte de ordine, de a folosi armamentul împotriva infractorilor vio¬lenti si înarmati. Grevistii si demonstrantii de orice fel trebuie sa se asigure ca printre ei nu exista astfel de infractori.

7. Distrugerea complexului psihic negativ, impus întregii natiuni, prin propaganda efectuata de infractori, potrivit careia orice persoana care informeaza organele de ordine este „turnator". Educarea populatiei, prin scoala, mass media si alte mijloace, sa ia atitudine împotriva infractorilor, prin informarea organelor de ordine, capturare etc.

8. Depolitizarea organelor de politie si serviciilor secrete, prin îndepartarea liderilor aliniati politic si promovarea celor mai buni profesionisti. Pastrarea acestor organe în sistemul militarizat central de aparare a patriei si natiunii.

9. Atragerea cetatenilor la activitatea de combatere a infractionalitatii, prin informarea organelor de ordine, par¬ticiparea benevola la patrulari si razii, înfiintarea unor comisii cetatenesti pentru prevenirea savârsirii de infrac¬tiuni si de control al elementelor predispuse la savârsirea de fapte antisociale.
10. Curatarea localitatilor de boschetari, aurolaci, vaga¬bonzi si cersetori, de orice vârsta. închiderea lor în institutii specializate: camine, azile, scoli de corectie, închisori etc.
11. Recompensarea morala si materiala substantiala a persoanelor din aparatul de ordine si a cetatenilor care contribuie la prevenirea si combaterea infractiunilor.
Atentat la viata
Sunteti pensionari, mai în vârsta sau mai tineri. Ati muncit pe brânci si ati construit România moderna, suferind privatiuni de care numai dumneavoastra stiti. Ati ridicat fabrici, uzine, rafinarii, blocuri de locuinte, spitale,
crese, gradinite, scoli. Ati luminat mintile copiilor, în cali¬tate de educatori, învatatori, profesori. Ati produs si expor¬tat în 125 de tari ale lumii, marfuri românesti de buna ca- litate, întarind economic tara si ridicând prestigiul ei peste hotare. Ati fost mândri de succesele elevilor si studentilor educati de dumneavoastra, de fabricile si de produsele , made in Romania. V-ati facut cinstit datoria fata de na¬tiunea româna si de patria noastra. Aveati dreptul la o batrânete linistita, lipsita de griji. V-ati planificat retragerea la pensie din timp, punând ‘ deoparte banut cu banut, la CEC. Erati siguri ca nimic nu va afecta economiile dumneavoastra, deoarece sistemul financiar-bancar românesc era sigur, stabil, fara oscilatii periculoase. La 12 lei dolarul american, va simteati cineva, daca aveati în CEC 50-60 de mii de lei. Pe lânga pensie, aveati o dobânda, niste gratuitati sigure, o siguranta sociala pe care puteati conta, în ciuda lipsurilor din perioada ' dictaturii. în zece ani de „reforma", „tranzitie" si haos, ati pierdut tot, inclusiv visele si credintele pe care credeati ca nu vi le va putea fura nimeni.
Va vad în fiecare zi, umblând cu' sacosele goale prin piete, în cautarea a ceva mai ieftin, cu care sa supravietuiti. De linistea si pacea visata, nici vorba. Pensia voastra lunara & mai mica decât consumatia de-o seara, la un bar a unui bisnitar. E mai mica decât câstigul de-o ora a unei prostituate de lux. Bisnitarul si

prostituata n-au cladit fabrici, n-au luminat minti de copii, n-au produs si n-au exportat marfuri românesti în zeci de tari ale lumii. Ei nici nu stiu ca sunt români. Sunt privilegiatii „noii ordini", în care infractorii din „lumea buna" îsi dau mâna cu lumea , interlopa. Acestia sunt stapânii natiunii române din epoca de tranzitie: politicianul corupt, incompetent sau inactiv, functionarul mituit, curva, bisnitarul, colaborationistul si mercenarul mafiei economice.
Dragi pensionari, sunteti mai multi decât ar fi normal într-o societate bine organizata, astfel ca va pândeste peri¬colul sa ajungeti în blocaj de plata pensiilor. Va este frica de aceasta, tremurati pentru amarâta de pensie. Vi se taie mereu din drepturile de medicamente, din puterea de cum¬parare, din posibilitatile unui trai omenesc. întretinerea creste, plata telefonului va sperie, toate cheltuielile va dau fiori. Nici nu îndrazniti sa iesiti din case, de frica ca va trebui sa cheltuiti câtiva lei. Nu va revoltati niciodata pentru tratamentul neomenos la care v-au supus guver¬nantii, deoarece nu mai aveti credinta ca situatia econo- mico-sociala se poate schimba în bine. Va este si rusine de ce ati fost si ce ati ajuns. Va este rusine ca v-ati lasat mintiti de animalele politico-economice, ca v-ati lasat furati de tot soiul de escroci bastinasi sau straini, la jocuri piramidale, fonduri, banci populare, caritasuri etc...
Sunteti constiinciosi si votati mereu. La fel de prost, însa. Batrânetea dumneavoastra nu e o garantie a gândirii logice, pragmatice, realiste, ci, în prea mult e cazuri, a nai¬vitatii, credulitatii si prejudecatilor lipsite de temei real.
Dumneavoastra ati sprijinit, prin vot masiv, mafiile politico-economice care sugruma natiunea româna: FSN (PDSR, PD, ApR, PNR etc.), U.D.M.R. si CDR (PNTCD, PNL, PAC, UFD etc.).
Majoritatea covârsitoare a pensio¬narilor au sprijinit prin vot chiar pe cei care atenteaza la viata lor si la viata întregii natiuni, pe cei care ne-au scazut continuu nivelul de trai, pe cei care au distrus ceea ce ati construit dumneavoastra, inclusiv prestigiul de natiune libera, creatoare si exportatoare de valori. Au facut-o din naivitate sau din patimi irationale, din dorinta secreta de în¬toarcere în trecut. Unii dintre dumneavoastra ati cerut moartea mea si a altor luptatori din sectorul informativ, facând jocurile dusmanilor. I-am iertat. Sa vedem daca îi, iarta si Dumnezeu.

Va place unde ati ajuns? Va îndopati cu emisiuni tele¬vizate proaste, violente si pornografice. Va rugati în bi¬serici si manastiri dar rugile dumneavoastra n-ajung la Dumnezeu. în zece ani, leul românesc a scazut de aproape 2000 de ori, nivelul de trai a scazut de circa 3 ori, speranta de viata a scazut cu mai mult de zece ani, mortalitatea a crescut îngrozitor iar natalitatea a scazut. Unde e viitorul natiunii noastre, batrânilor întelepti? Lipsa de medica-mente si alimente va secera pe capete iar dumneavoastra continuati sa credeti în povesti. Nu mai aveti curajul sa iesiti pe strada, caci s-au ridicat bande de tineri care va jefuiesc ziua în amiaza mare. Nu va mai respecta tinerii, caci nu are cine sa-i învete respectul pentru parul alb si vârsta înaintata; Dezordinea sociala va ucide rapid si sigur.
Ati mers ca turma pe drumul trasat de mafia economica internationala, prin cele trei grupari politice principale, mentionate anterior, lasându-va amagiti de jocurile lor po¬litice, prezentate prin televiziune si presa, crezându-le teoriile si minciunile. Pe drumul trasat de social-demo- cratie, crestin-democratia si UDMR nu e nici liniste, nici siguranta economica, nici prosperitate. E numai saracie, umilinta si moarte. Doamnelor sli domnilor pensionari, e timpul sa va treziti din pozitia de cobai, sa refuzati actiunea de spalare a creierelor prin mass media, sa deveniti înte¬leptii batrâni de care vorbesc traditiile românesti. Noi ne-am facut datoria: v-am avertizat, ne-am organizat într-un partid pentru a apara viata omeneasca, inclusiv viata dumneavoastra. Nu ne pasa daca vom muri în aceasta confruntare. Viata românească merita o lupta. Si-o moarte, daca va fi nevoie.
Nu mai e loc în paradis
în urma cu numai zece ani, ne mândream ca eram o populatie culta, pregatita pentru creatie de bunuri materiale si valori culturale, pentru productie si export. Aveam 968.0 absolventi de institutii de învatamânt superior, 374.0 de absolventi de scoli postliceale, 2.462.000 de absolventi de liceu de specialitate, 1.006.000 de absolventi de licee teoretice, 2.650.000 de muncitori, absolventi de scoli profesionale si de ucenici. Aveam cel mai mare numar de medici si farmacisti pe cap de locuitor din zona (un medic sau un farmacist la 300 de locuitori). Aproape 6 milioane de persoane erau pregatite sa lucreze în industrie sau lucrasera în acest

sector foarte rentabil al economiei nationale. O armata de ingineri, subingineri, tehnicieni, maistri si muncitori trebaluiau harnici ca furnicile în mii de fabrici, uzine, rafinarii, combinate, mine sau pe santierele din tara si strainatate. Munceau mult si erau platiti modest, deoarece partea cea mai importanta a muncii lor era însusita de stat si folosita la noi investitii în industrie, agricultura, învatamânt, sanatate, aparare etc. în fiecare uzina, fabrica, ferma, combinat, spital, bloc de locuinte, casa de cultura, scoala etc., ridicata în perioada socialista sunt banii românilor care au muncit în sectorul productiv. în mod normal, ei sunt proprietarii obiectivelor economice, sociale si culturale ridicate prin truda lor. Unde or fi acum proprietarii si ce-or fi facând?

Proprietatea clasei muncitoare si a inteligentei tehnice a fost jefuita în cea mai mare parte, fara ca proprietarii sa miste un deget în apararea ei. Unii proprietari au ajuns mai rau decât proletarii, caci nu-si pot vinde macar forta de munca, cum suna teoria marxista. Cât despre raiul promis de ideologia socialista si de liderii „revolutiei11 din decembrie, 1,989, nici pomeneala, Nu-mai .© loc-în paradis pentru clasa productiva. E plin paradisul de mafioti de tranzitie, de curve, bisnitari si functionari corupti. Unde sa mai încapa inginerul, subinginerul, maistrul, muncitorul? Au ajuns niste amarâti de buticari sau taximetristi, pentru a supravietui într-un haos pe care nu-1 înteleg dar nici nu-1 refuza. Cei care au ramas în industrie, la stat sau la patron, tremura la gândul somerizarii, al scaderii continue a nivelului de trai. Se revolta spontan, când nu mai pot rabda, se îmbrâncesc cu niste scutieri nevinovati, blocheaza câte o sosea si... cam atât. Rând pe rând, sunt somerizati sau pacaliti cu salarii compensatorii. ’

Liderii de sindicat le spun povesti si fac spectacole cu guvernantii. Unii lideri de sindicat traiesc mai bine decât liberii întreprinzatori muncitori si seriosi, nu-si pun pro¬blema rezolvarii efective a necazurilor membrilor care i-au * ridicat în functii, ci a folosirii cât mai cu folos a fondurilor, dotarilor si activitatilor specifice acestei profesii. Asta, când nu fac întelegeri cu partidele politice, când nu joaca pe o mâna sau pe alta, în scop de a-si asigura avantaje per- soanale. Ce s-a ales din clasa muncitoare, din imensa armata producatoare si

exportatoare de valori?
în cete mai multe cazuri, solidaritatea muncitoreasca a fost o vorba goala. Cei ocoliti de somerizare au privit alaturi când colegi de-ai lor plecau din fabrici cu capul în jos, cu ochii in lacrimi si cu mintea vuind de o singura în¬trebare: Cu ce-mi voi întretine familia?Minerii si ceferistii s-au tinut mai dârji dar ce folos? Au fost dezbinati prin „re¬forma", prin împartirea în compartimente cu salarii di¬ferite, astfel ca s-au certat între ei . Divide et impera ! Ma- fiotii internationali voiau sa elimine natiunea româna din competitia economica si au facut-o în mare parte. Au deter¬minat marionetele lor sa instige populatia românească la
nemunca, prin' plata sâlâriilbi* compensatorii si acestia au executat ordinul ca orbetii, fara a-si pune problema din ce va trai o natiune de 23 de milioane de suflete care nu mai munceste, nu mai produce, nu mai exporta, nu mai consu¬ma marfuri românesti. încotro, clasa productiva? Se mai poate trai din expediente? Nu se mai poate. A întarcat balaia.
Unde e mintea clasei producatoare? în sticla de bere ieftina, în urletele de la meciurile de fotbal, în bârfele politice fara sens, în emisiunile televizate nocive (porno, violente etc.), în speranta fara baza de la caritasuri, feneiuri, bingo ori alte asemenea „inginerii" financiare? Sa spunem ca o parte dintre producatori s-au pensionat,pentru a muri nestiuti de nimeni, datorita lipsei de hrana adecvata si medicamente. Au ramas însa buni de munca aproape 4 milioane de producatori si alaturi de ei s-au ridicat altii, în goana dupa un loc de munca. Ce facem, clasa productiva? Expedientele nu mai tin, buticurile dau faliment unul dupa altul, foamea strânge de gât. Viata omeneasca se câstiga prin lupta, clasa productiva! Viitorul normal al copiilor dumneavoastra se câstiga prin lupta politica. Nu mai credeti ca se poate face nimic? Dar cum au crezut cei care au muncit, în perioada 1944-1964, cu mamaliga si marmelada? Se poate! Fiecare om e capabil de eforturi si performante mult mai mari decât cele obisnuite. Ce s-a distrus în zece ani se poate reface în cinci ani!
Scuturati neîncrederea, nepasarea, usurinta, lenevia si veniti sa ne faurim o societate omeneasca normala, în care viata sa fie sigura si demna de a fi traita! Nu asteptati sa va rezolve altii problemele, caci nimeni nu e dispus sa va1 ofere o viata mai

buna, daca n-o cereti pe cale politica, daca n-o impuneti prin vot! în paradis nu mai e loc si nici nu cred ca va intereseaza tipul de „paradis" creat în
România. Veniti la viata normala, sanatoasa, - demna, prospera! Veniti sa ne-o câstigam prin lupta politica! Priviti prin suflete si vedeti ce vise moarte mai aveti pe acolo! De când n-ati facut un concediu la munte sau la' mare? Ce se va întâmpla cu dumneavoastra dupa pen¬sionare?
Femeia româna
Femeia româna a fost divinizata în poezii si cântece dar, înjurata si tratata ca sclava, în realitate. N-a fost niciodata;, considerata egala barbatului, desi toti barbatii s-au nascut din femei. N-a fost niciodata recunoscuta „cruce întreaga1*,, în baza parerii primitive si blasfemice, potrivit careia Dumnezeu ar fi barbat. Dumnezeu nu e barbat, nici femeie,; e Constiinta, Inteligenta, Vointa, Putere ... invizibila. Poate! ca din cauza acestei pareri primitive, unii barbati se poarta; cu femeile ca zeii, uitând ca femeile i-au purtat în trupurile lor, i-au nascut în dureri, i-au leganat si i-au spalat, i-au ' hranit si i-au învatat limba româna. Teoretic, femeile sunt egale în drepturi cu barbatii în orice domeniu al vietii politice, sociale, economice etc. Practic, discriminarile anterioare îsi spun cuvântul, prin traditii si obiceiuri, prin educatie proasta. Femeile nu detin nici macar 10% din mandatele parlamentare, desi formeaza mai mult de jumatate din populatia tarii. Situatia este l aceeasi pentru primari, consilieri, prefecti etc., în ciuda; faptului ca, odata cu libera initiativa, multe femei au j demonstrat ca pot depasi destui barbati, nu numai prin intuitie dar si prin curaj, dârzenie^ vointa, inteligenta, spirit pragmatic. Partidul Vietii Românesti e primul partid normal din aceasta tara si prin faptul ca aproape jumatate din membrii sai sunt fete si femei, de toate profesiile, începând de la casnica si pâna la doctor în stiinte. Femeile nu s-au înscris în PVR din cauze oculte, misterioase, ci datorita faptului ca s-au lovit primele de scaderea bugetului familial, au descoperit primele ca banii de casa nu mai ajung, au înteles primele ca promisiunile desarte nu pot înlocui un program realist, justitiar, pragmatic.
Avem încredere în femeile române. Stimate doamne si domnisoare, va asteptam în P.V.R.!
Tarani moderni

>
Partidul Vietii Românesti vizeaza ridicarea nivelului de trai al taranimii prin masuri statale si obstesti, dupa cum urmeaza:

1. Limitarea la maxim a importarilor de produse agro-zootehmce straine.
2. împroprietarirea taranilor fara pamânt cu 1-5 hectare, din fondurile privatizate ilegal (IAS, CAP), din terenurile necultivate mai mult de doi ani de proprietarii din orase ori din strainatate, din terenurile excedentare ale cultelor religioase.
3. Obligarea legala a Bancii Agricole sa sprijine taranii prin împrumuturi garantate cu locuinte si terenuri agricole.
4. mSintarea centrelor de achizitii cereale, legume, fructe, animale, alte produse taranesti, cel putin câte unul la Secare 3-4 comune.
5. înzestrarea gratuita a comunelor cu mijloace tehnice de lucru (tractoare, semanatori etc.) de productie româneascalivrate prin Ministerul Agriculturii. Modul de folosire a acestor mijloace tehnice va 6 stabilit prin lege.
6. Trecerea în proprietatea comunala a sistemelor de irigatii.
7. Refacerea fabricilor de prelucrarea fructelor, legumelor, zarzavaturilor, carnii si altar produse ale gospodariilor taranesti, acolo unde an fost si construirea unora noi, în localitatile ta care se va cere acest lucru.
8. Refacerea si dezvoltarea centrelor de producere si vânzare a semintelor, materialului saditor, puietilor, animalelor de prasila etc.
9. înfiintarea sistemului de pensii taranesti.
10. Organizarea sistemului national de asigurare a culturilor agricole si septeluM împotriva calamitatilor (secete, inundatii, epidemii, etc.). ^
11. Introducerea la sate a unor plante si animale noi, mai rentabile.
12. Asigurarea fiecarei comune cu facilitatile unui trai modem: cresa, gradinita, spital (dispensar plus casa de nasteri), etc.
13. Refacerea atelierelor de artizanat, mica industrie si altar obiective economice prin care taranii câstiga un plus de bani.

Apararea Nationala

Partidul Vietii Românesti militeaza pentru întarirea sistemului national de aparare a natiunii si patriei, sens în care propune urmatoarele masuri:

1. Crearea prin lege a sistemului unic de aparare natio¬nala, care sa înglobeze Armata, Serviciile Secrete, Politia, Jandarmeria, Justitia Militara, Pompierii, Apararea Civila si alte organisme. între acestea, trebuie stabilit un sistem de colaborare perfecta, pentru timp de pace si de razboi.
t 2. Depolitizarea completa a organelor de aparare, prin îndepartarea liderilor aliniati politic si promovarea celor mai buni profesionisti.
, 3. Crearea de urgenta, în cadrul Armatei, a unitatilor speciale de comando, diversiune, anti-teroare, lupta de gherila si psihologica, în scop de a ne asigura împotriva unui eventual agresor mai numeros si mai bine înzestrat tehnic.
4. Revitalizarea industriei nationale de aparare, concomitent cu limitarea pâna la lichidare a importurilor din acest domeniu.
5. Eliminarea din Armata a structurilor si sistemelor . ilogice, neconforme cu traditiile românesti, introduse prin „reforma41 dictata de NATO. Pastrarea serviciului militar obligatoriu. Refacerea sistemului national de pregatire benevola a civililor pentru apararea natiunii si patriei (garzi patriotice, garzi de tineret).
6. Crearea legala, prin tratate negociate de Guvern si Parlament, a unui sistem de aliante defensive, cu tarile vecine si alte tari europene. în primul rând, aderarea României la U.E. si integrarea unor efective ale Armatei în Forta Europeana de Reactie Rapida. Renuntarea la Parteneriatul pentru pace si NATO, deoarece nu ne garanteaza securitatea nationala împotriva unei eventuale agresiuni rusesti, ne' impun conditii economice împovaratoare si conditii politice inacceptabile.
7. Legiferarea interdictiei de a participa sau de a sprijini agresiuni de orice tip, organizate de orice tara sau alianta militara împotriva unor natiuni pasnice, din Europa ori de pe alte continente. Natiunea noastra a înregistrat mari pierderi materiale si morale din cauza încalcarii acestei interdictii.
8. îndepartarea cadrelor corupte, incompetente, abuzive sau inactive din sistemul national de aparare. întarirea ordinii si disciplinii militare. Ridicarea prestigiului cadrelor militare prin pregatirea superioara (inclusiv în
1 institutii civile), prin venituri banesti corespunzatoare, prioritati la obtinerea de locuinte si prin educarea opiniei publice sa recunoasca necesitatea recompensarii privatiu¬nilor si

riscurilor acestor profesionisti. Aanata trebuie sa devina o scoala de pregatire moral-cetateneascaîfc spiritul

Maxim de avantaje!

PVR considera ca relatiile externe ale României trebuie organizate în asa fel, încât sa obtinem maxim de avantaje economice, militare, informative, cultural-stiintifice, po- litico-diplomatice. Atitudinea gresita a liderilor post-de- cembristi, de a lucra în paguba natiunii române, datorita in¬competentei, coruptiei sau iresponsabilitatii, trebuie sanc¬tionata prin vot. Prioritatile în relatiile externe ale Ro¬mâniei sunt urmatoarele:

1. Refacerea relatiilor economice avantajoase românilort cu toate tarile posibile, indiferent de sistemul politic sau : religios al acestora. Când e vorba de un interes economic, politica si religia trebuie sa taca, deoarece oamenii traiesc din produsele economiei.
2. Integrarea economica corecta în Uniunea Europeana, cu excluderea dictatelor economice nefavorabile natiunii noastre si a recomandarilor politico-juridico-morale neac¬ceptate de populatia românească, cum ar fi: legalizarea homosexualitatii, exagerarea rolului minoritatilor etnice si religioase, impunerea unor politici penale neadecvate etc. Uniunea Europeana trebuie sa devina o mare patrie a na¬tiunilor europene, din Anglia si pâna-n Rusia, sa deten- sioneze relatiile dintre Est si Vest, sa previna aparitia fo¬carelor de neliniste si razboi pe continentul nostru, sa re¬zolve pasnic toate diferendele dintre natiunile componente, sa determine ridicarea continua a gradului de civilizatie si bunastare a tuturor natiunilor. în acest scop, în prima ur¬genta, Consiliul Europei trebuie epurat de persoanele co¬rupte sau agente ale ocultei financiare mondialiste. El tre¬buie organizat pe principii democratice, proportional cu numarul de locuitori al fiecarei natiuni, încât sa func¬tioneze ca un Guvern al Statelor Unite Europene. Nu dorim sa intram la stapân, ci sa ne unim cu fratii europeni de ace¬lasi sânge si interese cu noi. Nu puten|j|ccepta compro¬misuri morale si dezavantaje economice pentru natiunea noastra doar de dragul integrarii. Daca UE nu se democratizeaza si nu cuprinde toate natiunile europene, nu scapam de frica de razboi si de saracie.
3. kacirea relatiilor diplomatice cu tarile si organizatiile mondiale care ne-au lovit constant, în plan economic, stiintific, moral, politic (F.M.I., Ungaria etc.). Liderii aces¬tor organizatii si

tari trebuie sa înteleaga ca suntem o natiune demna, suverana si unitara, nu o turma de primitivi pe care o pot lovi si manipula cum vor.

4. Restructurarea si perfectionarea activitatii reprezen¬tantelor diplomatice române din toate tarile, încât sa asigure dezvoltarea celor mai favorabile relatii posibile pe plan economic, stiintific, militar, politic. Eliminarea clien¬tilor politici din diplomatie, promovarea profesionistilor de valoare.

5. încheierea unor tratate si contracte politico-econo- mice, stiintifice si militare pe lunga durata, care sa permita planificarea evolutiei vietii românesti pe decenii în viitor.

Fara bau-bau!

Copiii români sunt speriati cu bau-bau, zmei si cotoroante, românii maturi sunt înfricosati sistematic, de catre guvernanti iresponsabili, cu FMI, UE. CE, NATO,

Rusia etc. Pacaleala tine în toate cazurile, astfel ca românii se supun manipulatorilor si sunt jefuiti fara mila. FMI a impus, prin planul de „reforma", distrugerea sistemelor informativ, financiar-bancar si industrial din..România, a determinat natiunea româna sa plateasca în fiecare an câteva miliarde de dolari (dobânzi si venituri repatriate de firme straine, mafioti etc.), „chiorând“ guvernantii si populatia cu traf^ive nesfârsite si împrumuturi derizorii. Renuntarea la relatiile cu acest organism al ocultei finan¬ciare nu ne-ar afecta în nici un fel dar ne-ar aduce mari avantaje economice.

Unitatea europeana, din Anglia si pâna în Rusia, este visul sentimental si pragmatic al strabunilor si al nostru. Suntem frati de sânge arian, avem interes sa ne aparam în, comun pacea pe continent, sa ne dezvoltam în comun tehnica, stiinta si economiile, devenind cea mai mare putere a lumii modeme. Din nefericire, oculta financiara mondiala a patruns cu agenti în Consiliul Europei, încer¬când sa deturneze visul nostru, sa mentina dezbinarea între Est si Vest, sa concentreze atentia populatiilor europene catre probleme minore (minoritati, homosexuali etc.), sa previna unificarea reala a arienilor, eveniment care i-ar exclude din pozitia de lideri ai procesului de mondializare. Actiunea lor, initial, plina de succes pentru ei si pagu¬bitoare pentru europeni, a fost frânata si, foarte probabil, va fi distrusa complet. Marile natiuni ariene, Anglia, Ger-mania, Rusia si Franta, trebuie sa-si asume sarcina de lideri ai unificarii

reale si corecte a întregii Europe, cu exclu¬derea dictatului ocultei financiare. CoosUiiil Europei Unite va fi un organ democratic, format din delegati ai tuturor natiunilor europene, proportional cu marimea populatiei si se va ocupa de probleme esentiale ale vietii: armonizarea legislatiilor; dezvoltarea si integrarea economiilor natio¬nale; distrugerea mafiilor politico-economice; asigurarea pacii pe continent; garantarea în fapt a drepturilor si libertatilor cetatenilor europeni.
Prezentul Consiliu nu trebuie sa ne îngrijoreze sau sa ne sperie. Asa cum s-a vazut din scandalurile de presa, cuprinde functionari corupti, mituiti sa se ocupe de probleme neesentiale, sa deturneze atentia opiniei publice europene de la unitatea reala, catre probleme minore sau de-a dreptul imorale. Recomandarile acestui CE nu sunt obligatorii, caci CE nu este Dumnezeu, nu reprezinta vointa lui Dumnezeu, nici vointa reala a europenilor, ci interese imorale ale ocultei financiare. Nerespectarea lor nu ne poate aduce nici un prejudiciu moral sau material, caci viitorul va matura aceasta adunatura de agenti ai ocultei si va instaura un organism al vointei europene. Good bye, NATO!
Partidul Vietii Românesti a fost singurul partid românesc care, prin Programul lansat în 1997, s-a opus integrarii României în NATO, demonstrând ca toate chel¬tuielile facute în acest scop, reducerea Armatei române si a industriei noastre de aparare, importul de armament si tehnica de lupta precum si politica slugarnica fata de NATO aduc prejudicii morale si materiale poporului român si nu-i ofera nici o siguranta împotriva unei posibile agresiuni rusesti, singura de natura a ne îngrrijora. In schimb, PVR a propus instituirea unei Forte Europene de mentinere a pacii, ca organ militar al Uniunii Europene, la care sa participe si România sau obtinerea pentru România a statului de tara cu neutralitate perpetua, statut garantat de marile puteri ale lumii si ONU. Previziunile noastre poli- tico-militare si economice s-au confirmat. Cheltuielile de integrare, „reforma11 Armatei, reducerea drastica a indus¬triei nationale de aparare,- participarea la embargoul iugoslav, sprijinira agresiunii NATO împotriva Iugoslaviei si atitudinea servila fata de conducerea NATO ne-au pro¬dus mari pagube materiale si morale dar n-au adus nici un plus de siguranta militar-informativa. în primavara acestui an, Uniunea Europeana a anuntat formarea Fortei

Euro¬pene de interventie rapida, formata din 60.000 luptatori, confirmând prognoza noastra. Europa Unita, din Anglia si pâfia în Rusia, înseamna putere economica, stiintifica si militara de care vom beneficia si noi, românii. Nu înte¬legem de ce oficialii români mai cheltuie fonduri pentru in¬tegrarea în NATO, când acest organ de impunere a intereselor ocultei financiare este dezavuat deja de catre multi politicieni vest-europeni.

Nu-1 copiem pe Putin

Mai multi cetateni ne-au întrebat daca între Presedintele Rusiei, Vladimir Putin si Presedintele P.V.R., Pavel Corut exista vreo legatura, deoarece multe din masurile politico- economice, sociale, militare si informative planificate sau aplicate de cer doi sunt similare. Raspundem foarte clar: NU. Faptul ca unele masuri din Programul PVR, lansat în 1997, când Putin era înca necunoscut, sunt identice cu cele aplicate în Rusia se explica prin bun simt politic, demnitate nationala, pragmatism economic, interes pentru viata ceta¬teanului de rând. Aceste masuri vizeaza: întarirea ordinii statale; ridicarea gradului de siguranta economica a ceta¬tenilor; stârpirea mafiotilor din conducerea tarii; confis¬carea averilor de mari dimensiuni, dobândite ilegal; reluarea în forta a productiei si exporturilor de bunuri SJ servicii; adoptarea unei atitudini demne în relatii cu NATO, UE si FMI (organ al ocultei financiare, prin care s-au falimentat o parte a economiilor nationale din Europa de est); reducerea somajului si cresterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Nu-1 copiem pe Putin. Asteptam ca ro¬mânii sa ne sprijine politic pentru a aplica masuri de însa¬natosire a vietii economice, sociale si politice a natiunii noastre, planificate în Programul P.V.R., înca din 1997.

Servili, imorali si lasi

' » >

Partidul Vietii Românesti protesteaza vehement împo¬triva parlamentarilor români care au votat legalizarea prac¬ticilor homosexuale si recomanda populatiei sa sanctioneze prin vot aceasta atitudine servila, imorala si lasa.

Recomandarea Consiliului Europei nu constituie o scuza, deoarece acest organism nu e Dumnezeu, nu repre¬zinta vointa lui Dumnezeu, nici vointa europeana, ci inte¬resele ocultei financiare care actioneaza cu diabolica sta- , ruinta pentru a distruge sufletele curate, morale si drepte ale populatiilor

ariene. Nici apelarea la drepturile omului nu e o scuza, caci fiinta lipsita de constiinta, vointa si morala nu e om, ci animal. PVR cheama la lupta împotriva degradarii morale a natiunii noastre toate persoanele morale si responsabile, indiferent de origine etnica, apartenenta religioasa, stare materiala sau pozitie sociala. Sa eliminam din viata publica politicienii servili, imorali, lasi, corupti, incompetenti! Sa ridicam în conducerea tarii oamenii competenti, corecti, demni, morali, justitiari! Sa punem stavila imoralitatii, s-o îngradim prin legi aspre, s-o lichidam în urmatorii ani!
Sanatate si avere!
Noi. membrii PVR, suntem realisti si pragmatici. Stim ca notiunile patrie si natiune spun foarte putine omului sarac, incult, lovit de nedreptati, disperat. La fel de putin îi spune cuvântul Dumnezeu, daca omul e lovit mereu de injustitie, saracie, ghinioane. De regula, daca mai pastreaza o farâma de credinta în el, omul se întreaba ce pacate plateste. Daca a pierdut orice încredere în Divinitate, Omul se va revolta împotriva realitatii nedrepte, va deveni un infractor sau un rebel. Din aceste cauze, PVR actioneaza sistematic pentru a pune de acord regulile de morala si - drept cu realitatea socio-economica în care traim.
în tarile bogate, se vorbeste mai putin de dragostea de natiune (nationalism) si de patrie (patriotism) dar cetatenii sunt mai profund legati de meleagurile natale si de neamul lor. Explicatia? Educatia nationalist-patriotica se grefeaza pe o realitate placuta cetateanului, caracterizata prin bunastare materiala, siguranta economica, relatii sociale juste, munca si viata tihnita. Normal ca un asemenea cetatean va pune oricând mâna pe arma sa-si apere acest stil de viata, împotriva oricui ar atenta la el. Exemplul elvetienilor, poporul cu cel mai înalt nivel de trai din lume, este edificator.
Omul modem nu poate fi înflacarat numai cu vorbe, el vrea si fapte, vrea realitati placute. Idealisti profund devotati natiunii si patriei, fara vreun interes cât de mic, sunt putini. Acesta este adevarul psiho-socio-economic de la care trebuie sa pornim în reconstruirea României modeme. Trebuie sa dam majoritatii cetatenilor avantajele unui trai modern si îndestulat: serviciu bine platit, locuinta corespunzatoare, siguranta economica si a vietii, justitie sociala. Când vom asigura acestea, nu ne vom mai

plânge ca ne fug creierele, ca oamenii nu mai reactioneaza cores¬punzator la înaltele valori si idealuri (natiune-nationalism, patrie-patriotism), ca cetatenii sunt dezangajati, muncesc putin si de mântuiala etc... într-o societate moderna si prospera, cu morala si dreptul bine înradacinate, Dumnezeu se face simtit în viata fiecaruia, caci asta
asteapta oamenii de la Divinitate - o viata mai buna, mai sigura, mai demna de a fi traita. Cu alte cuvinte, asteapta proba sigura ca Dumnezeu exista si le ocroteste vietile. Sihitate si avere! e urarea pe care PVR o adreseaza tuturor românilor cinstiti. Apara-ti interesele!
Prietene necunoscut, daca esti dezamagit si nu crezi în nimeni, citeste! Daca nu esti dezamagit si înca mai crezi în ceva, citeste! S-ar putea ca mâine sa fii si tu dezamagit si disperat. Timp -de sase ani, am crezut în promisiunile oamenilor politici si am votat. Când am vazut ca ma mint, ma înseala si actioneaza împotriva intereselor mele si ale natiunii, n-am mai votat. Lipsa votului meu n-a contat: s- au ales între, ei, cu ajutorul clientelei politice si al multimilor prostite prin mass media, astfel ca au continuat jaful. Atunci am înteles ca am gresit. Dezangajarea si absenteismul politic nu sunt solutii. Suntem oameni, avem obligatia de a ne apara viata si interesele prin lupta.
Asa a aparut Partidul Vietii Românesti, ca o reactie a dezamagitilor care nu mai vor sa se lase mintiti si jefuiti. Putem sa ne aparam interesele prin vot, cu conditia sa fim multi, bine organizati, disciplinati, încrezatori în Dumne¬zeu, în fortele proprii si-n oamenii cinstiti. Nu dispunem de televiziune, radio si ziare, cum au partide îmbogatite din munca noastra? Nici o problema! Lucram de la om la om, cu o simpla revista sau cu un material xeroxat. Stim ca suntem mai puternici decât vinovatii de dezastru, deoarece Programul nostru reprezinta dorintele majoritatii ceta-tenilor români. Ne facem cunoscuti din om în om si tot vom învinge! Ne poti ajuta, prietene necunoscut! Poti adera la PVR, poti sustine lista de semnaturi pentru Presedintie, poti renunta la absenteism, poti vota în favoarea noastra. Poti,multe, prietene! Gândeste logic si actioneaza!Nu sta cu mâinile în sân, asteptând minuni! Nu spune ca nu se mai poate face nimic! Apara-ti interesele de om, începând cu cele economice! Daca n-ai încredere în noi, ai încredere în Dumnezeu si în tine! Apara-ti interesele! Gândeste si actioneaza

cum crezi ca e mai bine!
De ce candidez?
Majoritatea candidatilor la Presedintie au în spate partide mari si bogate, dispuse sa arunce în campanie
C^t?V^ SUte m^arde de lei pentru fiecare. Au relatii în strainatate, care îi sustin, în speranta recompensei, în caz de victorie. Au aparate de partid cu mii de mercenari si clienti politici. Au mase electorale stabile, formate din clienti interesati finaocjar sj=pgf^o^nte (îndoctrinatei Au de partea lor mass-media si institutii de sondare (manipulare) a opiniei publice. Au afise, pliante, panouri publicitare si multe altele. In spatele meu se afla un partid tânar, format din circa 50.000 de oameni inimosi, care cred în realismul Programului PVR. Deasupra mea se afla numai Dumnezeu. De ce candidez?
1. Candidez pentru a demonstra în fata natiunii române cine sunt vinovatii de dezastrul economic în care se zbate. Candidatul la Presedintie are dreptul la un spatiu gratuit la televiziunea nationala. Sper sa nu-1 anuleze.
2. Candidez pentru a prezenta întregi natiuni Programul P. V.R., un program concret, realist si pragmatic de iesire din criza economica, de impunere a ordinii sociale, de recâstigare a, prestigiului national, de distrugere a gruparilor mafiote si de salvare a democratiei. Chiar daca nu vom fi votati la fel de mult ca gruparile si persoanele vinovate de dezastrul national, noi, membrii PVR, vom avea constiinta împacata: nimeni nu va putea spune ca nu
ne-a cunoscut Programul, nimeni nu ne va putea acuza ca n-am iesit la lupta, asa cum am promis.
3. Candidez pentru a avertiza vinovatii de dezastru ca nu suntem multumiti, ca avem pretentia normala de a trai omeneste, ca ne-am organizat si luptam pentru viata demna a fiecarui cetatean român. Ca, în ciuda masurilor luate pe plan legislativ si administrativ împotriva partidelor noi, cinstite si justitiare, nu vom disparea, ci vom lupta pâna la victorie. Oricine crede si simte ca noi sa se sprijine, sa se înscrie în PVR, sa ne sustina prin propaganda si prin vot! Sa le aratam vinovatilor ca nu suntem un popor de masochisti si troglodiți, ci o natiune moderna si culta!
4. Candidez pentru a semana speranta, încredere si curaj în inimile celor disperati. Se poate trai bine în aceasta tara, oameni

buni! Avem bogatii imense dar ne conduc persoane lipsite de simt gospodaresc, lipsita de cinste si orientare politica, lipsite de spirit de organizare si justitie.
5. Candidez pentru a distruge masurile de manipulare politica prin mass-media (mai ales, prin televiziune), pentru a va arata vinovatii asa cum sunt: inferiori, mici la suflet, fricosi, incompetenti, jalnice marionete ale ocultei financiare.
6. Candidez pentru a va aminti ca trebuie sa gânditi logic si pragmatic, sa va aparati interesele.
1. Candidez pentru a forta candidatii sustinuti de partide mari si de grupari financiare bogate sa preia din Programul nostru un minim de masuri pentru aparârea vietii si ridi¬carea nivelului de trai al populatiei. Le vor prelua cu sigu¬ranta, deoarece se tem ca, în caz contrar, dumneavoastra veti vota cu PVR. Care sunt legile si masurile de prima ur¬genta?
a) Legea privind obligatiile guvernantilor de a asigura cresterea continua a nivelului de trai al cetatenilor (conform art. 43 - Constitutie).
b) Legea apararii nivelului de civilizatie al populatiei, prin înfiintarea Ministerului Serviciilor Publice de Stricta Necesitate (vezi articolul Siguranta economica!)
c) Legea pentru stârpirea coruptiei politico-economice si confiscara marilor averi dobândite ilegal în perioada de tranzitie.
d) Legea pentru anularea privatizarilor ilegale si priva¬tizarea legala a obiectivelor economice construite în peri¬oada socialista. Acestea trebuiesc evaluate în actiuni, din care 50% sa ramâna în proprietate nationala iar 50% sa fie repartizate echitabil între: pensionarii care au lucrat în aceste obiective, functie de numarul de ani si de munca prestata; persoanele care lucreaza în prezent în aceste obiective, fiinetie de vechimea în munca si pozitia ierar^ hica: rezerva de cel putin. 1,5% pentru tinerii care vor veni sa lucreze în aceste obiective în urmatorii 10 ani.
8. Candidez în semn de protest împotriva destramarii serviciilor secrete nationale, destramare urmata de dis¬trugerea sistemului financiar-bancar, jefuirea populatiei de catre escroci (prin caritasuri, FNI, alte asemenea metode), dezmembrarea sistemului economic productiv, din care traia natiunea româna. în conformitate ca legile române, am dreptul sa candidez la orice functie Ih stat, sob conditia de a declara ca

am lucrat în Directia de contramfomiatii militare din Departamental Securitatii Statului Român. N-am ascuns niciodata acest lucru, ci, din contra, am aparat Securitatea prin carti, emisiuni la radio si televiziune, articole; în presa scrisa. Va rog sa rBtm«ti acest lacra:
Ib stat. Subliniez acest lucru, deoarece, prin emisiuni televizate manipulatorii, s-a creat impresia ca nu avem voie sa candidam. în urmatorul subcapitol veti întelege si din ce
cauza. Tineti minte ce va spune un om pentru care viata ttU ' mai reprezinta nimic, deoarece este constient ca a intrat în conflict cu marii mafioti ai lumii! Noi vom. salva natiunea româna din criza si din jug. Vii sau moiti, noi vom învinge!
O lege necesara
De ani de zile, ma stadui sa descopar interesele ascunse în spatele legii privind deconspirarea Securitatii ca „politie politica". Privita cu ochi de contraspion, aceasta lege se prezinta în alta lumina. în primul rând, precizez ca toate serviciile secrete din lume, fara nici o exceptie, au avut, au si vor avea caracter politic, au servit, servesc si vor servi, pe lânga natiunea proprie, gruparea politica aflata la putere. în al doilea rând, nimeni nu poate garanta ca pastorul OâttCk, instigatorul de60ns£iraffî s6Curitatiîdrj<fitt' fostele fari socialiste, rtU este agfent al unei puteri straine interesate de slabirea capacitatii informative a tarilor supuse invaziei economice si religioase (catolice si masonice). în al treilea rând, orice asemanare între STASI si Securitate este exclusa: STASI a lucrat, sub conducere KGB, împotriva intereselor vest-germane, împotriva unei parti a poporului german, în timp ce Securitatea româna, creata dupa desprinderea de sovietici (1964), a luptat împotriva tuturor serviciilor secrete straine, începând cu cele „fratesti" (socialiste). în al patrulea rând, desi ger¬manii aveau motive întemeiate sa linseze cadrele STASI, acestea au fost exonerate de orice rasundere, prin hotarârea Tribunalului constitutional de la Karlsrue iar vâlva din jurul STASI a fost stinsa dttpa studiul primelor dosare, m scop de a preveni dezbinarea natiunii germane. în schimb, dezbinara a fost semanata cu diabolica pricepere în alte natiuni. în fine, îmi permit sa observ ca, încercarea autorilor legii criticate de a transfera crimele securitatii komintemiste, create si conduse de ocupantii sovietici/ asupra Securitatii nationale române, create dupa

1964, determina decaderea acestui document, din pozitia de act juridic, în aceea de act politic, propagandistic.
Poate ca legea supusa analizei serveste un interes na¬tional? Sa vedem! România are tot interesul sa aiba servicii secrete puternice, prin care sa-si apere interesele econo¬mice, politice, militare, diplomatice etc. In decembrie 1989, persoane din conducera FSN au acuzat Securitatea de participare la actiuni teroriste si au înscenat astfel de actiuni, cu oamenii lor, capatând sprijin popular pentru desfiintarea celui mai puternic serviciu secret român. Au urmat jefuirea bancilor si obiectivelor productive, vinderea celor mai rentabile5 întreprinderi românesti pe sume ; derizorii, jecmanirea populatiei prin firme de escrocare (FNI, Cari tas etc.), declinul economic, scaderea drastica a nivelului de trai. Desfiintarea Securitatii române a fost pre- > meditata, caci jefuirea „stânii“ era conditionata de uciderea :; „dulaului11 de paza. Cum „dulaul11 n-a murit, propaganda anti-Securitate a continuat, atât de frica revansei, cât si din dorinta de a abate atentia cetatenilor de la marele hotii si imensele prostii facute de liderii politici. Legea pusa sub semnul întrebarii serveste de minune acestei actiuni manipulatorii.
Pe termen lung, aceasta lege slabeste serviciile secrete nationale, deoarece persoanele serioase, români sau straini, | refuza si vor refuza sa colaboreze cu SRI, SIE ori alte or- | gane informative române, de teama deconspirarii, la o noua f schimbare de regim, la o noua interpretare a caracterului I unor activitati informativ-operative. Rusii nu si-au distrus 'j, serviciile secrete, sunt numai la un pas de noi si au relual politica expansionista, imperiala. în spatele unor actiuni de propaganda anti-Securitate se ascund ag<mtt FSB^ Mosad rTA AVO Rusia si Gruzia sunt conduse de fosti ofiter KGB istelTciA au ajuns în conducerea SUA, numa. România este condusa de clovni zâmbii incapataU sa înteleaga jocurile poliuco-econom.ce s. mformatt
mondiale. ^ pidtmeste cnmpW fi din tk paact ie yttaK candidatii te functii publice nu sunt obhgapsa declare daca au colaborat sau colaboreaza cu serv e secrete ale altor state (Rusia, SUA, Ungana, Istrael cu agenti ai unor companii economice strame, cu orga “^ul.e (sioniste, masonice etc), cu «W cunoscute cu activitate anti-romaneasca¦ De ce oar aceasta masuri de bun

simt n-a fost
unor ptiteo straine sunt ma- puti»» :-je legiui.
matori fostei Securitati sau au ajuns m P OT'm “ lcf “ S? Propun
Parlamentului M»ta> »
Ticu si sa elaboreze, în regim de urgenta, Lf«CAdeC0S^.
„ .. ’ .tn™- mtor notai straine, prin care fiecare candidat
Wun^h^aCb"i declare reia,«le trecute si prezente cu servicii
secrete ale altor state, cu agentii u JoV»« economice straine, cu
organat..^ on.al
institutii cunoscute cu activitate an«-r0“a“=f “" u Functie de
pozitia pe care vor adopta-o fata de Legea privind deconspirarea
agentilor unor puten nutatii si senatorii vor putea fi judecati
corect de electora . Prin aceasta lege, pe— care au distrus e—a
n, tînnala au slabit capacitatea de actiune a serviciilor secrete
au «dus capacitatea de aparare a patne, (pnn
Armatei) au înfeudat tara unor compamt straine au pus si pun în
pericol suveranitatea indepen- den£ ’v unftatel nationala vor f.
îndepartate dm condu-
cerea statala.
Dati-ne sansa unei lupte!
Nu-mi place politica din mai multe cauze: îti pierzi linistea creatoare, te implici într-o confruntare inegala cu banditii lumii, nu poti multumi toti cetatenii etc. Daca n-as fi avut o fiica si-o nepotica, n-as fi cheltuit timp, bani si multa energie pentru a organiza Partidul Vietii Românesti. M-as fi retras într-o localitate de sub munte, as fi cercetat si as fi scris ceea ce-mi place, caci nu mi-au lipsit banii necesari unui trai îndestulat. Copiii si nepotii nostri, însa, nu au viitor, caci l-au mâncat hotii si neispravitii strecurati în conducerea tarii, prin înselaciune sau violenta.
Am intrat în politica pentru a crea un viitor demn tinerelor generatii. Am privit studentii grevisti cersind, în strada, drepturile lor de la un bisnitar ajuns ministru. Am vazut tinerii medici cersindu-si salarii de mizerie. M-a uimit multimea de profesori, inclusiv universitari, cersindu-si drepturile de la functionari semidocti, catarati în ierarhia statala pe cai oculte. M-a îndurerat cumplit multimea de pensionari slabanogi, subnutriti, îmbracati saracacios, cersind cu umilinta, de la functionari politici infatuati, câteva mii de lei în plus la pensie; ei au construit România moderna si acum mor efectiv de foame.
Acesta nu e neamul meu, Doamne! a fost prima mea reactie.

Neamul meu nu-si cerseste drepturile, el le impune prin lupta. Am fost atât de dezamagit de umilinta românească, încât mi-am dorit sa nu ma fi nascut în aceasta natiune. Dumnezeu, însa, m-a facut român. Apoi, a izbuc¬nit revolta care m-a împins în politica. Daca dumnea¬voastra nu vreti sa luptati, din nu stiu ce cauze, eu vreau sa lupt! Mai bine sa mor, decât sa vad umilinta unei natiuni înfrânte si saracite! Dati-ne sansa unei lupte, oameni buni! ,Nu oricine se naste luptator. Nu va judecam pentru retinerea de a lupta. Dar, daca aveti luptatori, de ce nu-i lasati sa lupte, sa-si faca meseria si datoria? Dati-ne sansa sa deschidem portile viitorului românesc demn si prosper, pentru copiii si nepotii nostri!
Stârpiti fiarele politice! ¦*
Guvernantii de ieri si de azi dau vina pe conditii obiec¬tive, interne si externe, pentru a-si justifica incompetenta, coruptia, inactivitatea. Cetatenii savârsesc blasfemia de a da vina pe Dumnezeu pentru necazurile lor, fara a se obosi sa constate ca Dumnezeu nu e implicat în furtul, dis¬trugerea si injustitia din tara. Ne-a batut Dumnezeu! nu exprima o realitate, deoarece liderii incompetenti si corupti nu exprima vointa lui Dumnezeu iar oculta financiara din spatele lor nu e Divinitatea, ci diavolul în came, oase si conturi bancare. Daca ne apucam sa cugetam profund, vom constata ca necazurile noastre au fost produse de persoane si partide usor de identificat si de pedepsit:
FSN, devenit, prin deghizare si divizare, PDSR, PD, ApR, PNR, se face vinovat de: escaladarea macelului din decembrie 1989; însusirea imenselor fonduri în lei ale organizatiilor socialiste (PCR, UTC, ODUS, sindicate etc.); consumarea rezervei valutare si contractarea de noi împrumuturi externe; distrugereea Securitatii nationale; privatizarea necinstita a unor obiective de stat (spatii co-merciale, ateliere etc.); aplicarea unor reforme dictate de „diavol11 (FMI), defavorabile natiunii române; renuntarea la unele piete externe, în favoarea concurentei sprijinite de „diavol11; devalorizarea de 330 de ori a leului; intoxicarea cetatenilor cu teorii si slogane prin care încearca sa jus¬tifice saracirea populatiei; dezbinarea populatiei pe criterii etnice, religioase, politice si profesionale: crearea clientelismului politie si a mafiei politico-economice; devalizarea unor banci; falimentarea unor întreprinderi românesti rentabile etc. •

Prin comparatie cu „balaurul“ care i-a urmat (CDR-PD- UMDR), gruparile feseniste par mielusei nevinovati dar memoria faptelor ne îndeamna sa nu ne lasam înselati.
Gruparea eterogena si primitiva CDR (PNTCD, FNL, PAC, UFD etc.) phu aliatii sai, PD (iarasi?!) si UDMR, se fac vinovati de adâncirea dezastrului: vânzarea unor obiective economice valoroase la preturi derizorii; dis¬trugerea aproape completa a sistemului financiar-bancar românesc; instigarea la dezbinare si izolare etnica; some- rizarea masiva a populatiei si instigarea ei la nemunca, prin plati compensatorii; reducerea capacitatii de aparare a tarii; provocarea de daune morale si materiale natiunii române, prin sustinerea agresiunii NATO împotriva lugoslaviei si alte actiuni servile; cheltuirea inutila a unor imense sume în valuta pentru integrarea în NATO si Parteneriat; dez¬voltarea clientelismului politic si a mafiei politico-econo¬mice; readucerea în viata publica a unor practici primitive, imorale si ilegale, specific interbelice ^ reprimarea brutala a manifestantilor, injustitie sociala, abuz de putere, încalcarea regulilor de confruntare politica, cumpararea i voturilor la cârciumi etc.
Aceasta sunt cele trei grupari principale care îsi disputa Puterea, de zece ani încoace: FSN, CDR, UDMR. Vor sa se eternizeze la conducerea tarii, prin încalcarea democratiei < si a principiului plutipartitismului. în acest scop, au luat , masuri legislative pentru a elimina din start aparitia unor ; forte politice noi si curate, cum ar fi: cresterea numarului de membri necesari pentru formarea unui partid; ridicarea i pragului electoral; ridicarea numarului de semnaturi • necesare candidatilor la functia de Presedinte; acordarea de :
subventii statale partidelor vechi; împartirea inechitabila a timpilor de antena etc. Din aceasta cauza, in ultimii zece ani, n-au mai aparut partide noi propriu zise, ci „aschii desprinse din cele vechi sau sateliti creati pentru manevre politice necinstite. Nici personalitati politice noi n-au aparut si aceasta ar trebui , sa va îngrijoreze profund: suntem condusi într-o singura directie, catre dezastrul national, de catre doua grupari care nu se deosebesc decât prin denumire, au acelasi stapân („diavolul") si aceeasi regula de joc politic-necinstea.
De cc se tem vinovatii de dezastrul national? De reactia impnarinhili a electoratului român. în ciuda apelurilor disperate

si-a datelor trucate, nu se poate ascunde faptul ca 50% din electori nu s-au prezentat la urne. Raportat la totalul electoratului, în consiliile judetene, care constituie barometrul alegerilor generale din toamna, PDSR a obtinut circa 14%, PD-5%, CDR-3,75%, APR-3,55%, PNL-3,5%. Acesta este maximul pe care-1 pot obtine, caci absenteistii au pedepsit partidele mari si vechi, nu pe cele noi, necu¬noscute înca. Cheltuielile enorme din campanie n-au mai putut pacali electoratul cult si inteligent, astfel ca vinovatii au fost votati cu precadere de clientii politici si persoane cu un grad mai scazut de instruire, sensibile la manipulare. Fojgaiala politica pe care o vedeti în aceste zile înceara sa ascunda îngrijorarea marilor vinovati si teama lor ca par¬tidele si personalitatile politice nou aparute ar putea coaliza absenteistii, rastumând toate calculele facute prin cance¬lariile straine. Vinovatii încearca noi formule de ma¬nipulare, cu personalitati „nevinovate", de pilda cu Mugur Isarescu, groparul sistemului bancar românesc.

Ce faceti, români? Mergeti catre fundul prapastiei, dupa aceste fiare deprad&? Daca nu întelegeti gravitatea situatiei economice în care ne aflam, daca nu izolati si nu îndepar¬tati prin vot partidele si persoanele vinovate de dezastrul politico-economic si social, nu veti avea macar dreptul sa plângeti. Noi v-am dat cel mai întelept sfat: St&qpiti fiarele, din viata politica, caci v& manânca de vii! Daca nu credeti în noi, caci ati fost înselati de prea multi, credeti în Dumnezeu si-n voi însiva! Rugati-va, apoi gânditi logic, realist, prin prisma intereselor proprii! Nu va lasati pacaliti de sloganele lor! Credeti în gândirea proprie, caci nu va . poate însela! Absenteisti, în voi e speranta de rasturnare a calculelor murdare, anti-nationale! Gânditi si actionati! Contam pe dumneavoastra!

Noi ne adresam cetatenilor români inteligenti si culti, indiferent de origine etnica, apartenenta religioasa, stare materiala, sex, profesie. Ne adresam celor capabili sa 4 gândeasca logic, sa disceama între bine si rau, sa analizeze critic informatiile primite din surse diferite (televiziune, presa, zvon etc.). Ne adresam celor care înteleg ca pe dru- mul trasat de cele trei grupari politice principale (PDSR, : i CDR, UDMR) si satelitii lor nu se poate trai omeneste, în 1 liicioprofesie sau meserie onesta."'Nici*macar liberii între¬prinzatori bogati n-au certitudinea ca nu vor fi falimentati, printr-un faliment de banca,

cum au fost atâtea. Ne 1 adresam celor care înteleg ca nimeni nu vine în Româhia 1 sa ne dea ceva, ca toti vin sa câstige ceva, cât mai mult I posibil. Ne adresam celor care înteleg ca inteligenta româ- I neasca nu e mai prejos decât cea vestica sau estica, doar ca I nu a fost folosita cum trebuie. Ne adresam celor care nu se asteapta la minuni, care stiu ca Dumnezeu nu e sluga la I ignoranti si puturosi, care stiu ca iesirea din grava criza | produsa de guvernarile anterioare va dura câtiva ani si va f cere eforturi mari din prtea celor care sunt în stare sa le ;
faca. Ne intereseaza cei care s-au saturat de minciuna si saracie, care resping minciunile si iau decizii în cunostinta de cauza.
Nu suntem interesati sa luam voturile ignorantilor manipulati sau cumparati cu mici daruri. Acestia nu-si dau seama ce fac, nu-si dau seama ca, prin greselile si compromisurile lor, produc necazuri multor români. Ne intereseaza persoane care rezista presiunilor manipulatorii, care nu acorda nici o atentie sondajelor de manipulare, care refuza sa voteze cu partidele si persoanele care au fost la guvernare si au produs dezastrul economic. Oamenii inteligenti, care si-au stabilit optiunea pentru o doctrina, nu oscileaza niciodata, indiferent ce spun sondajele, indiferent cât de agresiva e propaganda partidelor adverse, indiferent de efectul de turma. Ei voteaza pe linie PVR, la Presedinte, senatori, deputati, convins ca voteaza viata mai buna, ca voteaza o ideologie omeneasca. Stiti cât de simpla e doctrina noastra: Ne intereseaza numai cresterea nivelului de trai al celor care învata (elevi si studenti), muncesc sau au muncit (pensionari). Nu ne intereseaza etichetele politice (socialist, liberal, taranist etc.ji Va chemam la o Mare Familie a Vietii Omenesti Sanatoase, indiferent de origine etnica, apartenenta religioasa, sex* vârsta, profesie. Va chemam sa luptam pentru atingerea unui ideal concret
— un nivel de trai ridicat. Daca ati capatat încredere în Programul nostru, va rogSm sft veniti alaturi de noi, îtrtr-una din urmatoarele pozitii:
1. membri sau simpatizanti ai PVR;
2. organizatori de filiale, subfiliale, sectii si celule de partid în toate judetele tarii. PVR s-a organizat cu greutate, datorita opozitiei îndârjite a adversarilor politici, astfel ca, la ora actuala, este un „schelet11 de circa 50.000 de persoane. în scop de a

aplica Programul nostru realist, pragmatic, gospodaresc si modem, avem nevoie de 10 ori mai multi membri de partid. La alegerile din iunie a.c., am primit voturi din majoritatea localitatilor tarii, inclusiv din comune mici. De ce nu transformati micile grupuri în organizatii de partid mai mari, încât sa ne luam avânt, sa va servim si sa ne servim interesele?

3. persoane care completeaza liste de semnaturi pentru candidatul PVR la functia de Presedinte.

4. candidati pe listele PVR la functiile de senatori si deputati,daca sunteti sustinuti de filiala în care va înscrieti. Noi nu vindem locurile de pe liste si nu impunem candidati de la centru, ci lasam filialelor deplina libertate de a propune pe cei mai competenti, mai cinstiti, mai harnici, mai activi membri. De asemenea, noi nu angajam mercenari politiei si nu platim voturi, deoarece suntem un partid autosubventionat (din cotizatii si donatii). Fiecare filiala îsi suporta toate cheltuielile din fonduri proprii dar nu da nici un leu pentru sustinerea Comitetului Executiv Central.

5. sustinatori financiari ai PVR, prin depunere de sume de bani în contul central al PVR, nr. 2511010309494 — CEC, Sucursala Sector 5, Bucuresti. „

6. propagandisti ai Programului PVR, indiferent daca sunteti sau nu membri de partid.

7. votanti ai PVR, la toate pozitiile din listele de alegatori. Contam pe cei mai culti, mai bine informati si mai corecti cetateni români, indiferent de originea etnica, apartenenta religioasa, stare materiala, pozitie sociala. Avem nevoie de ajutorul dumneavoastra activ si continuu deoarece în câteva filiale am ramas în urma sau am fost loviti de adversari, de incompetenta, de orgolii, de inactivitatea unor sefi ori de alte necazuri. Avem nevoie de oameni pregatiti si activi, deoarece bunde intratii lipsite de competenta si activitate nu ne ajuta ca nimic. Daca organizatorii de sectii, subfiliale si filiale din zona dumneavoastra de trai nu va inspira încredere, nu ezitati sa va înscrieti în PVR, sa va impuneti ca lideri, în slujba doctrinei vietii! Daca liderii locali nu sunt activi, activizati-i dumneavoastra ori schimbati-i! Oamenii nu sunt perfecti iar la formarea PVR au venit oameni cu personalitati dintre cele mai variate, cu interese diferite. Pe noi ne intereseaza numai cei care lupta cu adevarat pentru impunerea doctrinei vietii omenesti. Cei care au crezut

ca în PVR vor întâlni situatii ca în alte partide (de interese ori de personalitate) s-au înselat. La noi nu e club de discutii, nu se fac bârfe sau prognoze. Noi cautam solutii concrete de aplicare a doctrinei, de popularizare a ei în majoritatea localitatilor tarii. Aceasta este sarcina fiecarui membru si simpatizant: popularizarea doctrinei simple, care face trimitere la nivelul de trai.
Contam foarte mnlt pe sprijinul secuilor arieni, frati de sânge si viata cu noi Am scris atât de mult în favoarea recunoasterii secuilor drept etnie ariana, încât am fost si înca sunt considerat secui de multi secui ardeleni. Doctrina noastra nu pune accent pe originea etnica, ci pe cetatenie, dar drept e sa le lasam secuilor maghiarizati o clipa de bucurie si mândrie pentru cine au fost si cine sunt — populatie bastinasa, ariana, europeana. în acest sens pledeaza sute de argumente, începând cu trasaturile fiziologice — blonzi ori sateni, cu ochii albastri, verzi ori caprui, cum numai rasele europene au. Nu pot preciza daca în vinele mele curge si sânge de secui, deoarece în oastea curutilor rasculati împotriva imperiului austro-ungar au luptat români, secui, maghiari, germani si alti etnici din Transilvania. Stramosii mei paterni au fost curuti si au ajuns în Moldova mult timp dupa ce principele Rakoczi a semnat capitularea de la Satmar. Dupa cum stiti, curutii români si secui nu s-au predat, ci au continuat lupta pentru libertate si independenta.
Am fost asigurat de unii conducatori spirituali ai secuilor ca, în sfârsit, secuii au înteles ca nu sunt maghiari, ca viata e mai importanta decât promisiuni ilogice si dezbinatorii ale UDMR, ca tinerii secui au nevoie de ce au nevoie si tinerii români: stiinta de carte, un loc de munca platit bine, o locuinta, siguranta vietii. Va asteptam, frati secui-arieni! în Harghita si Covasna, vom avea, în majoritate, candidati secui pentru functiile de senator si deputat. Va asteptam sa faurim împreuna o viata mai buna, mai prospera pentru toti cei care iubesc acest neam si aceasta tara.
în fiecare organizatie de partid (filiala, subfiliala, sectie, celula), fiecare membru de partid trebuie sa-si cunoasca exact pozitia ierarhica. Daca se simte nedreptatit, poate ocupa pozitia mai înalta prin munca. în PVR, cine formeaza o celula de partid de 9 oameni, devine sef de celula. De regula, celula se organizeaza pe o strada a unui oras mare, într-un cartier al unui oras mic, într-un sat. Cine înfiinteaza o sectie de minim 30 de oameni

devine presedinte de sectie. De regula, sectia se înfiinteaza în comuna mica ori medie sau într-un cartier din oras si cuprinde 3-10 celule. Subfiliala se creaza din 3-IX) sectii, cu centrul într-un oras sau o comuna mare, cuprinzând si comunele din jur. în orasele mari si în Bucuresti, se înfiinteaza mai multe subfiliale (în Bucuresti exista câte una pentru fiecare sector, plus una pentru studentii din provincie). Presedintele de subfiliala este si vicepresedinte al filialei. Filialele se organizeaza câte una de fiecare judet si una pentru Bucuresti.
Structura organizatorica a PVR permite aprecierea exacta a activitatii fiecarei persoane cu functii de conducere, deoarece fiecare are un teritoriu exact de care raspunde. Apreciera se face dupa: numarul si calitatea membrilor din fiecare organizatie, numarul de organizatii din subordine (create), numarul de semnaturi luate pe listele de candidat pentru Presedinte, numarul de voturi obtinute pe teritoriul din competenta (si procentul acestora), numarul de reviste VIATA NOASTRA si alte materiale de propaganda distribuite catre populatie. în alegerile din iunie a.c., pe primul loc s-a situat Filiala Neamt, cu 3,9% din voturi pentru consiliul judetean (vot ce exprima „barometrul11 pentru alegerile din toamna). Fiecare persoana cu functie de conducere din PVR are atributii scrise, cum nu întâlniti nici la partide cu pretenti. Aceasta asigura disciplina, ordine, eficienta.
Cele mai slabe filiale ale PVR, pe care va chemam sa le întariti de urgenta, sunt urmatoarele: Bacau, Vrancea, Braila, Tulcea, Ialomita, Dolj, Mehedinti, Caras, Cluj, Satu-Mare, Salaj, Bihor, Bistrita. Persoanele care intentioneaza sa candideze la posturile de senatori si deputati sunt obligate sa dezvolte rapid filialele, sa-si creeze baza de masa pentru voturi, sa strâng semnaturile pentru candidatul la functia de Presedinte pâna cel târziu 23.09.2000 (când vom întruni Sfatul National), asigurându-si sprijin propagandistic prin mass media centrala (candidatul la Presedentie „ridica11 partidul, prin prezenta la televiziune si în mass media centrala). De asemenea, candidatii si persoanele cu functii de conducere, trebuie sa produca în medie 10-20.000 exemplare din revista PVR - VIATA NOASTRA, deoarece e un mijloc excelent de propaganda si cunoastere. Un exemplar costa numai 500 de lei (pret de fabricatie). Conform legii partidelor politice, filialele pot vinde aceste reviste, în scop de a-

si crea fonduri, cu o suma mai mare.
Dupa cum ati constatat din carti, sunt un om destul de instruit, pragmatic, realist. înteleg interesul fiecarui om, atât timp cât este cinstit si nu afecteaza viata altor persoane. Nu voi întelege, însa, niciodata persoanele care, de buna voie, s-au infiltrat în PVR cu gânduri ascunse, de a face politica altor partide, de a ne trage catre PDSR, PD, CDR ori catre alta formatiuni politice care merg catre groapa. De asemenea, nu înteleg deloc persoanele care, din proprie initiativa sau instigate de dusmani, se dedau la provocari la adresa membrilor PVR, încearca sa dezbine organizatiile noastre, ataca lideri de diferite marimi, fac propaganda împotriva noastra. Nu le place viata omeneasca sanatoasa, demna, prospera? Foarte bine! Sa traiasca mizerabil sau sa moara dar sfrnie lmes îtt pacessaine construim o societate omeneasca normala! N-am abordat acest subiect întâmplator, asa cum nu întâmplator am invocat Itasnetnl geto-dac. CSne vine ca gânduri rele catre PVR ori catre oamenii care l-an înfiintat se poate astepta la cele mai cumplite necazuri, inclusiv la moarte. Dumnezeu nubatecubfituL
PVR nu este partidul lui Pavd Corut. PVR este partidul cetatenilor români cate vor sa traiasca mai bine, sa aiba gignrantft vietii macar pe teritoriul national. Este primul partid cu o ideologie pragmatica si realista, care deschide calea catre un viitor modem, civilizat, prosper, pe' care natiunea noastra îl merita pe deplin. Indivizii care s-au adresat unor personalitati cultural-artistice românesti în nu¬mele meu sau al PVR, cu cereri si informatii contrare ideo¬logiei vietii, sunt provocatori si vor fi exclusi din PVR.
Stmnnl nostru doctoral este Inima Românului, format Hinfr-n mima mscrippcmata ca PVR, înscrisa într-un COC.
Sub- el este, înscrisa denumirea integrala Partidul Vietii Românesti. Fac aceasta precizare deoarece exista si alte formatiuni politice care folosesc inima, în alte combinatii. Puteti observa semnul nostru electoral pe coperta 4. Imnul PVR este Inima Românului, pe versuri scrise de mine, muzica si interpretarea — Daniel Avram din Alba Iulia. Caseta audio cu Imnul si alte cântece ale vietii (Ruga, Sa-mânta geto-daca, Trasnetul geto-dac, Balada Marelui Sol, Ne iarta, Stapâne! etc.) poate fi procurata prin filialele PVR. Aproape toate persoanele care au auzit aceste cân¬tece rascolitoare, de durere, revolta si

chemara la lupta, s-au înscris în PVR. Inima Românului face trimitere la sufletul neamului, la Decebal si mani strabuni nenumiti dar prezenti în cântec: Stefan cel Mare, Mihai Viteazul, Avram Iancu, Alexandru Cuza, Ion Antonescu. Va re¬produc numai câteva strofe din Imn:
Voi, spirite viteze a' marilor strabuni,
Aflati ca-n tara noastra noi mai suntem Români! îl mai purtam în inimi pe bravul Decebal Si n-am cedat cu totii 1-al cotropirii val.
Inima viteaza a Marelui Strabun,
Lumineaza viata neamului Român!
Inima viteaza, inima de foc,
Da-ne fericire, pace si noroc!
O, Doamne, mult slavite, din mosi si din batrâni, Asculta-a noastra ruga: Noi vrem sa fim Români!
Sa-i ardem dintre neamuri pe Iuda si Cain,
Sa ne spalam de ura, de teama si venin!
Trezeste-te, Române si nu mai sta-n genunchi,
Esti rodul cel mai mândru nascut din vechiul trunchi!
%
Ridica-te, Române, fecior din Decebal!
Ridica-te, Moldova, ridica-tevArdeal!
Daca nici acum nu va veti ridica, nu va veti mai ridica vreodata. Istoria va va calca sub talpa, va trece nepasatoare peste voi. Eu mi-am facut datoria. Constiinta mea e pe deplin curata. Cine a scris ce-am scris eu are o singura Credinta: în Dumnezeu, în el însusi si în oameni corecti. Nici una din puterile lumii cu care va sperie pseudo-liderii nu e mai puternica decât Dumnezeu. Când veti crede în acest adevar cu toata puterea fiintelor voastre, veti fi oameni liberi, bogati, sanatosi si fericiti!
01.08.2000
Bucuresti Pavel Corut